

உ
கடவுள் தணை.

அகஸ்தியமுனிவருளிச்செய்த
சகலகலைஞானமென்றுவழங்குகிற

அமுதகவல்க்குரணம்

ஆயிரத்திருநூறு.

இஃது,

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டது.

திருவொற்றியூர்

பரசுராமமுதலியார்-குமாரர்

கன்னியப்பமுதலியார்

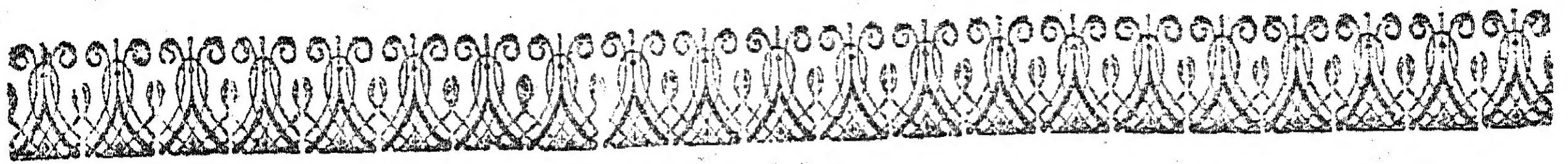
அண்டு பிரதர் அவர்களால்

தமது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அ மு த க வ ல க் ஞ ா ன ம்

ஆ யி ர த் தி ரு நூ டு.

*

க ர ப் பு.

ஆதிபராபாத்திஊடகருபைகூர்ந்து

அப்பனேமனோன்மணியைத்தொழுதுபோற்றி

சோதியெனுங்கமலமலமுதங்கொண்டு

சுந்தரம்போல்வாதத்திலட்சங்காப்பு

கீதிபெறவயித்தியத்திலிரண்டுலகூம்

நிலைத்ததொருகுத்திரத்திற்கோடாகோடி

வாதியெனவந்தோர்க்கும்பெரியோருக்கும்

மனமகிழ்ந்துகருக்குருவாய்வசனித்தேனே.

(க)

நூ ல் வ னை க.

வசனித்தேன்காவியந்தானாயிரத்திருநூறுக்குள்

வண்மையுள்ளசகலகலைக்ஞானமெல்லாம்

நிசனித்தேனாயிரத்திருநூறுக்குள்

நிச்சயமாய்க்கருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன்

நிசனித்தமந்திரங்கள்சக்கரங்கள்

தீட்சைபொடுசரக்குவைப்புசெந்நூல்கள்

பசனித்தபற்பவகைமெழுகுஜெயநீர்

பாங்கானதாம்பரமும்சுமிட்டுப்போக்கே.

(உ)

போக்கானயந்திரமாமயேந்திரசாலம்

புதுமையுள்ளஅஞ்சனமும்வசியப்போக்கும்

நீக்கானமறைப்போடுதிலதப்போக்கும்
 நோனமோடியிலேயுனந்தப்போக்கும்
 வாக்கானபலிதமுள்ளகருவின்போக்கும்
 வஞ்சனைகள்பிள்ளியுடமார்க்கப்போக்கும்
 தாக்கானசரிதையொடுகிரியைப்போக்கும்
 தன்மையுள்ளயோகமுடனஞானமாமே.

(க)

ஞானமுடன்தேகசித்திச்சந்தப்பக்கறு நலமானதீட்சைமுதல்தியான
 ப்போக்கும், ஊனானகூயாதிகற்பப்போக்கும் உண்மையுள்ளமுப்பூலின்
 கருவின்போக்கும், தேனானமதியமுதஞ்சமாதிகற்பஞ் சிந்தைநானொ
 ன்ஞானஅஷ்டபகதங், கோனானகுருவினுடகருணைபெற்றுக் கூறினென்ப
 ன்னிண்ணொறுந்தானே.

தானென்றபன்னிரண்டுறுந்துக்குள்ளே சகலகலைஞானமெல்லாம
 டக்கிப்பாடித், தேனென்றமொழிபோலேயிந்தநூலைச் சிககெனவேசமா
 திகனில்வைத்தேனப்பா, நானென்றஆணவத்தாஸ்தித்தர்குடி நலமாகவந்
 தார்களொடுக்கந்தன்னில், கோனென்றஎன்குருவேபூணமேய்யா கும்ப
 முனிசரணமென்றுகூறினோ.

(க)

சித்தர் அகஸ்தியலாக்கண்டு வசனித்தல்.

கூறினசொல்லேதெனவேயென்றுநானுங் குணமாகவந்தோர்க்கு
 ஆசனங்கள்போட்டு, மீறினதுதெனவேகேட்டேனப்போ விளம்பினது
 ஆபிரத்திருநூறுக்குள், தேறினதுசெகத்தோர்க்குண்டாரானால் சிவகி
 வாகைலாசமிடங்கொள்ளாது கோறினதுஎன்னவையாவென்றுகேட்டார்
 குணமானசித்தருக்காமென்றுசொன்னேன்.

சு

சொன்னவுடனடிபணின் துசித்தகொல்லாந் துன்மார்க்கருலகத்தோர்க
 ண்டாரானால், என்னவையாவலகமெலாங்கித்தாய்ப்போகு மிதற்குநீசாய
 மதுநவாயிவாய், உண்மையுள்ளஇந்தநூல்தித்தர்க்கேயாம் உலகிலுள்
 னோர்க்கந்நூலைச்சித்தாரீந்தால், நன்மைபெறவுதறிஞ்செந்திப்பற்றி நடு
 க்கமுடனவன்சிரசுதெறித்துப்போமே.

சு

போமென்றுசொன்னவுடனசித்தகொல்லாம் புகழானஇந்நூலைப்ப
 தனம்பண்ணி, நாமென்றஆணவத்தைஒடுக்கிக்கொண்டு நலமானஇந்நூலை
 க்குலகக்குள்ளைத்து, தேனென்றஅமுதம்போலெடுத்துப்பார்த்து சிவகி
 வாமறுபடியுங்குலகக்குள்ளைத்து, கோனென்றகுருவைப்போலிந்தநூ
 லைக் குருநூல்போலவாவர்கள் பணிந்திட்டாரே.

அ

நூல் பதனமாக்குப்படி புலத்தியருக்குரைத்தல்.

பணிந்திட்டஇந்நூலைப்புலத்தியாகேள் பார்தனிலேயொருவருக்கு
 ம்பதாவேண்டாம், கணிந்திட்டபூஷணம்போலிந் நூல்மைந்தா கருவான
 பொருளெனவேகருத்துள்ளைத்து, துணிந்திட்டமனம்போலேகுருவை

கநாரு சோல்லாதபூணத்திற்சொக்கியேறு, அணிந்திட்டவாசியினுலறி
வைப்பற்றி அரகாபூணத்திலருள் தான்பாரே.

அருளானகுருபதத்தையமுத்திப்பாரு அமுத்திமுனைபார்க்கையி
லையருள்தான்காணும், இருளானமாய்கதனையறுத்துகீயுயின்பமுள்ள
பூணத்தையியல்பாய்க்கொண்டு, மருளானபுத்தினையறுத்துத்தள்ளும
தியானசந்தியனைக்கருத்திற்சேரு, உருவானபூணத்திலுரிமைவைத்து உ
ண்மையுடன்பூணத்திலுன்னிப்பாரே.

பூணமகிமை.

உன்னுவதுஎவ்விடமென்றுகந்துகேளு வண்மையுடன்கொல்லுகி
றேனுனக்காய்மைந்கா, நண்ணுவதுஅகாரமடாஐயாஐயா நலமானஅகார
மொடுஉகாரம்ரண்டும், சொன்னபொருளினையுமொன்றாய்க்குநிம்போது
துருவமுள்ளஹங்காரம்நீதானாச்சு, இன்னைமொன்றுசொல்லுகிறேன்புலத்
தியாகேள் இரவிமதியற்றவிடம்நீதானாச்சுசே.

நீயென்றசொல்லதுதானுரென்றுக்கால் நிச்சயமாய்ச்சொல்லுகிறே
ன்புலத்தியாகேள், கோனென்றகுருவாகுந்திருவுமாகுந் குருவிருக்குமா
யிரத்தெட்டிதழுமாகுந், தேனாகுமநீதாசப்பூணமையாகுந் சிதம்பரத்
தின்குக்காதிருக்காமாகு, மருனென்றநாதமுடன்கிந்துவாகு முண்மையெ
ன்றபொருளாகும்ஊமையாமே.

மவுண்மகிமையுனாத்தல்.

ஊமையென்றபொருளேதுஐயாஐயா உண்மையுடனெச்சுக்குஉ
னாக்கவேணும், ஆமையென்றஅகாரமடாஉகாரம்ரண்டும் அருள்பெருகி
க்கூடினதுமவுண்மமாகும், சீமையெங்குந்திரித்தனாஹங்காரமொடு
குருதேசிகனைக்கண்டாற்காணும், தூணையென்றசொல்லுகினுல்லோஉம்
பெற்றதுரோசியிடஞ்சொல்லாதேநூலைப்பாரே.

நூல்பார்த்தால்பூணநூல்தன்னைப்பாரு துண்மையுள்ளதிட்சையதி
னுணுக்கம்பாரு, கால்பார்த்துஹதற்குக்கருவைப்பாரு கருத்துவைத்து
தீர்நூலைக்கருவாய்ப்பாரு, சேல்பார்த்துக்கொள்வதற்குதுயிரத்தைப்பா
ரு சிவசிவாஎந்தனுடயட்சணியைப்பாரு, நால்பார்த்துக்கொள்வதற்கு
ஜோசியத்தைப்பாரு நண்மைபெறவேணுமென்றாகுருவைக்காரே.

குருவானபதியறிந்துகுருவைக்காரு குருவறிந்துபூணத்தைச்சுண
மாய்க்கொள்ளு, திருவிருந்துபூணத்தைத்திணமுங்கொண்டால் சிவசிவா
கயிலாசதேவமாகு, மருவிருந்ததுயிரத்தெண்மலருக்குள்ளேமகத்தானஅ
முதமதகசிந்துகாணும், கருவானஅமுதமதைக்கொண்டால்மகத்தா காய
சித்தியோகமுடனவாதமாமே.

வாதத்திற்குக்கருவுனாத்தல்.

வாதமப்பாபிலப்பதற்குக்கருவைக்கேளு மகத்தான்பூணத்தைம
ருவிப்பாரு, வாதமப்பாவொருநாளுயில்லைபிலை சிவஞ்சத்திதிரண்ட

ஆமேரின முகே க்கி, பேதமப்பா ஒருநாளு ந்தினைக்கவேண்டாம் பிலத்தபு
க்சி அரிவினல்பேணிப்பாரு, நா தமப்பாநின்றகிலைதன்னைப்பாரு நயமாக
இந்நூல்க்காருநாரே. கக

இந்நூல்தாலுபிரத்திருநா நக்குள் இன்பதுன்பமிரண்டையுநா நெ
ழுதிவைத்தேன், சொன்னதொருநூல்க்கு இந்நூல்தா னுஞ் சுத்தமுள்
னஞா நுலாய்க்தொழுதுபோற் று நன்னயமாயிந்நூலை பார்க்கிந்தா லும் நா
ன் சொன்னசாபமதுபலிக்குமப்பா, தன்மைபுள்ளபுலத்தியனே யோகவா
னே தகைபினுலிந்நூலைப்பதனம்பண்ணே. கக

பண்ணப்பா அடிமுலமேலாதாரம் பாங்கானகுண்டலியிலங்கென்றி
ட்டு, விண்ணப்பா மேல்முலமாருதாரம் மெய்யானமவுனத்தைமேவியோ
ட்டி, கண்ணப்பா சுழிமுனையில் கடுகவுண்ணு கற்பூ தீபமதைக்கருத்தாற்
சேவி, உண்ணப்பா அமுதமதைபுண்ணுவுண்ணு உன்தேகம்விளக்கொ
னிப்பா ல்கித்தியாமே. கஅ

சித்தியப்பா அடிமுலமேலாதாரஞ் சென்றங்கேசதா சிவத்தின்திட்
கைகடி, பத்தியுடன்கேசகபூரகமும்பண்ணிப் பதியானகும்பசத்தில்கின்
றுபாளுள், எத்திகைசயிலுள்ள அதிசயங்களைல்லாம் ஏகாந்தமாகியறிந்து
கொள்வாய், புத்தியுள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு போதமென்னபூர
ணமேசதயாமே. கக

சுத்தியமேத விராமல்கினைக்கவேணுந் தன்மைபுண்டாய்தருமத்தி
க்சிநிபவேணும், பத்தியுடன் பெரியோரைப்பணியவேணும் பதருமல்கா
ய்சுத்தியண்ணவேணும், புத்தியுடன்பூரணத்தைக்காணவேணும் பூரண
கேசெல்லமென்றுபுகலவேணுஞ், சித்தியுள்ளசிதம்பரமே அம்மயமாய்த்
தோன்றுஞ் சிவசிவா என்னசொல்வேன்பூரணத்தின்செயலே. உயி

சிதம்பரசக்காமகிமை.

சொலானசிதம்பரத்தின்மகிமைகேளு சிறக்கவே ஆறுவானேநோகி
தீ, மயமான ஆறுவனாகுறுக்கேகிறி மைந்தனே பிருபத்தஞ்சனாபுமாச்சு,
தயனானகமசிவயவென்றுபோட்டுத் தண்மையுடனடுவனையைப்பிடித்தா
மாறு, சுயமானசிதம்பரத்தினடனங்காணுஞ் சொல்லுவாரடனசபையே
கன்றுபாரே. உக

பாரப்பாசிவயநமவென்றுபோட்டு பாங்காகவேனையைப்பிடித்து
மாறு நோப்பாநின்றகயிலாசந்தன்னில் நிச்சயமாய்கனகசபைநேரோதோ
ற்றுந், காப்பா அதிம்மனைதலைத்துக்காரு கனகமதுவுனக்குநிகருண்
டோபின்னாய், காப்பாநமசிவயவென்றுபோட்டு குணமாகடுவனையை
ப்பிடித்துமாதே. உஉ

மாறப்பாயான்கொன்னபடியேபார்த்து மகத்தானபுலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, ஆரப்பாவுனக்கிடுதீஸ்வராஜர் அன்புடனேயெதிராகநிற்
பார்பாரு, காப்பா அவர்பதத்தில்தொண்டெண்ணி கனிவாகத்தியாநித்

தாலப்பாசேனா, காமப்பாவுன்மனதில்கினைத்ததெல்லாம் கர்ப்பபுடனீர்
திடுவார்குருவைப்போற்றே. ௨௩

பஞ்சாட்சரமாத.

போற்றப்பாநமசிவயென்றுபோட்டு புரணாகநிலைவையப்பிடித்
துமாறு, நாற்றமுள்ளசிகம்பரமேயேயாலாய் நன்மையுடன்பந்தினை
ளெல்லாஞ்சித்தி, வாய்த்திரிவுஇல்லையடாமனமேசெய்தான். வசியுதல்க
டசித்துமகிழ்ந்துஆநிம், பூத்தமலர்வாசனைப்போல்பிரகாசமும் பூனைத்
தைப்பிநவாதேபுனிதமாமே. ௨௪

புனிதமாய்நாமசிவயென்றுபோட்டு புரணத்தின்பந்தினைசநிலி
னின்று, இனிதமுள்ளகாயசிக்கியாசமாகும் இன்பசன்பமிசென்றது
இயல்புநானும், அனிதமுள்ளபிடைபெல்லாந்நிகிப்போதும் அநாரு
ம்கிவனுக்காயுன்பாலிவர், மனிதனைன்றபேர்பேரேச்சமகாத்மாவாச்ச
மாதிலத்திலீயுமொருமுனிபாலாயே. ௨௫

முனிவானஅஞ்செழுத்தாநமசிவயமாகும் முதன்மையுள்ளஅஞ்
செழுத்துக்குரியாகவே, கவிவானசிகம்பரமேயுள்ளதுகண்டே தவன
வையாநின்றகொருபூரணமேயாகும், கவிவானபூரணத்தைக்கண்டால்முத்
திசுநபமெனக்கொண்டாக்காக்காயித்தி, எணியானமேனென்மணியாம்
கமசிவயென்று மைந்தனைமாதின்தாக்கித்தியமே. ௨௬

நாற்பத்துமுக்கோணம்.

ஆமப்பாசிவத்தினுடகறுசொன்னேன் அப்பனைத்தியுடமாச்சு
ங்கேனா, நாமப்பாசொல்லுகிறேமுக்கோணவட்டம் நன்மையுடனாற்பத்
துமுன்றுமாச்சு, தாமப்பாநாலுபத்துமுன்றுக்குந்தான் சக்காயுடன்கி
ம்பரத்தைநன்றாய்நட்ட, காமப்பால்காணற்பால்காண்டுக்கொண்டு கருவே
றவுருவேறக்கருத்திலுணை. ௨௭

ஊணப்பாசத்தியுடபூவையாச்சு ஒகோகோசிவத்தினுடபூவையாச்
சு, பூணப்பாசிவத்தியிரண்டுங்கண்டு புனிதமுடன்மனதறிவாக்கிந்து
கொண்டு, காணப்பாசிலைசிவயாலைசத்திக் கருணையுடனிருவாயுப்பித்
தாக்கால், நானப்பாசொல்லுகிறேன்சத்திமுத்தி கன்னுயோகமுதல்வா
தமாமே. ௨௮

ஆமப்பாஅகமறியார்சண்டிமாண்பர் அதுகவையின்னிவையாசையநீ
யாமுடர், நாமப்பாவென்றுஅகம்புருகாயாண்பர் நன்மையுள்ளபூணத்
தைதயறியாமாண்பர், காமப்பால்காணற்பால்காணுமாயாண்பர் கன்மளினதீரா
தகமுசைமாண்பர், வாமப்பாவைகமறியாமடையாமேத்த ஒஞ்சருடன்
சொல்லாதேமனத்தைப்பாரே. ௨௯

பூரணசரிசனமகிமை.

மனமானபூரணத்தையார்தான் காண்பார் மகத்தானருஞ்சொல்லது
தியிலேனும், இனமானவாசியைத்தானாநாநாக்காண்பார் இயல்பாவையா

கிசொல்லுறியவேணும், குணமான குண்டலியைக்கண்டால்பைந்தா கு
ருவானபதிதலத்திறகூடலாகும், கனமான கண்டமதிலங்கென்றோட்டு சரு
ந்துறவேகுறியைமெள்ளக்கருதிப்பாரே. கூ

பார்க்கவென்னைதிபவொளிபளிச்சென்றேதான் பண்பாகச்சாணும
ப்போகண்தான் கூசும், மார்க்கமுடன்கண்கடுத்துக்கூசுற்றானல் மருட்டி
மெள்ளவுருட்டியேகுறியிலேறு, ஏற்கையுடனிப்படியேபழச்சமானால் எ
ன்னசொல்லேனந்திப்பிரகாசமப்பா, சேர்க்கையுடன் அகாரம்உகாரம்
ண்டு தினந்தோறுஞ்செபித்தவனேசித்தனமே. கூக

காலவளவுகூறல்.

சித்தனாயிருப்பதற்குஅகாரதிட்சை செபித்திவொயாண்டொன்றில்
தவிமாமற்றான், முற்றுதலாய்தினந்தோறும்பழக்கமானால் மூலத்திற்கினி
தானமுயன்றுகாணும், பற்றுதல்விடாதமடிநின்றையானால் பாலகனேமூல
வன்னிஅகன்றுபோகும், அற்றுதலாஅசதியெல்லாமகன்றுபோகு மறுச
வையின்விடுமெல்லாமகன்றுபோமே. கூஉ

போனபின்புஉகாரத்தைமருவியேறு புத்தியுடனாண்டொன்றிலதி
ன்மேல்தானும், ஆனபின்புசீர்கடுத்துவெட்டைமீறு மாக்கைதனில்வாய்வு
நின்றபித்தமீறும், ஊன்சுவையிம்மனம்வெறுத்துதிசைத்துக்காட்டு முத
தமனையிப்படியீயிருக்குதென்று, கோனருளைப்புலத்தியனேவிட்டிடா
தே கொண்டுமெள்ளவற்றிவிடுவினைநில்லாதே. கூங

வினையானபீடையதுபிலத்துதானால் வேணபடிசற்பமதைநிரும்பி
யூட்டு, சுனையானசுனையெல்லாமோடிப்போகுஞ் சுந்தரம்போலுன்தேசந்
துவங்கும்பாரு முனையானசுழிமுனைமேல்வாகியேற்று மூவுக்குங்காணு
தற்குமுனைமேல்நில்லு, துனையானசற்குருவைத்தொழுதுபோற்று தொ
முனைவிட்டுத்தொழுதாக்கால்மனமேயாமே. கூச

பேய்பிடித்துச்சாத்திரத்தையுலகத்தோர்கள் பேணியேபடித்திடு
வார்துருவைக்காணர், வாய்புமுத்தநாய்போலேயுலகத்துள்ளே வணக்க
நெறியறியாமல்மாண்டுபோனார், நோய்பிடித்தசித்தர்கள் தானனந்தமுண்
டு நோக்கியேயவர்களிடம்பேசவேண்டாம், தாயறியாப்பிள்ளைஇடஞ்சேர
வேண்டாந் தண்மையுடன்பூரணத்தைப்போக்குவாயே. கூரு

சடாட்சரமசிமை.

தண்மையுடன்சடாகூரத்தின்மனமேகேளு தாயாகஅறுகோண
மிட்டுநன்றாய், உண்மையுடன்ஓம்நமசிவாயமென்று உறுதியுள்ளகோண
மதிலுக்கந்துபோடு, நண்மையுடன்சரவணபவவென்றேதான் நாட்டா
கோணமதின்கற்றில்தானே, உண்மையுடன்வட்டமிட்டுகுலமிட்டு வுள்ளி
ந்துதானெழுதியோகம்போடே. கூசு

போட்டவுடன்சேசபூரகமும்பண்ணி புனிதமுடன்கும்பகத்தில்
நின்றுகொண்டு, நாட்டமுடன்மனதுறைத்துச்செபித்தாயானால் நலமா
னமுருகனுமேபிரகாசிப்பான், தேட்டமுடன் வர்பதமேயணிந்

துபோற்றி சிவாயகுருதேசிகனேசிவமேயியா, பூட்டுமுனைநிறவுகோல்தி
றக்கவென்று புனிதமுடன்தாவெனவேதருவார்பாரோ
விநாயகசக்கரம்.

பாரப்பாசணபதியின் திறத்தைக்கேளு பரங்கானமுக்கோணமிட்டு
க்கொண்டு, நோப்பாஅதினடுவேலுங்காரம்போட்டு நினைவாகஅதினடுவே
யேகம்போட்டு, காரப்பாசதாசிவத்தைக்கருத்திலுணிக் கருணையுள்ளக
ணபதியேநமாவென்றேதான், காரப்பாகுருபத்தத்திலின்றுகொண்டு கர்
மையுடன்கெய்திடவேவருவார்பாரோ.

பாரணகணபதிதான்பிரகாசித்தால் பாஞ்சாசஅவர்பதத்தைப்பணி
ந்துபோற்றி, நோகநின்றநிலைதன்னைக்கண்டு-நினைவுடனேகேட்டதெல்
லாமீவார்பாரோ, கூறுனகுண்டலிதான்பிரகாசித்தால் குணமானஅஷ்டசித்
துங்கைக்குள்ளாகும், வீறுனபுத்திகளுஞ்செம்மையாகும் வேண்டுவதுக்
கிவர்திறந்தான்வேணும்பாரோ,

மானசபூசை.

பாரப்பாமானதாம்பூசைகேளு பருவமுடன்கால்முகங்கள்சுத்திப
ண்ணி, சோப்பாவிபூதியைத்தான்உத்தளமாய்ப்பூசி சித்தமனதொன்றாக
அறிவிற்பூண்டு, நோப்பாநின்றநிலைதவிராமற்றான் ரோசமாய்ப்பூரணத்
தைநினைவாயோட்டிக், காரப்பாகும்பகத்திலின்றுயானால் கருணையுள்ள
சிவபூசைகோடியாமே.

கோடியென்றலெத்தனையோகோடிகாணுங் கர்மையுள்ளமானத
மாம்பூசைநேர்மை, பேடிகளாய்த்திரிந்ததினாலவருவதேது பெண்மயக்க
ங்கொண்டதினாற்காண்பதேது, நாடினதாய்நன்றாடவேணு நாட்டிலு
ள்ளதபோதனவைவணங்கவேணும், வாடிமனந்திரிந்ததாலென்றுங்கா
ணாய் வஞ்சருடன்கொல்லாதேமவுனம்பாரோ.

மவுனமென்றபொருளதிலேமனத்தையுணு மனதாகபூரணத்தைவ
ணக்கிநிலலு, கெவுனமுடன்பூரணத்திலின்றுயானால் கேளடாஅஷ்டசி
துங்கைக்குள்ளாகும், பவுனமென்றகுண்டலியின்நன்மையாலே பாரப
ரத்தின்கிருபையினாற்பரிவாய்க்காணும், அவமானபுத்திதன்னைநினைந்தா
யானால் அடிமுடியும்அம்பரத்தைஅகன்றுபோமே.

இரவிமண்டலம்.

அகலாதசூரியன்தன்மண்டலத்தைக்கேளு அகாரமுடன்காரம
தையணைத்துக்கொண்டு, பகலானவதயமதில்மகாரந்தனைப் பருவமுட
ன்கும்பகத்தைப்பணிந்தாயானால், ஜெகமுழுதுமாடிவருஞ்சூரியன்தான
ப்பாசிவசிவபிரகாசங்கோடிவிக்கொப்பாம், இகலானமனதுகந்தால்சித்
தியாகும் இருள்கண்டுவெளியாகுமனைதப்பாரோ.

மனதாகச்சந்திரன்தான்சூரியனிற்கென்று வறதுவும்போதது
மப்போகானும், இனமானசந்திரன்தான்சூரியனோடும் இன்பமுள்ள
சூரியனைகதிருப்பேருக்கும், கனமாககிடைத்ததுதான்சூரியனைமயமா
க

ண்டதொருசந்திரனையெங்கேயென்றால், தனதாகச்சத்தியிடமிருந்தந்
னாயா தானவனுய்நின்றதுதான்ரவியுமாச்சே. சசு

பஞ்சபூசாதிவகையுரைத்தல்.

ஆச்சப்பாபிருதுவிதானப்பைக்கொள்ளு மப்பதுதான்மீறியல்லே
நெருப்பைக்கொள்ளும், பேச்சப்பாநெருப்பதுதான்வாய்வுகொள்ளும்
பேரானவாயுவுதானெங்கேயென்றால், பேச்சப்பா ஆகாசந்தன்னிலின்
றுபுகழானவின்துவெனவளர்ந்துதையா, நீச்சப்பாவின்துவதுநாதமாச்சு ரி
லைத்துதடாநாதமென்றபொருள் தான் பாச்சே. சரு

பாங்கானநாதமதில்விந்துசேர்ந்து பரப்பிரமரூபமெனப்பாரின்மீ
தே, நீங்காதமாய்கையொடுவளந்துதப்பா நிலைத்ததொருபகுத்தறிவினி
னைவினாலே, திங்கானமாய்கையெல்லாமறுத்துத்தள்ளி தெசநீட்சையேறு
தற்குக்குருவைத்தேடி, ஒங்காரகம்பமதில்மனத்தைவைத்து ஒருமித்தே
ன்குருபதத்திலொருமித்தேனே. சசு

முப்பூவிபரம்.

ஒருமித்தமுப்பூவின்விபரங்கேளு வன்மையுடன்பூமியுடநாதம்
வாங்கித், தருமித்தசிறுமீறும்பாண்டத்திட்டு தயவானவுவர்ப்பூவையது
லேபோட்டு, கருவுற்றபாண்டமதைப்பதனமாகக் கருவாகஞாயிறுமுன்
வைத்திடப்பா, மருவுற்றவுவர்ப்பூவைக்கரைத்துநீயும் வாரடாமறுபாண்
டந்தன்னிற்றேனே. சள

தானேதான்பத்துமுறையிந்தவீதஞ் சமர்த்தாகமுடிந்தவுடன்சொ
ல்லக்கேளு, வீணேதான் திரியாதேயிந்தவுப்பில் விபரமுடனிடக்கிடை
தான்விரமபூரம், தேனேதான்முப்பூவுமொன்றுய்க்கூட்டி செம்மையுடன
றுநீரால்கலவந்தாட்டி, கோனருளா லுருட்டியதைவட்டிபண்ணி கொடு
மையுள்ளவிமுகத்திலவைத்திடாயே. சஅ

வைத்திடுவாய்விமுகத்திலீறுமட்டு மைந்தனேபத்தெருவில்புட
த்தைப்போடு, மெய்த்திட்டசுன்னாமென்னசொல்லேன் மெய்யானசு
ன்னமதைப்பதனம்பண்ணிக், கைத்திட்டமாகவேசவுககாரத்தைக் கரு
வாகாடுத்துவந்துகலசத்திட்டு, மைத்திட்டமானசிறுநீரைவிட்டு மைந்த
னேரவிமுகத்திலவைத்துப்போற்றே. சசு

போற்றியேவிமுகத்திலவைத்தபின்பு பூணத்தையுடன்றேர்த்து
ப்பூரம்போட்டு, கூட்டியேகரைத்துநல்லாடுப்பிலேற்றிக் குமுறலேவை
த்தெரிப்பாய்வற்றுமட்டுஞ், சாத்திகமாய்த்திரியாமலெடுத்துப்பாரு தன்
மையுள்ளசவுக்காரஞ்சுன்னமாகும், நாற்றிசையுமெய்க்குமிந்தசவுக்கார
த்தை நன்மையுடன்பதனமாய்வைத்திடாயே. ருய

வைத்தபின்புசிறுநீரைப்பாண்டத்திட்டு மைந்தனேரவிபிசங்கூட
ச்சேர்த்து, நைத்தபின்புஅடுப்பேற்றித்தீயைமூட்டி நன்மையுடன்றீர்வற்
றியப்பாய்நிற்குந், கைத்ததொருநீருப்பைப்பதனம்பண்ணு கசடருடனி
கருவைக்கருதவேண்டாம், புத்தியுடன்பெரியோரைத்தொண்டிபண்ணி
பூணத்தைப்பற்றிமனதறிவில்லே. ருக

நில்லப்பாசுழிமுனையில்வங்கென்றோசி நிலையானமூலமதில்சிற்கெ
ன்றோது, செல்லப்பாகண்டமதில்அங்கன்றேதான் திரமானாராமடங்
கும்லீட்டில், அல்லப்பாசொல்லுகிறேனீராறுந்தா நமர்ந்திருக்கங்குருப
தத்திலருளைப்போற்றி, வில்லப்பாநானேற்றிச்சாந்தொடுத்தாப்போல் வி
சையானசுழிமுனையில்மேவிப்பாரோ. 102.

பாரப்பாஇரவிமதிசுடர்முன்றுப்பில் பண்பாகவகைக்கொருபலத்
தைவாங்கி, சோப்பாகவத்திலிட்டுமைந்தா சீக்கிரமாய்முன்றுமொன்று
ய்ப்பொடித்துக்கொண்டு, வாரப்பாசெயனீனாவிட்டுமைந்தா வார்த்தகீர்வ
ற்றுமட்டுங்கலவத்தாட்டு, காரப்பாநாராறுசாமமட்டுங் கனலெழும்பநன்று
க ஆட்டித்தோ. 103.

ஆட்டியதோர்முப்பூவைவட்டுபண்ணி ஆதித்தன்முன்பாகவுலரப்
போட்டு, வாட்டுறவுஇல்லாமலெடுக்கவேண்டாம் வரிசையுளவட்டதுவுங்
கண்ணிலிட்டாக்கால், தாட்டிகமாய்வட்டதுவைப்பதனம்பண்ண சமரச
மாய்க்காற்றிலாவிடத்தில்தானு. மூட்டடாநாறெருவில்புடந்தான்போட்
டு முக்யமுளவுப்பதுவுஞ்சுன்னமாச்சே. 104.

பூநீற்றுக்கட்டு.

ஆச்சப்பாரின்னமொருவிபரங்கேரு அருளானபூநீறுஅன்பாய்வா
ங்கி, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசத்தசலந்தன்னில் பேணியேசுரைத்திறு
த்தாரவிமுகத்திலவைத்து, காச்சப்பாஇப்படியேபத்துமுறைமட்டுங் கரு
வானபூநீறுகட்டிப்போகும், போச்சப்பாவூறலதுபோச்சுபோச்சு புதுமை
யுள்ளபூநீரைப்பதனம்பண்ணே. 105.

பதமானகாரமுடன்காரம்மொண்டும் பக்குவமாயொன்றுக்கிரவியிற்
போட்டு, சதமாகக்காய்ந்தபின்புசாரஞ்சேரு சாதகமாய்விமுகத்தில்பின்
னும்வைத்து, நிதமாகயிப்படியேபத்தமுறையப்பா நிச்சயமாய்ச்செய்து
விடுநிலைவாய்த்தானும், விதமாகக்கட்டியதுவுப்பாய்ப்போகும் விருதுபெ
ற்றவுப்பதுதான் சொல்லக்கேளே. 106.

கேளப்பாசட்டியதோர்பூநீறொன்றுக்கிருபையுள்ளசுளிச்சன்னமிடை
யேசேர்த்து, கேளப்பாவீரமொடுபூங்கூட்டி கொடியாகக்கலவத்திலிட்டு
க்கொண்டு, நீளப்பாசெயனீசாவிட்டுஆட்டி நிச்சயமாய்நாராறுசாமமாட்டு,
கேளப்பா கொட்டியதுபோலேவேசஞ் சிவசிவாஎன்னசொல்வேன்வட்டு
பண்ணே. 107.

பண்ணப்பாவட்டதுவுநன்றுய்ப்பண்ணி பரிதிமுகமுன்பாகப்பதி
யவைத்து, நண்ணப்பாசூரியனைப்பணிந்துபோற்றி நன்றாகக்காய்ந்தபின்
புவோட்டில்வைத்து, மண்ணப்பாமேலோடுபொதியமுடி மக்களேமணிசி
லையேமுஞ்செய்து, உண்ணப்பாபத்தெருவில்புடத்தைப்போடு ஓகோ
கோகடுங்காரஞ்சுன்னமாச்சே. 108.

சவுக்காரக்கட்டு.

ஆச்சப்பாஇன்னமொருவிபரங்கேரு அருளானசவுக்காரக்கட்டிவா
ங்கி, முச்சப்பாஓடாமல்கலசத்திட்டு முக்யமுள்ளகாரமுடன்காரஞ்சே

த்து, காச்சப்பா அடுப்பேற்றி நன்றாய்க்காய்ச்சு கருணையுள்ள சவுக்காரத்
தெண்ணை போகும், பேச்சப்பா ஒன்று மில்லை சவுக்காரந்தான் பிலமாகக்க
ட்டியது செத்துப்போச்சே, ருசு

கர்ப்பூரக்கட்டு.

போச்சப்பா கற்பூரக்கட்டி வாங்கிப் புதுமையுள்ள செயரீரில் தோய்த்
துத்தோய்த்து, காச்சப்பா விழுக்கத்தில் நன்றாய்க்காய்ச்சு கருவாக இப்படி
யேபத்து முறை காச்சு, மூச்சப்பா வொடுங்கியது ஒடுங்கிப்போகும் முக்கிய
முள்ளவினக்கொளியின்பிடித்தாயானால், ஆச்சப்பா தீபமது அதிலொட்டா
து அன்பாகக்கட்டியது முழுக்கட்டாமே. கூய

துரிசிக்கட்டு.

கட்டானதுரிசியொருகட்டி வாங்கிக் கருவானபாரையுப்பையதின்
மேல்பூசி, மட்டாகச்செயரீரால் தோய்த்துத்தோய்த்து மைந்தனையக்கி
னியில்வாட்டுவாட்டு, இட்டமுடனிப்படியேபத்து முறைவாட்டு இறுகிய
துதுரிசதுவும்வெளுத்துகட்டும், சட்டமுடனித்துருசைப்பதனம்பண்
னு சண்டாளர்க்கிந்த முறைசாற்றவேண்டாம். கூக

முக்கட்டுச்சன்னம்.

சாற்றக்கேள்சவுக்காரங்கற்பூரந்தான் தயவானதுரிசதுவுமுன்றுங்
கேளு, பார்த்தல்லோமுன்றுமோரிடையாய்ச்சேர்த்துப் பக்குவமாய்கலவ
த்திலிட்டுமைந்தா, வார்த்தனாக்க அறுவகையுந்தன்னொட்டு மைந்தனை
முப்பத்திரண்டுசாமம், சாற்றுவேதானதைத்துவட்டுபண்ணி தளரவேலி
முகத்திலுலர்த்திடாயே. கூ2

உலர்ந்தபிண்டிலை ஒட்டில்வைத்து ஒடுமுடி உத்தமனே மன்சிலையே மு
ஞ்செய்து, அலர்ந்தகொருருவடுக்கிபுடத்தைப்போடு அப்பனே ஒருமித்
துசன்னமாகும், வலர்ந்தகொருதியாறுசுடுத்துப்பாரு வடுகனுக்குச்சணப
திக்கும்பூசைபண்ணி, மலர்ந்தபூச்சன்னமப்பா கொடியவேக மாசற்றசன்
னமதைப்பதனம்பண்ணே. கூ3

முப்பூச்சன்னம்.

பண்ணப்பாவெடியுப்புசீனக்காரம் பாங்கானகல்லுப்புமுன்றுமொ
ன்றும், கண்ணப்பாகல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு கருவானவெடியுப்புரீராலா
ட்டி, தண்ணப்பாசாறுசாமமாட்டு சமர்த்தாகக்கனலெழும்பநன்றுயாட்
டி, விண்ணப்பாவிதனிலேகாயவைக்க விதமாகவுருட்டியதைவட்டுபண்
னே. கூ4

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்துப் பக்குவமாய்க்காய
வைப்பாய்பருதிதன்னில், பண்ணியனேவட்டதுவுங்கணிலிட்டாக்கால் பு
துமையுடன்துட்டில்வைத்துசீலசெய்து, நண்ணவே அஞ்சுபத்துளருவிற்
ருனும் நாட்டியேபுடம்போடுவெளுத்துநீறும், தண்மையுள்ள கன்னமதா
ய்நீறிப்போகுந் தயவானகன்னமதைப்பதனம்பண்ணே. கூ5

அழகலைக்ஞானம்-தஉர.

கருவங்கச்சன்னம்.

பதமான இன்னமொருசன்னப்போக்கு பக்குவமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
ன்புலத்தியாகேள், இதமானகருவங்கம்சமுஞ்சேர்த்து இன்பமுள்ளவின்
துவுடநாதங்கூட்டி, சதமானவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து சாதகமாய்க்கலவந்
திவிட்டுக்கொண்டு, விதமாகஅறுவகைரீதன்னொலாட்டு விசையுடனையி
ராறுசாமமாட்டே.

ஆட்டியதோர்வட்டதனைவட்டுபண்ணி அப்பனோவிமுகத்திலுந்
றாய்வைத்து, நாட்டியேகாய்ந்ததொருவட்டுதானும் நன்மையுடன்கார்ப்
துகணீலிட்டாலமைந்தா, தாட்டிகமாயோட்டில்லைத்துச்சிலைசெய்து த
ன்மையுடனாறெருவில்புடத்தைப்போடு, பாட்டதிகஞ்சொல்லவில்லை அ
ப்பாகேளு பண்பாகநீறியதுசன்னமாச்சே.

கர்ப்பூரச்சன்னம்.

ஆச்சப்பாஇன்னமொருவிபாங்கேளு அன்பானகற்பூரக்கட்டிவாங்
கி, பாச்சப்பாவிமதியுங்கூடச்சேர்த்து பரிசுடையவீரமுடன்பூரங்கூட்
டி, காச்சப்பாகலவத்திலிட்டுக்கொண்டு கனலெழும்பாராறுசாமமாட்டி-
மாச்சலதுசெய்யாமல்வட்டிபண்ணி மைந்தனோவிமுகத்திலுலர்த்திடா
யே.

உலர்ந்தபில்லைகளைபெடுத்துஒட்டில்லைத்து உத்தமனேமேலோடு
பதியமுடி, தளர்ந்ததுவும்போகாமல்மண்ணுஞ்செய்து தரணிதனில்ஒரு
முழுத்தில்குழிதான்வெட்டி, உலர்ந்ததொருருவடுக்கிபுடத்தைப்போடு
உத்தமனேபுடமாறினடுத்துப்பாரு. மலர்ந்ததொருபூப்போலேசன்னமா
கு மாசற்றசன்னமதைவைத்துப்போற்றே.

கெந்தகச்சன்னம்.

போற்றவேயின்னமொருபுதுமைகேளு பொல்லாதகெந்தகந்தான்
பலமும்வாங்கி, காட்டியதோர்விந்துவுடனாககூட்டி கருவானவீரமுடன்
பூஞ்சேர்த்து, வாட்டயிலாக்கல்வத்திலிட்டுமைந்தா வகையாகஅறுவகை
ரீதன்னொலாட்டி, தாட்டிகமாய்வழித்துவைத்துபில்லைதட்டி தன்மையுட
னாவிமுகத்திலுலர்த்திடாயே.

உலர்ந்தபதமென்னவென்றாகணீலிட்டாக்கால் உத்தமனேஒட்டி
ல்லைத்துச்சிலைசெய்து, அலர்ந்தமலர்ச்சுருபத்தைத்தொண்டிபண்ணி
அளவுடனேடம்போடச்சன்னமாகும், மலர்ந்தசன்னந்தனையெடுத்துப்
பதனம்பண்ணி வாசமுள்ளசன்னமடமைந்தாகேளு, சலந்தாமிகவாடா
தேபதனம்பண்ணு சதாநிததஞ்சதாசிவத்தைப்பணிந்துபோற்றே.

போற்றுவதுஆனாயென்றூழ்நாணத்தைமைந்தா புதுமையுள்ளபூ
ணமேதெய்வந்தெய்வம், நாட்டுவதுசுழிமுனையில்சாசியைத்தா னன்மை
யுடன்பூரகமேசெய்யவேணும், தேட்டமுடன்குழிமுனையில்சேர்ந்தால்
மைந்தா சிவசிவாசிவபோகிசிவன்முத்தன், தாட்டிகாயடிமுலமுலாதாரந்
தன்மையுடன்கார்த்தவனேதவசியாமே.

பூமிநாதம்.

அஃபாயின்னமொருவிபாங்கேளு அன்பான்பூமிபுடநாதம்வாங்கி,
நாமப்பாசொல்லுகிறோம்விந்துநீரால்நன்றாகக்கரைத்திறத்தாவிடில்போ
டு, நாமப்பாநன்றாகக்காய்ந்துதானால் கருவாகப்பத்துமுறையிப்படியேகா
சன, வாமப்பால்தன்னுலேகட்டிப்போகும் மகத்தானபூவப்பாசிவமதாச
சே. எந

செயநீர்.

ஆச்சப்பாசத்தியென்றபூணந்தான் அருளானபீங்கானில்வாங்கி
மைந்தா, பாச்சப்பாசிவந்தனிலேஎட்டிலொன்று பக்குவமாயிந்தவுடன்ப
நவம்பாரு, பேச்சப்பாவொன்றுமிலைசிவமாய்ப்போதும்பெலமானசெய
நீரால்வீரம்பூரம், தேச்சப்பாசெயநீரில்பொடியைத்துவி சிவசிவாரவிமு
கத்தில்வைத்திடாயே. எந

வைத்ததொருசெயநீரில்காமேறி மகத்தானகொடிதாகநீறதாருப்
கைத்தொருசெயநீரைப்பதனம்பண்ணி கருவானகாசியென்றகுப்பிதன்
னில், புத்தியுடன்குருபதத்தைதப்பூசைபண்ணிசெயநீர்தன்னில் பக்குவ
மாய்செய்தொழிலைப்பகரக்கேளே, எந

கேளப்பாஇச்சலத்தில்துரிசலிங்கம் கெவுரிசிலைதாரவெள்ளைப்பூர
ம்வீரம், நாளப்பாதுவைத்தூவிமுகத்தில்மைந்தா நாளாதுதினத்தில்தாக
ட்டிப்போதும், மாளப்பாஇச்சலத்திலெச்சாக்குமாரு மைந்தனைஇந்நீரி
லின்னக்கேளு, கோளப்பாஒன்றுமில்லைசெயநீர்தன்னை குணமாகப்பிங்கா
னில்வார்த்துக்கொள்ளே. எந

கொள்ளப்பாநாகமொடுவங்கமீயன் குருவானரசமுடனேகாந்தந்து
த்த, மெள்ளப்பாஒட்டில்வைத்துசுருக்குத்தாக்க வேகமதுதானடங்கிக்க
ட்டிப்போதும், வில்லப்பாதனக்குளவேற்றிறுப்போல் வெகுவேதைச
னவேவைக்கிதமாகும், அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்மனதடங்கிநில்லு அ
ன்பாகக்குருபதத்திலருள்தானேக்கே. எந

நோக்குவதுபூணத்தால்நோக்கவேணும் நுண்மையுடன்மனதட
ங்கிக்கவேணும், வாக்குமனதொன்றாகிநிற்கவேணும் வஞ்சமனக்காச
டகற்றிமனதுபூண்டு, ஆக்கைநிலைதனையறிந்துகுருவைக்காரு ஆணந்தமதி
புழதமன்பாய்க்கொள்ளுநாக்குதுனிபதிவுமிகநன்றாய்ப்பாரு நாதாந்தப்
பேரொளிபைக்காருகோ. எந

யோகமுறைகூறுதல்.

காரப்பாமயேந்திரமாங்கிரியிற்சென்று கருணையுள்ளபூணத்தில்க
ருத்தைவைத்து, பாரப்பாசக்காத்தில்தின்றுகொண்டு பாலகனைநந்திகண்
டால்வாதங்காணும், வீரப்பாசொல்லுகிறவார்த்தையினுலென்ன விருதா
ளில்கொட்டுப்பிணமாய்ப்போவார், சேரப்பாமூலத்தைஒளிகாணமட்டு
கு சேர்த்துநீசுழிமுனையிச்சிறக்கநிலே. எந

நின்றதினால்தொடுக்குங்காற்றாது நேரின்றுகுருபதத்தை
கிளைவாய்க்காரு பண்டுவினைதானகலும்பயமேயில்லைப் பார்க்கையிலேஆ

தாரந்தோணுந்தோணுஞ், சென்றுநீயவ்விடத்தில்சென்றுகொண்டு சிவ
சிவசித்திஎல்லாந்திரமாயாடு, நன்றானமனைதவிட்டுக்காத்தாயானால் நல
மில்லாச்சமுத்தியுள்ளேயழுத்தந்தானே அக

தானென்றவாசியினால்குருவைக்காரு தன்மைவிட்டுஇருந்ததின
லொன்றுமில்லை, ஊனானஊனறிந்துவுண்ணவேணும் உண்மையுள்ளசத்
திசிவங்காணவேணும், தேனானஅமுதமதுகொள்ளவேணும் தெளிந்தங்
கேயோகமுடனிருக்கவேணும், கோனானகுருஞானந்தெளிந்துமைந்தச
கூர்மையுடன்சுழிமுனையைக்கூர்ந்துபாரே. அக

பாரானமண்ணுசைதள்ளினாலும் பண்பானதீனியுடனுசையாலும்,
பேரானபெண்ணுசைதள்ளினாலும் பிலத்தகொருதிரோதையின்கூற்றி
னாலும், கூறானமண்ணுசைக்கொடுமையாலும் கூற்றானகாமத்தின்கொடு
மையாலும், தேறாமலிந்தாசைக்கொண்டபேர்கள் சிவசிவாசீவகளைத்திற
ங்காணாரே. அக

சீவகளைதனையறிந்தால்பாடிவிக்குஞ் சிவசிவாவரிசையுடனுண்ணப
பண்ணுஞ், சீவகளைதானறிந்துஎட்டுநாலுஞ் சிவசிவாபுறப்பட்டுநாலும்பா
ழாய், சீவகளைமதிபோலேசீரணித்து செகத்திலேமானிடர்சள்மாண்டா
னாயா, சீவகளையானதுவேமுலமுலஞ் செம்மையுள்ளகதிரானவன்னிதா
னே. அக

தானென்றபரத்தினுடஅடிதானென்பார் தன்மையுடன்அகாரமுத
ல்சோடசமாய்நிற்கும், வானென்றநாகமதுகண்டததிற்காணு மகத்தான
வாயுவுக்குவகந்தவிடு, ஆனென்றபஞ்சகர்த்தாளிருக்கும்விடு வற்பனமா
ஞ்சத்திசிவமொடுங்கும்விடு, தேனென்றமதியமுதஞ்சொலிக்கும்விடு சி
வசிவாசீவகளையிருந்தவிடே. அக

கொள்ளும்பொருள்.

வீடறிந்துமந்திரத்தைநிறுத்தவேணும் விட்டி லுள்ளபேர்களுயும்
விரும்பவேணும், நாடறிந்தநல்லபதங்காணவேணு நன்மையுள்ளசத்திசி
வபூசைவேணும், கூடிருந்துகுருபாதங்காணவேணும் குருடனாப்போலி
ருந்தாக்கால்குணமோமைந்தா, தேடறிந்தாச்சற்குருவைத்தேடவேணு
ஞ் செகசாலமாய்கையெல்லாந்தள்ளுதள்ளே. அக

தள்ளும்பொருள்.

தள்ளுவதுஆராயென்றால்குணமில்லாநா சற்குருவையறியாதசம
யத்தோரை, கள்ளுஅபின்சாராயங்கொண்டபேரைக் கஞ்சாவும்னிதைச்
சிகலந்தபேரை, உள்ளுணர்ந்துபாராதஉலுத்தமாண்பர் உத்தமனைத்து
உணரித்தவருட்டுமாண்பர், நல்லுணர்வுஇல்லாதஅசுடர்மெத்த நாட்டிலே
யவர்களைநீயறிந்துதள்ளே. அக

ஆகாசஜெயநீருப்பு.

அறிந்துகொண்டுஇந்தாலேவியைக்கட்டு அந்தாலிபூரணத்திலு
வாய்ப்போகு, முறிந்தாலிபூரணத்தில்பட்டபோதே முக்கியமுள்ளஜெயமா
கஜெயநீராடு, செறிந்ததொருசெயநீரைப்பிங்கான்தன்னில சோகவிட்டு

பூமிநாதம்.

அப்பாயின்னமொருவிபாங்கேளு அன்பான்பூமிபுடநாதம்வாங்கி,
நாமப்பாசொல்லுகிறோம்விந்துநீரால்நன்றாகக்கரைத்திறத்தாரவியில்போ
டு, நாமப்பாநன்றாகக்காய்க்தானால் கருவாகப்பத்துமுறையிப்படியேகா
ச்சு, வாமப்பால்தன்னுலேகட்டிப்போகும் மகத்தானபூவப்பாசிவமதாச்
சே. எந

செயகீர்.

ஆச்சப்பாசத்தியென்றபூரணந்தான் அருளானபீங்கானில்வாங்கி
மைந்தா, பாச்சப்பாசிவந்தனிலேஎட்டிலொன்று பக்குவமாயீந்தவுடன்ப
நவம்பாரு, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லாமாய்ப்போதும்பெலாநசெய
நீரால்வீரம்பூரம், தேச்சப்பாசெயகீரில்பொடிபைத்துவி சிவசிவாரவிமு
கத்தில்வைத்திடாயே. எச

வைத்ததொருசெயகீரில்காமேறி மகத்தானகொடிதாகநீந்தாகுப்
கைத்தொருசெயகீரைப்பதனம்பண்ணிகருவானகாகியென்றகுப்பிதன்
னில், புத்தியுடன்குருபதத்தைப்பூசைபண்ணிசெயகீர்தன்னில் பக்குவ
மாய்செய்தொழிலைப்பகரக்கேளே, எந

கோளப்பா இச்சலத்தில்துரிசலிங்கம் கெவுரிசிலைதாரவெள்ளைப்பூ
ம்வீரம், நாளப்பாதுவைத்தூவி முகத்தில்மைந்தா நாளாதுதினத்தில்து
ட்டிப்போதும், மாளப்பாஇச்சலத்திலெச்சாக்குமாரு மைந்தனைஇந்நீரி
லின்னக்கேளு, கோளப்பாஒன்றுமில்லைசெயகீர்தன்னை குணமாகப்பிங்கா
னில்வார்த்துக்கொள்ளே. எச

கோளப்பாநாகமொடுவங்கமீயங் குருவானரசமுடனேகாந்தந்
த்த, மெள்ளப்பாஒட்டில்வைத்துசுருக்குத்தாக்க வேகமதுதானடங்கிக்க
ட்டிப்போதும், வில்லப்பாதனக்குளானேற்றிநாப்போல் வெகுவேதைச
னவேகைவிசிதமாகும், அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்மனதடங்கிநில்லு அ
ன்பாகக்குருபதத்திலருள்தானேக்கே. எச

கோக்குவதுபூரணத்தால்நோக்கிலேனும் நுண்மையுடன்மனதட
ங்கிக்கவேனும், வாக்குமனதொன்றாகிநிற்கவேனும் வஞ்சமனக்கச
டகற்றிமனதுபூண்டு, ஆக்கைநிலைதனையறிந்துகுருவைக்காரு ஆனந்தமதி
மமுதமன்பாய்க்கொள்ளுநாக்குதுனிபதிவுமிகநன்றாய்ப்பாரு நாதாந்தப்
பேரொளியைக்காருகோ. எஅ

யோகமுறைகறுதல்.

காரப்பாமயேந்திரமாங்கிரியிற்சென்று கருணையுள்ளபூரணத்தில்க
ருத்தைவைத்து, பாரப்பாசக்காத்தில்தின்றுகொண்டு பாலகனைநந்திசு
டால்வாதங்காணும், வீரப்பாசொல்லுகிறவார்த்தையினுலென்ன விருதா
னில்கொட்டுப்பிணமாய்ப்போவார், கோப்பாமுலத்தைஒளிகாணமட்டு
கு சேர்த்துநீசுழிமுனையில்கிறக்கனிலே. எச

நின்றதினால்தொடுக்குங்காற்றாது நேறிந்நகுருபதத்தை
கிளைவாய்க்காரு பண்டுவினைதானகலும்பயமேயில்லைப் பார்க்கையிலேஆ

தாரந்தோணுந்தோணுஞ், சென்றுநீயவ்விடத்தில் சென்றுகொண்டு சிவ
சிவசித்தி எல்லாந்திரமாயாடு, நன்றானமனைதவிட்டுக்காத்தாயானால் நல
மில்லாச்சமுத்தியுள்ளேயமுத்தாந்தானே அக

தானென்றவாசியினுல்குருவைக்காரு தன்மைவிட்டுஇருந்ததின
லொன்றுமில்லை, ஊனானனநிறிந்துவுண்ணவேணும் உண்மையுள்ளசத்
திசிவங்காணவேணும், தேனானஅமுதமதுகொள்ளவேணும் தெளிந்தங்
கேயோகமுடனிருக்கவேணும், கோனானகுருஞானந்தெளிந்துமைந்தா
கூர்மையுடன்சுழிமுனையைக்கூர்ந்துபாரே. அக

பாரானமண்ணுசைதள்ளினாலும் பண்பானதீனியுடனுசையாலும்,
பேரானபெண்ணுசைதள்ளினாலும் பிலத்தகொருதிரோதையின்குற்றி
னாலும், கூறானமண்ணுசைக்கொடுமையாலும் கூற்றானகாமத்தின்கொடு
மையாலும், தேருமலிந்தாசைக்கொண்டபேர்கள் சிவசிவாசீவகளைத்திற
ங்காணாரே. அக

சீவகளைதனையறிந்தால்பாடிவிக்குஞ் சிவசிவாவரிசையுடனுண்ணப
பண்ணுஞ், சீவகளைகாணறிந்துஎட்டுநாலுஞ் சிவசிவாபுறப்பட்டுநாலும்பா
ழாய், சீவகளைமதிபோலேசீரணித்து செகத்திலேமானிடர்சள்மாண்டா
னாயா, சீவகளையானதுவேமூலமுலஞ் செம்மையுள்ளகதிரானவன்னிதா
னே. அக

தானென்றபாத்தினுடஅடிதானென்பார் தன்மையுடன்அகாரமுத
ல்சோடசமாய்நிற்கும், வானென்றநாகமதுகண்டத்திற்காணு மகத்தான
வாயுவுக்குவுகந்தவீடு, ஆனென்றபஞ்சகர்த்தாளிருக்கும்வீடு வற்பனமா
ஞ்சத்திசிவமொடுங்கும்வீடு, தேனென்றமதியமுதஞ்சொலிக்கும்வீடு சி
வசிவாசீவகளையிருந்தவீடே. அக

கொள்ளும்பொருள்.

வீடறிந்துமந்திரத்தைநிறுத்தவேணும் வீட்டிலுள்ளபேர்களையும்
விரும்பவேணும், நாடறிந்துநல்லபதங்காணவேணு நன்மையுள்ளசத்திசி
வபூசைவேணும், கூடிருந்துகுருபாதங்காணவேணும் குருடரைப்போலி
ருந்தாக்கால்குணமோமைந்தா, தேடறிந்தாசெற்குருவைத்தேடவேணு
ஞ் செகசாலமாய்கையெல்லாந்தள்ளுதள்ளே. அக

தள்ளும்பொருள்.

தள்ளுவதுஆராயென்றால்குணமில்லாநா சற்குருவையறியாதசம
யத்தோனா, கள்ளுஅபின்சாராயங்கொண்டபேரைக் கஞ்சாவும்னிதைச்
சிகலந்தபேரை, உள்ளுணர்ந்துபாராதஉலுத்தமாண்பர் உத்தமனாத்தா
ஷணித்தவுருட்டுமாண்பர், நல்லுணர்வுஇல்லாதஅசடர்மெத்த நாட்டிலே
யவர்களைநீயறிந்துதள்ளே. அக

ஆகாசஜெயநீருப்பு.

அறிந்துகொண்டுஇந்தாலேவியைக்கட்டு அந்தாளிபூணத்திலனு
வாய்ப்போகு, முறிந்தாளிபூணத்தில்பட்டபோதே முக்கியமுள்ளஜெயமா
கஜெயநீராடி, செறிந்ததொருசெயநீரைப்பிங்கான்தன்னில சோகவிட்டு

விமுகத்தில்வைத்தால், பொறிந்தவொருபொறிபோலேயுப்பாய்நிற்கும்பு
துமையுள்ளவுப்பதனைப்பதனம்பண்ணே. அங்

பதமானவுப்பெடுத்துக்கொண்டால்மைந்தா பஞ்சுவமாயறுசுவையு
ங்கழன்றுபோகும், சதமானபூரணததையப்பால்பாரு தருவானகற்பகம்
போல்கற்பமாகும், அதமானவியாதியெல்லாமதமாய்ப்போகும் ஆனந்த
மயமான அருபமாகும், மதியானமாய்கையெல்லாமற்றுப்போகு மந்திரப
ஞ்சாட்சரத்தைமருவிப்பாரே. அங்

பஞ்சாட்சரமகிமை.

மருவிதின்றனைங்களுக்குமஞ்சபூதம் வாகானதேவதைக்குமஞ்சபூ
தம், தருவானயோனியெல்லாமஞ்சபூதம் தாக்கான அண்டமெல்லாமைந்
துபூதம், குருவானசதாசிவத்துக்கைந்துபூதம் கூருன அஞ்செழுத்தாலெ
ல்லாமாச்சு, தருவமுடன்வெடமிட்டுநீறுசாற்றி தன்பவினைநீராமல்தடி
கொண்டாரே. அங்

முப்பூவின்பெயர்.

துடிக்கொண்டமுப்பூவின்விபரங்கேளு சோதியுப்புஆதிதனைச்சொ
ல்லக்கேளு, முடிக்கொண்டவழலையென்றுங்கல்லுப்பென்று முனையானசு
ழினையென்றும்வண்ணானென்றும், படியானபடியென்றுங்குடுகுடானை
ப்பங்கயத்தின்பூவென்றும்பாருப்பென்றும், வடிவானஆகாசபூவியென்
து மகத்தானமவுன்மென்றும்வயங்கும்பேரே. கூடு

பேர்கொண்டவடிவானவிற்துவென்றும் பிலத்தீருப்பென்றும்வா
நிதிதானென்றும், கார்கொண்டமேகமென்றுங்கங்கையென்றுங் கருவான
ஆசிரீருப்பதென்றும், சீர்கொண்டவெண்சாராசாரமென்றுஞ் சியமென்
துங்கருவெம்பின்சாரமென்று, மூர்கொண்டசயிலமென்றுஞ்செவரீரோன்
து முத்தமனேதிராவகத்திலுண்மைதானே. கூடு

உண்மையுள்ள அடியென்றுஞ்சத்தியென்று முவானவுவொன்று
ஞ்சருகதென்றும், தன்மையுள்ளபூமியுடன்தமென்றுஞ் சங்கையுள்ளபிரு
திவியின்காரமென்றும், புன்மையுள்ளபூமென்றும்புமுகதென்றும் பொ
ல்லாதவிஷமியென்றும்போதமென்றும், பண்புள்ளசில்லென்றுங்களியுப்
பென்றும் பாங்கானபூரணத்தினுப்பின்பேரே. கூடு

முப்பூமகிமை.

உப்பானமுப்பூவின்விபரஞ்சொன்னேன் உகமைமில்லாமுப்பூ மு
ன்றுமுப்பூ, அப்பாகேள்முப்பூவும்பிரமாவிஷ்ணு அரகாரருத்திரலுமாகி
கின்றார், தப்பாதமுப்பூவையாவர்காண்பார் தன்மையுள்ளபெரிமோர்சள
றவாரபாரு, முப்பானமுப்பூவுமாதியிலேகுருவாய் முடிந்திருக்குகின்ற
றியார்முடர்தானே. கூடு

தானென்றமுடர்கள் தானுப்பெடுக்கவென்று தயவானமுப்பூவைப்
பேதனமேசெய்வார், ஊனென்றமுப்பூவையறியார்முடர் கைநீர்தனி
லகனாததுவியில்வைப்பார், தேனென்றபூரணந்தான்மயங்கிப்போகு

சிவசிவாகாஃமெல்லாஞ்செத்தேபோகு, மாணென்றபூப்பார்த்தாள்மயங்கி
ப்போவான் மனமடங்குப்பூவையார்முடிப்பார்சொல்லே. ௧௦௪

சொல்லானமுப்பூவையுலகத்தோர்கள் தொழுதுமேயதின்விபரந்து
லங்கமாட்டார், அல்லலைசச்செய்துவைத்துஅலைந்துபோவார் அமுதமெ
ன்றபக்குவத்தையார்தான்காண்பார், சல்லல்செயும்பாவிசள்தான்மெவ்
வேறுப்பு கலந்தெடுக்கவேணுமென்றுசமுதைமாண்பார், குல்லல்செய்து
குழம்பிமிசச்செத்தேபோனார் குலமானவுப்பினுடசெயல்காணாரே ௧௦௫

செயலறியாப்பாவிசைச்சேர்க்கவேண்டாஞ் செயவினைகள்தீராதக
முதைமாண்பார், மயலாசைகனைப்பீடித்தவாதமார்க்க மசத்தானபூரணத்
தையல்லல்செய்வான், தயவாசைல்லுப்பைநொருக்கிக்கொண்டு தானா
த்துப்புடர்போட்டுத்தயங்கிப்போவான், தயவானகயவர்கடாமெத்தவு
ண்டு தொல்லுலகிலிந்துலைத்துலங்கிடாதே. ௧௦௬

ஹற்பெருமை.

இந்நூல்தானுயிர்த்துஇருநூறுக்குள் ஏகநிறமயமானகருணவச்சொ
ன்னேன், கன்மையுடனின்றலைப்பதனம்பண்ணு சாயுச்சியபதவியடாஇ
ந்தநூல்தான், உண்மையுடனூலெடுத்தஒடுக்கந்தன்னில் உண்மையுடன்
மவுனந்தானுகந்துபாரு, நன்மையுடன்மனதுகந்துபார்த்தாயானால் நல்ல
பதமுண்டாகுநாடிப்பாரே. ௧௦௭

நாட்டமில்லாமுடருடன்சொல்லவேண்டாம் நல்லகுணமில்லானா
டவேண்டாங், கூட்டமிட்டுக்கல்லலிங்குறும்பர்மெத்தக் கூத்தாடிச்சில
ம்பதுபோல்குறும்புசெய்வார், வாட்டமிலாக்கருணைபெறுந்தேவிவாலை ம
கத்தானபூரணத்தின்மகிமைதன்னை, தேட்டமில்லாம்பரிடஞ்சேரவேண்
டாஞ் சேர்ந்தாச்சகாப்பூரணத்தின்செயல்காணாதே. ௧௦௮

காணாதபூரணத்தின்கருவினாலேகருணையுள்ளகயிலாசமேருதன்னை
கோணாதேநின்றநிலைகுறித்துந்கொண்டு குணமாகோசகபூரகமும்பண்
னி, வாணானகும்பகத்தில்மனதுபூண்டால் மகத்தானசிவயோகமாஸூயாகு
ந், தேனானமதியமுதச்செயல்தன்னாலே சிவசிவாசிவயோகத்திறந்தான்பா
ரே. ௧௦௯

பஞ்சபூதமெழுது.

பாறனபிருதினியுமப்புங்குட்டி பஞ்சயத்தின்மேலேறிப்பதிவுமாகி
த், தேருகத்தேய்வுடனேவாய்வுகொண்டுசேர்ந்தாக்காலைந்துருவுமொன்
றாய்ப்போச்சு, கூருகலைந்துருவுமொன்றாய்நின்றால் குருவானபோதபடா
லுர்தான்காண்பார், மாறாதமனமுடையசித்தர்க்கெல்லாம் வகையாசைந்து
ருவுமெனங்கும்பாரே. ௧௧௦

வணக்கமுள்ளஇந்துருவுபைந்தேயுப்பு வரிசையுடனிறையறிந்துக
ல்லத்திட்டு, இணக்கமுடனணக்கையிலேமெழுகாய்ப்போகும்என்னசொ
ல்லேலிம்மெழுநினியப்புதன்னை, மணக்கமுடன்பெழுசெடுத்தபதனம்

பண்ணி மார்க்கமுடனிம்மெழுதைவைத்துப்போற்றி, தனக்குமிதுகிடைத் தபொருளென்றுயீஞ்சதாகாலம்அம்மெழுதைப்பூசைபண்ணே. ராக

பூசையதுசெய்ததினால்பலிக்குஞ்சித்தி பூரணத்தைதமந்தத்தினாலெ ன்றுபில்லை, நேசமுடன்பூரணமேதெய்வமென்றுநிலைத்துமனதுறுதியி லேகிறுத்தவேணும், ஆசையென்னபூரணத்தினுசையாசைஅதைவிட்டா ல்வேறுமொருஆசையுண்டு, பாசமதைத்தானகற்றியறிவில்சேர்ந்துபா லெரியில்லினைந்ததினால்பாலனாமே. ராஉ

பாலனைப்பதினாறுபிராயமாவாய்பாபனைத்தாய்பூரணத்தால்பலி க்குஞ்சித்திக், காலனைன்றகாலனைவேறடிப்போவான் காலனைன்றுநிசா ன்னதுநான்பாசம்பாசம், அலமுண்டசிவனாரும்கிஷ்கதையுண்டார் அவ் னிஷந்தான்பராபரத்தினருளேயாகும், சீலமுடனாலமென்றவிஷந்தான் போதஞ்சிவசிவாபூரணத்தின்செயலைப்பாரே. ராக

செந்தகமெழுது.

பாரப்பாமுப்பூவுமொன்றாய்ச்சேர்த்து பனையின்றநாதமடாசெந்தி ரசம்வீரஞ், சேரப்பாகவத்திலாட்டினாகால் சிவசிவாமெழுகதுபோல் சேர்ந்துநிற்கும், ஆரப்பாஅறிவார்க்கெந்திப்போக்கு அறிந்தவர்க்களசதா சிவத்தையறிவாரப்பா, நேரப்பாநின்றநிலைதவிராமற்றான் நேசமுடனிம் மெழுதைப்பதனம்பண்ணே. ராசு

பண்ணப்பாபூசையினால்பலிக்குஞ்சித்தி பாசமதைத்தானதுத்துநே சம்வைத்த, உண்ணப்பாபராபமேசெயல்தானென்று வற்றுமெள்ள ஆறுதலமுமேசென்று, விண்ணப்பாதிண்டாதேசடடைப்போற்று வேதாந்த பூரணத்திலிருப்பிடுவிலு, கண்ணப்பாசுழிமுனையில்கருத்தாயுணு கருவா னபன்விசண்டுமடங்குந்தானே. ராநி

தாளகமெழுது.

தானென்றசற்குருவாமுப்பூவேடே தன்னையென்றதாளகமும்கி லப்பூர், தேனென்றாசமுடனேகலவத்திட்டு திமாமாநாறுசாமமாட்டு, லோனென்றமெழுகாகுமப்பாமேரு குருவானமெழுகதுவைப்பதனப்ப ண்ணு, நானென்றஆணவத்தைப்போக்கிக்கொண்டு நன்னையுடலிம்மெ ழுகைப்பூசைபண்ணே. ராகு

பூசையப்பாதினந்தோறுப்பூசைபண்ணு புலத்தியனை உனக்காகஇ ந்ததுலை, நேசமுடனாயிரத்துயிருநூறுநிலைத்தனடாசருவெல்லாமிதி லோப்பா, பாசமதைத்தானதுத்துப்பதாபிணாணிப்பாச்சடாமெழுகையுநீ நயலோகத்தில், மாசியதுதானதுதுப்பமுப்பாமேறி மகத்தாவசிவகூத் தாய்மகிழ்ந்தகாணும். ராசு

மகிழ்ந்ததொருசிவகனையக்கண்டேயு மகிழாதேபுலத்தியனைமன ம்வேறாகும், நெகிழ்ந்தமனமிருக்குமடாவெருகாள்செல்லும் நேரானபூ ணத்தைகசெஞ்சித்தாக்குபருந்ததொருசிவமோப்பண்பில்லிவது பாப

மேகெதியேனவேபணிந்துபோற்று, தகுந்தமனமுறுதியுடன்வலுத்து
ப்போகும் தன்மையுள்ளபாபாததைத்தாக்கிப்பாரே. ர அ

லிங்காசமெழுகு.

பாப்பாமுப்பூவும்கலிங்கஞ்சேர்த்து பஞ்சடையவீரமுடன்புழுகுபு
ரம்,சேரப்பாகவத்திரென்றாய்சேர்த்து திரமாகஅனாக்ஷையிலேமெழு
காய்ப்போகும், வீரப்பாசெய்யாமல்மெழுகுதன்னில் விவமில்லாசமதி
லேநாலிலொன்று, காப்பாகவத்திலிட்டுநன்றாய் கருவிட்டுஅனாக்ஷை
யிலேசேர்ந்துபோமே. ர கூ

சேர்த்ததொருலிங்காசமெழுகுதன்னை திரமானசிமிழ்தனிலேபடக்
கம்பண்ணு, கார்த்துமெள்ளக்குருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி கூர்மையு
ள்ளமெழுததிலேகுன்றிவாங்கி, நேர்த்துகொண்டுஇம்மெழுகைக்கொண்
டாயானால் நிலைத்துதடாசடலமென்றுகூடுதானும், தேர்த்து தீர்த்தமெழு
திலேமண்டலமேகொண்டால் சிவசிவாசவுனமென்றசித்துதானே. ர கி

ஆனைக்கச்சத்துமெழுகு.

சித்தானசித்திலொருவிபரஞ்சொல்வேன் திரமானஆனைக்கச்சத்து
வாங்கி,முத்தானபூரணத்தைகயதிலேசேர்த்து முர்க்கமுள்ளாசமுடனேபு
ரங்கெந்தி,சேர்த்தானவத்தான்தொழுகுரவியில்வைக்கக் கருணையுடனானு
மதுயொன்றாய்ச்சேர்ந்து; வற்றுதமெழுகதுபோலிருக்கும்பாரு வாகாக
இம்மெழுகைப்பதனம்பண்ணே. ர மிக

பதனமுடனும்மெழுகில்சுன்றியுண்ணு பதனமல்லமதின்கின்ற
ரானால்,விதனமெல்லாமோடி விடும்பவக்குங்காயமேன்மையுள்ளதற்போ
லேவிளங்குந்தேகம்,மதனன்போல்வடிவானுடிலமுண்டாரு மகத்தான
அஷ்டசித்துக்கைகளுள்ளாகும், அதமானருவீரன் தான்மெத்தவண்டு அ
சடரிடஞ்சொல்லாதேயறிவைப்பாரே. ர மிஉ

அறிவானபூரணமேதெய்வந்தெய்வம் அருமையுள்ளபூரணத்தை
யார்தான்காண்பார், குறியானகுறியறிந்தபெரியோர்காண்பார் குண்டலி
பைச்சத்தியென்றன்கூறுங்கூறு, நெறியானசிவமோகமர்க்கமெல்லா
நேர்மையுடனறிவிக்கும்பூரணத்தின்கூறு, பரியானதேகியடா அகாரபூட
ம் பாதேகிதனையறிந்துபணிசுவாபோ. ர மிக

அபக்குவர்கனிவொனல்.

வாய்திறந்துபேசாதமடையர்மெத்தவானறித்துசேராசகுருடர்மெ
த்த,காயறிந்துஇணங்காதசமுதைமான்பர் தலைவனையுமறியாதசண்டிமா
ண்பர், காயறிந்துகனியறிந்துகொள்ளாமாண்பர் காகிசியில்மெத்தவண்ண
கெருத்தில்லார்கள்,தியறிந்துஅனையுட்டத்தெரியாபாண்பர் சிவவேடந்
தனையறியார்திருடர்தானே. ர மிக

தானென்றதத்துவத்தையறியாமுடர் தன்மையென்றபனபொடுங்
கும்நிலையுங்காணர்,கோனென்றகுருபத்திக்குறியுங்காணர் குருடாவர்

காயாசங்குறமீட்டி, நானென்ற ஆணவத்தைமெத்தப்பேசி நலமில்லா ஆஞ்செழுத்தையுபதேசித்து, வீணென்றவிண்மதங்கள்மெத்தப்பேசும் வெள்ளாட்டிப்பயல்களுடன்சேராதயா. நாடு

சேராதுகருவநீந்துகள்எனாண்பர் செத்தபிணம்போல்திரிவாரிவ வேயென்று,கருதுபொருளையெல்லாங்ககுவென்பார் சுறநீந்துகோத குருடர்பட்டை,ஆறுதுதத்துவத்தின்செயலேக்காணார் துண்டபரிபூரணத்தினநிலைக்கண்டு, தேறுதசித்தர்கள்தான்கோடியுண்டு சிவசிவாதேறினபேர்கோடிக்கொன்றே. நாடு

ஒன்றுமுப்பூவில்லாசூஞ்சேர்க்க ஒருமையுள்ளசாரநீரதுதானப்பா, பன்னுசேநியிதுகாரசாரம் பருவமநீந்துலகமதில்பசாமாட்டார், நன்னுபுலத்தியனையுனக்குச்சொன்னேன் நலமறியாக்காரமதைச்சாரமென்பார், உண்டானசோதியடா ஆதியந்தம் உரிசையுள்ளபூரணமென்றுகந்துநில்லே. நாடு

நில்லென்றுமுன்சொன்னசாரநீரில் நிசமானவீரமுடன்பூர்ந்தேரு கொல்லென்றுபொங்கியது அமரும்பாரு சொதுதானநீரப்பாகுறப்போமோ, சொல்லென்ற அநீனைக்குப்பி, ன்னில் சுருக்காகஅடைத்துநீபதனம் பண்ணி, வல்லமைஎன்பேசாமல்மனதடங்கி மகத்தானசெயலோந்தொழிபைப்பாரே. நாடு

விக்கக்களங்கு.

பாரப்பாலிங்கமொருகட்டிவாங்கி பருவமுடன்செயலீசைச்சுருக்குத்தாக்கு, வீரப்பாகட்டியது அடங்கிப்போகும் விசையானமுப்பூவில்செயலீர்விட்டு, நாரப்பாகவத்திலாட்டினாக்கால் கருணையுள்ளமெழுகாகுப்பி கதத்தப்பி, சேப்பாமண்சீலையேமுஞ்செய்து சிவசிவாகாடைதனில்தணிபோலாமே. நாடு

ஆமப்பாலிங்கமணிதனைபெடுத்து ஆதியென்றதன்சமதிநாலுக்கொன்று, நாமப்பாசொல்லுகிறோங்கொடுத்தாயானால் நன்மையுள்ளவிக்கதங்கமொன்றாய்ச்சேர்ந்து, தாமப்பாலிங்கமென்றகளங்கதாசுந் தயவானகளங்கமதையுடைத்துக்கொண்டு, வாமப்பாதனையநீந்து கொண்டுமைந்தா மகத்தானமதிநனிலேபத்துக்கொன்றே. நாடு

ஒன்றுனகளங்கமதைவெள்ளிக்கீந்தா லுத்தமனேவயதுபதினாறதாரு, நன்னுனவெள்ளிசெம்பிலிந்தாயானால் நன்மையுடனொன்பதனாதப்பாதையா, கன்னுனகுடவனிலேயீயந்தாயானால் கருவானமுறையுங்காணும், அண்டர்பிரான் தொண்டொன அருளைப்பெற்று அகராதிவயோச அருளைப்பாரே. நாடு

நாகக்கட்டு.

பாரப்பா முன்சொன்னசாரநீரில் பக்குவமாய்நாகமதையுருக்கிச்சாய்த்தால், நாரப்பாலீந்துமுறைசாய்த்தாயானால் கன்மமுள்ளகுடிலமெலாங்கமுன்றுபோகுந், சேப்பா அடங்கியதுமணிபோலாகுஞ் சிவசிவாநாகமணி

யென்னசொல்வேன், ஆரப்பா அறிவார்கள்நாகப்போக்கு ஆதியந்தப்போ
ருளதினாலடங்கப்போச்சே. ௩௨௨

ஆடங்கினை தோர்நாகமனைதெயுடுத்துக்கொண்டு அப்பனைதங்கமதி
விடைக்கிடைதான்சேர்த்து, தடங்கலில்லாமணியெடுத்துவுடைத்துமை
ந்தாத்தயவாகவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானால், மூடங்கலில்லா ஆதேழுவயதே
யாகு மூடருககு இக்கருவைச்சொல்லாதையா, திடங்கனிந்த அமுதமுண்
டுகுருவைக்காரு தெசநீட்சைபதிதனிலேசேர்ந்துநில்லே. ௩௨௩

நில்லென்றுசொல்வதுதானெங்கேயென்றால் நிருமலமாங்குருபதத்
தேநேர்ந்துநிலு, தள்ளென்றசொல்லதுதானாயென்றால் தன்மையில்
லாவண்டனாகீதள்ளுதள்ளு, கொல்லென்றுசொல்லதுதானாயென்றால்
குருவைநினைந்துருககுறும்பர்தன்மேல், செல்லென்றுமன்மதனைக்கொ
ல்லவேண்டாரு சிவசிவாகுருவருளைத்தினமும்போற்றே. ௩௨௪

துரிசுகன்னம்.

போற்றுவதுபூரணத்தைப்போற்றிக்கொண்டு புதுமையுள்ளதுரிசி
னுடகன்னஞ்சொல்வேன், மாற்றுவதுவழியுடணிணங்கன்கூட்டி மாறு
மலிடைக்கிடைதான்துரிசுகூட்டி, தாட்டி கமாய்கலவத்திலிட்டுக்கொண்டு
சமரசமாய்முன்னினாவிட்டு ஆட்டி, வாட்டிவாய்பில்லைதனைவிமுகத்தில்
மைந்தனைநன்றாகவுலரப்போடே. ௩௨௫

உலர்ந்தபிலைதனக்குமேல்சீலைசெய்து உண்மையுடன்காயவைத்து
குருவைப்போற்றி, அலர்ந்தளருகையெடுத்துபுடத்தைப்போடு அரகரா
புடமாரியெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொருபூப்போலேறிநிற்கு மகத்தா
னகன்னமடாளன்னசொல்வேன், தளர்ந்தலொருசந்தனைப்பழியாய்க்
கொல்லும் தன்மையுள்ளகின்னமதைப்பதனம்பண்ணே. ௩௨௬

சமணி.

பண்ணியதோர்கன்னத்தின்மார்க்கஞ்சேரு பாலகனேரசமதனைச்சு
த்திபண்ணி, கண்ணியென்றதார்பரக்கிண்ணிதன்னில கிருபையுள்ளரச
மதனைஅதனில்வார்த்து, நன்னயமாய்விதனிலேசத்தைவைத்து நன்றா
னகன்னமதைமேலேநூவி. கன்னியேஸ்பரிதனக்குப்பூசைபண்ணி கை
யாலேமத்திக்கிரளுந்தானே. ௩௨௭

கிரமானரசமதனையெடுத்துமைந்தா சிவசிவாவுண்டைபோல்திரட்
டிக்கொண்டு, உரமானமுப்பூவில்முன்னீர்விட்டு வுத்தமனைகுப்பிமணித
னக்குப்பூசி, சிறமானவிமுகத்திலுலர்ந்திமைந்தா நிச்சயமாய்க்கொ
ளியில்வாட்டிநாக்கால், பரமானபரமகுருஅருளிணலே பக்குவமாயிருகிய
துமணியோலாமே. ௩௨௮

ஆமப்பாயிம்மணிக்குச்சாணைகள்தீர்த்து அருள்பெருகுஞ்சிமிழ்த
னிலேயடக்கம்பண்ணி, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்நானிலிட்டு நன்மையுள்
ள அமுதாதுகொண்டாயானால், நாமப்பாவுனதுருவநீர்மலமாய்க்காணு

ஞ்சுச்சிநானந்தலெளிதானேதோன்றும், காமப்பாகொண்டதொருகிறத்
தால்பைந்தா கயிலாசமேறுதன்னைக்காணலாமே. ராசு

வழலைநாதமுப்பூச்சுன்னம்.

காணப்பாஇன்னமொருமுப்பூச்சொல்லேன், சநவானவழலையுடநா
தக்கட்டி, பேணப்பாஇந்திடைக்குப்பூஞ்சேர்த்து பெருமையுள்ளகைவ்
ததிவிட்டுமைந்தா, தேனப்பாமுன்சொன்னசெயநீர்விட்டு திரமாதஅரை
க்ககபிலேகாமேயி, கோணப்பாதன்னருளால்கன்னமரகி கொடுமையுள்
ளசுன்னமகாயிற்றுகுந்தானே. ராசு

அரிதாரக்கட்டு.

தானென்றசுன்னமகையெடுத்துக்கொண்டு தாமென்ற அரிதாரக்
கட்டிக்கப்பா, வானென்றசெயநீராலரைத்துமைந்தா பகத்தானதாரத்தி
க்கக்கட்டி, பானென்றரவிமுகத்திலுலர்த்திமைந்தா பக்குவமாய்மண்சி
லையேழுஞ்செய்து, தேனென்றபூணத்தைமனதில்வைத்து சிவசிவாகா
டையென்றபுடத்தைப்போடே. ராசு

போட்டபுடந்தனையெடுத்துப்பார்த்தாயானால் புதுமையுளதாரமது
கட்டிப்போகும், தாட்டிகமாய்கட்டியதோர்நாந்தன்னை தயவானசெர்பு
லெள்ளிக்கிந்தாயானால், நாட்டமுடனீராவயதுபெண்தான் காயகிபோ
லுனதுமுன்னைநாடிநிற்பாள், தேட்டமுடனவள்பதத்தைப்பூசைபண்
னு தெவிட்டாதேபூணத்தைத்தினமுநோக்கே. ராசு

கோக்குவதுபூணத்தைநோக்கவேணும் நுண்மையுள்ளலட்சணக்
கைப்பார்க்கவேணும், காக்குவதுஒருநிமைக்குளிருளையெல்லாந் தட்டழி
கனுபோகவேதாக்கவேணும், மாக்கமுடனிம்முறைகள் பார்க்கவேணும் ம
ந்திரபஞ்சாட்சரத்திநிற்கவேணும், ஆர்க்குமிந்தமுறைகளைநீசொன்ன
யானால் அப்பனைபுனதுசிரம்வெடித்தப்போமே. ராசு

போமப்பாசகசித்துப்பொச்சப்போகும் பொல்லாதசுண்டாளர்க்
கிந்தாயானால், நாடப்பாசொல்லுகிறேயிந்தசாபம் நம்மாலேதீர்ப்பதற்கு
முடியாதயா, ஆமப்பாசொல்லிவிட்டோமிந்தநூலை அடக்கமப்பாவெரு
பகனமடக்கம்பண்ணு, தாமப்பா அடக்கம்விட்டுவெகுளியானால் தன்னு
டலைக்காணுமல்தயங்குவாயே. ராசு

நாகரசக்கட்டு.

தயங்காமலின்னமொருவிபாங்கேரு தயவானநாகரசஞ்சரியாய்ச்
சேர்த்து, மயங்காமலடிமுடியுந்துரிசிபூர மகத்தானவீரமுடன்கினைங் கூட்
ம, தியங்காமல்கலைத்திலாட்டிமைந்தா தேவியென்னுமால்தேவிக்கங்கிபு
ட்டி, நயங்காணுமென்றுமேன்சிலேசெய்து நன்றாகவிமுகத்தில்காயவை
யே. ராசு

வையப்பாசவிமுகத்தில்கன்றாய்க்காயந்தால் மயங்காமல்புடம்போட
மைந்தாசேரு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேய்நன்றாய்க்கேரு மேன்மையுள்
ளவிபோலேகட்டிநிற்குங், கையப்பாவுதவுவதுபோலேடர்காள் கணமா

விமதிமதித்தாய், பொய்யப்பா சொல்லவில்லைப்பத்துமாற்றுபொ
ன்போலேயிருக்குமடாபுசுழந்துதானே. ௩௩௬

காணப்பா உப்புடனே புரியுஞ்சேர்த்து களிப்பான குடவனைத்தான்
தகடாய்த்தட்டி, விணப்பா சொல்லவில்லைதகடுதண்ணில் விசையான அனா
மருந்தைவினவிக் கொண்டு, பேணப்பா புடம்போடச் செம்பாய்ப்போரும்
பிலத்தொரு செம்பதனை உருக்கிக் கொண்டு, ஆணப்பா கட்டினதோர்தா
ந்தன்னை உசந்து நீ கொடுக்கின்ற வரிசைசேகேளே. ௩௩௭

கேளப்பா வருகினதோர்குடவன்தன்னில் இருபையுடன்றெள்ளிய
திலீந்துக்கொண்டு, கேளப்பா வாராமலிரண்டுஞ்சேர்த்து குள்ளென்றுவு
ருக்கையிலேமைந்த கேளு, வாளப்பா கட்டினதோர்தாரந்தன்னை வரிசையு
டன்கொடுக்கையிலேவாங்கிக்கொள்ளுந், தேளப்பா கொட்டினதோர்விஷ
ந்தான்சென்று சிவசிவாபழுப்பேறித்தங்கமாச்சே. ௩௩௮

சீனமாதிமுப்புச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொருமுப்புச் சொல்லென் அரகா ஆதி உப்புச்சுடை
தான்கேளு, காச்சப்பா காகினதோர்கம்பி உப்புங் கருவான சீனமுடன்மு
ன்றுங்கேளு, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லையிடைசரியாக்கொண்டு பெருமை
யுள்ள சாரீர் விட்டே ஆட்டி, மாச்சலென்றுநிலையாமல்கலவத்தாட்டி மக்க
ளையுருட்டியதைவட்டுபண்ணே. ௩௩௯

பண்ணியதோர்வட்டதனை விழுசத்தில்தைமந்தா பாங்காசக்கனிந்தி
டவேகாய்ந்துதானால், பண்ணியனெமன்சிலைசெய்துக்கொண்டு புந்தியுட
ன்புடம்போடுசென்னமாகும், கன்னிமயேஸ்வரிதனக்குப்புகைசெய்துகரு
வானகன்னமதில்கழிஞ்சிவாங்கி, தன்னிமையாய்தாரத்துக்கங்கிழுட்டி த
யவானசாரீர்தன்னால்தானே. ௩௪௦

தானென்றகவசமதைநன்றாய்ச்செய்து தன்னையுடன்மண்சிலேயே
முஞ்செய்து கோனென்றகுருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி குணமாகு
ண்டெருவில்புடத்தைப்போடு, மாவென்ற அரிதாரங்கட்டிநல்ல மகத்தான
தன்னிறமாயிற்றுநிற்குந், தானென்ற ஆணவத்தைப்போக்கிமந்தா த
வானதாரமதையெடுத்துக்கொள்ளே. ௩௪௧

கொள்ளப்பா கட்டினதோர்தாரந்தன்னைக் கூசாமல் விமதிமதித்தா
யானால், விள்ளக்கேளாறேமுயாற்றுகாணும் விசையானதாய்சோக்கடை
மொற்று, சொல்லக்கேள்புலத்தயனைதகடாய்த்தட்டி சொல்லடங்காப்புட
ந்தனிலேயிறங்குந்தங்கு, செல்லப்பா சிவயோகமார்க்கந்தன்னில் சிவசி
வாமனதறிவால்தினமும்சேக்கே. ௩௪௨

நோக்குவதுபூணத்தைநோக்கவேணும் நுண்ணையுள்ளகுருபதத்
தைப்பணியவேணும், நோக்குரிசைதனையகற்றிக்கனியே நின்று நன்றான
கங்கைதனைநயமாப்கொள்ளு, வாக்குமனதொன்றுகிமனத்தைக்காரு ம
கத்தானோசகபூகழும்பண்ணு, தாக்குவதுகுட்பகத்திலிறிவைபுட்டுத்
னையுடனயோகமதைத்தாக்கப்பாரே. ௩௪௩

பாரப்பாமூலமதைப்பூசித்தாக்கால் பாரபாத்தின்செயல்தனைக்கா
ணலாகும், நோப்பாபிறப்பிறப்புரெண்டுங்காணும் நீடுகெம்மகத்துவரோ
தெய்வமென்பார், ஆரப்பாசொன்னாலுமலகமேயாம் அருளானபூணத்
தையறியாமுடர், கூறப்பாஉலகமெல்லாஞ்செனித்தவாறுங் கூர்மையுள்ள
நாதவிந்துரெண்டுந்தானே. ரசுசு

மொண்டானபொருளறிந்துபூசித்தோர்கள் நிலைத்தார்கள்கோடான
கோடிமட்டும்தவண்டானததுசென்றுமதுவுண்டாப்போல் மகத்தானபூ
ணத்தைமருளிப்பாரு, அண்டர்கோனருள்பெருகஉலகமீதில் அஷ்டமாசி
த்தகளுமாடிநிற்பான், பண்டானபரப்பிரமமாகியேதான் பாருகில்குரு
வாகித்துலங்குவானே. ரசுரு

நாகரசமுப்பூச்சுன்னம்.

துலக்கமதாயின்னமொருபூப்பூசொல்லேவன் சோதியுள்ளபுலத்திய
னேசொல்லக்கேரு, வலக்கமதாய்நாகமுடனாசத்தைச்சேரு மகத்தான
அடிமுடியங்கூடச்சேரு, பழக்கமதாய்வீரமுடன்புழுகுசேரு பங்கயமா
ங்கலவத்திலிட்டுச்சொண்டு, மலர்க்கமலநீராலேயரைத்தாயானால் மைந்த
னேமெழுகாகும்வட்டுபண்ணே. ரசுசு

பண்ணியதோர்வட்டதனைக்காயப்போட்டுபக்குவமாய்மண்ணிலேசெ
ய்துக்கொண்டு, உண்ணியதோர்முழமளவுபுடத்தைப்போடு உத்தமனேபு
டமாறியெடுத்துப்பாரு, வெண்மையுள்ளசன்னமதாய்நீறிநிற்கும் வேதா
ந்தஆதினமுங்குருவாய்நிற்கும், புண்ணியனையிந்தநீறதிகச்சுன்னம் பூ
ணத்தின்செயல்தனால்கன்னபாச்சே. ரசுசு

ஆச்சப்பா இச்சுன்னந்தாளகத்திலப்பி அடைவாசமண்சீலையேழும்
செய்து, காச்சப்பாவிமுகத்தினன்றாய்க்காய்ந்தால் கருகாமல்பத்தெரு
வில்புடத்தைப்போடு, முச்சப்பாஓடாமலுருகிநிற்கு மூவுலகுமெச்சும
டாஇந்தத்தாரம், தாட்சியொன்றுமில்லையடாவிமதியிற்றாக்கி தயவான
பதினாறுமாற்றுப்பொன்னே. ரசுசு

பொன்னுஞ்செம்புகனில்பத்துக்கொன்று பூட்டினால்வயடுதட்
டாய்ப்புகழ்ந்துகாணும், உண்ணானமதிதனிலேபத்துக்கொன்று ஊட்டி
னால்பத்தனாதானத்தப்பாதையா, கண்ணானகுடவனிலேபத்துக்கொன்று
காட்டினால்வழரைக்குஆதிகங்காணும், வண்ணமுள்ளமால்தேவிகுத்துமெ
த்த வாக்கடங்காமனமடங்காச்சித்துமாமே. ரசுசு

துரிசிமுப்பூச்சுன்னம்.

சித்தானதுரிசிமுப்பூச்சுன்னஞ்சொல்லேவன் சித்தமுள்ளபுலத்திய
னேசொல்லக்கேரு, பத்தானசவுக்காஞ்சினங்கூட்டி பகையுள்ளதுருச
துவுமிடையேசேர்த்து, சத்தானஇணக்கனுடன்கூடன்கேர்த்து தயவாக
வாய்நீரால்சுவத்தாட்டு, முத்தானமெழுகதுபோல்கிற்குமப்பா மோச
மென்றுநினையாவோவட்டுபண்ணே. ரசுரு

பண்ணியதோர்வட்டதனைக்காயப்போட்டு பக்குவமாய்காய்ந்தபின்
புமண்ணுஞ்செய்து, தண்ணையுடன்பத்தெருவில்புடத்தைப்போடு தண்ண

வாழியெடுத்தும் பார்சுன்னமாகும், புண்ணியவாழ்வுக்காக லக்ஷ்மியும்
பலத்தியனையநீற்றைப்பதனம்பண்ணு, தண்ணியில்லாத் தனாகலிலே
போட்டுப்பாரு தயவானவாருதிபோல்செழுமாச்சே. ௩௫௧

செலமானநம்சலத்தை யொன்றில்வாங்கி சிவப்பானதாசுதில்சருக்
குத்தாக்கு, அழலானவூறலது அற்றுப்போகும் அதின்பிறகுசன்னமதை
க்கவசப்பண்ணு, உலகளந்த அரியினுடதேவிதானு முண்மையுடன் கவச
மாயுந் துறிப்பாள், கலசமதுசெய்யாமல்வியதியில்தாக்கு கருணையுடன்
பதினாறுமாற்றுப்பொன்னம். ௩௫௨

பொன்னுனபொன்படைத்தால்பொன்னையாகும் பொல்லாதபா
வியென்றால்மண்ணாய்ப்போகும், கண்ணுனசெயலறிந்தா லெல்லாழுண்டு
சுருவானதுருவறிந்தா லெல்லாங்காணும், விண்ணுனபதியறிந்து அடியுங்க
ண்டால் வேணவிதங்கருவாகச்செய்யலாகும், பெண்ணுனசெயலொண்டவ
னோடிணங்காதையா பொருளாகசெய்கொண்டவரைச்சினந்துதள்ளே. ()

சினந்துமிகத்தள்ளுவதுயென்னவென்றால் செயலில்லாப்புளியுட
னையெண்ணெய்தள்ளு, உணர்ந்துவருமினிறச்சிக்கஞ்சாவாக உணர்வ
ழிக்குள்கள்ளுசாராயமாக, மணங்கமழும்பூணத்தையன்றியொன்று வர
ய்க்கடங்காமதம்பேசினின்றயானால், இணங்குவதுபூணந்தான்கடினமா
கும் என்மகனேபுலத்தியனையிந்தனாலே. ௩௫௩

இந்தநூலாயிரத்து இருநூறாகும் ஏகாந்தமானகருவதிலேதோற்று
ம், அந்தமுடனாதியென்றபொருளேதோற்றும் அவையடக்கமென்றதெ
ல்லாமிதிலேதோற்றும், சுந்தயங்கொன்றதெல்லாமிதிலேதோற்றும் விந்
தையுள்ளவினோதமெல்லாமிதிலேதோற்றும், வேடிக்கைகிமிட்டிகளுமிதி
லேதோற்றும், தந்திரங்கொன்றதெல்லாமிதிலேதோற்றும் சாயுச்சியப
தவிசளுமிதிலேதோற்றும். ௩௫௪

தோற்றுதகருக்களெல்லாமிதிலேதோற்றுந் தூபமுதல்பரிசனமுமி
திலேதோற்றும், ஆத்துமத்தின்கருக்களெல்லாமிதிலேதோற்று மருள்பெ
ருகுபூணத்தினருமைதோற்றும், பாட்டானபரிபாஷையிதிலேதோற்று
ம் பக்குவத்தின்செயல்களெல்லாமிதிலேதோற்றும், காட்டாதகருக்களெ
ல்லாமிதிலேதோற்றுங் கபடமிட்டுவெகுளிதனில்லாதையா. ௩௫௫

ஐயனேபுலத்தியனையுமக்காய்நாமும் அருள்பெருகுமாயிரத்த இரு
நூறுக்குள், மெய்யானகருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன் மோட்டியாய்
திரியாமல்குருவைக்காரு, வையகமெல்லாந்திரிந்து அலைந்தா துந்தான் வா
ய்க்குமோ இக்கருக்கள்வாயாதப்பா, கையானகையினெல்லிக்கனிப்பால
மைந்தா கருவாகஇந்தநூல்பதனம்பண்ணே. ௩௫௬

பதனம்பப்பாவெகுபதனமிந்தநூலைப் பார்த்தனிலேமாந்தருக்குசந்தா
யானால், விதனம்பப்பாசொல்லாலேயதிகசாபம் வேண்டி நூன்னுலேகி
கமாட்டாய், மதனமதாய்ப்பவனுமுடனி நுந்தனிலேசொல்லி கைத்தானையுட

மாசித்துமாடு, இதமானபூணத்தைத்தினமும்போற்று இன்பமுடனின்
னமொருமுப்பூச்சொல்வேன். ஈடுஅ

வழலைமுப்பூச்சுன்னம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேவழலைதன்னை சத்தகெந்நைதன்னாலே
சுத்திபண்ணி, விள்ளக்கேளஞ்சுதாஞ்சுத்திபண்ணி வெண்மையென்ன
சொல்லனடாவுகமையில்லை, கல்லானவழலைதனையெடுத்துமைந்தா கருவா
கஇடைசமனாய்விரம்பூரம், வல்லமையாய்க்கலவமதிவிட்டுமைந்தா வரி
சையுடன்வெடியுப்புதன்னாலாட்டே. ஈடுக

ஆட்டி நன்றாய்பில்லைசெய்துவட்டுபண்ணி அருள்பெருமண்சீலை
யதின்மேல்செய்து, காட்டானருவதனில்புடத்தைப்போடு கனலாறி
யெடுத்திடவேசுன்னமாகும், தேட்டானதேட்டாகுமிந்தச்சுன்னந் திரு
வானபிரிதீவியுந்தாரந்தன்னில், பூட்டாதகவசமதுநன்றாய்ச்செய்து பொ
ருந்தவேமண்சீலையேமுஞ்செய்யே. ஈகய

செய்ததொருகவசபதைக்காயப்போட்டு சிவசிவா ரெண்டெருவில்
புடத்தைப்போட்டு, துய்யமுள்ளதாமதுகட்டிநல்ல சோதியுள்ளஅரு
ணனைப்போலிருக்கும்பா, பையவேசட்டியதோர்தாரந்தன்னைப் பாச்ச
டாவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, அய்யனேபுலத்தியனேசொல்லக்கே
ளு அன்பாக்பன்னிரண்டுமாற்றுமாச்சே. ஈகக

ஆச்சப்பாகுடவனிலேயெட்டுமாற்று அரகராசெம்புதனிவாறுமாற்
று, பேச்சப்பாவெள்ளிசெம்புதன்னிலீந்தால் பிசகாதுஎட்டனாதான்டே
ணிப்பாரு, நீச்சப்பாவெருநீச்சதார்க்கட்டு நேர்மைசொல்லஎன்னாலேக
டாதையா, காச்சப்பாமுலமென்றதீயில்தன்னைக் கருணைபெறமேல்முசைச்
கடரில்கில்லே. ஈகஉ

சவுக்காரப்போக்கு.

நீல்லப்பாசவுக்காரஞ்செய்யுமார்ச்சும்கிலைபெறவேசொல்லுகிறேன்
மைந்தா சேளு, வல்லதொருகுளக்கனாவாழ்பிண்டத்தானை மகத்தானசுட்
பியடாகுப் பிடானை விள்ளாமல்விள்ளுகிறோம்பூபிராதம் விசையானஅடி
முடியுங்கிப்பிப்போக்கு, சொல்லாமல்சொல்லுகிறோமாதியந்தஞ் சொரு
பமுள்ளவஸ்துவைவநீவணங்கிப்போற்றே. ஈகஉ

வணங்குவதுஎப்படிதானென்றால்பந்தா ஸயானபதினிதிலேவளைத
ன்னிற்சென்று, இணங்குவதால்ருத்திரனைப்பணிந்துபோற்றி இன்பமுட
ன்னைவசமேசெய்துக்கொண்டு, குணங்கொளருமனதாகவயிரவனைப்போ
ற்று குணமானஆள்வள்ளிக்கிழங்குதன்னை, முணங்காமல்நருக்கியதைட
பாண்டத்திட்டு முன்னீராலுப்பிட்டுஅவித்திடாயே. ஈகக

அவித்ததொருகிழங்குதனைஎடுத்துமைந்தா அடிசனத்தவரால்தனிலே
யிட்டுக்கொண்டு, குவித்ததோரிருப்புலக்கைதன்னாற்குத்தி குமுறவே
ன்றாகயிடித்துமைந்தா, தவித்தியமாய்நினையாபல்பாண்டத்திட்டு தயவ

னாவிபிசங்கடப்போட்டு, பவித்திரமாயைங்கோலத்தயிலம்விட்டு பதன
மாய்க்கிண்டி யேயுண்டைசெய்யே. ரகரு

செய்யப்பாவுண்டையதுவிளங்காய்போலே திரமாகவுருட்டையி
லேயிறுசிப்போகு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறோம்சவுக்காரத்தண்டை விந
துபெற்றசித்தர்கள் தான்செய்வாரப்பா, பொய்யப்பாசொன்னதினல்புல
யனாய் புகழானபூணத்தைத்தினமும்போக்கு, கையப்பாவுதவுவது
போலேமக்கள் கருவாகஇன்னமொருகாரஞ்சொல்வேன். ரகரு

சவுக்காரமிருக்குமிடம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேசவுக்காரந்தான் சுயப்பாகஇருக்குதடா
அறியமாட்டார், விள்ளக்கேள்வஸ்துவாய்நின்றுகொண்டு விளக்கொளி
போலின்றுவிளையாடுதய்யா, வல்லதொருமயேந்திரமலைச்சார்புதன்னில்
வளர்ந்துநிற்குஞ்சவுக்காரப்புற்றுபே.லே, சல்லபமானதொருசவுக்கார
த்தை தனதாகக்கொண்டுவந்துநொறுக்கிடாயே. ரகரு

நொறுக்கியதுபாண்டமதிவிட்டுமைந்தா நுண்ணிமையாக்காட்டிவி
ட்டுமுப்பூவிட்டு, குறுக்கினன்றாய்வற்றுமட்டுமெரிப்பாயப்பா குழம்பான
பருவமதில்தயிலம்வார்த்து, கருமிகப்போகாமல்கிண்கிண்டு கருகாதப
தம்பார்த்துஎடுத்துக்கொண்டு, உருக்கமுடன்குட்டோடேயுருட்டிப்போ
டு வுத்தமனையாறியபின்னிதுசிப்போச்சே. ரகரு

பேச்சென்றுவிடுகாடேயின்னமொன்று புதுமையுள்ளசவுக்காரஞ்
சொல்லக்கேளு, மாச்சொன்றுமில்லையடா ஆதியந்தம் மைந்தனேசமூல
முங்கைவசமேசெய்து, பேச்சொன்றுசொல்லாமல்கொறுக்கிக்கொண்டு
பெரிதானபாண்டத்திவிட்டுமைந்தா, காச்சதற்குசத்தசலம்நிரம்பவிட்டு
கசகாமல்கிண்டிவளில்கணந்துபோமே. ரகரு

கணந்துமிகக்குறுகின்றாய்கொதிக்கும்போது கருகாதபதம்பார்த்
துக்கிண்கிண்டு, திணந்துமிகக்கடுகதின்மேலெண்ணெய்நிற்குஞ் சிவகி
வாமெண்ணெய்தனைவடித்துக்கொண்டு, குறைந்துநின்றகடுகதனையெடுத்
துமைந்தா கடசாமல்குத்தசலம்தனில்லார்த்து, வணந்துமிகக்கையாலேக
ணாத்துமைந்தா வட்டோடுதனிலூற்றிரவியில்வையே. ரகரு

வையப்பாவிழுகத்திலுலர்ந்தபின்பு மக்களேபின்பொருகால்குத்தச
லம்விட்டு, வையப்பாவிபிசங்கடப்போட்டு நன்றாகஅடுப்பேற்றித்தியை
மூட்டு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பதமாய்க்கிண்டி வெந்துவரும்பதந்த
னிலேதயிலம்வார்த்து, செய்யப்பா திரண்டெரும்பதத்தைப்பார்த்துசிவகி
வாவுருட்டிவாய்த்திரமாய்த்தானே. ரகரு

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

தானென்றசவுக்காரமின்னமொன்று தன்மையுள்ளபுலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, வானென்றகற்கன்னம்படிதானென்று வளமையுள்ளபூ
ரணத்தின்சன்னமொன்று, தேனென்றவிந்துப்புசன்னமொன்று திருவா
னாவிபிசஞ்சன்னமொன்று, மாநென்றஅருகீரில்கணாத்துக்கொண்டு மக
த்தானபாண்டத்தில்வாருவாரோ. ரகரு

அருளானபோதமெல்லாமடங்கும்விடு ஆயிதிரோதாயிரிருந்தடங்
கும்விடு, இருளானகாயியந்தானிருக்கும்விடு இச்சையுள்ளமாயமதுஇரு
ந்தவிடு, மருளானபேய்க்குத்துஆடிநின்ற மாயமெல்லங்குடியிருந்தமக
த்தாய்விடு, கருவானகருவிகளும்நிறந்தவிடு கருவழிந்துதிகைத்துநின்
றகாலன்விடே. ஈ அள

வீடநிந்துபதவிபுடனிருக்கமாண்பர் வீட்டி. துள்ளபேர்களைத்தான்
வீரும்பாமாண்பர், கடநிந்துநாடநிந்துகருகாமாண்பர் கருவானபூரணத்
தைக்காணாமாண்பர், கடநிந்துகுடியிருக்கமாட்டாமாண்பர் குருவான
ப்பேற்றொருருட்டுமாமாண்பர், பாடநிந்துபயனறிந்துக்கொள்ளாமாண்பர்
பாவிகள் தான்மெத்தவுண்டுபார்த்திடாயே. ஈ அ அ

கல்லுப்புக்கட்டு.

பார்த்துமிகப்பூரணத்தைப்பணியவேணும்பணிந்துமிகநில்லாட்டா
வ்பண்பாய்த்தானுள், கூற்றுவனுக்கொயாகப்போவாய்மைந்தா கூறுட
னேகூற்றுவன்தானொன்றாக்கால், நாற்றிசையுந்திரிந்தலைந்துபொருள்க
ள்தேடும் நன்மையில்லாதிரோதாயிநன்மையப்பா, பூத்தமலர்வாசனையா
ன் கல்லுப்பாகும் பூமிவளர்பூவதுதானாதமாச்சே. ஈ அ கூ

ஆச்சப்பாபிரிதிவியிதைத்தாலே அடங்காதகல்லுப்புக்கட்டிப்போச்
க, மாச்சலதுஇல்லாமல்கட்டிச்சென்று மகிழாமலந்திடைக்குக்காரசாரம்,
பாச்சவாய்நீனமுடந்துருகுகட்டிபதறும்மலர்முடன்பூரஞ்சேர்த்து, தா
ட்சியொன்றுமில்லாமலொன்றுச்சேர்த்து தவிராமல்முன்னீரில்கரைத்
துக்கொள்ளே. ஈ கூடு

கொள்ளப்பாபாண்டமதிவிட்டுமைந்தா குருபாணைத்தொழுதிற்றஞ்
கி அடுப்பிலேற்றி, அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்நீயமுட்டி அடித்துநிரிப்ப
ற்றுதுகிண்டுகிண்டு, வல்லமையாய்கிண்டிவரும்போதிலேதான் வைத்த மி
கக்குழம்பானபருவந்தன்னில், சொல்லக்கேளேரண்டத்தெண்ணெய்வி
ட்டு சுருதியுடன்கிண்டி னுல்திரளும்பாரே. ஈ கூடு

பாரப்பா திரண்டுகரும்பருவந்தன்னில் பதறும்விளங்காய்போ
லுண்டைசெய்து, போப்பாசவுக்காரமென்றுசொல்லி பிசகாமலுண்டை
தனைப்பதனம்பண்ணி, நீர்ப்பாநின்றதொருகுருவைப்போற்றி நிச்சயமா
ய்சவுக்காரவுண்டைதனை, வீரப்பாபோவதற்குசத்திகேளு விசையான
காமுடன்காரஞ்சேரே. ஈ கூடு

சேர்த்துமிகவியில்வைக்கஜெயகோருஞ் சிவசிவா அநீரில்வீரப் பூர
ம், பார்த்துமிகச்சேர்த்திடவேசெய்கீர்காணும் பக்குவமாய்குருகீர்போல்
பசுமையாகும், வேற்றுமைகளில்லாதசவுக்காரத்தை வெகுளாமல்செய்கீ
ளில் தேய்த்துப்போடு, மாற்றுமடாவிண்ணெயெல்லாம்வழிந்துபோகு மக
த்தானகாமதுசத்தியாச்சே. ஈ கூடு

ஆச்சப்பாசத்திசெய்தகாமொன்று அந்திடைக்குவிரமொன்றுபூர
மொன்று, பேச்சப்பாஒன்றுமில்லைதலத்தாட்டு பிசகாமலீராமுசாமமா

ட்டு, பாச்சப்பாவிமுகத்திவட்டுபண்ணி பக்குவமாய்க்காய்ந்தபின்பு
ண்ணுஞ்செய்து, காச்சப்பாவிமுகத்திவட்டுபண்ணி பக்குவமாய்க்காய்ந்தபின்பு
ளசுன்னமதாய்நீறிப்போமே.

|| ௧௦ ||

தாக்கட்டு.

போம்பாபாதரித்திரியமெங்கேபோச்சு புதுமைபுள்ளசுன்னமதை
வாய்நீரே, நாமப்பாவிமுகத்திவட்டுபண்ணி பக்குவமாய்க்காய்ந்தபின்பு
ளதாரத்துக்கங்கிபூட்டி, தாமப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து தனிராமல்
ண்டெருவிற்புடத்தைப்போடு, ஓம்பாபாதரித்திரியமெங்கேபோச்சு புதுமைபுள்ளசுன்னமதை
னே அருணைப்போலிருக்கும்பாரே.

|| ௧௧ ||

பாப்பாசிவந்ததொருதாரந்தன்னை பாச்சடாவெள்ளியிளையத்துக்
கொன்று, சோப்பாவெள்ளியதுபழுக்கும்பக்காய் சிவகிவாதாய்சேர்த்து
தகடுதட்டி, காப்பாபுடம்போடுமூன்றுதிரமையா கருணைபெறப்பதின
றுமாற்றுப்பொன்னும், வீரப்பாஅஃற்றியதோர்செம்புதன்னில் விசையா
கபத்துக்குஒன்றுபோடே.

|| ௧௨ ||

போட்டசெம்புளத்திடவே ஆறுமாற்றாய்புனிதமுடனிருக்குமடா
அப்பாகே, தாட்டிசுமாய்தாய்சேர்த்துதகடுதட்டி தன்மையுடன்புண்
றுபுடம்போட்டாயானால், நாட்டதனில்லையாகும்பத்துமாற்றாய்நன்மை
யுடனின்னமொன்றுநவிலக்கே, கூட்டானகுடவனைத்தான்சுத்திபண்
ணி கொடுத்திவையெட்டில்லெண்டுவெள்ளிதானே.

|| ௧௩ ||

தானென்றகுடவனிலேவெள்ளிசேர்த்து தன்மையுடன்புனிதமுடனிருக்குமடா
கொன்றேயிந்தால், தேனென்றவயதுதானெட்டோற்றாய் தீர்க்கமாய்நித
குமடாதாய்ச்சேர்த்து, மானென்றதகடுதட்டி புடத்தைப்போடுமெந்த
னேவயதுபனிமொண்டுமொற்றே, கோனென்றதிருவருளைவணங்கிப்போத்
றி குருவானபதியறிந்து அமுதங்கொள்ளே.

|| ௧௪ ||

அமுதமென்றநாதமடாலாயுவாச்சு அப்பனைசுக்கிலமோவின்னுநிக்
து, குமுதமுடன்றொண்டல்லோவொன்றுச்சேர்த்தால், குருவானபதிசாட்
மெவாகியாச்சு, உயிருகிறவாசியதுஎங்கேயென்றால் உத்தமனையடியான
மூலமாச்சு, நிமிர்ந்துகொண்டுமூலத்தைக்கண்ணாற்பாரு நோனருளியன்
போல்வட்டமாச்சே.

|| ௧௫ ||

அட்டமாசித்துகருமதிலுண்டாச்சு அருள்பெருகும்போதேயதி
லுண்டாச்சு, நிஷ்டையொசுமாதிகருமதிலுண்டாச்சு நோனமந்திரமு
மதிலுண்டாச்சு, துட்டர்களைக்கொடுநெறியதிலுண்டாச்சு சொல்லவொண
னவசியமெல்லாமதிலுண்டாச்சு, கட்டாதசாக்கெல்லாபிதிலேகட்டுங்
வனமென்றகுளிகையுமேயிதிலுண்டாமே,

|| ௧௬ ||

அகஸ்தியர்புலத்தியருக்குத்தமதுபவமுரைத்தல்.

உண்டானசேதியடாஇன்னமொன்று வுணக்கிறேன்புலத்தியனே
யுண்மையாக, அண்டர்தொழுஞ்செகஜே திதன்னைக்காண ஆராலுங்கடு
மடாவப்பாகே, பண்டையிலேவிட்டகுறைக்காரனென்றால் பாபகுரு

பதம்போற்றிப்பணிசுவான்கேள், கண்டனடாகுருபதத்தை யென்று சொல்வான் காசினியில்வாய்பிலுக்காய்கருதுவானே. உரக

வானென்றமதியமுதமறிபாடிட்டைவாயுறலமுதமென்றுகொள்ளு மாண்பர், தேனென்றபூணத்தைதச்சிசெய்ந்து தெருத்தோறுந்தானலைந றுதிருடுமாண்பர், கோனென்றகுருவருளைப்பணியாமாண்பர் குவலயத்தி ற்குருவேடமறியாமாண்பர், நானென்றஆணவங்கள்மெத்தப்பேசி நாள் தோறுஞ்சீரணித்துப்போவார்பாரே. உரஉ

பாப்பா ஆதியிலேபாடினதோர்காண்டம் பன்னிரண்டு ஆசிரமாய்ப் பாடிக்கொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமலமர்ந்துநின்று விளையாமவேளையி லேலேதரித்திவந்து, நோப்பாநின்றவருந்தொழுதுநின்று நேசமுடன்பணி ந்துமிசுநின்றானப்போ, ஆரப்பாஎன்றுமிகக்கேட்டேனையா அப்போது வேதரித்தியென்றுந்தானே. உரங

வேதரித்திவாவெனவே அழைத்துக்கொண்டு வேதாந்தமூலமதுவுப தேசித்து, போதமுள்ளபூரணமூலவனுக்கீந்து புகழுடையநாதரித்தியென் றுசொல்லி, நீதமுள்ளபத்தகத்தையவனுக்கீந்து நிலைத்துமிசுப்பன்னிரண் டேங்காத்தாயானால், பேதமில்லாநாதரித்தியேயாமே பெருமையுள்ள இந் துலைப்பதனம்பண்ணே. உரச

பண்ணிபதோரிந்துலின்பயனைக்கேளு பார்மீதிலுரையாதேமகிழ்ச் சிடாதே, நன்மையுடனிட் துலைப்பதனம்பண்ணிநானென்ற ஆணவத்தை அகற்றியைந்தா, தன்மையுடன்பூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு தவிராம ல்கிவயோகந்தானேசெய்து, சென்னிதனில்தீயைவைத்துதீபமேத்தி தெ விட்டாதபூரணமேதினமுனோக்கே. உரரு

கோக்கென்றபூரணத்தைகோக்கிக்கொண்டு நொடியென்றவொரு நொடியிற்சுள்ளேயைந்தா, வக்கென்றபூரணத்தைவாசியேறி வந்தனடா மூலகிரியையிற்றுவும் பூக்கின்றபூஞ்சோலைவனத்திற்றுவும் போகமுள் ளரித்திகளிடம்வந்தேனையா, நாக்கென்றதபோதனனாக்கண்டுகொண்டு த யவாகசவேதகிரிக்கேகினேனே. உரசு

ஆமப்பாசவேதகிரிதன்னில்வாமும் அரகாசித்தர்கள்தானனந்தங் கோடி, சாமப்பாக்கானற்பாசீரண்டுங்கொண்டு கருணையுடன்தவசிருப்பா னனந்தங்கோடி, நாமப்பாஅவர்களிடம்சென்றேனையா நன்மையுடன்றாதகி ரிஎங்கேயென்றேன், நாமப்பாசவனொருங்குடவந்து தன்மையுள்ளநாதகி ரிஅதோவென்றோ. உரஎ

என்றவரும்வேதகிரிக்கேகினூர்கள் என்மகனேநாதகிரிக்கேகினேனா ன், குன்றுதரித்திகோடி அந்நிலில்வாழ்வார் குறையாசுவாயுவைத்தான்பகழி ப்பார்கள், நன்றானபசத்திசெய்ச்சிச்சம் நான்சென்றேனவர்களிடமை ந்தாகேளு, பண்பானஎன்னுருவேயென்றுசொல்லி பணிந்தார்கள் அருந கிரியெங்கென்றேனே. உரஅ

எங்கென்றுஅருநகிரிமுடிவித்தென்துகிரிபமுள்ளரித்திகளிடஞ்செ ன்றேனையா, அங்கென்றுநற்களில்வந்ததவனுக்கீட எதிலிருந்துஅரு

லகிரிச்சருவிற்சென்று, நங்கென்று அகிலகிரிமுடிவிற்சென்றே னாதர்கள்
வெகு கோடியதனில் வாழ்வார், வங்கென்று அவர் அனிடஞ்சென்றேனையா
வருந்தியவர்கனியிந்தார் வாங்கினேனே. உளக

வாங்கியொருநொடிக்குள்ளே சென்றேனையா வரிசையுள்ள சோதி
ரிமுடிவிற்சென்றேன், திங்கில்லாகுருதேசசித்தர்கோடி திச்சுமுள்ளமவு
னமதாபிநுப்பாயா, பாங்குபெற அவர்களிடஞ்சென்றேனப்போ பா
மான அகத்தீசர் வா வென்றார்கள், மாங்கனியினமுதாசமீந்தானையா கரிசை
யுடன்போ தகிரிவங்கென்றேனே. உளப

எங்கென்று கேட்டவுடனமவுனயோகி யெல்லோருமடி சொழுது
துசொன்னார், அங்கென்று போதகிரிநாங்கள் காணோம் அதனிலேவாசம
தாயதில்வளர்ந்தோம், நங்கென்று போதகிரிக்கேகவென்றால் நாதமென்ற
செவுனாசக்குளிகைவேணும், சிங்கென்றன்குருவேகுப்பழர்த்தி சீக்கி
ரத்திலீவ வேதொழுதோர்பாரோ. உகக

பாரப்பாபோதகிரிக்கேகவென்றும் பஞ்சகணதிட்சையினுக்குளிகை
செய்து, நோப்பாநின்றதொருசாரணைகீள் தீர்ந்து நியிவத்தில்செவுனாசக்
குளிகைசெய்வாய், வீரப்பாசெய்யாமல் சத்தவாங்கி விசையாபஞ்ச
கணதிட்சைசெய்து, நீரப்பாநொடிக்குமுன்னே திரண்டுப்போச்ச நிலைபெ
ருகக்கெவுனமணிக் குளிகையாச்சே. உகஉ

குளிகைதனையணிலோரும்வாயிற்போட்டு (தும்பித்துப்பாய்ந்தார்க
ள்போதகிரிதன்னில், பலிதமுள்ளபோதகிரியென்னசொல்வேன் பாய்ந்
ததொருசித்தரெல்லாம்போதமயமானார், அழியாதபோதமயமாகிநின்று
அனைவருபிலிங்கமயமாகிப்போனார், நெளியாதபோதையிலேநிலையிநி
ன்று நோனபொதிகைகிரிப்போனேனே. உக௩

போனபோதகிரியென்றும்பேரு பெருமையுள்ளபொதிகைகிரிஎ
ன்றும்பேரு, வாரானசகாகிரியென்றும்பேரு வளமானகூரியகிரியென்று
ம்பேரு, கடானமயேந்திகிரியென்றும்பேரு குருவானகும்பகிரிஎன்றும்
பேரு, பாரானபாமகிரியென்றும்பேரு பாமகயிலாசமென்றுபேருமாச்
சே. உக௪

ஆச்சப்பாலிங்கமயமாகிப்போன ஆனைவருக்கும்பூசைநிலேத்திய
ங்கள்செய்து, மாச்சலொன்றுஞ்செய்யாமல் அறிவிற்குடி பகத்தான்கும்
பகத்தில்மருவிச்சேர்த்து, முச்சதுதானடங்கிநின்றபொதிகைதன்னில்மு
க்கோடி. காலமட்டுமவளர்ந்தேனப்பா, காட்சியில்லாக்காட்சிகளாமதிலை
ண்டேன் கண்டதொருகாட்சியிலேமுழித்தேன்பாரோ. உக௫

சித்தர்கள் குலமும் அவர்கள் பாடிய நூல்களும்.

முழித்துமிகப்பார்த்ததொருநானதிஷ்டி முனையானகழிமுனையில்
கண்டகாட்சி, அழித்துமிகப்பார்த்ததினாலேதமுனிசெய்த அத்தியத்
தால்லகிரிதன்னில்வந்து, பழித்தனமாய்நின்றகிரிதன்னைக்கண்டேன் ப
ரமானபுலத்தியனேகேளுதேனா, கழித்தஒருபன்னிரண்டாநின்றகை
பார்த்து கருவேடுத்துவெகுநூல்கள்கட்டி னுனே. உக௬

கட்டினதுமல்லாமல்ஜாலித்தை கருவெடுத்துசெரத்தேதார்த்துக்கா
ட்டினுன்பார், கிட்டமுடன்கருவூரான்கனக்குச்சொல்லி தீரமாகக்குடிமக
ன்தான்செய்தபோக்கு, மட்டிமைகளில்லாதந்தபேதம் வரிசையுடன்கி
லநாள்சுள்பாடினைன்பார், கட்டினுன்கொந்தனைவன்பளிங்கசாதி காவியமா
ய்கொருநூல்கன்கருதினானே. உக

கருதினுன்சட்டைமாளியனற்கங்கேசாடி. கருவாகதுவன்குலந்தான்
கேனியனயாகும், உருகியுள்ளபோகனுமேசுசவனாகும் ஒகேகோதுவ
ன்பாடலின்கேனில்லை, பருதியுள்ளசந்திரனோரெட்டியாமே பக்குவமா
ய்புழன்றின்றுபாடிப்போட்டான், அருமையுள்ளமச்சமுனியென்னசொ
ல்லேன் அவன்குலந்தான்செம்படவனாகுந்தானே. உசஅ

தானுனமச்சமுனியனந்தங்கேசாடி தவிராதவெகுநூல்சுள்பாடிப்போ
ட்டான், தானுனகமலமுனிகன்னானாகுமாறுட்டமாகவேபாடிப்போட்டா
ன், உனானுடைச்சாட்டனிடையனாகும் உண்மையில்லாக்கல்லிகளையு
ளாதானப்பா, தேனானந்தியுமோபிமகுலம்பா தீரமாகவெகுமறை
யாய்ப்பாடினானே. உசக

நாதரிஷியையழைத்தல்.

பாடினூர்நவசித்தானந்தங்கேசாடிபக்குவமாய்நாதரிஷிசொன்னதாலே
நாடியேநாதரிஷித்தன்னைக்கவி நான்கொடுத்தகாண்டமதைவெளியிற்போ
ட்டு, பேடியென்னகாரியத்தைச்செய்தாயென்று பெருமையுடனூல்வாங்
கிருசைக்குள்ளைக்கது. சாடியேஅனலோர்க்குஞ்சாபமீந்தேன் சமுசயங்
கஸ்தீரமல்கடித்தேன்பாரே. உஉய

பாடிப்பாடிசுத்தர்பதினெட்டாகி பாருல்கல்பதினெட்டுச்சுத்தரா
னார், ஆர்ப்ப விவர்பெருமையறிஞலார்க ளறிந்தமிகத்தெரிந்தவன்றானீ
யேயாகு, சைப்பாபாடினகோர்பன்னிரண்டு கிலைத்தொருஆயிரத்தைக்
குறுக்கிமைந்தா, சைப்பாதப்பாமல்பன்னிரண்டுநூறுத் தீரமாகப்பாடிய
தொரிக்குன்பாரே. உஉக

இத்தூல்நானுமித்துஇருநூறுக்குள் வகாந்தமானகருவெல்லாம்பா
டி, முன்னகொன்னபன்னிரண்டுஆயிரகலை, மூல்க்கமுள்ளபுத்தகமாய்ச்சேர்
த்துக்கட்டி, வன்னமுள்ளபலகையாய்ச்சேர்த்துநல்ல வாரிதியாங்காவே
ரிசன்னிரிலைதான், கன்மையுள்ளசங்கமென்றபலகையாக சமுத்திரம்போ
ய்சேசொன்றுசபித்திட்டேனே. உஉஉ

நாதரிஷியைச்சபித்தல்.

செபித்திட்டநாதரிஷிகளையழைத்துசுகந்திதில்சாபமிதுபிடியென்
றேதான், குனித்திட்டநாதரிஷியென்னசொல்லான் குருவானவென்குரு
வேதிர்கமென்போ, சபித்திட்டவெகுநாஸ்தான்சென்றபின்பு சங்கமென்
றபலகையிடஞ்சேர்வாய்சேயும், வகுத்திட்டசாபமதூநத்தேனப்போ வலு
நாய்க்கச்சொண்டமதுபுறத்திட்டானே. உஉந

நாதரிஷிவரொறு.

மறந்துமிகவெகு கோடி சாலந்தானும்மகத்தானவேதரிஷியலைந்தான
ப்பா, நினைந்துமிகக்கலைகிரிவடக்குச்சென்று நிலைத்துமிகப்பவத்திரகு
லமா னாரப்பா, கனாந்துமிகவேதரிஷிஎன்னசொல்வோம்கருத்தில்லபவத்
திரொனப்பேர்கொண்டோம்தாம், உரத்தஒருசாயமதுதீர்வதற்கு ஒகோ
கோபலகையிடஞ்சேரவென்றார். ௨௨௪

சேரவென்றுசொன்னமொழிதப்பாமல்தான் சிந்தைதனில்வினைந்து
வாரிதியிற்சென்றான், கூர்மமென்றபலகையெதிரோக்கிவந்த குறிப்பறி
ந்துவேதரிஷிசூநவைநோக்கி, மாறல்செய்தபலகைதனையெடுத்துக்கொ
ண்டு மனங்குவிந்து அநிலிருந்துவறுமைபுண்டு, தேர்வதற்குவதுவகை
செய்வோமென்று திரமாரப்பராணமொன்றுபாடினானே. ௨௨௫

பாடினான்பராணமொருகாசிகாண்டம் பக்குவமாய்நாலடியுங்காந்த
மொன்று, நாடினான்வேதமொசுத்திரமுனைமந்தா நலமானபஞ்சஸ்ட்சண
முஞ்சொன்னார், தேடினான்காவிபங்களைனந்தங்கோடி செகத்தோர்க்குஒ
ப்பனையாய்வெகுசாய்ப்பாடி, மூடினான்சருவம்தமொன்றுய்ப்போக மூர்க்
கமுடன்வெகுசங்கைபாடினானே. ௨௨௬

ஆமப்பாவெகுசங்கையெடுத்துப்பாடி அரணே துறம்பையிட ஆத்தா
னேது, எமப்பாஎன்றமதமானவத்தினாலே நரனாயெல்லாம்வேதமயமா
கச்சொன்னார், தாமப்பாவேதசூருதானேயாகி சங்கையில்லாபந்திரத்தை
த்தானுண்டாக்கி, வாமப்பால்கொண்டதொருவிதிரியினாலே வனையான
அண்டவனையாண்டான்பாரோ. ௨௨௭

ஆண்டவனும்கேவறல்லநானேதுனென் றாயிரத்தெட்டண்டமெல்
லாமடக்கினைமந்தா, புண்டவனும்கேவறமல்லால்வேறே பூதலத்தில்கிவ
னேதுநான்தானென்று, திண்டாகமகமோடுஇருந்தான்வேதன் நிதிஸாவே
தமதைபடக்கிவென்றே, காண்டவனந்தானெரித்துக்கபாலமேத்தி கருணை
யுள்ளசந்தாணேபோவென்றேனே. ௨௨௮

போவென்றுசொன்னவுடன்சந்தானுஞ்சென்று பொல்லாதபவத்
தெனன்றசாபந்தீர்த்து, ஆவென்ற அமுதமதுஅவனுக்கீந்து அருளானபஞ்
சகணநிட்டசைவைத்து, மாணென்றாவுனாசநிட்டசைவைத்து மகத்தானபே
ரொலையபவனுக்கீந்து, சோனென்றபொதுகைகிரிதன்னில்வாழும் சும்
பமுலிபா வாமதில்லாவென்றேனே. ௨௨௯

வாவென்றுசொன்னவுடன்வேதமுனிதானு மகத்தானபலகையகை
க்கையிலேத்தி, ஓவென்றுசாத்திரத்தையோதிக்கொண்டு ஒருநொடியில்
பொதுகைகிரிதன்னில்வந்தான், கூவென்றவேதமுனிதன்னைப்பார்த்து கு
றுவானபலகையகைத்தா வென்றேநா, ஓவென்றசந்திரபுட்காணிதன்னி
ல் ஒளித்தனடாசங்கமென்றபலகைதானே. ௨௩௦

சவுக்காலமலை.

தானென்றபவந்தர்பதம்ஒழிந்துபோச்ச சதாசிவமேமெக்குநீகை
ந்திருந்தாலாச்ச, நோனென்ற சும்பமுலிகருணையாலே கொக்கிசொதகிசு

ணங்கிவெளியாய்ப்போச்சு, தேனென்றவழதமதுபெருகலாச்சு சிவசிவா
அட்சரங்கள் தொனிக்கலாச்சு, நானென்றதத்துவங்கள் றுப்போற்கு நல
மானசவுக்காரக்குருவுண்டாச்சே. உருக

உண்டானசவுக்காரம்வழலையாலே உலகமெல்லாஞ்சிந்துமயமான
தாலே, பண்டானசோதியடாபரப்பிரமமாச்சுபரமகுருவானதொருவழலே
யாக, கண்டாருஞ்சொல்லார்கள்நாலோஇல்லை கயிலைவளர்வழலையடாகாண
ப்போமோ, விண்டாருஞ்சொன்னதினால்தலைதெறித்துப்போகும் வேதா
ந்தபூமியுடனாதங்கேளே. உருஉ

பூமிநாதம்.

நாதமென்றால்வெகுநாதம்பூமிநாதம் நாதாக்கள்பூசித்தவளர்ந்தநாத
ம், நீதமென்றசெகநாதம்தேசநாதம் நிலைபெருகிபூரணத்திலின்றநாதம்,
பாதமெனஅடிமூலகணைசநாதம் பராபரமம்பரமகுருநாதம்நாதம், பூத
மென்றபஞ்சகணம்பொருந்துநாதம் பூவானநாதமதைதப்புகழ்ந்துகாணே.

புகழ்ந்துநின்றபூமியுடநாதம்வாங்கி புரிசடையோன்கிரகில்வருங்க
ங்கைதன்னில், மகிழ்ந்துநின்றநாதமதுக்கென்னசொல்வேன் வைபடாத
சதிட்சையார்தான்காண்பார், அகமகிழ்ந்துதசதிட்சைவைத்துப்பாரு அரு
ளானநாதவெளியென்னசொல்வேன், செகமகிழ்ந்தசதிட்சைவைத்தாயா
னால் சிவசிவாநாதமதுவந்துவாச்சே, உருச

வந்துநாதம்.

ஆச்சப்பாநாதவந்துகடப்பார்க்கேளு அருளானதசதிட்சைவைத்தா
யானால், போச்சப்பாநாதவந்துஎன்றபெருபுகழானதிட்சையினுல்மைந்தா
கேளு, தாட்சியில்லாவித்துவுடனாதமாச்சு தண்மையுடன்விந்துவுடனாத
ங்கானால், மாச்சல்செய்தநாதவந்துதன்னுல்மைந்தா மாண்டார்கள்வெகு
கோடிசித்தர்தானே. உருரு

நானென்றவிந்துவுடனாதங்கண்டால் தவிராதுவாதசித்தியோகந்தா
னும், உனென்றவாசியதுபிலத்துப்போச்சு உண்மையுள்ளபூரணத்தைக்
காணலாச்சு, மானென்றமவுமைதுகலந்துபோச்சு மகத்தானகற்பமதுஏற
லாச்சு, தேனென்றஅமுதமதுசொல்லலாச்சு தேகமென்றயாக்கையதுசி
த்தியாச்சே. உருசு

சித்தியுள்ளநாதமதுவிந்துவாங்கி சிவசிவாகல்லுப்புக்கிடைதான்சேர்
த்து, முத்தியுள்ளவெடியுப்புரசிதஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுடன்கலவத்திலிட்
மைந்தா, பத்தியுடன்செயநீரைவிட்டுஆட்டு பெருமமுடன்காயவைத்துவ
ட்டுபண்ணி, புத்தியுடன்மண்செய்துபுடத்தைப்போட்டு புதுமையுள்ள
என்னமதாய்நீறிப்போமே. உருஎ

நவாச்சாரக்கட்டு.

போமென்றுவிமொமல்சாரம்வாங்கி புகழ்பெருகக்கண்ணமைதக்கீழ்
மேல்வைத்து, நாமென்றகாரோட்டிவைத்தெறித்தால் நலமானசாரமது

கட்டிப்போகும், ஆமென்று இப்படியேயஞ்சுதிரம்வைத்தால் அரகராசர் மதுபடிகம்போலே, தாமென்று சாரநீர்கட்டிற்றானால் சகலசர்க்கத்தனையு ற்கட்டிப்போச்சே.

உருஅ

நாகக்கட்டு.

போச்சென்று விடுகாமல் நாகம் வாங்கி புனையடங்கச்சுத்தியது செய் துக்கொண்டு, கூச்சமறக்குகையிலிட்டுருக்கும் போது குருவான சாரமதை பத்துக்கொன்று, மாச்சுத்து செய்யாமல்கொடுத்துப்பாரு மகத்தான நாக மதுகட்டிப்போகும், காட்சியில்லாக்காட்சிகளுங்காணலாகுங் கருணையுள் ளபுலத்தியனையின்னங்கேளே.

உருக

கேளப்பாகல்லுப்புவினையலுப்பு கெடியானசாரமுடன்முன்றுங்க ட்டி, மாளடாகலவத்தில்கன்று பாட்டி மகத்தான சாரமதுக்கங்கிபூட்டி, கே ளடாவாராமல் மண்சிலைசெய்து குருபாணத்தியானித்துப்புடத்தைப்போ டு, பாளானசாரமதுகட்டிப்போகும் பசுமையுள்ள நாகமதுசாகுப்பாரே. ()

பாரப்பா இன்னமொருகட்டுகொல்லேன் பச்சையுடன்பூரீறுஞ்சரி யாய்த்தாக்கி, சாரப்பாவென்று சொல்லிசாரஞ்சேர்த்து தயவாகக்கலவத் திலாட்டும்போது, வீரப்பா அடக்கியது மெழுகாய்ப்போகும் வீசையான சாரமதுக்கங்கிபூட்டி, வீரப்பாமண்சிலையேமுஞ்செய்து சிவசிவா கையெ ன்றப்புடத்தைப்போடே.

உசக

போடப்பா இப்படியேயஞ்சுபுடம்போடு பொருகாமல் சாரமதுகட்டி. ப்போகும், நாடப்பா நவாச்சாரங்கட்டிப்போனால் நாகமென்றவஸ்துவக்கு வுயிர்தான் போச்சு, கூடப்பா குலையாது குலைந்தாலுந்தான் கூட்டிவிக்குஞ் சாரமென்றவஸ்துவஸ்து, வீடப்பா பிலத்துதடாவஸ்துவாலே வேதாந்த சாரமென்றவித்தைதானே.

உசஉ

தானென்ற சாரவிதையார்தான்காண்பார் தண்மையுள்ள பூரணத் தைக்கண்டோர்காண்பார், ஊனென்றவுரிசைதனையார்தான்காண்பார் ஊ மையென்றபொருளறிந்தோன்காண்பான்பா, தேனென்றமதியமுதமார் தான்காண்பார் திரமானமவுனியவன்காண்பானையா, மானென்றமவுனம தையார்தான்காண்பார் மகத்தானயோகியவன்காண்பான்பாரே.

உச௩

காணாதமடையர்மெததவுலகத்துள்ளே கன்மவினைதீராதகருத்துள் ளோர்கள், தேனானமதியமுதங்கொண்டோமென்பான் திரமானவாசித னைக்கண்டோமென்பான், தானானதன்மைதனையறியாமட்டை தனையறிந் துமனைபுகுதத்தெரிபாமட்டை, கோனானகுருவேடமறியாமட்டை குண மறியான்மனமறியான் குசவந்தானே.

உச௪

குசவனென்றபிரமகுலமறியாவம்பன் குறியறியாநெறியறியாகுரு ட்டிமாடு, அசைவதனையறியாதசித்தரெல்லாம் அருளாண்பூரணத்தையறி

வேனென்பான், பிசகானமந்தரிடஞ்சொல்லவேண்டாம் பேரின்பமறியா
தலுத்தர்கோடி, சிசயில்லாமந்தரிடஞ்சொல்லவேண்டாம் நிலையானகுரு
பதத்தைத்தொண்டுபண்ணே. உசுரு

பாசாயுப்புக்கட்டு.

பண்ணப்பாபிரமகுருவாகிசின்ற பாசாயுப்பைக்கொண்டுவிந்துபத
னமா, உண்ணப்பாதண்ணி ரில்கரைத்துக்கொண்டு வத்தமனேவடிசட்டி
வியிற்போடு, நண்ணப்பா இப்படியேயஞ்சுதிரம்போடு நலமானவுப்பது
வக்கட்டிப்போகும், பொண்ணப்பாவுண்டாகுமுப்பினாலே போக்கொண்
துசொல்லுகிறேன்னைந்தாகேளே. உசுசு

கேளப்பாகட்டியதேருப்பினை - தான்மைந்தா கொடியானகல்லுப்பு
க்கடச்சேர்த்து, நாளப்பாபிண்டமதிந்திடைக்குமைந்தா நலமாகழுந்து
மொன்றாய்கலவத்திட்டு, கோளப்பாவாராமலுரீராலே குமுறவேயீராறு
சாமாட்டி, மாளப்பா அனாத்துருட்டுவியிற்போடு மனமடங்கக்காய்ந்த
பின்புசொல்லக்கேளே. உசுஎ

கேளடாகாய்ந்ததொருவட்டுதன்னில் சிருபையுடன்மண்சிலைவலு
வாய்ச்செய்து, வாளடாதேசியுடசருகின்றனும் வளமாகப்புடம்போட்டு
மைந்தாபாரு, கேளடாகொட்டியதுபோலமைந்தா சிவசிவாமுப்புவஞ்
கண்ணமாச்ச, கோளடாவாராய்ந்தன்னந்தனைக் குருவாகப்பணிந்துமிக
ச்சுண்ணப்பண்ணே. உசுஅ

பண்ணியதோர்சன்னமதில்வீரம்பூரம் பக்குவமாய்கலவத்தில்வாய்
நீராலே, உண்ணியேதானாத்துதாரத்துக்கு வத்தமனேகவசமதுநன்று
ய்ச்செய்து, நன்னயமாய்மண்சிலையேழுஞ்செய்து நலமாகப்புடம்போட
க்கட்டுப்பாரு, புண்ணியனேஇப்படி பேநாகங்சட்டி புதுமையுடன்ஒண்டு
மொன்றாய்வேதைபாரே. உசுசு

புகண்டருக்குச்சொன்ன-தாக்கட்டு.

பாசப்பா இன்னமொருவகையைக்கேளு பாமானபுகண்டருக்குப்ப
கந்தவிற்தை, கோப்பாசின்றதொருகல்லைவாங்கி நினைவாகஅந்திடைக்கு
க்காலுக்கட்டி, சிரப்பா அந்திடைக்குச்சினஞ்சேர்த்து சிவசிவாமுன்று
மொன்றாய்கலவத்திட்டு, வாரப்பா அறுவகையிலீராலாட்டி மைந்தனேவ
ட்டாகவிர்த்திடாயே. உருய

உலர்ந்ததொருவட்டுக்குமண்ணுஞ்செய்து உத்தமனேநூறெருவி
ல்பு-த்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகத்தீயாறியெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே
கவசமதுரிட்டுப்பாரு, மலர்ந்ததொருபூப்போலேறிறிதற்கு மகத்தானச
ன்னமடாஎன்னசொல்லேன், கலந்ததொருகண்ணமுடன்வீரம்பூரம் கரு
வானவாய்நீராலரைத்துக்கொள்ளே. உருக

அனாத்ததொருமருந்தனைத்தாரத்துக்கு அப்பனேகவசமதுஅன்பா
ய்செய்து, வினாத்துமேமண்சிலையேழுஞ்செய்து வினாக்கவேவிமுன்னே
காயப்போட்டு, மறைக்கமனமறிவாலேபுடத்தைப்போடு மைந்தனேபுட

மாறிவிடுத்துப்பாரு, சமைச்சடங்காரவிபோலேமேனியாகி தன்மையுட
ன்கட்டுமடாதாரந்தானே.

உருஉ

காரத்தின் வேளைத லுண்ணையார்தான் காண்பார் தன்வினையைத்தான
நிந்தோன் காண்பானையா, பேரோத்தசித்தர்கள் தான்கண்டாயானால் பெ
ருமைதனைத்தானடக்கிமலேமேல்போவார், பாரோத்தபூயியுடநாதன் காண்
பால் பலிக்குமடாவாதமுடனயோகந்தானும், காரத்தின் செயலதனையார்
தான்காண்பார் கருணையுள்ளபூணத்தோன்காண்பான்பாரே.

உருஉ

பாரறிந்தவூரறிந்துகுணத்தைக்கண்டு பலமானவீரத்தையறியான்
மட்டை, காரறிந்துகுருவறிந்துவணங்காப்பாவி குணமில்லாதவனார்
மெத்தவுண்டு, நோறிந்துபேசாதலுத்தமேடே. நீமகமேசொல்லாதேபா
வம்பாவார், தூரறிந்துவோறிந்துகொம்பைக்கண்டு தூண்டாதபனிவிளக்
கைக்கண்டுபோற்றே.

உருச

போற்றுவதுஆறையென்றால்பூணத்தைசமைந்தா புதுமையுள்ளபூ
ணமேதெய்வந்தொப்பவன், தேற்றுவதுஅல்லவனந்தேறிநிலையில்லின்றுல் சிவசி
வாகயிலாயத்தேகந்தேதகம், பூத்தமனவாசனையையார்தான்காண்பார் புது
மையுள்ளபூணத்தைக்கண்டோன்காண்பான், காத்துநிலைதானடங்குங்
குருவைக்கண்டு சருவையறிந்துறுதிபெறக்காயசித்தே.

உருதி

தாளகமேழகு.

சித்தானதாளகத்தையெடுத்துக்கொண்டு சிவசிலாமகாரசமுங்கெச்
திகுட்டி, முத்தானகலவத்திலிட்டுக்கொண்டு முசியாமல்சாமரீர்விட்டுஆட்
டி, சத்தானதாரிலமதிப்பின்புஆட்டு சதாசிவன்போல்மேழகாகுந்தன்மை
யாக, பத்தானமதிதவியேயீந்தால்மந்தா பாலகனேபதினாவயதுஆ
மே.

உருச

ஆமப்பாருடவனிலேயீந்தாயானால் ஆப்பனே ஆறனைக்கு அதிகந்தா
னும், எமப்பாவென்னிசெப்பிலீந்தாயானால் நன்மையுடனெட்டுவயதாரு
ம்பாரு, தாமப்பாஇவ்வேளைபுகண்டாவேளைத தன்மையுடனவருடைய
கற்பங்கேளு, தாமப்பால்காணற்பார்கொண்டுநீங்கொண்டு சருவானபூணத
தைப்பொசித்தான்பாரே.

உருஎ

புகண்டறிஷிகற்பம்.

பூணமென்றானுமக்குத்தெரியுமோதான் புத்தியுள்ளபுலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, காரணத்தின்றுருவருளால்கண்ணிலெனும் சருவானகா
ணத்தைக்கேளுமைந்தா, சீரணித்ததேகமென்றவறிவாசனேசொல் சிவசி
வயீந்துருவுமாதியாதி, மாணிதனுக்கொண்டுலந்த லீயாகேளு மவுமை
தில்கறியுப்பைபலகையாய்ச்சேரே.

உருஅ

சேர்ந்தபின்புவிழுததில்லைத்த ப்பாரு சிவசிலாமேழகனுபோ
லிருக்குப்பா, பார்த்தபின்புவிழுதத்திலவநாளையந்தால் பாலகனேபு

ப்பாசுர்பசுமையாக, கார்த்ததோருகாசாரத்தினுப்பை கருணையுடன் தி
னந்தோறுங்கொண்டால்மந்தா, மூர்த்திகாமுண்டாகிதேகஞ்சித்தா மு
தண்டராஜரிஷிமுறைதானப்பா; உருக

குதரிஷிகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொருவிபரஞ்சொல்வே நானுள்பெருகுஞ்சுதமுனி
ச்சுருளும்வார்த்தை, நாமென்றவிஞ்சையடா ஆதியுப்பு நலமானவுப்புட
னெதுருசுசேர்த்து, காமப்பால்வெடியுப்புநோய்சேர்த்து கலவத்திள்மு
ன் றமொன்றாய்சருவாலாட்டி, வாமப்பால்விட்டாட்டிப்புடத்தைப்போடு
மகத்தானசுன்னமடாநீறிப்போமே. உசுய

நீறியசோர்சுண்ணாற்பில்வீரம்பூரம் நேரப்பாநேர்பாதிசேர்த்துக்கொ
ண்டு, ஆறியதோர்வாய்நோக்கலவத்தாட்டி உத்தமனேநன்றாக அனாதத்தபி
ன்பு, காரியமாய்ச் சிமுகத்தில்காயவைப்பாய் கருவாகவுருட்டியதைவட்டு
பண்ணி, ஆறியதோர்மண்சிலையேழுஞ்செய்து அப்பனேபுடம்போடச்சு
ன்னமாச்சே. உசுக

ஆச்சப்பாசுன்னமதுவாய்நோலே அப்பனேபூர்த்துக்கங்கிபுட்டி, பே
ச்சப்பாலொன்றுமில்லைமண்சிலைசெய்து பிச்சகாமற்புடம்போடநீறிப்போ
டும், காச்சப்பா அந்நீரில்வீரம்பூரங் கருவிட்டுமத்திச்சுதுருகக்கப்பி, பாச்
சப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து பக்குவமாய்ப்புடம்போடச் சுன்னமாச்
சே. உசுஉ

சுன்னமென்றதுருசினுடசுன்னந்தன்னை துருசானாசந்தனக்குபத்
துக்கொன்று, புண்ணியனேதான்கொடுத்துவாய்நீர்விட்டு புதுமையுடன்
மத்திக்கத்திரண்டுபோடும், தன்மைபுடனுருட்டியதைசுன்னத்துள்ளே
தான்முழத்திற்புடம்போடவுருகிநிற்கும், உண்மைபுடன்பரியதனையுருக்
கிக்கொண்டு வருண்டுநின்றாசங்கொடுக்கக்களங்கதாச்சே. உசுந

களங்கமில்லா களங்கதனையெடுத்துக்கொண்டு கருணைபெறசெம்புத
னினூற்றுக்கொன்று, மலங்காமல்கொடுத்துடனேமாற்றற்பத்தாய் வாரி
சைபெறக்காணுமடா வெள்ளிக்கீந்தா, லுளங்கனிந்தபதினாறுமாற்றுகாலு
முத்தமனேகுடவனிலேயீந்தாயானால், ஜெலங்கனிந்தவூறெல்லாமற்றுக
ல்ல தீர்க்கமுடனெட்டுவயதாரும்பாரே. உசுச

பாப்பாசக்களங்கைகொறுக்கக்கொண்டு பழுதில்லாகெந்திதனை
யிடைபேசேர்த்து, சாரப்பாவிசமுடன்பூரம்லிங்கந் தயவானமனேசிலையு
ங்கூடச்சேர்த்து, நேரப்பாகலவத்திற்பெடியதாக்கி நேர்மையுள்ளகுப்பி
தனிலமைமட்டிட்டு, சேர்ப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து சிவசிவாவாருநகை
யில்வைத்துப்போற்றே. உசுரு

போற்றியேகுருபானைத்தொழுதுகொண்டு புதுமையுள்ளசருகுமம்
பூவிற்காண்மைந்தா, தேற்றியேதீயெரிப்பாயாறுஜாமம் சிவசிவாசெந்தூர
மென்னசொல்வேன், நாற்றிசையும்போற்றியிந்தசெந்தூரந்தான் நலமாக
ப்பணவிடைதான்கொண்டாயானால், பார்த்திபனையாக்கைதனக்கழிவே
யில்லைப் பணிந்திவாய்குருபானைப்பணிந்து போற்றே. உசுசு

பிரமரிஷிகற்பம்.

பணிர்துமிக இன்னமொருகருவைக்கேளு பார்தனிலேபிரமரிஷிச்சு
நனும்வார்த்தை, கனிர்துமிகப்பூரணத்தைக்கனிந்தக்கொண்டு கமலமதி
லேயிருந்தமதுவைவாங்கி, அணிர்தொருகமலமதில்விட்டிமைந்தா அரு
ள்பெருகுங்கங்கைதனையதனில்விட்டு, துணிர்துமிககொண்டுமொன்றுய்
கோசித்தேதான் துலங்குவிழுகந்தனிலேகாபவையே. உகௌ

வையப்பாஇந்தவிதம்பத்துமுறையப்பா கைத்தசினுல்காரமுடன்
சாரம்நொண்டும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்நொண்டுமொன்றுய் விரனி
யேதிருநீறாய்ப்போகும்பாரு,செய்யப்பாஅநீற்றில்முன்போல்பத்து தெ
சசீட்சைபண்ணிவிடசேதிக்கேளு, அய்யனையமுதாசமானகற்பம், அருக்
கும்விள்ளாதேயருமைதானே. உகஅ

தானென்றஅமுதாசகற்பங்கொண்டு தானிதனில்பிரமரிஷிதானே
பென்று, ஆனென்றவுயிர்த்தனைத்தான்திஷ்டிப்பாலே யுண்டாக்கியண்ட
மெல்லாமயனாய்நின்று,கோனென்றகுருவாகுகுருவுமான குருவானபிர
மகுருஆர்தான்காண்பார், நானென்றஆணவத்தையொடுக்கிமைந்தா நன்
மையுடனிர்தநூல்பதனம்பண்ணே. உகக

இந்தநூலாயிரத்திருநூறுக்கு னிதமானகருக்கிடையுங்குருக்கிடையு
மப்பா,சந்தேகமில்லாமல்சொன்னேன்வாக்யந் தன்மையில்லாமானிடர்
க்குசாற்றினாக்கால்,பந்தமிலாப்பாசமதுசூழ்ந்துக்கொண்டு பாழ்நாகில்வி
ழாதேபதனஞ்சொன்னே,னந்தமுள ஆதியந்தமிதிவேதோன்று மாருக்கு
மிந்தநூலளிக்கொணாதே. உகஉ

ஒன்றுனகற்பமடாபிரமகற்ப முண்மையுடன்செய்தவனேசித்தன்
சித்தன்,பண்டானசோதியடாபாப்பிரமமாச்சு யாருலகில்பூரணத்தைப்ப
ணியமாட்டார், நன்றுனபிரமகுருஆர்தான்காண்பார் நன்மையுடன்கண்ட
வனேசீவன்முத்தன்,உண்டானசேதியொன்றுமுரைக்கமாட்டார் உடைத்
தாக்காலருநாகமுண்டாம்பாரோ. உகக

பாரப்பாநாகமதில்சோநன்றோ பாரபாத்தினருள்பெருகியிருக்கந்
ன்றோ, நோப்பாநின்றபொருள்காணலேணும் நிருமலமாய்பிரமகற்பங்
கொள்ளவேணும், காரப்பாஅடிமுலங்காக்கவேணுங் காராட்டாற்சகலசி
த்துங்காணாதோடும்,ஆரப்பாஅறிவார்கள்காரசாரம் அடங்கிநின்றபொரு
ளறிந்து அருளைப்போற்றே. உகஉ

அருளானபூரணமேபோதம்போதம் ஆதியென்றபிரமகுருவானபோ
தம். மருளானமயக்கமெல்லாந்தீர்க்கபோத மனதடங்கியொருமையாய்
மகிழ்ந்தபோதந், திருவானலட்சுமிப்பெண்வாசமான தேசியென்றகுரு
தேசினின்றபோதம்,உருவானஅருவுருவாயமர்ந்தபோதம் உண்மைமென்
றபோதமதிலுக்கந்துநிலவே. உகக

நில்லென்றநிலையறிந்துநின்றால்மைந்தா நிலையானபோதமனைந்தா
ன்காண்பாய், கல்லென்றகடுங்காக்கல்லமைந்தா கசினியொள்ளாறிவார்க

ருதிப்பார்க்க, அல்லென்றகருவிகளையகற்றினாக்கால் அருள்பெருகுப்பிர
மநிலையருளைக்காண்பான், தில்லைநடராஜருட்செயல்கண்டாக்கால் சிவசி
வாபிரமரிஷியாவாய்பாரோ. உஎச

பராசரிஷிகற்பம்.

பாரப்பாஇன்னபொருபுதுமைசேரு பராசமுனிதான்செய்துபகர்
ந்நவித்தை, ஆரப்பாஅறிவார்களுதீதவித்தை அன்பானபுலத்தியனையுன
க்குச்சொல்லேன், நோப்பார்பிரமகுலத்துதித்தொன்று நிச்சயமாய்மூல
மதைசமூலங்கொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்லாயிற்றுக்கி வீறடங்கிக்காய்
ந்தபின்புனித்தைக்கேளே. உஎடு

சேளப்பாகல்லுரலிலிட்டுமைந்தா கிருபையுள்ளிருப்புகைதன்
னற்றத்தி, சேளப்பாவாராமல்கொழித்துக்கொண்டு கூர்மையுடனிடத்தி
டுவாய்கவிடதாக்கி, வாள்பாஇடித்ததைசீசமூலங்கொண்டு மைந்தனேத
ண்ணீரில்பிசைந்துவைக்கா. நீளப்பாயிஞ்சாமல்பிசறிக்கொண்டு நோனா
விமுகத்திலவைத்துப்போற்றே. உஎச

போற்றுவதுதசதீட்சைமுகிந்துதானால் புதுமையுள்ளவுப்பதுதா
னென்னசொல்லேன், தாட்டிகமாயமுதாசவுப்பைபைந்தா தாளியென்ற
பிங்கானிலிட்டுக்கொண்டு, பூட்டுவாய்கூட்டுனறு இணங்கடுனறுபொ
ல்லாதவீமொன்றுகருவுப்பொன்று, நாட்டியேஒன்றுகச்சேர்த்துக்கொ
ண்டு நலமானபாணவாய்சில்லுப்போடே. உஎஎ

போட்டபின்புமண்சிலைமுஞ்செய்து புதுமையுடனிடுப்பளவில்கு
ழியில்வைத்து, மாட்டுவாயாணையுடகட்டம்போட்டு மைந்தனேமணல்கொ
ட்டிவைத்துக்கேளு, தாட்டிகமாயதின்மேலேதுணைபோட்டு தன்மையு
டன்தானிருந்துதன்னைப்போற்றி, நாட்டுவாயலட்சமுறுநீலகண்டம் நன்
மையுடன்தினந்தொழுகநன்மையாமே. உஎஅ

நன்மையதுஎன்னவென்றால்மைந்தாசேரு நலமானமெழுகாகுமண்
டலத்திலப்பா, வுண்மையுடனம்மெழுகையெடுத்திடுக்கொண்டு பூட்டுவா
ய்தினைத்தோறுமெழுகுபோல, திண்மையென்றசடலமதுநன்மையாகுஞ்
சிவசிவா ஆக்கையதுபிலத்துப்போகும், தன்மையென்றமெழுகினுடபெ
ருமைதன்னைச் சதாகாலம்போற்றிப்பூரணத்தைநோக்கே. உஎச

பூரணமாய்நின்றதொருமெழுகுதன்னில் புதுமையொன்றுசொல்
லுகிறோம்புகலக்கேளு, காரணமாய்நின்றகளிம்பானசெப்பில் கருத்துட
னேதாற்றுக்குஒன்றுபோடு, மாரணமாய்போகுமடாசெப்புதாலும் மாற்
றேதுஎன்னவென்றால்மைந்தாசேரு, நாரணத்தின்பொருள்தினால்தாறு
பாற்று நன்மையுடன்காணுமடாநாட்சொன்னேமே. உஅப

ஆறுதாரம.

சொன்னதொருமூலத்துக்கப்பால்பாரு துளங்குமடா ஆறுதலப்பிர்
மாவீடு, நன்னயமாய்நகாரமென்றபூமிக்குள்ளே நாடிநின்றவாசியினால்பி
றப்புடாச்ச, தன்மையுடன்தின்மேலேமாலின்விடு தளமானபத்திதழும்

பிறையுமாகும், உண்மையுடன் ஜெகத்துக்குத்தாயாய்நிற்பாள் ஓங்காரமயத்துக்காதிதானே. உஅக

ஆதியாந்திரோகாயியமர்ந்தவிடு அருளானபோதமிருந்தாடும்விடு நீதியாங்காமியத்தைநிமிர்த்தும்விடு நினைவில்லாமாயமெல்லாம்பிறைந்தவிடு, பேதியாமனமுழுன்றுபெண்ணைத்தேடி பேய்க்குத்தாயாட்டிவிக்கும் பிலக்தவிடு, சோதியென்றுவரமளித்ததுரைச்சிவிடுசுகமாகக்கண்டறிந்து மேலேபாரே. உஅஉ

பாரப்பாஅதினமேலேபனிர்ண்டுக்குள் பானுவங்சேயிராறுமுக்கமாய்நிற்கும், நேரப்பாரேவென்றுல்கண்கொள்ளாது நேர்ந்தாலும்நடுமனை யில்திரிகோணமாகி, சீரப்பாசிகாரமென்றஎழுத்துநிற்கும் சிவசிவாருத் திரனும்ருத்திரியுநிற்பார், காரப்பாநடுமனையில்கின்றகாட்சி காணவென்று ல்கண்கொள்ளாக்காட்சியாமே. உஅக

காட்சியாமவருடையகூத்தைதக்கேளு கடும்பசியும்நித்திரையுட்பய ம்சையோகம், மாச்சல்செய்யாபுவிதனத்தால்காமமீறி வலுபையுடனரை திரையுமாகிநிற்கும், பாச்சலென்றசடமழிந்துபாழாடும்விடு பாஞானயோ கமெல்லாம்பறந்துபோகும், தாட்சியுடனதினுடையகூத்தைதக்கண்டு தா ண்டிநின்றஅகாரமதின் தன்மைகேளே. உஅச

கோளப்பதினாறுவாயலின்விடு சொடியானகாமமுதல்குரோதமல்லோ டும், மாளப்பாமோகமொடுமகத்தினோடு மகத்தானபிறப்பற்றாமாளப்ப ண்ணும், கோளப்பாஇல்லாதபரத்தின்விடு குறியாகஅதின்குணத்தைக்கூ றக்கேளு, நாளப்பாமேல்முலம்அகாரவிடு நாதசதாசிவனுமனோன்பணி யுந்தானே. உஅநி

தானென்றமனோன்மணியுஞ்சதாசிவனுங்கூடி தயவாகொண்டிதழி லிருந்தாரப்பா, தானென்றநல்லருந்தான்போற்றிசெய்ய கண்ணடங்காப் பிரபையொளிகருதிப்பாரு, மானென்றசக்கரத்திலிருந்துகொண்டு மகத் தானவித்தையெலாமகிழ்ந்துபாரு, வீணென்றவறுமையுமாய்மனதுமாகி வித்தாகருவினுள்சுத்துமாச்சே. உஅக

ஆச்சப்பாவுலகத்தில்கர்ந்தார்மம் ஆனதொருசரிதைமுதல்கிரிகையா கி, காட்சியாதோர்யோகமுமாய்ஞானமாகி கண்கொள்ளாநூலாகிருவுமா கி, தாட்சியிலாத்தெளிவாகிநினைவுமாகி சகலமெலாந்தோற்றுஞ்சாக்கிரமு மாகி, பேச்சானப்பொருளாய்மேலவழியைக்காட்டப் பெருமையுள்ளரு பதத்தைப்பூசிப்பாயே. உஅஎ

ரோமரிஷிவேதை.

பூசித்தகருமானமொன்றுகேளு புத்தியுள்ளரோமரிஷிபுகழ்ந்தவித் தை, நேசித்தசருவானவுப்புடெட்டி நிருமலமாங்கல்லுப்புசுடச்சேர்த்து, ஆசித்தாவிபீசம்நாலுக்கொன்று அடைவாகமுன்றுமொன்றுய்கலவத்தி ட்டி, பாசித்தவிந்துநீர்தன்னுலாட்டி பக்குவமாயுருட்டியதைவட்டுபண் ணே. உஅஅ

பண்ணப்பாஸட்டதற்குமண்சிலேசெய்து பக்குவமாய்கூடையோ ருபுடத்தைப்போடு, நன்னயமாய்நீரியதுகண்ணும்பாகும் நாட்சத்திலாடு

கேடுருவிசப்பா, தன்மையென்றசன்னமுடன்வீரம்பூர்தாக்கிநன்றாய்
மத்திப்பாய்வாய்கோலே, உன்மையென்றதுருசதற்குக்கவசம்பண்ணி உ
த்தமனைமண்சிலையுந் து செய்யே. உகுக

செய்யப்பாசலசமலையுலவைத்து திரானத்தின் தணல்மேலேவை
தாயானால், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேனிறிப்போரும் மேன்மையுள்ளச
ன்மையெடுத்தக்கொண்டு, வையப்பாதாளகத்துக்கங்கியூட்டி வரிசை
பெறக்கவசமவைதவலுவாய்ச்செய்து, பையப்பாரெண்டெருவில்புடத்தை
ப்போடு பசுமையுள்ளதாரமதுகட்டிப்போச்சே. உகுக

போச்சப்பாதாளகத்தினூற்றெல்லாம் புகழானாவிப்போலேயிறுக
நிற்கும், பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைவெண்ணிறாற்றில் பிலமானதாரமொன்
முன்தாயானால், தாட்சியிலப்பதினாமாற்றுத்தங்கந் தன்மையறவேகாணு
மடாதவக்கமில்லை, மாச்சல்செய்யுங்குடவனிலேநூற்றுக்கொன்று மக்
ளையொன்றிடவேயெட்டுமொற்றே. உகுக

எட்டுரெண்டுவெள்ளிசெம்பையுருக்கிக்கொண்டு இன்பமுள்ளதா
மதின்காதேயிவாய், மட்டில்லாஅஞ்சாறுமாற்றுகாணு மகத்தானவேதை
யடாதாரந்தாரம், அட்டியில்லாதாரமதுக்காதாரந்தான் ஆரறியப்போகிறார்
யோயோ, சட்டமுடனியமுறைதான்நல்லபிரயோகந் திடமானரோமரிவி
கற்பக்செய்யே. உகுக

பிரமரிஷிகற்பம்.

அற்பமென்றுகொல்லதெல்லாங்காயாதிகற்பங் கருவநிந்துவுருவறி
ந்துருவைப்பார்த்து, அற்பமென்றுநினையாமலாதியுப்பை அறுசுவை
யோடுடுத்தவந்துஅறுகீ விட்டு, மெய்ப்பாகஅப்புழுப்புமொன்றாய்ச்
சேர்த்து விசையானவெழுகத்திலவைத்தப்பாரு, வற்பனமாய்க்கயப்பே
றிகற்பமாகும் உடலினுடவலுவறிந்தஆட்டிவையே. உகுக

ஊட்டுவதுதின்ருது அளவுகொண்டு வறுதிபெறக்கொண்டதின்
மேற்கழிஞ்சுகொள்ளு, ஊட்டுவதுபூணத்தில்மணதைநட்டு நன்றானபே
ரொளியில்நின்றால்மந்தா, வட்டாவுவொன்றுமில்லைநாரதிரையுமாறும்
மகத்தானகாயமதுவலுசதுப்போரும், தாட்டிகமாய்நின்றதொருகாயாதிக
ற்பந் தனையறிந்துகொண்டவனைசித்தானுமே. உகுக

சித்தானகாயாதிகற்பந்நனைச் செகத்திலுள்ளமானிடரோகாணப்
போரூர், முத்தானமகிமைதனையார்தான்காண்பார், முர்க்கமுள்ளசத்தரிஷி
முனிவர்காண்பார், வறறுதபூணத்தைக்கண்டால்மந்தா வலுவாகக்காய
சித்தியாகக்காணும், பத்தானதசநீட்சைபருவங்கண்டால் பவிக்குமடா
சகலசித்தப்பவிக்குந்தானே. உகுக

தானென்றதத்துவத்தையறிந்துக்கொண்டு தன்மையென்றபூண
த்தைப்பணிந்துகொண்டு, கோணென்றகுருவருளைப்போற்றிக்கொண்டுரு
ப்பமுனிதஞ்சமென்றுநின்றால்மந்தா, மாணென்றமதியமுதங்ககிந்துகா
ணு மார்க்கமுளகுண்டலியின்மகிமைதோற்றும், ஊடுவென்றவூணறிந்தா
லெல்லாஞ்சித்தி ஊடாடிவ்விதனைபுற்றுப்பாரே. உகுக

பாடுன்றுசொன்னீரோகும்பமுனியய்யா பாரபரத்தின்வகையதனை யார்தான்காண்பார், நேர்நின்றவாசிதனையறிவாற்பற்றி நிலையானகுருபத த்தில்நேர்ந்துக்கொண்டால், தூரொன்ற அடிமுலங்கணைசன்கோவில் துல ங்குமடாகற்பத்திஞ்சுட்சமெல்லாம், வேறென்றுமயங்காதேயியாய்யா வி ஞ்சையென்றமுலமந்திரமிதுதான்பாரோ. உகா

பூமியுப்புமகிமை.

பாருப்புமகிமைதனைசொல்லக்கேளு பாரீன்றபூமியுடநாதமப்பா, ஆ ருப்புமகிமைதனைக்காணப்போறார் அருளானவிந்துநீர்தன்னிற் போட்டு, சேருப்புண்டுமொன்றுய்ச்சேர்த்துக்கொண்டு சிக்கெனவேறிமுகத்தி ல்வைத்துப்பாரு, காருப்புஇப்படியேபத்துமுறைசெய்தால் கருவானொ ண்டுமொன்றுய்க்கட்டும்பாரோ. உகாஅ

பாரப்பாகட்டியதோருப்புண்டு பகராதகல்லுப்புண்டுங்கட்டி, சேரப்பாரவிபீசம்மொண்டிலொன்று சேர்த்துமிகக்கவமத்தில் சேர்த்துக் கொண்டு, வாரப்பாமுனறிவொன்றுதுருசசேர்த்து வாரிதியாமறுவகையி ன்தன்னொலாட்டி, வாரப்பாஅடங்கவுமேநன்றுயாட்டி வில்லைபோல்பிடித்த தனைக்காயப்போடே. உகாசு

காரியக்கட்டு.

போட்டதொருவட்டதற்குக்கவசஞ்செய்து புதுமையுடன்புடம் போடச்சன்னமாகும், தேட்டானசன்னமதுபதனம்பண்ணி சிவப்பான தெவுசிதனக்கங்கிபூட்டி, மாட்டடாமண்சிலையேழுஞ்செய்து மண்மறைவி ல்புடம்போட்டுவாங்கிக்கொண்டு, காட்டடாகாரியத்துள்ளேமைந்தா கரு வானகாரியங்கட்டுந்தானே. டா

காடுனன்றகாரியக்கட்டைத்தானுந் தன்மையென்றகாரமதா லுருக் கிக்கொண்டு, தேடுனன்பரிதனிலேயிடைக்கிடைதான்சேர்த்து தெளிவா னசெம்புதனில்நூற்றுக்கொன்று, கோடுனன்றகுருவருளாக்கொடுத்தா ல்மைந்தா குறையாதுஒன்பதனாகுணமோமெத்த, தேடுனன்றபூணத்தி ன்செயல்முன்னாலே திரமாகஇன்னமொருருவைக்கேளே. டாக

சாதிவிங்கக்கட்டு.

கோளப்பாமுன்குருவிற்கழிஞ்சிவாங்கி கிருபையுள்ளசாதிவிங்கங்க ழிஞ்சிவாங்கி, கோளப்பாவாய்நீரால்குருவைமத்தி நிச்சயமாய்நீரமுடன்பூச ன்சேர்த்து, கோளப்பாவாராமல்லிங்கத்துக்கு குணமாகக்கவசமதுநன்று ய்ச்செய்து, வாளப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து மண்மறைவிற்புடம்போ டவலியுந்தானே. டாஉ

சாதிவிங்கக்களங்கு.

தானேதான்வலித்திருந்தவிங்கந்தன்னை தன்மையுடன்புன்றுபுட மிப்படியேசெய்து, வீணேதான்திரியாமல்லைந்தாகேளு விளங்கிநின்ற சாதிவிங்கந்தன்னைவாங்கி; பேணேநீசிதமென்றதங்கந்தன்னைப் பிலமாக ச்சுற்றிமுன்பின் குருவைப்பூசி, தேணவேமண்சிலைசெய்துக்கொண்டு ச கமாகப்புடம்போடக்களங்கமாச்சே. டாட

ஆச்சப்பாசா திலிங்கக்களங்கைவாங்கி அருள்பெருகுஞ்சற்குருவின
ருளைப்போற்றி, கூச்சமிலாச்செம்புதனில் தாற்றுக்கொன்று குருவானக
னங்கமனையிந்தாயானால், தாட்சியில்லாபதினாறுமாற்றுக்காணுத் தடையற
வேவெள்ளியிலேயே தால்மைந்தா, மாச்சலிலாழப்பத்தி மென்மொற்று மக
த்தானகுடவனுக்குகந்துபாரே. நா.ச.

பாரப்பா குடவனிலே முந்துற்றுக்கொன்று பக்குவமாய்கொடுத்த
ருக்கமாற்றெட்டாகும், காரப்பாவெள்ளிசெம்புகணக்காய்சேர்த்து கருவா
னகனங்கமனையாற்றுக்கொன்று, சேரப்பா குடவனிலேயுருக்கிப்பாருகிவ
சிவமாய்ச்சுநாற்றேகாணும், ஆரப்பா அறிவார்கள்வன்னிகெற்பம் அடர்
கத்திலாடுகின்ற அருமைதானே. நா.ர.

காரியபற்பம்.

தானென்றவுப்புடனே காரஞ்சேர்த்து சப்பழத்தின்சாற்றினால்த
க்கியாட்டி, வினென்ற காரியத்தாக்கங்கிழட்டி, வீறடங்கச்சிலைமண்வினை
வாய்ச்செய்து, தானென்ற காட்டெருவிடபுடத்தைப்போடு கணல்கீறிகாரீ
மம்பற்பமாறும், தேனென்றபற்பமதைம்பதனம்பண்ணி சிவசிவாமுப்பூ
வுங்குடச்சேரே. நா.ச.

சேரப்பாவீரமுடன்கூரஞ்சேர்த்து சிவசிவாசம்பழத்தின்சாற்றா
ட்டி, வீரப்பா கொண்டுநின்றபாஷாணந்தான் வீறடங்கக்கவசமதைவிஞ்
சையாக்கி, பாரப்பாமண்சிலையே முஞ்செய்து பக்குவமாய்முன்றுபுடமண்
மறைவிற்போடு, சேரப்பாமுன்றுபுடமபோட்டபின்பு சிக்கெனவேகாடை
மொருபுடத்தைப்போடே. நா.ச.

பாஷாணபற்பம்.

போடப்பாகாடையென்றபுடத்திற்குணே புதுமைபுள்ளபாஷாண
மகிழ்ந்தபோகும், காடப்பாபாஷாணத்திற்கில்மைந்தா நாமொன்றுசொல்
துகிறோம்நன்றுபக்கேளு, தேடப்பாவெள்ளியமருக்கிக்கொண்டு சேர்
தகிலையப்பற்பமதைதாற்றுக்கொன்று, பாடப்பாவென்றுமில்லைவெள்
ளியந்தான் பதையாமலமாண்டதுவுந்தெறித்துப்போமே. நா.அ.

போமப்பாதெறித்துநின்றவெள்ளியகதைப் புகழ்பெருகுமதிதனி
லேயிடைதான்சேர்த்து, நாமப்பா குகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு நலமானசா
னாகொண்டுமொன்றுபச்சேர்த்து, வாமப்பாதன்னருளார்குருவாய்ப்போ
கு மகத்தானகுருவினகுடவனையககேளு, தாமப்பாபூமென்றதாம்பிர
த்தைத் தன்மைபுடன்குகைதனிலேயுருக்கிப்பாரே. நா.ச.

உருக்கியதோர்பூமதில்நூற்றுக்கொன்று உத்தமனேகொடுத்துரு
க்கமாற்றுபத்தாம், கருக்கெனன்றவெள்ளியிலேயே நூற்றுக்கொன்று கரு
வாகக்கொடுத்துருக்க அதிகமாற்றாக், திருக்கானபாஷாணப்போக்குதன்னை
சிவசிவாவெண்ணசொல்லேனின்னங்கேளு, குருக்கானவழியொன்றுசொ
ல்லேவெண்ணமதா குருவானமுப்பூவின் குருவைவாங்கே. நா.ர.

பாஷாணக்கட்டு.

வாங்குவாய்முப்பூவில்காசாரம் வரிசையால்துரிசினுடகன்னஞ்சேர்
த்துபாங்குபெறக்கலவமதிலிட்டிமைந்தா பழச்சாற்றாணத்தெடுத்துப்

பருவமாக, திங்கில்லாபாஷாணந்தனக்குமைந்தா திருச்சுறவேசவசமதுதி
றமாய்ச்செய்து, காங்கையதிலே ஹதற்குமண்பரை விசம்பந்தா கருத்தும்
றேபுடம்போடக்கட்டும்பாரோ.

ககக

பாரப்பா இப்படியேமூன்றுபட்டப் போடு பக்குவமாய்க்குக்குடத்தி
லுருகும்பாரு, காரப்பா உருகினின்று பாஷாணந்தனை கருத்தறவேதா
னெடுத்துக்கருக்கககேளே, சாரப்பா வெள்ளிலைகமுருகும்போது சாந்த
டா இடைக்கிடைதான்பாஷாணஞ்சேர்த்து, வீரப்பா செய்யாமலுருகிப்பா
ரு வெள்ளியக்கட்டியதுவுடையும்பாரோ.

ககக

வெள்ளியப்பற்பம்.

உடைந்திருந்த வெள்ளியக்கட்டி வாங்கி உண்மையுடனிடையிடக்கிடை
தான் வெள்ளிசேர்த்து, கடைந்ததொருகுகைதனிலேயுருகிப்பாரு கமல
மூன்றவெள்ளியது ரொருக்குடப்பா, அடைந்ததொருசலவமதினிடீம
ந்தா அரகரா இடைக்கிடைதான் சத்தைச்சேர்த்து செடம்வலுத்தசெய
நீராலரைத்துமைந்தா சிவசிவாவுருட்டியதைவட்டுபண்ணே.

ககக

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டில்லைத்து பச்சுவாய்மண்கலை
யேமுஞ்செய்து, புண்ணியமாயெருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு புதுமையு
ள்ளாசானம்பூசைபண்ணு, தண்ணிமையாய்ப்புடமாறினெடுத்துப்பாரு தய
வானப்பற்பமாய்நீறிநிற்கும், வெண்மையென்றகுருநீற்றைப்பதனப்பண்
னு வேகமுள்ளவன்னிகற்பமிதுதான்பாரோ.

ககக

வன்னிகற்பம்.

பாடாவன்னியுடகற்பந்தனை பாச்சடா வெள்ளிசெம்பித்தூற்று
க்கொன்று, சேரடாகற்பமது தங்கிற்றினால் சிவசிவாசோதியுடதாமோமெ
த்த, ஆடா அறிவார்கள் வன்னிகற்பம் அறிந்தவனே சிவயோகி அதுதான்
மைந்தா, கூரடாருருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி குருவிருக்குஞ்சந்திதி
யைக்குறித்துப்போற்றே.

ககக

போற்றுவதுபூணத்தைப்போற்றவேணும் புதுமையள்ளருருபத
த்தைப்பணியவேணும், நாட்டுவதுசுழிமுனையில்மனதைநாட்டி நாடா
னபூணத்தைநாட்டிப்பாரு, நாட்டி கமாய்மனதுதுதியாகின்றுல் சடா
தரக்கோலையிசுத்தானேதோற்றும், ஆட்டி விக்கும்வாசியுடகருவைக்கண்
டால் ஆதியந்தப்பதிதோற்றுமாதிகானே.

ககக

ஆதியென்றசோதிதனைக்கண்டால்மந்தா அரகராமனென்பணி
யையற்புதமேசெய்து, நீதியென்றாவிதனிலேசேர்த்தாக்கைத்தா நிச்சய
மாய்சித்தியதாம்நீதான்பாரு, சோதியென்றகொடுகுறியையென்னசொ
ல்வேன் துருவமுள்ளமேருவதில்லாவிமதிதான்சேரு, வாதியென்றமன
மொத்துநிலையில்லைத்தால் மகத்தானகுருவருவாலைபந்தாராரோ.

ககக

பாஷாணக்கட்டுருக்கு.

பாரப்பா சற்குருவைத்தொழுதுகொண்டு பாச்சடா வெள்ளியென்
றபாஷாணத்தில், காரப்பாபஞ்சகணதிட்டசைபண்ணு குருவானபாஷாண

க்கட்டிதானும், நோப்பாநின்றகுருகுட்சத்தாலே நிச்சயமாய்க்கட்டியது வருகும்பாரு, ஆரப்பாஅறிவார்களிந்தப்போக்கு ஆச்சரியமாச்சரியமரு னைக்கேளே. ந.க.அ

கேளடாகட்டிநின்றபாஷாணத்தைக் கிருபையுள்ளசெப்பதிலேநூ ற்றுக்கொன்று,வாளடாகுகைதனிலேயுருகும்போது மாட்டடாமதிபோ லேயாகுஞ்செம்பு, கோளடாவாராமல்தாயச்சேரு குணமானவங்கத்தி க்கசையாதப்பா, ஆளடாகயிலாசத்தடுத்துமெள்ள ஆதியென்றபாபாக் தினடியைப்போற்றே. ந.க.க

அடியென்ற அட்சரத்தைதயார்தான்காண்பார் அப்பனைஅகாரமென் ற அருளைக்காணார்,முடியென்றமவுனமதில்முதலைக்காணார் முதலறிந்துதி னம்பணியமுடியைக்காணார், படியான்படியறிந்துஏறமாட்டார் பாவிகள் தான்வெறுப்பிலுக்காய்பகருவார்கள், வடியானருபமதையறிந்தால்மைந் தா வஞ்சமறவுலகமதில்வாழலாமே. ந.உ.ப

வாழவேமதியமுதங்கொண்டோமென்று மகத்தானபூரணத்தைய றிலோமென்று, ஆளவேஅடிநாவைக்கண்டோமென்று அப்பாலேமவுன மதையறிந்தோமென்று வேலானவடிவேலையறிந்தோமென்று வேதாந்த பூரணத்தைக்கண்டோமென்று, மாளவேஅமுதமென்றுங்கபாலத்தூரில் மகத்தானசேத்துமத்தைக்கொள்வான்பாரோ. ந.உ.க

அமிர்தசஞ்சீவி.

பாரப்பாஅமுதசஞ்சீவியொன்று பகருகிறேன்புலத்தியனேபண் பாய்க்கேளு,காரப்பாபிருதிவியாம்பூமிநாதங் கருவானமனோன்மணியாங் கருணைப்பூடு, ஆரப்பாஅறிவார்களவையின்பாகம் அருளானதிருவுமை யாளணிந்தகாரம், வீரப்பாசெய்தோனாஅடக்குங்காரம் வேதாந்தமனோ ன்மணியைவிளக்குந்தானே. ந.உ.உ

தானென்றதன்மையதில்பொருந்திநின்ற தயவாகப்பாரீன்றநாதம் வாங்கிக், கோனென்றகுருவருளால்தண்ணீர்தன்னில் குருவானநாதமதை க்கரைத்திறுத்து, பானென்றபாலுவின்றன்முகத்தில்மைந்தா பாங்காக வைத்துலர்த்திபதனமாக,ஊனென்றஅமுதமதில்பத்துமுறையப்பா வுற் பனமாயஞ்சுபத்துமுறைதான்செய்யே. ந.உ.ங

செய்யவேபூமியுடநாதந்தானுஞ் சிவசிவானன்னசொல்லேனமுதப் போக்கு, மெய்யானசத்திசிவமிரண்டுமொன்றாய் விரலிநின்றகருவதை னிள்ளலாமோ, லீயனேயுனக்காகச்சொன்னோமைந்தா அறுகவையின்பா கமதைதயார்தான்காண்பார், வையமதிற்கோடியிலேயொருவனுண்டு மகத் தானபூரணத்தின்வளங்காண்பாரோ. ந.உ.ட

பாநினிற்பிருதிவியுடப்புங்குடி பதியானதேயுவிவேசமாதிக்கொண் டேவாரீன்றவாயுவுமாகாசங்குடி மகிழ்ந்துநின்றஅமுதசஞ்சீவிதன்னை,ஆரி ன்றுஆற்றிவாரமுதப்போக்கு அரகராஅமுதசஞ்சீவிதன்னில், நேரின்று குன்றியிடைக்கொண்டால்மைந்தா நிச்சயமாய்க்கையதுகித்தியாமே. ()

பொரிக்காரதற்பம்.

சித்திபெறஇன்னமொருவிபரங்ஞேரு சிவசிவாபொரிக்காரங்கொண்
டுவந்து, முத்திபெற ஆவினுடனெய்யில்மைந்தாமூர்க்குமுடன்தான்பொ
ரித்துக்கொண்டால்மையந்தா, அத்திதனிற்றுள்ளவிஷபிதமெல்லா மகன்
றுவிடுந்தேகமதிமுகுண்டாகும், நெற்றிபெறக்காயசித்தித்திதான்மு
லம் விள்ளுவேனின்னமொருசித்துகேளே.

நஉசு

நந்தியுப்பு.

கேளப்பாசித்தியென்றகாரந்தா னுங் கிருபையுள்ளஜைமதொன்று
சாரத்துட்டி, வாளப்பாதசதிட்சைபத்து முறைப்பா வளமைபெறச்செ
ய்துகொண்டுமைந்தாகேளு கேளப்பாவாராமலெசொல்லக்கேளு குருவான
ரவிபிசங்குடச்சேர்த்து, கேளப்பாதனில்கரைத்து விடில்வைத்தால் நிசமா
னநந்தியென்றவுப்பதாச்சே.

நஉஎ

உப்பானநந்தியுப்பைப்பதனார்பண்ணி புண்மைபுள்ளமந்திரத்தை
த்தியானஞ்செய்து, அப்பானதினங்கழஞ்சிகொண்டாயானால் ஆக்கைத
னிலுள்ளவுப்புஅகன்றுபோகும், தப்பாமல்தினந்தோறுங்கொண்டியேறு
சதானந்தியுப்பினுடதன்மைமெத்த, செப்பாதேகருவிதுதான்மைந்தா
மைந்தா செகததோர்க்குவிள்ளாதேசித்தர்க்காமே.

நஉஅ

ஆமப்பாநந்தியுடமுலாதாம் அழகானபிரிதிவியின்ருமைமெத்த,
நாமப்பாசொல்லுகிறோஞ்சுத்தகங்கைநலமறியாசித்தர்க்களோகாணப்போ
ரார், நாமப்பால்காணற்பால்கருவைக்காணார்கருவறிந்துவுறுதிபெற்றால்சா
யசித்தி, தாமப்பாயென்றநிலைதனையறிந்து தவிராமல்கொண்டுமொன்றாய்
தாக்குத்தாக்கே.

நஉசு

உப்புமெழுது.

தாக்கியதோருப்பிடைக்குப்பூஞ்சேர்த்து தவிராமலந்திடைக்குக்
கெந்திசேர்த்து, வாக்கியந்தான் தப்பாமலொன்றாய்ச்சேர்த்து வைத்திவா
ய்ரவிமுகத்தில்மைந்தாமைந்தா, பாக்கியமாயுப்பாகிமெழுகாய்நிற்கும் பா
மகுருமெழுகதுவைப்பதனம்பண்ணி, ஆக்கையுடதிடமறிந்துஅளவாய்
க்கொள்ளு அரகாரசிதமென்றபுளிப்புபோச்சே.

நஉய

ரஞ்சிதமெழுது.

போச்சென்றுவிடுகாமல்கொல்லக்கேளு புதுமையுள்ள அட்டுப்புரீ
நில்சேர்த்து, காச்சென்றுவிரமொழும்லிங்கங் கருணைபெறவொன்றாக
ச்சேர்த்துக்கொண்டு, மாச்சலில்லாவிமுகத்தில்காயவைப்பாம் மகத்தா
னமெழுகாகுமைந்தாமைந்தா, தாட்சியில்லாமெழுகினுடபேபோதென்று
ல் ரஞ்சிதமெழுகெனவேசாற்றலாமே.

நஉக

சாற்றியதோர்மெழுகதனைமைந்தாயைந்தா சடத்தினுடசெய்நி
ந்துதாயைப்போற்றி, ஊட்டுவாய்கழஞ்சியிடைபூட்டிக்கொண்டு வறுதி
பெறப்பருகிமதிச்சுடரில்லிலு, தாட்டி கமாய்வரசியதுபணிந்துமைந்தா

தன்னிலையைத்தானறிந்துதனதாய்நிற்கும், பூட்டியதோர்வாகியுடகரு
வைக்கண்டால் பூரணத்தையனுதினமுற்போற்றலாமே. ௩௩௨

ஆமப்பாவாகிசிரோமணியைக்கேளு ஆகாமனேன்மணியையன்
பிங்கண்டு, காமப்பால்தன்னுடனேகரைத்திறத்து கருவானபூமுடன்கா
ரஞ்சேர்த்து, காமப்பாசொல்லுகிறோங்கருவாய்க்கேளு ஞாயிறுமுன்பத்
துநாள்வைத்துப்பாரு, சோமப்பாசென்சொல்லேன்மெழுகதாகுஞ் சரு
தியுள்ளமெழுகதனைப்பதனம்பண்ணே. ௩௩௩

பண்ணியதோர்மெழுகெடுத்தியானஞ்செய்து பக்குவமாய்க்கழ
ஞ்சியிடைகொண்டாயானால், கண்ணியாயில்தின்றதொருதோஷமெல்லா
ங் காணாதேயோடிவிடுஞ்சிரோமணியைக்கண்டால், பண்ணியவானாகு
கார்த்தணத்தில்கித்தி பூரணத்தைக்காணார்க்குச்சித்தியில்லை, வண்ணியெ
ன்றசிரோமணியின்மெழுகினேமகத்தானசித்தியெல்லாம்வாய்க்குந்தா
னே. ௩௩௪

சதாசிவவுப்பின்மெழுகு.

தானவனாய்நின்றதொருதன்மைகேளுசகலபிணிபோவதற்குச்சதா
சிவத்தினுப்பு, கோனருளால்கொண்டுவந்து ஆறுர்தன்னில் குறிப்பாகச்
சுத்திசெய்துளகித்துக்கொண்டு, காணற்பால் காமப்பால்தன்னிலேதான் க
ளங்கமறப்பததுவிசைசுத்திசெய்து, வீமப்பாளன் ஆநினைந்தால்மைந்தா
வேதாந்தஞ்சித்திவிடுமெய்சொன்னேனே. ௩௩௫

மெய்யாகசுத்திசெய்தவுப்பைபொங்கி மேலியுடசாறதலிலரைக்க
மைந்தா, யியாயிலா மெழுகாகுமென்னசொல்வே னப்பனையிம்மெழுகை
த்தேனிலூட்டி, துய்யமதியானசதாசிவனைப்போற்றி தொழுதுகொண்டு
கழஞ்சியிடைகொண்டால்மைந்தா, வையமதிக்கலங்குகின்றயீயந்தானு
மாறிவிடுஞ்சிலேத்துமங்கள்மாண்டுபோமே. ௩௩௬

போமப்பாதசையிலுள்ளதோஷமெல்லாம் பொல்லாததுஸ்திகாமு
லச்சூடு, காமப்பாவிதனததால்வந்தசூடு கருவழிக்குமேகமொடுகபாஸு
டு, தாமப்பாசருவாங்கவாயுவெல்லாந் தட்டழிந்துகுட்டமெல்லாஞ்சாந்த
மாகும், காமப்பாசொல்லிவந்தகற்பமெல்லாம் நாள்தோறுங்கொண்டுவி
ல்லமனாடானே. ௩௩௭

நாடாமல்போவதுதாமெதினாலென்றால் நதா மொமேகாத்ததநய
ந்ததாலே, தேடாமலேடிவிட்டானமன்தானையா சிவசிவாமென்னால்
வேறேயில்லை, வாடாதநல்லினைபுந்தீவினையுடப்பா வஞ்சமுள்ளநமென்ன
வேயிழந்தகாணும், ஊடாடுவிதா னுமதியில்சேர்ந்தால் ஓகோகோ இரு
வினையுமோடிப்போமே. ௩௩௮

ஒடிப்போய்சகலபிணியெல்லாமைந்தா வுறுதியுள்ளசாபமதுநிலர்த்
தியாக, லாடிப்பார்சாபமதுநிலர்த்தியாகும் நானென்றுசொல்லுகிறேன்
றாய்க்கேளு, சாடிப்பார் பூரணத்தைப்பூரகமேபண்ணி சமயமதில்சேசமா
ய்க்கும்பதத்தில்கின்று, பாடிப்பார்நம்முடையமத்திரத்தைமைந்தா பாடி
மெனதசாபமதுபறந்துபோமே. ௩௩௯

நவக்கிரகசாபநிவர்த்தி.

போமென்றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு பொல்லாதநவக்கிரகசாபந்தி
ர,நாமொன்றுசொல்லுகிறோமெந்தாமெந்தா நாலான்பூரணத்தைநட்டிப்
பார்த்து,ஓமென்றுபூசிக்கோசகமேபண்ணி ஒருமொழியால்கும்பகத்தி
ல்தின்றால்மெந்தா, ஆமென்றநவக்கிரகசாபமெல்லாம் அப்போதேஅகன்
றுவிடுமறிந்துபாரோ. ௩௪௦

பிரமசாபநிவர்த்தி.

பாரப்பாபிரமனுடசாபந்தன்னை பக்குவமாய்தீர்வதற்குபதறுவேன்
கேள், காரப்பாநருணைவைத்துஅகாரந்தன்னி கருவானமகாரத்தின்கூடச்
சேர்க்கு, சோப்பாரோசகத்தாற்பூரகத்தைப்பற்றி சீர்பெருகுங்கும்பகத்
தில்தின்றால்மெந்தா, நோப்பாதின்றதொருபிரமன்சாபம் நியைத்ததிலோ
டிவிடுநிலைமைதானே. ௩௪௧

விஷ்ணுசாபநிவர்த்தி.

தானவனுப்பின்றதொருவிஷ்ணுசாபத் தடையறவேபோவதற்குச்
சாற்றுவேன்கேள்,மோனமுடன்தாநாமதைஅகாரத்தூட்டி முனையாசை
ழிமுனையில்கோசிக்கப்பா,கோனருளால்குருபத்தில்தின்றால்மெந்தா கு
ணமானவிஷ்ணுவுடசாபந்தானும்,வானவர்கோன்றியாதபூரணத்தினாலே
வஞ்சமுள்ளசாபமதுமாண்டுபோச்சே. ௩௪௨

ருத்திரசாபநிவர்த்தி.

போச்சென்றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு புதுமையுள்ளருத்திரன்ம
யேஸ்பாத்தின்சாபம், காச்சென்றரவிமதியுமொன்றுச்சேர்த்து கருணை
யுள்ளசதாசிவச்சைக்கருத்திலவைத்து, தாட்சியில்லாமதிதனிலேபூசிக்க
ப்பா தருவானரோசகத்தால்கும்பகத்தில்தின்று, மாச்சவில்லாமேனம்ம
ணியைத்தியானித்தாக்கால் வஞ்சமுள்ளபஞ்சகர்த்தாள்சாபம்போச்சே.

ஆறதாரசாபநிவர்த்தி.

சாபமென்றசடாதாரசாபம்போக தன்மையுள்ளபுலத்தியனென்கொ
ல்லங்கேளு,நீபமென்றசடரொளியில்மனத்தையோட்டி தீர்க்கமுடன்றோ
சகபூரகமுற்பண்ணி,வாமென்றமதியமுதந்ரொண்டால்மெந்தா வையா
னசடாதாரசாபந்தானும்,சாபமுடன்தயங்கிமிகவோடிப்போகுஞ்சடாதா
ரவணிகைத்ததன்மைதானே. ௩௪௪

தத்துவசாபநிவர்த்தி.

தானென்றதத்துவத்தின்சாபம்போகத் தன்மையுடன்கொல்லுகி
றேந்தாழ்ந்துகேளு, கோனென்றசிவசத்திதன்னைப்போற்றி குறிப்பாக
ரோசகபூரகமும்பண்ணி, மாணென்றகும்பகத்தில்தின்றால்மெந்தா மார்க்க
முள்ளபுலத்தின்மேலேசாடி,ஊனென்றதத்துவத்தின்சாபம்போகும் உ
றுதியுள்ளதேகமதுகாந்தியாச்சே. ௩௪௫

காந்திக்கருச்சுன்னம்.

காந்தியென்றகருவிலொருவிபரங்கேளு சமலமலமுதமதைக்கரு
வாய்வாங்கி, சாந்தியென்றமதியமுதந்தன்னிற்சேர்த்து தயவாகபத்துமு

தைதானேசெய்து, பார்த்தியமாய்ப்பத்துமுறைசெய்தபின்பு பக்குவமாய்ப்
பாதிநிப்பாதிசேர்த்து, சிந்தியென்றதயிலமதைசேர்ந்தால்மந்தா சிவசி
வாபொங்கியதுகறுப்பாய்ப்போச்சே.

௩௪௬

கறுப்பானமையெடுத்துதியானஞ்செய்து காமாதிதற்பமெனக்கரு
த்திற்கொண்டு, குறிப்பானமையெனவேகொண்டால்மந்தா குண்டலி
யின்சத்தியதுமேலேசாடி, வெறுப்பானசாபமெல்லாம்வெருண்டேபோ
கு மெய்ஞ்ஞானஞ்சித்திக்குந்தேகந்தங்க, முறுப்பானதேகமதுவலுத்து
ப்போகு முற்றசிவசற்றிரொண்டுமுறுதியாமே.

௩௪௭

ஆமப்பாசஞ்சிரமேபலமோபத்து அதுக்குநிகர்வீரமது அன்பாய்
சேர்த்து, நாமப்பாசொல்லுகிறோந்துருகபூரம் நன்றானவெள்ளையுடன்வி
ங்கஞ்சேர்த்து, தாமப்பாசாரமுடன்காஞ்சேர்த்து தயவானஅறுவகை
யால்கலவத்தாட்டி, காமப்பால்தன்னிலொருநாள்தாலுட்டி கருவாகவுரு
ட்டியதைவட்டிபண்ணே.

௩௪௮

பண்ணியதோர்வட்டதனைப்பதனம்பண்ணி பக்குவமாயின்னமொ
ன்றுபகறுவேன்கேள், உன்னியதோர்நாகமுடன்காசமுஞ்சேர்த்து உண்
மையுள்ளபூரமுங்குடச்சேர்த்து, நன்னயமாய்சமுன்று இடைசரியாய்
சேர்த்துராட்டி யேகலவமதின்பொடி த்தமைந்தா, தன்னிமையாய்முன்செ
ய்தவட்டுசேர்த்து தயவாகவிந்துநீர்தன்னொலாட்டே.

௩௪௯

ஆட்டுவாய்விந்துநீர் தன்னொல்மந்தா அரகராயிராறுசாமமாட்டி, நா
ட்டுவாய்முக்குத்தில்வட்டுபண்ணி நன்றாகக்காய்ந்தபின்புசொல்லக்கே
ளு, பூட்டுவாய்மண்சிலைநன்றாய்ச்செய்து போடுவாய்காடையென்றபுடத்
திற்றானு, மாட்டியதோர்புடந்தானுமாறவிட்டு மைந்தனைஎடுத்துப்பார்க
ன்னமாச்சே.

௩௫௦

ஆச்சப்பாசுன்னமதின்றொழிலைக்கேளு அடங்காதகுடவணிலேயு
றலேஞ்சும், காச்சப்பாசெம்புதனையுருக்கிக்கொண்டு கருவானசுன்னமதினா
ற்றுக்கொன்று, பாச்சப்பாசெம்பதுவும்பழுத்துப்போகும் பக்குவமாய்
வெள்ளிசெம்பிப்பத்துக்கொன்று, தாட்சியில்லாச்சுன்னமதுசேர்ந்தால்
மைந்தா தடையறவேவயதுபதினாறதாமே.

௩௫௧

ஏமாசக்களங்கு.

ஆமப்பாதுருசினுடசுன்னந்தன்னை அழகானசம்பழத்தின்சாற்றிற்
ருக்கி, நாமப்பாசொல்லுகிறோஞ்சம்பழத்தின்சாறு நன்றாகதெளிந்தது
வுஞ்செய்யபோகும், தாமப்பாசெம்பழத்தின்செயநீராலே தயவாகஅரப்
பொடியையசத்திபண்ணி, காமப்பால்கலவத்தில்விட்டுமைந்தா கருவானஅ
ரப்பொடியையனாத்திடாயே.

௩௫௨

அரைக்கையிலேவீரமொடுபூரம்போட்டு அழகானதுரிசினொகொ
ஞ்சேரு, விசைக்கவேசம்பழத்தின்ராலாட்டி விசையாகவுருட்டியதைக்கா
யப்போட்டு, கரைக்கவேகுதைதனிலேசாரமிட்டு கல்மசங்கள் தானறவே
யுதுவூழ்மரைக்கின்றதினாவுரையுமகன்றுநல்ல மணிபோலவுருகியதுசெ
ய்ப்புமாமே.

௩௫௩

செய்ப்பான அயச்செம்புநீடையாதப்பா செகத்திலுள்ளவாதிகளுந் தேடமாட்டார், நம்புவது என்ன வென்றால் அயத்தின்செம்பு நாதமென்று ஞ்சத்தியென்றுமிதுக்குநாமம், சம்புகிவநாதமென்ற அயத்தின்செம்பில் தாக்கடா இடைக்கரை கங்கநதனை, வட்பில்லாநாகமதில்கூடச்சேர்த்து ம னிகாணக்காரமிட்டுவருக்கிப்பாரோ. ௩௩௪

உருந்நாயிலேமுன் றுமொன்று யுருக்கிப்பாரு உத்தமனைவமாசக் களங்குமாத், தணாக்குளுளவாதிகளோகாணப்போரார் தயவான அயக் களங்கென்வீ றுமெத்த, உணாக்கிறேனயக்களங்கின் ஒளியைபந்தா ஓகோ கோசெம்புதனில் றுற்றுக்கொன்று, கணாகின்ற குகையதனி றுருக்கிப்பா ரு கருவானசெம்பது வும்பழுப்பதாமே. ௩௩௫

பழுத்ததென்றுமகிழாமல்குடவன்தன்னில் பாச்சடா அன்பதுக்கு வொன்றுந்தானும், அழுத்தமுள்ள குடவனதுவறலற்று அழகானபொன் மாற்று அதிகமாகும், முழுத்தமுள்ள அயக்களங்கைவேள்ளிசெம்பில் மூர் க்கமுடன்கணக்காக றுற்றுக்கொன்று, தழுக்கறவேகுகைதனிலேயுருக்கி ப்பாரு தாயாணைதங்கமது அதிகமாற்றே. ௩௩௬

களங்குசெந்தூரம்.

மாற்றதிகமான தொருகளங்குதன்னில் மாட்டடா இடைக்கிடைதா ன்கெந்திசேர்த்து, தாட்டிகமாய்வீரமொழிந்நீசேர்த்து தயவாகக்கவ வமதில்பாடி. சதுக்கொண்டு, பூட்டுவாய்குப்பிதனில்பாடியைமைந்கா புக ழானமண்சீலைபா றுஞ்செய்து, வாட்டுவாய் விழுததிலுலர்ந்தபின்பு பைந் தனைதாழியரை உப்பைபவைவே. ௩௩௭

வைப்பப்பமேருதன்னை வைத்தபின்பு வைத்தமொருசமுத்தின்மே லுப்பைபக்கொட்டி, பையவே அடுப்பேற்றிதீயைமூட்டு பக்குவமாய்சருகு கம்புவிதகால்மைந்தா, செய்யப்பாதிபெரிப்பாயாறுசாமம் சிவசிவாதாழி தனையிறக்கிப்போடு, கொய்யப்பாசுகந்தமலர்ச்சனையேசெய்து குருவான மேருவைநீயெடுத்துப்பாரோ. ௩௩௮

எடுத்துமிதப்பார்க்கையிலேமேருக்குள்ளே யிருக்குதடா செந்தூர மென்னசொல்லேன், கொடுத்ததொருசெந்தூரந்தொந்தங்கோடி சொல் லுகிறேன்புலத்தியனைதொந்தமாக, அடுத்ததொருசெந்தூரம்பணவிடை தான்கொண்டால் ஆக்கையதுபிஸ்த்ததடா அழிவேயில்லை, வடித்ததொரு திரிகடுகில்செந்தூரஞ்சேர்த்துவளமானதேனிலொருகடியாய்க்கொள்ளே

கொள்ளவேவாசியதுபிஸ்த்தப்போகும் குருவானதிருநடனங்குறி ப்பாய்க்காணும், அல்லதுதான்விலகுமழுதஞ்சிந்தும் அஷ்டாங்கயோகம திலடுத்துக்காணும், விள்ளாதசதீட்சையொளியேகாணும் வேதாந்தபூ ரணத்தின்விலாசந்தேசாணும், வல்லபமாவ குருபதியிலின்று வளமையு ள்ளசெந்தூரமகிழ்ச்சிப்பாரோ. ௩௩௯

பாப்பாகாரீயம்யுருக்கிக்கொண்டு பாச்சடா செந்தூரம்பத்துக்கொ ன்று, வீரப்பாதானடங்கிவெளுத்துப்போகும் வெள்ளியந்தனையுருச்சுது

ற்றுக்கொன்று,சேரப்பாசெந்துரஞ்சேர்ந்தாயானால் சிவசிவாதங்கமென்
றஅதிகமாற்று,ஆப்பாசெந்துரமறியப்போரார் அறிந்தவர்கள் தனைக்கா
ண அறிதாப்பாரோ.

நகக

அரிதானசெந்துரம் நுற்றுக்கொன்று அப்பனைசெம்புதனிலீந்தா
யானால், பெரிதானதன்மடர்பழுத்தமெத்த பேசாதேயித்தோடேயின்
னங்கேளு,குறிதானசெந்துரங்கழஞ்சிவாங்கி குணமானவாய்நீரால்மத்தி
த்தேதான்,சுரியானவளிம்புசோகுடவலுக்கு கஞ்சனமாய்தகடதிவேட்டி
ப்போடே.

நகக2

போடப்பாபுடத்தனிலேகளிம்புசேர்த்து பொன்னொளிவுஅதிகம
தாய்ப்பூண்டிகாணும், தேடப்பாவென்னிபெம்பில்லென்காய்நூற்றில் செந்
துரமொன்றிடவேசெம்மையாகி, ஊடப்பாசெந்துரார்பாய்நனைமந்தா
வலகமதிவதிகமாபொனிகேயவிசு,நாடப்பாசெந்துராய்நல்லபிரயோகம் நல
மானயின்னமொருசேதிவேளே.

நகக3

கேளப்பாஇந்த நூல்கலைபீடஞ் செயமாகஆரீர்த்துஇருநூறுகு
ம், ஆளப்பாஇந்தா லப்பதனப்பண்ணி அடக்கமுடன்கருவெடுத்தது ஆதி
மைந்தா, நீளப்பாநன்றிபுலகபேசலேகைந்தா நின்றாக்காலுலகமதில்நிச
ங்கொள்ளாது, காளப்பாபீடபுலமொன்றாய்கின்று தனதானபூரணம்
போல்துலைக்காரோ.

நகக4

காசாமப்புத்திபெட்டிஇருந்தால்மைந்தா கருவிகாணுதிகளுங்கலந்து
போகுள், ஊருக்கருவியெல்லாமிந்த நூலில் கூறினதாலிந்த நூல்குருநா
லாகு,நேரானகுருவினிப்பாகம்போற்றி நனைவாகஇந்த நூல்தன்னைப்பார்
த்து, தேராதசித்துக்களையடுமைந்தா தெவிட்டாதபூரணத்தைத்ததினமும்
கோக்கே.

நகக5

கோக்குவதுபூரணத்தைகோக்கவேணும் கோக்காதேபோனாக்கா
லென்னசென்மம், தாக்குவதுபூரணத்தைத்தாக்குதாக்கு தன்மையுடன்
குருபதத்திற்கொண்டுபண்ணு,வாக்குமனதொன்றாகி அறிவினில்லு வஞ்
சரிடமிந்தாலைவழுக்கவேண்டாம்,நாக்கதுவுர்ப்படபடித்துநில்லாதேமைந்
தா நன்மையுடன்மவுனமதைநாடிப்பாரோ.

நகக6

நாடிப்பார்மவுனமென்றால்பூரணமேயாகும் நலமானபூரணந்தான்வி
த்துவிந்து,தேடிப்பார்விந்துநிலைகாணமாட்டார் சிவமானமதியமுதச்செய
லைக்காணார்,கூடிப்பார்த்தறியோடேகுண்டலியைககண்டால் குருவானப
திநலத்திலமுதங்காணும், வாடிமனந்தளராதேமலரைக்கண்டு வந்தமுதம்
பூரணமாய்மனதிற்காணே.

நகக7

காணவேமதியமுதங்கொண்டால்மைந்தா கர்ப்பூரதேகமுமாய்கரு
ணையாகும், பேணவேபேணிண துகண்ணில்காணும் பிரணவத்தோடாறு
தலப்பெருமைகாணும்,தோணவேதோணிண துதோணாததோணும் சோ
தியிலேசெகச்சோ திகளுவிற்காணும், ஊணான அஞ்சபஞ்சலவணத்தா
லே உலகமெல்லாந்தானவனாயுறுதியாமே.

நகக8

நாசகச்சட்டு.

உறுதியுள்ளநாகமதிர்கட்டுசொல்லேன் ஓகோகோவெடியுப்புச்சா
ஞ்சேர்த்து, பருதிமதிதன்னாலேவாங்கீற்றி பக்குவமாய்பூண்டுமொன்று
ய்கலவத்தாட்டி, கிருமதியும்ரீரலேஜுட்டிமைந்தா சிக்குவெனாகமதுக்
கங்கிபூட்டி, குருதிதியைத்தியா னித்துபுடத்தைப்போடு குருவானாகமது
குருவுமாமே.

௩௪௯

ஆமப்பா குருவானாகந்தானு மடக்கியதுபாண்டுதடா அருமையாக,
வாமப்பாதன்னாலேயடங்குகின்ற மகாசத்தின்பெருமைதனை வழத்து
மேன்சேள், ஓமப்பாடுவன்றபரிர்விதானென்று உறங்குகின்றநாகமதினி
டையேசேர்த்து, தாமப்பாருகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு தவளநிறமான்
தொருமணிபோலாமே.

௩௫௦

மணியானநாகமணியார்தான்கான்பார் மகத்தானபூரணத்தையறிந்
தோர்கான்பார், கணியானநாதமணிதனையுடைத்து குருவானசெம்புதனில்
நூற்றுக்கொன்று, வணிகரணமாகியுருக்கிப்பாரு வஞ்சியெனுமபாஞ்சி
யானதங்கம், பணியானபலதொழிலுக்கிதுவேதங்கம் பராபாமாய்நின்ற
துவுந்தங்கந்தானே.

௩௫௧

தானென்றநாகமணியோன்றெடுத்து தயவானவெள்ளிதனிலீந்தா
ல்மைந்தா, கோனென்றகுருவருளால்வயதேசொல்லேன் குருவானநாகம
ணிதாத்தால்மைந்தா, தேனென்றமொழியுடையகமலமாத ஜெகஜ்ஜாதி
யானதிருவானமாதா, மாணென்றமதியமுதமானமாதா மகத்தானபூரணமா
ந்தங்கந்தானே.

௩௫௨

தானுனபூரணமேதான்தானாகுந் தலமானபூரணத்தின்தலமேதெ
ன்றால், ஊனுனதேகமடாசத்திசத்தி உள்ளுயிராஞ்சிவமெனவேயுதந்து
கொண்டு, கோனுனசத்திசிவக்கத்தொன்றான குறியறிந்தஅமுதமெனக்
கொண்டால்மைந்தா, தேனுனதேகமடாசத்தியாகுஞ் சித்தியென்றால்பூ
ரணத்தின்சித்திதானே.

௩௫௩

பூரணதயிலெழுது.

சித்தித்தகருவொன்றுசொல்லக்கேளு செயலானபூரணத்தின்தா
லஞ்சேர்த்து, சத்திசிவமானமதியுப்பேதென்று சாரமென்றவுப்புடனே
காங்குட்டி, முததிபெறக்கலவமதில்நாட்டி, னுக்கால் பூர்க்கமுள்ளமெழு
காகுமைந்தாமைந்தா, பத்தியுடன்மெழுகெததுதாரத்துக்குப் பக்குவ
மாய்கவசமனுபதியச்செய்யே.

௩௫௪

செய்ததொருகவசமதைத்தீபந்தன்னில் திரும்பிமெள்ளவாட்டின
தால்மைந்தாகேளு, கோய்தொருதாரமதுகெட்டியாக குருவானொருந
தினறக்கட்டிப்போகும், பையவேயிப்படியேநாலுமுறைசெய்தால் பால்
போலேசுத்தென்னையாகுமாதா, வைபகமெல்லாந்து திக்குமிந்தத்தார
மகத்தானநாமதின்தொழிலைக்கேளே.

௩௫௫

நாகங்களிக்கு.

கேளப்பாநாகமனையுருக்கிக்கொண்டு இருபையுள்ளதாரமனையிற்
தால்மைந்தா, கோளப்பாதானகலும்நாகந்தன்னில் கொடுமையுள்ளபுகை
யதுவுமடங்கிக்கட்டும், வேளப்பாளித்தசிவன்தன்னுல்கட்டு வெள்ளம
ணிபோலெனவேவெருமையாகுந், தாளப்பாதங்கமிடைக்கிடைதான்
சேர்த்தால் தயவானநாகமணிகளங்கமாமே.

௩௭௬

ஆமப்பாசளங்கமதைவெள்ளிதன்னில் ஆன்பாகஆன்பதுக்குவொ
ன்றுபோடு,காமப்பாதன்னருளால்பழுக்குப் வெள்ளி கயிலைதனில்பாமகு
ருதன்னுல்மைந்தா, வாமப்பால்கண்டவ்வேனவாதயோகி வலுவானசிவ
யோகிவாசியோகி, நாமப்பாவென்றகுருதன்னுற்கண்டு நடுவானபூரணத்
தைநாடுநாடே.

௩௭௭

நாடுவதுமூலமுதலாறுதாரம் நன்மையுள்ளகுருபரமாமேலாதாரம்
கூடுவதுபுருவமையந்துவாதசாந்தங் குறிப்பறிந்துஇடகலையைப்பின்பலை
யிற்சேரு,வாடுவதுவேண்டாங்காண்புலத்தியனையையா வரிசையுடன்க
ழிமுனையில்மனத்தைநாட்டி, தேடுவதுபூரணத்தைத்தேடுதேடு தெவிட்
டாதமதியமுதங்கொண்டுதேறே.

௩௭௮

தேறுவதுபூரணத்தால்தேறவேணுஞ் சிந்தைமனதொன்றுகிநிற்க
வேணும்,மாறுவதுஅஞ்செழுத்தையறிந்துமாறு மகத்தானபூரணத்தை
மருவிக்கூடு, சேருவதுபிரமமென்றபதியிற்சேரு திரும்புதற்குப்பூரணத்
தைநாடியுதி, கூறுவதுஅகத்திசுவென்றுகூறு கும்பமுனித்தஞ்சமெனக்
குறித்துநில்லே,

௩௭௯

நில்லென்றுசொன்னீரோபூரணமேயையா நீயென்றும்நானென்றும்
வேறேயில்லை, சொல்லொன்றுந்தப்பாதுஎன்குருவேயையா சோபநிதிஞ
ரியநிலையார்தான்காண்பார்,கல்லென்றகயிலாசங்கண்டபேர்கள் கருவான
இருநிதியுங்கண்டேகொள்வார், வில்லென்றவொளிதனிவேலிதங்கள்மெ
த்த வேதாந்தசாத்திரமேயறிவார்பாரே.

௩௮௦

பாரப்பாஆகாசப்பரவெளியிலேதான் பருதிமதிநின்றிலங்கும்பாத்
தைப்பாரு, நோப்பாநின்றிடத்தைநின்றபாரு நிருவிகற்பசமாதியிலேத
ன்னைப்பாரு,சேரப்பாமதிதனிவேகடரைச்சேரு சேர்ந்ததேகடாமதியா
ய்நின்றதப்பா, காரப்பாநின்றகடர்மதியைநீதான் கலந்துவிடுசூரியனிற்க
ருவாய்த்தானே.

௩௮௧

அஞ்சனம்.

சருவானமையொன்றுசொல்லக்கேளு காசினியில்பனிதாங்குங்கறு
த்தபூடு,மதுவானதிகைப்பூடுஆர்தான்காண்பார் மகத்தானவப்பூண்டைக்
கருக்கிக்கொண்டு, உருவானவாண்டதெண்ணெய்விட்டு ஒமெனவேதி
யானித்துமத்தித்தேதான,குருவானபதிநோக்கிகுருவைப்போற்றிகும்ப
முனித்தஞ்சமெனச்சிமிழில்வைவே.

௩௮௨

௩௮ சகல ஜைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

பதனமுள்ளமையெடுத்துதியானஞ்செய்து பக்குவமாயஞ்சனாதே விமூலம், விதனமது இல்லாமல்செபிப்பாய்நூறு வேண்டியேமையெடுத்து திலதம்போட்டு, மதனமுள்ளமவுனமதாயிருப்பாயாகில் மானிடவருண் ணேவல்மகிழ்ந்துகேட்பார், சுதமானகாங்கினத்திலமையைத்தீற்றி குழவி ளக்கிலீந்திலவாய்சருக்கார்பாரோ.

௩௯௮

சருக்கானமையொன்றுகண்ணிற்றீற்றித் தூரதுலைபார்த்திடநல்கக மாய்க்காணு, மிறுக்கிமெள்ளகண்திறந்தால்காசம்பார்க்க இருளகன்றுவெ ளிதோன்றியின்பங்காணு, முருக்கமுடன் விரயமாய்பார்த்தாயாகில் ஓகோ கோகயிலாசமுகந்துகாணுந், திருக்கறவேயுன்மனையைப்பணிந்துபோற்றி திருவானலட்சுமிப்பெண்வரமாவாளே.

௩௯௯

வசமானஇந்நூலிலாறுநூறுவாக்கியங்கள் கப்பாமல்வசமாய்ப்பார் த்கால், நிசமாகத்தோணுமடாமறைப்பேயில்லை நின்னினைவுதான்மறந்தா ல்நிசங்காணுது, திசமானதிட்சைவிநின்றாய்க்காணுந் திடஞ்சுத்தியாவ னவுந்திடந்தானப்பா, கசமானமானிடர்க்கு இந்நூல்காட்டில் கண்மருண் டெபாருளிருளாய்க்காணுந்தானே.

௩௯௨

செப்புமை.

காணவேஇன்னமொருகருவைச்சொல்வேன் களிம்பானசெம்பினு டமையைக்கேளு, பேணவேதாம்பிரத்தால்செம்புபண்ணி பிலமானநாத நீர்நிரம்பவிட்டு, தோணவேதுரிசிதனைப்பொடித்துத் தூவி சுண்டியிதின் மேல்பேதிதலங்கத்தூவி, நாணவேவிமுகத்திலவைத்துப்பாரு நானஞ்ச நானையிலேமைபோலாமே.

௩௯௩

மையானதாம்பிரத்தின்மையிலேதான் மாதாந்தசஞ்சிவியைமகிழ்ந் துபாரு, கையாலேமத்திக்கும்போதிலேதான் கருவானமையுறுதிஎன்ன சொல்வேன், மெய்யானமேதியுட்கிமிழிஸ்வைத்து மேன்மையுடன்தினந் தோறும்ரவியில்வைத்தால், தொய்யாததாம்பிரத்தின் மையின்வேகஞ் சொல்லுவேன்புலத்தியனேதுலங்கக்கேளே.

௩௯௪

கேளப்பாமையெடுத்துதியானஞ்செய்து கெணிதமுடன்சோசகபூர கமும்பண்ணி, மேலத்பாகும்பகத்தேநின்றாயானால் மேதினியிலுனதேவ ல்விரும்பிககேட்பார், வாளப்பாவுலகத்தோடொத்துவாழ்ந்து வரிசைபெ றவுஷ்டசித்துமகிழ்ந்துமாடி, ஆளப்பாருபதத்தைப்பணிந்துபோற்றி அஷ்டமாசித்துவினையாடலாமே.

௩௯௫

அறுவகைச்சாக்குமை.

ஆதிதற்குதின்னமொருகருவைக்கேளு ஆதியந்தமென்றதொருவுப் போடொக்க, போதிதற்குலவணத்தைச்சொல்லக்கேளு பொல்லாதசவுக் காரம்வளையலுப்பு, நாடுமெய்த்தவுவருப்புதுருகசினம் நலமானபேதியுட னுங்கூட்டி, தேடுதற்குக்கவத்திப்பதியவைத்து திரமானநாதநீர்விட் டுஆட்டே.

௩௯௬

ஆட்டியேயக்கண்ணிதன்னிலேதான் அடுப்பேற்றித்தீயெரிக்கஅடங்கிவேகு, மாட்டியேகருவெரித்துக்கலவத்திட்டு மாதாந்தசஞ்சிவியைவிட்டுஆட்டி, நாட்டியேமுன்போலேயெரித்துப்பாரு நன்மைபெறமையுறுதியென்னசொல்வேன், காட்டியேமுகத்திலஞ்சமுறையப்பா கருத்தறவேவைத்துமிகக்காருகாரோ.

௩௩௭

காத்ததொருமையெடுத்துக்கலவத்திட்டு கற்பூரகீர்துவினாற்சலவாட்டி, சேர்த்துமிகாரஞ்சநாள்தானாட்டி சிவசிவாயென்னசொல்வேன் மைப்பின்போக்கு, பூத்தமலர்சமாதியிலேசெய்தமையைப் பொன்னாசிரிமீழ்தனிலேவைத்துக்கொண்டு, நாற்றிசையுமெய்க்கவொருதிலதம்போடுநாடுகருணக்கீடோசொல்லக்கேளே.

௩௩௮

கேளப்பாமையெடுத்துதியானஞ்செய்து கிருபையுடன் கண்ணிவிடக்குருகும்பா, கேளப்பாகரித்துமிகலடிந்தபின்பு நியையாட்டமில்லாமல்விற்கும்பாருவாளப்பாராக்காலம்பகற்காலம்போல் வரிசையுடன்காணுமடாவளமையாக, காலப்பாவிநிசுகொண்டுநடந்தாயானால் காதலதிரிமைப்பொழுதுகாணுங்காணே.

௩௩௯

காணவேமையெடுத்துக்கண்ணில்தீற்றி கருணைமலர் பூயானதக்கருத்திலவைத்து, பேணவேஆகாசம்பார்க்கும்போது மிலமாடிக்கத்திமபகலேகாணும், காணவேசோமகிரிசூரியகிரிஇண்கிம் கண்ணமுடந்தோற்றுமடாநளிரிமாக, பூணவேபூமிதனிதுள்ளபொருளெல்லாம் போக்கோடேகாணுமடாபுதுமைதானே.

௩௪௦

தானென்றமையெடுத்துஅடக்கம்பண்ணி தங்காதஞ்சம்மெயிடுழற்சைவாய்வு, தானென்ற ஆனந்தவாய்வுகெண்டை குடல்யாட்டிசருவாங்கக்குத்துமுலம், ஊனென்றசீழுலம்நொத்தமுலம் ஒடுங்காநுதமுலம்வாய்வுமுலம், பேணவேகுண்டுமணிஅளவுகண்டால் பேசாதேபொடிவிடும்பெருமைகேளே.

௩௪௧

பேரண்டமை.

பெருமையுள்ளமையொன்றுசொல்லக்கேளு பேரண்டத்தின்புலம்வாசுன்பத்தை, வுருமையுள்ளபேதியதுவாசுன்பத்து வென்றாக்கிரிமுகத்திலுலரப்போடு, கருமையுள்ளகடுங்காயைத்தயிலம்வாங்கிக் கண்டைக்குரீங்கோலத்தயிலம்சேர்த்து, கருமையுடன்முன்மருந்தோடொக்கநல்ல சஞ்சிவியிலமைதச்சாற்றிடாபே.

௩௪௨

சாற்றியிகக்கலவமதினாட்டும்போது தயங்காதேமையுறதிஅருமைமெத்த, போற்றியிகப்பூசித்துசிமிழில்வைத்து பூரணத்தைபலவினமும்புகழ்ந்துநோக்கி, காத்தருளவேணுமென்றுமையெடுத்து கருணைமலர்திருமுகத்தில்திலதம்போட்டு, மாற்றமென்றஅஞ்சனாதேவிதேவிமான்டருக்குனதுருவைக்காண்பியாதே.

௩௪௩

காண்பியாதேயிருந்துஎன்னைக்காரு காத்துரீயொருவருக்குங்காட்டவேண்டாம், தாண்மயமாய்த்தானாகத்தானேநானாய் தாணிதனிலெட்டயா

சித்தாலுட, கோன்மயமாய்வந்தகுருமையென்று கும்பிட்டுச்சுபூ
ணமும்பண்ணி, வான்மயமாய்வந்தகுருநாதாவென்று வணங்கியேகும்பி
த்துதிக்கப்போடே.

சுரசு

போட்டவுட னுன்னுருவையொருவர்காணார் புத்தியுடனீயிருந்துகி
த்துயண்ணு, தாட்டியாய்நியமுடன்தித்துசெய்தால் தாமதவேண்பொ
ருள்கோடிசேரும், பூட்டாகீயிருந் துருவைச்செய்தால் பூலோகமன்ன
வர்கள்புத்திகேட்பார், வரட்டிலிச்சிந்தையாயிருந்துக்கொண்டு வகையு
டனே அஷ்டாங்கவரிசைபாரே.

சுரரு

வரிசையுட புத்தியினே சொல்லக்கேளு வண்மையுள சீஷனைநீவை
த்துக்கொண்டு, வரிசையுடனவன்சிரத்தில்தித்தம்போட்டு வண்மையுட
னாசரிடம்சென்றுகொண்டு, துரிதமுடன்கொண்டுவாசுட்டிச்சாத்தான்
சொல்லிவோ அஷ்டமாகாசம்பண்ணி, பரிசமுடனீயிருந்தஷ்டசித்தாடபர்
ருலகமன்னொல்லாம்பணிவர்பாரே.

சுரக

பாப்பாசுடர்மதியைப்பாருபாருபார்க்கையிலேபனிச்சென்றுவொ
ளியேபாள்ளிகம், நேப்பாவொளியோடேநேர்ந்துகூடு நேறிந்துகூடுவதா
வொயந்தேன்னுங், காப்பாபிரமணிதிதியிற்சென்றால் கனிர்த்துமிக அ
முதாதுகசிந்துசாணும், நீப்பா அமுதமதைக்கொண்டால்மந்தா நின்
னுடையதேசமது அமுதமாமே.

சுரஎ

அமுதநிலைதனையறிந்துபதனம்பண்ணு ஆதிபாபமெனவே அரு
கோநோக்கு, குமுதவொலிதனையறிந்துருருவைக்காரு குருவானப்தியறிந்
துதன்னைக்காரு, திமிர்தவுருவானமதிருகதன்னை சிதமானபூரணத்தித்தி
வமுந்சேரு, சமாசமாயமுதநிலைதன்னைக்காரு தன்மனையையுன்பவேயில்
தாக்குத்தாக்கே.

சுரா

தாக்குவதுபூரணத்தாத்தாக்கவேணும் தருவானமுலமதைப்பார்க்க
வேணும், நோக்குவது அப்பாததைதேக்கவேணும் துண்ணிமையால்த
ண்ணிமையிலெனுகவேணும், நோக்குவனியவையமுதக்கொள்ளவேணும்
நாதாந்தப்பேரொளியைநனுகவேணும், போக்குவரத்தறிந்தமுதக்கொ
ள்ளவேணும் போதமயபாசபூரணத்தைநம்பே.

சுரக

நம்புவதுஜெகஜோதிபாதந்தன்னை காடறிந்துநகரறிந்து நாட்டங்
டு, தன்பிலத்தைத்தானறிந்துதானேதானாய் தானறிந்துங்கனியறிந்துத
னதாய்நிலு, வெப்பிமனதலையாமக்தன்பிலத்தைப்பாரு பெய்ஞ்ஞானம
றியாதவிணர்கோடி, அம்புவியிலபெத்தவுண்டு அறிந்துபேசு அடக்கமுட
னூலெடுத்த அன்பாய்ப்பாரே.

சுரய

அன்பறியாமடையர்மெத்தவுலகத்துள்ளே அவையடக்கந்தனையறி
யாசட்டிமாண்பர், வெப்பிமனந்தானுழன்றுவேடம்பூண்டு விஞ்சைதனை
யறியாமல்வெருளும்பாவி, கொப்பறிந்துதாவுகறமந்திபோலே குறியறி
ந்துதாவுவதுகுணமாமப்பர், சிப்புலுது ஆகாதுசினயாகாது சிவசிவாயத்ய
முதச்செய்கையாரே.

சுசச

பாரப்பாருநிநுடபதியேனோக்கி பார்க்கைகிலேகிழ்முலம்பதித்
துபாரு, ஆப்பாஅறிவாரகளமுதப்போக்கு அமிர்நாசந்தானநிந்துஅமு
த்திப்பாரு, வீரப்பாசெய்யாமல்விண்ணைப்பாரு விண்ணிதைத்தபோதக
தைமிகவும்வேண்டு,காரப்பாசதானந்தந்தண்ணைக்காரு தணையதித்துகாரட்
டால்தவறிப்போமே, சகஉ

தவமானபுலத்தியனைசொல்லக்கேளு சந்திரபுஷ்காணியினேந்தான
ப்பண்ணி, சிவமானசெபதபங்கன்செய்யும்போது தென்போதிதைதனி
ல்லா முர்சித்தர்குடி, தவமானகருவெடுத்து ஆடுங்குத்தை காங்கன்மிகஅதி
சரித்துப்பார்க்கவந்தால், உவமானந்தெரியாமல்செய்தாயானால் ஒமேணி
கவுனமனையுணையென்றோ. சகந

உனையாதகவுணைசமணியையிந்து வருமறைக்குங்கருவொன்றுவுக
ந்துகறி, தினையானதினாரீக்கவலுவுகறி தினாரீக்கிக்குருபதத்திச்சோக்
கறி, வனையான ஆறுவரைதாண்டக்கறி மகத்தானமேல்வரையின்பார்க்க
ங்கறி, குனையான அமுதமதுகொள்ளக்கறி குருவிருக்குப்பதிசுறிப்போ
வென்றேனே. சகச

போவென்றுசொன்னவுடன்சித்தர்குடி பொதியையென்றபோதவி
ரிதனிற்சென்றார்கள், ஆவென்றபதியறிந்து அறித்தித்தர் அவையடக்கங்
கேட்டவுடனறிந்துபே னார், கோவென்றகுருமுறையாய்சொன்னுன்மை
ந்தா கொள்ளையுடன்சினையறியமாட்டாதேது, தாவென்றகுருயதனையறி
யாதானே நல்லருசிதனையறியமதிபே னாரே. சகந

மதியொடுக்கிவளருகின்றசூட்சந்தனனை வணக்கமுடந்தானிநுந்து
வணங்கினுக்கால், பதிதலத்திலெட்டிமண்ணிமொன்றாய்க்குடி பத்தானதச
வாய்வுஅகாரபிடம், விதியெழுத்தனதயாரறிந்துகூட்டப்போருர் விமலனை
புலத்தியனைஅந்தப்பாரு, சதிமுசத்திங்காயசித்துக்கடுத்தவாறு கண்கிக
ண்டுதொண்டவனேசித்தனமே. சகச

அறுபத்துநாலுசித்து.

சித்தானஅறுபத்துநாலுக்கும்பேர் செப்புசிறேன்புலத்தியனைதெ
ளிந்துகேளு. முத்தானபிவதிக்கித்துவொன்று முர்க்கமுள்ளிதம்கிதச்
சித்துவொன்று, சத்தானசுக்கிலத்தின்சித்துவொன்று சகமானபிரமஞ்ச
சித்துவொன்று, பத்தானபிறையதிகச்சித்துவொன்று பாங்கானஅங்கிச
த்தின்சித்தொன்றுச்சே. சகஎ

ஒன்றுனபெண்மயமாமிசித்துவொன்று வேடுங்காதபவமுலச்சித்
துவொன்று, பன்றுனசர்சுலச்சித்துவொன்று பாபாமந்தாதுவெனும்
பாமசித்து, குன்றுதஅசுமெனுமிசித்துவொன்று குறையாததானியமா
மிசித்துவொன்று, சென்றண்டபிரமதிச்சித்துவொன்று திரமானஅறு
மாதிகித்தொன்றுச்சே. சகஅ

ஆச்சப்பாவிருந்தசுலச்சித்துவொன்று அடங்காதசித்திரமாமிசித்
துவொன்று, முச்சப்பாசிவரிதியாமிசித்துவொன்று முறையானசருணவ

வாசித்துவொன்று, காச்சப்பாபருதியெனுஞ்சித்துவொன்று கனாகாண
அதிருபச்சித்துவொன்று, பாச்சப்பாசருவகுலச்சித்துவொன்று பண்பா
னமோகினியாஞ்சித்துமாமே.

சகக

ஆமப்பாவிரோதமபச்சித்துவொன்று ஆசையாதவிஞர் தினனுஞ்சி
த்துவொன்று, நாமப்பாகாருபச்சித்துவொன்று நாதமெனுமன்புநிலைச்சி
த்துவொன்று, காமப்பால்ஜயமெனுஞ்சித்துவொன்று கருணைபெறஞ்
செபருபச்சித்துவொன்று, தாமப்பாமதன்கேளிச்சித்துவொன்று தருகா
தனும்பிவனச்சித்தொன்றுச்சே.

சஉய

சித்தானபரிருகுலச்சித்துவொன்று திரமானநரிபரியாஞ்சித்துவொ
ன்று, வித்தானவகாமயச்சித்துவொன்று விதமானசந்தவிதச்சித்துவொ
ன்று, சத்தானதாம்பிரமாஞ்சித்துவொன்று துலையாதசலபேதிச்சித்து
வொன்று, முத்தானஅசுபதியாஞ்சித்துவொன்று முறையானசிங்கமுகச்
சித்துவொன்றே.

சஉக

சித்திக்கும்ரிஷபமுகச்சித்துவொன்று சிவசிவாசித்துமகாசித்து
வொன்று, பத்திக்கும்பரம்பாச்சித்துவொன்று பகர்பஞ்சிகாணசித்துஅ
திவித்தை, உத்திக்கும்உத்திகருவுருபசித்து வருவானமறைப்பிலைய
னஞ்சித்து, வெற்றிக்கும்வெற்றிமுனைச்சித்துவொன்று வேடிக்கைம
தூகேளிச்சித்துவொன்றே.

சஉஉ

மதூராதிராமோகச்சித்துவொன்று மன்னையர்ளதிமோகச்சித்து
வொன்று, விதனமுடன்விதனம்வருஞ்சித்துவொன்று வேடிக்கைகாலத்
திலகிச்சித்து, சகமானசலதம்பச்சித்துவொன்று சுருக்கானஅக்கினியில
னந்தச்சித்து, அதமானமாரணத்திலனந்தஞ்சித்து ஆக்கையுறுமாறுட்ட
மரணசித்தே.

சஉங

மாறுட்டமானபேதனமாஞ்சித்து வையகத்தோர்தனைமயக்குவா
டைசித்து, ரோட்டமானதிநெனையாய்ச்சித்து நிஷ்டையிலேதம்பிக்கும்
வாயுஸ்தம்பங், கோராட்டவினோதத்திலகிச்சித்து குமரிவிளையாடுகிறகோ
லச்சித்து, பாராட்டம்பண்ணுகிற அரவினசித்து பகைத்தவர்தமதியகத்து
ம்பாரசித்தே.

சஉச

பாப்பாமுத்திதாப்படைக்குஞ்சித்து பார்க்கையிலேதியெரிந்துப
றக்குஞ்சித்து, நோப்பாயெரிந்ததீயவிக்குஞ்சித்து நிமைக்குமுன்னேகா
தவழிநெருக்குஞ்சித்து, வீப்பாசெய்யாமலடங்குஞ்சித்து வெருகோடி
சித்தகணான்விபரமாக, ஆப்பாஅறிவார்களறுபத்துநாலு மடக்கமுடனா
றேதுதீதான்பாரே.

சஉரு

நீதானுயாடுகிறவகையைக்கேளு நீள்புவியிலிக்கருவைச்சொன்னா
யானால், கோதாவேவாயுவினாலடக்கப்பட்டு கொடும்பிணிகள்சூழ்ந்தமிக
க்கொலைமயாகி, வேதாளம்பூதகணமயமாய்ப்போவாய் வேதாந்தசத்திய
மாய்கின்றயானால், தாதாவாயுவினாலுள்ளோர்க்காவாயப்பா தண்மையுள்
ளபுலத்தியனேசேளுகேளே.

சஉசு

கேளப்பாசித்துவகையோரெட்டெட்டுக் கிருபையுடன்பேர்வகைய
ங் கெணிதஞ்சொன்னேன், வேளப்பாளித்தகிலங்கிருபையாலே வெளி
தோணக்கருக்குருவாய்கிபாங்கேனா, ஆளப்பாஜிநூல்தான்சாலஞ்சால
ம் ஆயிரத்து இருநூறுமதிகஞ்சாலம், கேளப்பாஜாமதிஸ்டக்கயானால்
கொள்கின்றசாலவித்தைநிசமதாமே.

ச௨௪

நிசமானதொழிலெடுத்தூதானாடு நிச்சயமாய்சாலவித்தைபனதிற்
காணும், வசமானமனதடங்கிஅறிவிற்சேர்ந்தால் மகத்தானசாலவித்தை
யென்னசொல்வேன், நிசமானதசதீட்சைபனதிற்கொண்டு நித்தபரிபூரண
த்தைப்பணிந்தாயானால், ருசியானபால்போலசகலசித்தும் நொடிக்குமு
ன்னே ஆடுதற்குநோக்குண்டாமே.

ச௨௫

பிரவதிக்கித்து.

உண்டானசித்துவகைக்குவமைகேனா வறுதியுள்ளபுலத்தியனேய
னக்காய்ச்சொல்வேன், செண்டாடலுக்குருவிபிச்செடுத்த செந்தேனுங்
கருந்தேனும்விட்டுமைந்தா, நன்றாகமததிக்கும்போதில்லைந்தா நன்மை
யுள்ளமைபோலநலமாய்க்காணும், குன்றாகசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி
குருவானபதிநோக்கித்திலதம்போடே.

ச௨௬

போட்டவுடன்றேசகபூரகமும்பண்ணி புனிதமுடன்கும்பகத்தில்தி
ன்றால்மைந்தா, நாட்டமுடநாலுதிக்கிலுள்ளசேதி நலமாகதேனாமடா
நலமாய்மைந்தா, தேட்டமுடனிந்தமுறைசித்துதானுந் திறமானபிறவி
கச்சித்துமாகும், வாட்டமில்லாமனதடங்கிரில்லுநிஸ்லு மைந்தனேயின்ன
பொருவரிசைகேளே.

ச௨௭

இதமகிதச்சித்து.

வரிசையென்னஇதமகிதச்சித்துசொல்வேன் வால்கீண்டகருக்குரு
விபிச்சுவாங்கி, உரிசையுள்ளவாண்டத்தெண்ணெய்விட்டு ஒமெனேன்ம
த்தித்தாரவியில்வைக்க, முரசுதித்திருவேறிமையாய்ப்போகு முர்க்கமு
ள்ளமையதனைச்சிமிழில்வைத்து, குருபதியைத்தனைநோக்கியைப
போட்டு கும்பித்தாநின்றதினால்குணத்தைக்கேளே.

ச௨௮

கேளப்பாநாலாருஜினைங்கள்கூடி கெம்பிரமாயிருக்குங்குட்டதேதி,
கோளப்பாமிகப்பேசி சண்டைசெய்வார் குணமாகியடக்கிப்போரும்
போது, வேளப்பாமதன்றதிபோலினைங்கிற்பார வேடிக்கைபார்க்கவுநீ
பின்புசென்றால், காளப்பாமிகவோங்கிமிதித்துக்கொண்டு கடினமுள்ளச
ண்டையிட்டுவோடும்பாரே.

ச௨௯

பிறையதிகச்சித்து.

பாப்பாஜின்னமொருசேதிகேனா பண்பானபிறையதிகச்சித்துசொ
ல்வேன், காப்பாதினைப்பூண்டுதனைக்கருக்கி கருளானவாண்டத்தெண்
னெய்விட்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்கலவத்தாட்ட விபரமுள்ளமைபோல
வெளிச்சங்காணும், சோப்பாசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணித் திருவானப
திநோக்கித்திலதம்போடே.

ச௩௦

போட்டவுடனமாவாசைஇருட்டிம்மைந்தா போக்குடனேநாலுதி
க்குப்பார்த்தாயானால், நாட்டமுடன்பிறையதிகமாகத்தோற்றும் நாரான
மானிடர்க்குஅப்படியேகாணும், வாட்டமுடனிடதாண்னைமுடிப்பார்த்
தால் வலமானசூரியன்போல்வரிசைகாணும், காட்டாதேயுலகத்திலிந்தநா
லைசற்றவிதிதீர்ந்தவர்க்குக்காட்டுகாட்டே. சரு

அங்கிசசித்த.

காட்டவேபிறையதிச்சித்துசொன்னேன் கருவானஅங்கிசத்தின்
சித்துசொல்வேன், பூட்டாதயின்மினியாம்பூச்சிதன்னை பொறுக்கியோ
ருசிரங்கைதனைப்பிங்கானிட்டு, கூட்டுவாயேண்டத்தெண்ணெய்விட்டு
குருவானகருவிட்டுரவியில்வைச்சு, ஆட்டானதிசைப்பூடுவுருகில்ல அக்
குநிறமையெனவேஅன்பாம்பாரே. சரு

அன்பானமையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து அண்டமெனங்கும்பமு
னியடிமையாகி, நிம்பாமல்நீயிருந்துதிவதம்போட்டு நின்றிடத்தைக்கும்
பித்துஅருளைநோக்கு, சம்பிரமாய்ப்புமிதனைப்பார்க்கும்போது தட்டாதபா
தாளங்கெசமாய்த்தோற்றும், வம்பானபாதாளம்பார்க்கும்போது மனது
பயமாகவேதான்தோற்றும்பாரே. சரு

சுக்கிலசித்து.

பாரப்பாஅங்கிசத்தின்சித்துசொன்னேன் பாங்கானசுக்கிலத்தின்சி
த்துகேளு, நீரப்பாநாதமதைப்பிங்கானிலிட்டு நிறையாகப்பெருங்காயந்
தன்னிற்சேத்து, காரப்பாரவிதனிலைவந்துப்பாரு காமதுதானேநிபு
ளிபோலாகும், சேரப்பாசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி சிந்தைமனதொ
ன்றாகஅறிவிலில்லே. சரு

நில்லென்றுதியானித்துசம்போசஞ்செய்யி னிசமானகடுகளவுபுளி
தான்கொண்டு, சொல்லொன்றும்பேசாமல்சம்போசித்தால் கருங்காணவி
ந்துவதுமேலேஎறுங், கல்லென்றமலையதுவுககர்த்தாலுந்தான் குழலாதுவி
ந்துவதுகட்டிப்போகும், வல்லென்றமல்பொருந்துங்கோடிபெண்ணை மத
வொலிசத்தமதுசொல்லொணாதே. சரு

சொல்லவொண்ணுலிலையிலேமதன்போலாடு தோகைமனம்புலொ
னல்சொல்லக்கேளு, நல்லதொருஅடக்கமென்றபுனியைத்தப்பி நாலியுட
னுனதுவிந்துசரிபோற்பாயும், புல்லென்றபுல்லருத்திந்தநாலைப் புலொதே
அவர்களிடைப்பேரகேண்டாம், வல்லென்றசுக்கிலத்தின்சித்துமாரு மாத்
தானபிரமகுலச்சித்துகேளே. சரு

பிரமகுலச்சித்த.

கேளப்பாசெம்பருந்துப்பித்தெடுத்து நிருபையுடனாகித்தொயான்
றாய்சேர்த்து, கேளப்பாவாமல்புழுதுசேர்த்துக் கர்மையுடனாகத்திக்
கும்போதிலையா, கழப்பாபோலாபோலுமையாய் குணமாகஇருந்தாடா
சிமிழில்வைத்து, நாளப்பமுலைத்திறிசைப்போட்டு நன்மைபுட னெறுப்ப
சத்தில்கின் துபாதி. சரு

பாப்பாவுன துருவைத்தண்டோரெல்லாம் பாப்பிரமசொலுபே
னப்பணி வாராயா, காரப்பாமவுனமதாயிருந்து சொண்டு காசினிலேயே
ய்தொழிலைக்காணுகாணு, பேரப்பாபிரமகுலம்மன்றே சொல்வார். பேசா
மத்திலைதா தையழித்தாயானால், சீரப்பாவுன துருத்தான்சபமதாக செகத்
தோர்க்குத்தேதா னுமடாதெளிந்தபாரோ. சசக

பெண்மயச்சித்து.

பாப்பாபிரமகுலச்சித்து சொன்னேன் பதிவானபெண்மயத்தின்
சித்தனேரு, ஆப்பாஅறிவார்கள்காபருடி அசபதியினுள் சனிலேகொ
ண்டுவந்து, நோப்பாகருவினாஸ்பித்துஞ்சேர்த்து கிணவாகத்தானெடுத்த
வைத்துக்கொண்டு, சீரப்பாதாரமதுகூடச்சேர்த்து திரமாகலேக்கொலத்த
யிலம்வாங்கே. சசஉ

வாங்கியேகலவத்திலாட்டுப் போது மயங்காமற்றாரிலம்விட்டுமட்டி
ஆட்டி, ஒங்கியே ஆட்டி வாரிலென்ன சொல்லேவன் ஓகோகோ அநுண சிறமை
பேயாகுந், திங்கில்லாச்சிமிழ்தனிலேபதனார்பண்ணி செங்கதிருஞ்சோதி
யுமேசேர்ந்தநாளில், பாங்குபெறத்திலகமிட்டுப்பூசியேதான் பதிவாகலே
சாபூசகமுதர்பண்ணே. சசந

பண்ணியேகுப்பகத்தில்கின்றாபானால் பாருளோதிமோசப்பெண்
தானென்று, சண்ணையொசையிக்கினைகள் பேசுவார்கள் தன்மனைதத்தா
னடக்கக்குஞ்சிரிப்புகொள்ளு, கன்னிகையேயுன்மனதுஎன்றுபோற்றி
கால்தனிலேவிழுவார்கள்கருவாயீயும், உன்னியேதிலதமதையழித்தா
யானால் உடனின்றபெண்தேடியேங்குவாரோ. சசச

எங்கியேமனந்தளர்ந்துபெருமுச்சேறி என்ன சொல்வேன்மதாதி
யோபோசினியோபோபோ, மாங்குயில்போல்கின்றபெண்ணைகிமைக்கு
முன்னே மறைந்ததினாஹ்மனிதரெல்லாமாயமாயந், தூங்குவதுசொற்பன
ம்போலாச்சேயென்று சொல்வார்களையோருந்துயர்மவைத்து, பாங்கு
டனேபெண்மயத்தின்கித்தைதரீயும் பகோதேயோருவருக்கும் பண்பாய்
த்தானே. சசடு

பவபுலச்சித்து.

தானென்றபெண்மயத்தின்கித்துகொன்னேன் தளமானபவபுலச்
சித்துகேரு, தானென்றகானைத்தில்லாமுழநல்ல கவசியெனுமானினுட
க்குளம்பைபலாங்கி, பாடுனன்றபாண்டய நிலிட்டுகல்ல பசுமையுள்ளதுரு
சதுவங்கிகந்திசேர்த்து, ஓடுனன்ற அபுரிவிட்டுஎரித்தாயாகில் உடன்
சேர்ந்தரீர்வற்றித்தாரிலமாரோ. சசக

ஆமப்பாதயிலமதில்கிரம்பூரம் அன்பானபுழுக்கிடமித்தித்தேதான்,
நாமப்பா சொல்லுகிறோம்ரளியில்வைக்க நல்லதொருமேழுக்கி மையோ
லாகுங், காமப்பால்சென்றதொருமையையீயுந் தாட்டெருமைக்கொப்புத
னில்பதனார்பண்ணி, தாமப்பாதன்னிலையையறிந்துகொண்டு தயங்காமல்
ரோசசபூசகமுஞ்செய்யே. சசஎ

செய்தபின்புருப்பகத்தில்கின்றகொண்டு செப்புதனில்மையெதித்
துத்திலைதம்போட்டி, வந்தமுன்னாபுடமித்தனிற்றடவிமைந்தா வுன்மனைக்க
சச

த்தான் கொழுநின்றுயராகில், துய்தமுள்ளகலேவடிவாகத்தேற்றி நொ
ல்லுலகிலிக்கலையார்பாடென்பார் பைதலர்களைவேருமதிசயமாய்க்கு
டி பதித்ததொருகயிற்றெடுத்தப்பிடிப்பார்பாரோ. சசஅ

பிடிக்கையிலேகண்மறைப்பார்மையைத்தேய்த்து பின்பாகநின்றி
டில்சென்றுயானால், அடுக்கின்றபரிசுள்கள்திசுபித்து அடுத்துநின்றகா
ளையதுமாயமாக, நொடிக்குநிமைக்களவள்ள சமறைந்ததாலே ஒகோகோமா
பூதமென்றுசொல்லி, முடிக்கியவரோடிவிவார்பாருபாரு மூர்க்கமுள்ளசா
லலித்தையதீதந்தானே. சசக

நகரகுலச்சித்து.

தானென்றபவமுலச்சித்துசொன்னேன் தவளாநகரகுலச்சித்து
கேளு, தானென்றகவரிமான்பித்துதன்னை கருவானநாலுடதயிலம்வாங்கி,
ஊனென்றதயிலமநிற்பித்துப்போட்டு வருவானநாதமுடன்புழுசுசேர்த்
து, மாநென்றகலவத்திலமத்தித்தாக்கால் மகத்தானகருக்குழம்பாமையா
ம்பாரோ. சருடி

மையானகருமையைச்சிமிழில்லவத்து மகத்தானகருவெனவேமகி
ழ்ந்துபாருமெய்யாகச்சொல்லுதிறென்புணத்தைநோக்கி விசையாகரோ
சாபூரகமுஞ்செய்து, அய்யனேபுலத்தியனேசும்பசத்திநிலிலு அறிவா
லேகுருபரனைஅன்பாற்கொண்டு, வையகமெல்லாப்புசமுமையேயென்று
மனதுருதிசெயலுறுதிவைத்துக்காரோ. சருக

கரப்பாவுகாந்தவெளியிலேதான் அருணையடன்வடமுதமாயிரந்து
க்கொண்டு, கோப்பாநின்றகிலைதன்னைப்போற்றி கீமகனேபுருவத்திற்றில
தம்போட்டு, கரப்பாஅஞ்செழுத்தையோதிக்கொண்டு குருவென்றுரீயி
ருக்கக்குணத்தைக்கேளு, ஆரப்பாகண்டாலுங்குருவேயென்று ஆள்குட்
டம்ரொம்பவந்தான்குடுத்தானே. சருட

தானென்றஆள்குட்டமிச்சுங்குடி சதாசிலவேதவமுனியோதம்பி
ரானே, தேனென்றவசனமதாய்தொழுதுபோற்றி செகத்திலுள்ளோர்
கடியேநிற்கும்போது, மாநென்றமையதனைக்கண்மறைப்புபார்த்து மார்
க்கமுடனழிந்திடவேமனிதனாகும், வானென்றமாமுனிதானெங்கேயெ
ன்று மார்க்கமுடன்மயங்கிமிகமருளுவாரோ. சருக

மருண்டுமிகஇருந்துபாதேசியெங்கே மாயமாய்ப்போனதினாண்டனி
தனல்ல, நிரண்டகுருதேசிகளேசிலவேதவல்ல சித்தனேமாமுனியோஆ
ரோவென்று, வெருண்டுமிகவோடிவிவாரய்யாயோ வேதாந்தசித்தியில
அதிகசித்து, முரண்டுமிகப்பண்ணாமற்றன்னைக்காரு முனையானகழிமுனை
யைமுயன்றுபாரோ. சருச

விஷ்ணு குலச்சித்து.

பாப்பாநகரகுலச்சித்துசொன்னேன் பண்பாகவிஷ்ணு குலச்சித்
துகேளு; ஆரப்பாஅறிவார்கள்குளமான்தன்னில் அடவானபித்துடனே
கொழுப்புக்கங்கி, பாப்பா கொழுப்பிலேநெய்வடித்துக்கொண்டு நிரமான்

த்துடனேசேர்த்துக்கொண்டு, காரப்பாகலவத்திலிட்டிக்கொண்டு கனமா
னபெதியுடன்பூணமுஞ்சேரே. சடுதி

சேர்த்துமிமத்தித்துப்பார்க்கும்போது திரமானநுவாலேமையா
ய்ப்போச்சு, காத்துமிசச்சிமிழில்வைத்துபதனப்பண்ணு கண்ணொளிக்கு
ள் பண்ணொணியைக்கருதிப்பார்த்து, யோற்றியிசுக்கும்பசுத்திசின்னு
கொண்டு புனிதமுள்ளமைமையெடுத்துத்திலகம்போட்டு, பார்த்துமகவாய்
வெணும்பிசந்தனைப் பருவமுடன்தொழுததினுவருபங்கேளே. ()

கேளப்பா அனுமனுடருபம்போலே கெடியாகக்காணுமடாகண்டோ
ளெல்லாம், கேளப்பாமிசப்பயந்தோவோர்கள் கொக்கரித்துரீதுக்குதித்
துப்பாய்ந்து, காலப்பாபிசவுனிசின்ருயானால் கண்டவர்களைதிசயமாப்
பார்ப்பாரப்போ, நீளப்பாமிசத்தொட்டுத்திலதந்தனை சிமைக்குமுன்
னையழித்திலொய்யீதான்பாரே. சடுதி

பாரப்பாமதன்போலவன்னைக்காண்பார் பார்த்துசின்றஅனுமனுவத்
தநங்கைக்காணும், விசப்பாசெய்தவொருபூ கத்தானே வெருளுநிதபிசாச
மோபேயோவென்று, ஆப்பாலறிஞவார்மாயாருப மனுமனல்லேசுவதை
யென்றதிசரிப்பார், சீரப்பாமனதடக்கி அறிவிறசேர்த்தால் செகசாமா
னவிந்தைத்திரமிதாமே. சடுதி

அசாருலச்சித்து.

திரமானவிக்கணுருலச்சித்துசொன்னேன் தீர்க்கமாயசாருலச்சித்து
சொல்வேன், உரமானலேக்கலவத்தயிலம்வாங்கி உற்பனமாய்தயிலமதை
ப்பதனப்பண்ணி, திரமானவதமொடுகித்துசேர்த்து திரமானபச்சிசார்தி
பிந்துங்கட்டி, காமானகலவத்திலமத்தித்தாக்கால் ஒருவானைசேர்த்து
மையாப்பாரே. சடுதி

மையானமையெடுத்துப்பதனப்பண்ணி வசமானபுழுத்தெத்தமை
யிற்சேர்த்து, மையாலேமத்தித்துச்சிமிழில்வைத்து கருணையுடன்கெக
யோதிபாதத்தன்னை, மெய்யாகவேதொழுதுருவைவக்காத்து விசயாக
ரேசகபூரகமுப்பண்ணி, செய்யவேரும்பசுத்திசின்னுக்கொண்டு திரமான
மையெடுத்துத்திலகம்போடே. சடுதி

போட்டவடனுனதுருவையொருவர்கண்டால் புதுமையுடன்திசய
மாய்ப்பார்ப்பார்த்தேரு, காட்டமுளதெகமலேபோலத்தோற்றி காமானதேக
மதுமுன்பிசினு, தேற்றுதுதோற்றமதுவெவ்வேருச தொத்துவையி
சயமாய்ப்பார்ப்பாரப்பா, காட்டாது திலதமதைசிகைக்குமுன்கே கைமா
லேறுடைத்துமேப்பாப்போகே. சடுதி

போனவுடன்குறுசின்றபோர்கனெல்லாம் போல்லதருபமதுமாய
மாக, காணாமல்போனதுதாடுகண்ணசொல்வேன் கண்டவர்களைதிசயமாப்
ப்பேகவார்கள், தானுனதுக்கருவைத்தானே தானுந்தகநாகம்பாசுத்திடு

கப்பலிக்குஞ்சித்தி, வேளானகுருவருளா லிந்ததுலைக் குணமாகப்பாத்தி
துடசிறதுபாறே. சக ௨

தானியசித்து.

சித்தான அசுரகுலச்சித்துசொன்னேன் திரமானதானியத்தின்சித்
துரொல்வேன், மூத்தான அட்சயமாய்முலிதன்னை மூர்ச்சமுடன்கொண்
டுவந்திதாதினம்வாங்கி, சித்தானவாண்டத்தயிலத்தோடே விசையானலை
கொலதகயிலக்கட்டி, கற்றூத்தயிலமதுமூன்றுமொன்றுய் வார்த்துவிதி
பிக்கானில்வகையாய்த்தானே. சக ௩

வகையா னமுன் லவகையிலந்தன்னை வான்கதிரில்வைத்திடீவண்
னமகேளு, பகையாகவொன்றையொன்று கொண்டுநல்ல பருவமுள்ளமெ
ழுவிசியிறுகிற்குந், தகையா ல்மெழுக்கையெடுத்துக்கொண்டு தாமெ
ன்றசெம்பதனிலடக்கமபண்ணி, திகையாமல்தேசத்தில்கஞ்சாஞ்செய்யி
ல் திடமாகச்செய்கிறதோசித்துகேளே. சக ௪

கேளப்பாழெடுத்தவட்டமாக கிருபையுடன்தானுரைத்தசேதி
கேளு, வேளப்பாளித்தவெனதன்றஞ்செய்த விசையானதயிலமனைதக்
கின்னத்தம்பி, கேளப்பா லினியிலவைக்கக்கண்ணந்தானுங் கூர்மையுள்
ளதயிலமனைதயுண்டெல்ல, கேளப்பா லிவந்தநிறம்போலேகாணுந் திரமா
னபாத்தித்தின்செய்ககேளே. சக ௫

கேளப்பாழத்தியனை கர்மமவனெ கேசரமாமட்சயத்தின்பாத்தி
ரமாரும், வேளப்பாளித்தவென்கையிலேந்தி வேகுக்கோடிசெவசெந்துக்க
ன்னமீந்தார், னாளப்பா லினம்பாத்திபாத்திரந்தன்னை நலமாகப்பூசித்து
ஆர்ச்சனைசெய்து, ஆளப்பா அட்சயமாய்பாத்திரந்தன்னை அனுதினமு
ம்பூசித்து அருளைப்போற்றே. சக ௬

போற்றியேகுருபாளைத்திரானஞ்செய்த பொருத்தமதுதான்பார்
த்து கழஞ்சிகட்டி, காற்றிசையி லுள்ளவதானியந்தன்னை நலமானகளஞ்சி
யத்திற்போட்டுக்கொண்டி, வாட்டுறவுதில்லாதபாத்திரந்தன்னை வாங்கியே
குருபாளைமகிழ்ந்துபோற்றி, தேட்டமிலாதேகொடுக்குந்தெய்வமென்று
கிந்தைதமனம்ஒன்றுசப்பூசைபண்ணே. சக ௭

பூசைபண்ணிப்பாத்திரத்தைதலையிலேந்தி புகழ்பெருகுங்களஞ்சி
யத்தின்வாசல்சென்று, ஒண்சயுடன்பந்திரத்தைத்தியானஞ்செய்து ஒன்
தட்சயமாய்வளந்துவறுதியாக, தேசமுடன்பாத்திரத்தைவைத்தாயாளு
லநிச்சயமாய்த்தானெடுக்கத்துலைபாத்தப்பா, வாசமுள்ளபூணத்தின்மகி
மைமாலே வளர்ந்ததேதானியங்கள்வளமாய்த்தானே. சக ௮

தானென்றபா கதிரத்தைதெயிலிக்கும்போது தலதானளஞ்சியமும
வற்றிப்போதும், கோணென்றகுருவருளாச்சித்துவிததை குருவறிநதுக
ருவறிந்துவார்த்தாயாளுல், தேனென்றசென்மாதுபிலத்துதையா திரு
வாகுங்குருவாகுந்திரமிதாரும், வினென்றுபேசாமல்விண்ணைப்பார்த்து
வேலார்த்தபதியிலமனம்நிறுத்திடையே. சக ௯

பிரமாதிகித்து.

ஆமப்பா தாலியவதைகித்துசொன்னேன் அன்பான்பிரமாதிகித்து
கேளு, நாமப்பாமொல்லுகிறோமத்தினுடவேளும் நலமானஅவ்வினாமுங்
கூடச்சேர்த்து, நாமப்பாகுழித்தபிசயிறக்கிக்கொண்டு தனதானபூரண
முங்கூடச்சேர்த்து, நாமப்பால்விட்டாட்டிரவியில்வைக்கக் கருணையுள்ள
பிரமாதிமையுமாச்சே. சஎடு

ஆச்சப்பாமையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து அடக்கமுடனவையடக்
கமன்பாய்ச்செய்து, மாச்சல்செயுப்பயல்களுடமேனிதன்னில் வஞ்சகமா
ய்த்தடவிவிடமருட்டுத்தானும், பேச்சப்பாபேசாமல்பிணம்போன்றிற்
பா பிசமானவெறியிடித்துப்பேப்போலாவான், மாச்சல்செய்துநாமலுன்
னிடத்தில்கொன்னால் மார்க்கமுடன்தண்ணீரால்தடைத்துப்போகே.()

துடைத்தவுடன்மருள்நீங்கிப்பேசுவான்கேள் சகமாகப்பேசியவன
ருப்பான்கேளு. மடத்தினமாய்க்கருவெளியில்கொன்னாலையா மகத்தான
முற்றம்வருமனைக்காரு, அடைத்துவைத்தபொருள்எல்லாமிதனில்
சொன்னேன் ஆயிரத்து இருநூறு ஆர்தான்காண்பார், இடத்தில்கொரு
வறித்து இடத்தில்பாரு இன்பமுள்ள தூதன்கைப்பதனம்பண்ணே. ()

அனுமாதிகித்து.

பண்ணப்பாபிரமாதிகித்துசொன்னேன் பகரொரு அனுமாதிகி
த்துகேளு, விண்ணிறைந்தபூரணமோபலத்தைவந்தி விபாபுள்ளகாரோ
ட்டில்வைத்துவைந்தா, தண்ணமுளாவிபிசங்கூடச்சேர்த்து செச்சகிரோ
ன்முன்னிலையாய்தயிலம்வாங்கி, நன்னையமாய்க்கோலத்தயிலம்வாங்கி நல்
லதொருபிங்காளில்பதனம்பண்ணே. சஎஉ

பதனமுள்ளதயிலம்தில்விபாங்கேளு பாங்கானசாரதனிலிட்டு
வைந்தா, மதனமுள்ளபசரசகேசரிபிபைத்தானு மார்க்கமுடன்தானு
த்துச்சிமிழில்வைத்து, வதனமுடன்வழிபாதைதனிலிருக்கும் வந்துவெ
ணும்பிள்ளையார்நெற்றிதன்னில், சதமாகத்திலையிட்டேப்டர்த்தாயானால்
சத்தியெனுங்கணபதிசான்பெரிதாம்பாரே. சஎச

பார்த்ததொருகணபதியைப்பார்த்ததோரெல்லாம் பண்பாசப்பெரிதா
கஇருக்குமேது, நெற்றிருந்தபிள்ளையார்லலகாணும் நிச்சயமாய்தகேறே
யார்தான்வைத்தார், மாறுதற்குவிடத்தில்கனிதருண்டோ மகத்தான
பெரிசாகஇருக்குகப்பா, வீற்றிருக்குப்பிள்ளையார்மகத்துவமுண்டு வேண்
டுவாரணேவோரும்வேண்டுவாரே. சஎடு

வேண்டியகிப்பணித்துபாங்கலிசும்பேசாதையா வேதியனுக்குருக்
கள்வந்து அபிஷேகம்பண்ணி, தீண்டியவஸ்திரததால்துடைக்குப்போது
சிவசிவாபழையபடிருபங்காணும், ஆன்டவனாச்செயலிதுதான்பலருப்பா
ரும் அனுவாகுமதின்பிறகுமேருவாகு, பூண்டதொருமனிதகொல்லாதி
சபித்துபேக்குவாத்தாயிருப்பாற்புதுடைத்தானே. சஎச

விஞ்சிசித்தா.

கண்ணப்பா அனுமாத் திசுத்து சென்னைக் கல்லாணனிஞ் திரிபின் சித்
தெசால்வேன், பூணப்பாநவாச்சாரங்கல்லாப்போடு பொங்கிதின்றழீறு
காநவங்கட்டி, தேனப்பா களவத்திலிட்டு ஆட்ட சிவந்தநிறமெழுசாகு
ஞ்சிபிழில்லைத்து, பேணப்பா அனுமையெபதனப்பண்ணி பிடாரியெனுந்
துர்க்கையுட்கோவில்செல்லே. சஎஎ

செல்லப்பா கோலினுக்குத் துர்க்கைதானும் தீர்க்கமுளவடிவுருவாய்
பார்த்துநீயுள், கல்லப்பா ஒருசிலையின் கண்ணி கீழ்தான் கனமானமையெடு
த்துத்தடவிப்போடு, மல்லப்பாபிடித்ததுபோல்பையங்கல்லில் பண்டிநின்
தளவெனையதுஒன்றும்ச்சேர்த்து, புல்லப்பாபனிநீர்போல்வீழும்பாரு
போக்கரிபாலுச்சுனுங்கண்டேதுசொல்வார். சஎஅ

வானவர்கள் போற்றும்மேல்பரிந்துந்தானும் வரிவிழியின் கண்ணா
கேரீர்களைடி, மாணமுளமார்புமடி கொள்ளாதோடி வடிந்தசலமென்செர
வீவேனைபாவென்று, கோணனரஜனிடந்த்சொல்வானப்பா கோலமுள்ள
கஜனங்கேவருவான்பாரு, தேனானபானமுடன்மதுக்கள்வைத்துச் சிறப்
புபித்தகானடத்திக்கொள்வான்பாரே. சஎக

பாசஞ்ஞாஜனுந்தானிருக்குப்போது பத்துவாய்மெஜகசால்பயன்
னுபண்ணு, சோகக்கருகித்தையுட்போது சித்திரத்தில்பெண்மயத்தின்
மையையீயுள், கருகப்போட்டவுடன்பெண்ணுபாய்குங் குணமாகக்கண்ட
வர்களைதிசயகாய்ப்பார்ப்பார், மாளுதமறைபுமையெதினமேல்போடு
மாயாபம்போனவுடன்பாஜஞ்சொல்வான. சஅய

சொல்லுவான்தேவியுடசித்தானென்று தேவானேகிறப்புமிநடத்
தனைப்பான், நல்லதொருசித்துசலிலனந்தமுண்டு நாடகத்திலாகுகிறபொ
ருத்தமதும், விள்ளாதேபொருள்களெல்லாஞ்சொன்னேனையா வேதாந்த
ப்பதிபிலமனம்நிறுத்தியாடு, புலவர்தொழும் விதுர் திரிபின் சித்துகொன்னே
ன் புகழ்பெரியசித்திரத்தின்கித்துகேளே. சஅக

சித்திரசித்தா.

தேனப்பாசந்தனத்தின்மரத்தின்மேலே கிழ்சீமலாய்வாழறதோர்கி
வீகவாய்வால், நாளப்பா தினம்பார்சதுப்பிடித்தாலந்து நல்லதொருகருகி
னாபித்தலவங்கி, சூழப்பாவாண்டதெனெனென்பேசர்த்து கருக்காரைவி
யிலவைக்கமெழுசாய்திற்கும், வாளப்பா பூணமுமெழுஞ்சேர்க்க வள
வையுள்ளதறுப்பா கிமையாய்ப்போடே. சஅஉ

கனமயானமையெடுத்துச்சிமிழில்லைவது மனோன்மணியைக்கெதா
ழதிவறஞ்சிவணக்கமாக, கையா கைநிவிவிலமையெடுத்து கருணைபெருந்
ம்ழலகாதந்தக்கருத்தின்வைத்து, மெய்யானபாலருடநிமையில்தீற்றி மே
டைமெனவுப்பரிக்கைமேலேநின்று, போலேகண்டவதிசயங்கள் தன்னை
அப்பாசச்சொல்லுமிமன்றுகேளுக்கேளே. சஅங

கேட்கையிலேநிகழ்பமதிவாஸ்வரனும்வாரார் கிருபையுடன்மயில்மீ
தில்கைநர்வாரார், வாழ்க்கையுள்ளகெருடன்மேல்விண்ணுவாரார் வரிசையு

ள்ள குணபதியும் வாழர் வாழார், பார்ச்சுமிசப்பயமானனைச் சந்திக்கும் பத்தி
பந்தியாய் வருகுதென்று சொல்லான், மார்க்கமுடன்கண்கசக்கப்பார்ச்சப்
பார்க்க மகத்தான அதிசயங்களைச் சொல்லுவானே.

ச. அ. ச.

வானென்ற முலைப்பா எல்லாண்டதைத் தா மார்க்கமுடன்பாருகியெ
ன்று சொல்லி, ஊனென்ற கண்டசனுவொன்றுமில்லை உச்சயனைகண்ட
க்கமானதப்பா, தேனென்ற சித்திரத்தினைச் சித்த சொன்னேன் தெளிவான
மனதோர்க்குச் சித்தியாகும், மானென்ற மனமுடையா றித்துயாரு மார்க்
தான சிவநிசியின் சித்துகேளே.

ச. ச. இ.

சிவநிசிசித்து.

கேளப்பா கவரிமான்செனியிலேதான் கருபையுடன்களீயோலே தீச
ண்டிருக்குந்ருக, காளப்பா நய்யலையின்சார்பிதுண்டு கன்மையுடன்குஞ்சி
த்தநாதஞ்சேர்த்து, கேளப்பா வாசாமல்லாயில்லைவக்க கன்மையுடன்கு
கொண்மைமையாய்நிற்கும், வாளப்பா கீங்கோலத்தயில்குஞ்சேர்த்து வரிச
யுடன்மத்தித்துச்சிமிழில்லைவயே.

ச. ச. ச.

வைத்ததொருமைமெடுத்தியானஞ்செய்து வளையுடன்நன்வ
ரன்கோலில்வாசல், வைத்ததொருபடியதவீலெங்குந்தேய்த்து தயவாக
அதனருகேயிருந்துகொள்ளு, வுற்றநஸ்வரனைச்சேவிக்கநல்ல வுலகிலுள்
ளோர்படியிதித்துள்ளேசெல்வார், வைத்ததொருமைகாலிற்பட்டோன
கனலெழும்பிக்கண்மயக்கமாகுந்தானே.

ச. அ. ச.

தானென்ற கண்மயக்கமாகியுள்ளே தான்கென்றுபார்த்தவிடமெங்
குந்தானும், தேனென்ற நஸ்வரன்கோல்கண்ணிலேதாற்றஞ் சிவகிவாவெ
ன்றுசொல்லிசேவிப்பார்கள், ஊனென்ற குருகாள்வந்தயிங்கேவாகும் உ
ருவானநிலையிருந்துதென்றுசொல்வான், வானென்றவடிவானலிங்கந்தா
னும் வைத்ததிங்கேயாரொனவே சொல்வான்பாரே.

ச. அ. ச.

சொல்லெனவேயுஞ்சுருக்குப்பரித்தியமோலென்பான் கனைசெட்
டஞாந்களேநீசொல்லதுபரித்தியம், நிலைடா வென்செறையோருக்குஞ்
ண்டை. நினைமக்குமுன்னேமடிபடியாய் வெளியில்வருவார், சல்லாசபகத
னைநீரால்துடைத்துக்கடக்கப்போய்சென்றவர்கள் கோலில்வருவார்கள், உ
ல்லானகண்மயக்கந்தீர்ந்துநின்ற அருவானயின்வரனைச்சேவிப்பாயே.

()

அருணசித்து.

பாரப்பா சிவநிசியின்சித்து சொன்னேன் பண்டான அருணசித்துபக
ரக்கேளு, காப்பா அரவினுடன்குப்பித்தந் அருவாய்த்தித்தானியில்
வைத்து, தீரப்பாரொண்டுபத்துநான்குள்ளே சிவகிவாவென்னகொல்
வேன்கருவாய்நிற்கும், ஓரப்பா அறிவார்களேநீங்கோலத்தால் அழுத்தி
கமத்திக்கமையாய்ப்போமே.

ச. ச. ச.

மைமயான அரவையின்சித்து சொன்னவாய்த்தித்தியாகுநுண்டோ
மைந்தாரோளு, பொய்யானமாரிடைக்கருகில்குண்டினை உடையாடித்தி

யாமல்மயானஞ்செல்வர், கையாலேமையெடுத்தடக்கம்பண்ணி காத்திருக்கும்ஜனங்களை அடக்கச்சொல்லி, மெய்யானமையெடுத்துக்கண்ணில்தீற்றி விசையாகத்தலையிலொருகுட்டுபோடே. சகக

போட்டவுடன்கிஷ்கிமிறங்கியெழுப்பிநிற்பான்புதுமைவெகுபுதுமையென்றுபோற்றுவார்கள், தேட்டமுடனுனதுபதங்காக்கவென்று திசையிலுள்ளமானிடர்கள் தேடிக்காண்பார், நாட்டமுடன்மாற்றமென்றமையப்போட்டால் நற்குருவைக்காணாமல்தேடுவார்கள், தாட்டிகமாய்மணிதனல்லசித்தனென்பார் சற்குருவேயென்றுசொல்லிதபங்குவாரோ. சகக

பருதிவிம்பச்சித்து.

தங்காமலருணசித்துவிபாஞ்சொன்னேன் தயவானபரிதிவிம்பச்சித்துகேளு, மயங்காமல்நேர்வாளந்தயிலஞ்செய்து மைந்தனேபிங்காளில் பதனம்பண்ணி, தயங்காமலுருந்துமாச்செய்துகொண்டு தன்மைபுள்ள மாவதனில்தயிலஞ்சேர்த்து, முயங்காமலைக்கோலக்கருவுஞ்சேர்த்துமூர்க்கமுடன்பிசைந்துருட்டிபதனம்பண்ணே. சகக

பண்ணியதோர்மாவதனில்கடுகுபோல பார்மீதில்நாய்களுச்சூப்புகர்ந்தாயானால், உன்னியதோர்நோய்தீரும்வகையக்கேளு ஒடுங்காதருன்மமெடுமேகோதரங்கள், சென்னியிலேபற்றுசின்றசூலேரோகஞ் செவியடைப்பான்மூக்கடைப்பான் திரண்டவாய்வு, குன்னியதோர்குணமெல்லாங்குடிக்கெட்டோடுங் குணமானபாவினிடபோக்குத்தானே. சகக

மதிருபச்சித்து.

தானென்றபருதிவிம்பச்சித்துசொன்னேன் தயவானமதிருபச்சித்துகேளு, ஓமென்றவூதத்துசமுலம்பமா வருமையுடன் கொண்டு வந்துகண்டமாக்கி, நாமென்றபாண்டமதிவிட்டுமைந்தா நன்மையுடன்சவுக்காரங்கூடச்சேர்த்து, ஆமென்றுசெபித்துமேகுழித்தயிலம்வாங்கி அன்பானமேருதனில்பதனம்பண்ணே. சகக

பண்ணியதோர்தயிலமதிக்கேளும்வகையக்கேளு பாங்கானஅரிதாயங்கெந்தியோடு, உன்னியதோர்பாஷாணம்கெவரிதானும் உரிமையுள்ளசரக்கைநந்துந்தயிலத்தாலே, தன்னிகரமயேஸ்வரிக்குப்பூசைபண்ணிகவெமதி லாட்டி நன்றாய்வுழித்துக்கொண்டு, புண்ணியனேமுன்செய்தயிலத்தோடே புதுமையுடனாத்ததனைக்கூடச்சேரே. சகக

சேர்த்துநன்றாய்வேங்கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து திபமானபிங்கான்தான் தாழியுள்ளே, போற்றிநன்றாய்சேர்த்துரவிமுகத்திலைக்கூ பூணந்தி ன்கிருணபயினுல்தயிலந்தொட்டு, பார்த்துமிசமுடியாதுயோசனைகேளு பார்த்தனிலேமணிதருக்குக்கொடுக்கும்போதே, காத்துமிக்கண்ணிலிட்டுப் பாக்கும்போது காலிலாசமிதேவெனவேகருதுவானே. சகக

னானென்றநாலிலிட்டுப்பார்க்கச்சொல்லு மதிமோடி அளன்சண்ணி ல்மகிழ்ந்துகாணுந், தேனென்றவலாடமதிப்போட்டிப்பாரு நிவகிவலெ

ன்னசொல்வேன்மண் ணும்விண்ணும், கோனென்றகுருவருளாத்தலைதா
னோடுங் குருவானபாத்தினுடவிநீந்தோ ணும், ஏனென்றபேசமடாபேய்
பூதங்கள் என்னசொல்வேன்மதியினுடஇயல்புதானே. சகஅ

சருவகுலச்சிந்தா.

தானவனாயின்னமொருசித்துசேரு சயவானமதிருபச்சித்துசொ
ன்னேன், கோனருளால்சருவகுலச்சித்துசேரு குருவானபுத்தியனே
தேவதேவா, மாணானவூமத்தாமருளாமொன்று வகையானகோரக்கர்முலி
யொன்று, தேனானஅண்டமொன்றுநிலவுப்பொன்று சிவசிவாகிவனாந்த
ம்மேம்புகட்டே. சகக

கூட்டுவாயைந்துமோரிடையாய்த்தானுங், கூர்மையுடன்சண்டமதா
ய்நருக்கிக்கொண்டு, நாட்டுவாய்பாண்டமதிலிட்டுநன்றாய் நன்மையுடன்சு
ழித்தயிலநன்றாய்வாங்கி, தேட்டமுடன்சாதிக்காய்சாதிபத்திரி திடமான
தனமப்புகாதநாலுங், தாட்டியாய்ப்பொடித்துநல்லதயிலத்துட்டி தடங்
காமல்லிமுகத்திலவைத்துப்போற்றே. ரோ

போற்றுவதுபிங்கானில்தாணிதன்னில் புதுமையுடன்வைத்தநல்ல
குருவைப்போற்றி, சாற்றுவதுபூரணத்தைத்தியானம்பண்ணி தயவாசக்
குன்றிநின்ற எடுத்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய்தான்திறந்துபதியைப்போற்றி
பூரணத்தைநோக்கிக் கொண்டாயானால், மாற்றமுள்ளஉருப்பேதம்வகை
யாய்த்தோற்றும் மாநிலத்திலவெகுபுதுமைமனதிற்கானே. ரோக

மோகினிச்சித்து.

காணவேசருவகுலச்சித்துசொன்னேன் சருணைபெறமோகினியின்
சித்துசேரு, பேணவேஆவானாசமுலங்கொண்டு பிசியமுடனுலர்த்திய
துகண்டமாக்கி, தோணவேபாண்டமதிலிட்டுநல்ல சருக்கானகாமுடன்
சாரம்போட்டு, ஆணவேகல்லுப்புச்சத்துப்போடு வுடன்சேர்த்துக்குழித்
தயிலம்வாங்குவாங்கே. ரோஉ

வாங்கினதோர்மீங்கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து மைந்தனேபிங்கான்தன்
பாணிதன்னில், பாங்கானபுழுருடனோசனைசேர்த்து வதிவானதயிலமதி
ல்சேர்த்துக்கொண்டு, நீங்கில்லக்குருபதத்தைத்தொழுதுபோற்றி சிவசி
வாரலிமுகத்திலவைத்துப்பாரு, ஆங்கவனே தயிலமதுயிறுகநல்ல அகலா
வாசமென்னசொல்லப்போமே. ரோக

வாசமுளமையெடுத்துத்தியானஞ்செய்து மைந்தனேவல்லாமதில்
திலதம்போட்டு, நேசமுளரணக்களத்தின்போனாயானால் நின்றவர்களைல்
னோருக்குருவேயென்று, பாறமுடன்வணங்கிநல்லவணக்கஞ்செய்து பரு
வமுடன்புத்திகள் தான்கேட்பானாயா, தோஷமுளபசைகுருமேமோசஞ்
செய்வா அடியானைசத்துருவும்வசியமாமே. ரோச

வினோதமயச்சித்து.

ஆமப்பாமோகினியாஞ்சித்துசொன்னேன் அன்பில்லாவினோதமய
ச்சித்துசேரு, காமப்பாசொல்லுகிறோக்குதியையுடருளம்பு நன்றாகித்

செய்நுபச்சித்து.

பாபப்பாவிசையபச்சித்துசொன்னேன் பாங்கானசெய்நுபச்சித்து
தகேளு, ஆரப்பா அறிவார்களண்டங்காக்கை அன்பாக அதினுடையமுட்
டைதானும், கோப்பா அமுதமுள்ளநிலத்திற்குறும் நீமகனே திலதநிட்டு
ப்பார்த்தாயானால், காப்பாகருகிறம்போல்முட்டைதோன்றுங் கருவான
முட்டைதனைக்கருவாய்வாங்கே. ௩௨௦

வாங்கியதோர்முட்டைதனையுடைத்துப்பாரு மகத்தானநீப்பாள
ன்னசொல்வேன், தாங்கியதோர்நீரெல்லாந்தயிலமப்பா தடிப்பானபிங்கா
னிலபதனம்பண்ணி, ஒங்கியதோர்விழுதத்தில்வைத்துப்பாரு ஒகோகோ
தயிலமதுஎன்னசொல்வேன், திங்கிலாத்தயிலமதில்கோடிவித்தை சித்து
மிகஆடினதோர்செயலைக்கேளே. ௩௨௧

கேளப்பாபுலத்தியனேயியாயியா கெடியானதயிலமதில்வகையைக்
கேளு, கோளப்பா ஒன்றுயில்லைகண்ணாடிதன்னில் குணமானவிமதிபாங்
காந்தியுண்டு, ஆளப்பாசந்திரசூரியகாந்தத்தில் அப்பனைகண்ணாடியுண்டு
வண்டு, நாளப்பாநாவறிந்துகண்ணாடிவாங்கி நன்மையுளத்தயிலமதில்பூசி
ப்பாரே. ௩௨௨

பாபப்பாசூரியகாந்தத்தைப்பார் பலவாகநினைத்ததெலாங்கண்ணிற்
றேன்று, கோபப்பாபார்த்தநிசந்திரகாந்தத்தை நோர்மையுளசிவதலங்க
ள்கண்ணிற்காணும், காப்பாநெண்டுகண்ணாடிக்குள்ளே காரணமாங்கோ
டிவித்தைசயதனிற்காணும், காப்பாவித்தைஎன்னவென்றுகேட்டால் கூர்
மையுளபுலத்தியனே இன்னங்கேளே. ௩௨௩

கேளப்பாகடாரமொன்றுபோட்டு கெடியானரவி காந்தமதனுள்ளைவ
த்து, கோளப்பாவாரமல்திரையொன்றிட்டு கூட்டமதில்வந்தநின்றகூ
குவென்று, ஆளப்பாஇதுக்குள்ளேயில்வரைப்பாரு அன்பானதிபமுட
ன்கோடசமும்பாரு, நூலப்பா திரைவாங்கியுள்ளேபாரு நொடிக்குமுன்
னேசாம்பசிவன்தெரிசுகையேகாணும். ௩௨௪

காணுமடாநினைத்தவண்ணமெல்லாங்காணும் காத்துநின்றசெனங்
களதிசயமாய்ப்பார்ப்பார், தோணுமடாவெருகோடிசித்துதானுந் கோ
ணுதுதோணுமடாவென்னசொல்வேன், பேணிவாய்திரைபோட்டுமைந்
தகேளு பிரியமுடனரவிகாந்தாப்பாலைவத்து, ஓணுவாய்மதிகாந்தந்த
ன்னைவைத்து வுத்தமனே திரைக்கிப்பார்க்கச்சொல்வே. ௩௨௫

சொன்னவுடனனையோரும்பார்ப்பாரப்பா சுருதிமுனைபார்த்ததுவு
காணுப்போலாகும், நன்னயமாய்கின்றவர்களெல்லோருடப்பா நகைத்தி
யொரதிசயத்தைகண்டுகண்டு, வுண்மையின்னஞ்சொல்லுகிறேனின்றிர
சாலம் உருமையுள்ளபுலத்தியனேநன்றாயக்கேளு, தன்னையென்றபேரெ
டுத்தாவெல்லாஞ்சித்து தயவிலாச்சீஷனாரீதள்ளுதள்ளே. ௩௨௬

மதனகேளிசித்து.

தள்ளாமல்செய்நுபச்சித்துசொன்னேன் தயவானமதனகேளிசித்
துகேளு, விள்ளாமல்முன்சொன்ன அண்டங்காக்கை விளவானமுட்டை.

ததயிலந்தன்னில் நல்லானரசமதனில்சேர்த்துப்பாரு நன்மையுள்ளதயில
ரசமொன்றாய்ப்போகுஞ்சொல்லாமல்முன்சொன்னாவினாந்தத்தில் சுரு
க்கமுடன் கடவிறன்றாய்ப்பாருபாரே. ௫௨௪

நன்றாகப்பார்க்கையிலேயுருக்கள் பேதம் நளினமுள்ளடலைபோலே
கோற்றுமப்பா, குன்றதஅனுக்கனெல்லாமேருபோலே குறையாமல்
தோணுமடாருறியாய்ப்பாரு, அண்டர்தொழுந்தசஞ்சேர்த்தயிலந்தன்னை
அனு வளவுகாவுகணிலடக்கம்பண்ணி, பெண்டானபெண்களுடனனுபவி
த்தால் பிரியமுடனூபிரம்பெண்மருவலாமே. ௫௨௫

மருவினாலநீந் ததுவுந் தம்பனமேயாகும் மகத்தானதம்பனந்தானே
கிழவென்றான், குறியானபுளியிலனு வளவுகொண்டால் கொப்பளிக்குங்
காமசலமென்ன சொல்வேன், தருவானதருக்கோடியிந்திட்டாலுந் தம்பன
த்தின்புதுமையைச்சாற்றவேண்டாம், திருவானமதனகேளிச்சித்துசொன்
னேன் சிவசிவா தும்பிவனச்சித்துகேளே. ௫௨௬

தும்பிவனச்சித்து.

சித்தென்னகருவிடையஞ்சொல்லப்போமோ செயலானசஞ்சேர்
ந்ததயிலந்தன்னுள்ளே, வித்தென்ன அரிதாரம்விங்கம்மொன்றும் வேண்டியே
தயிலத்தாந்தன்னுயாட்டி, பத்தென்னமதிகாந்தந்தன்னில்சேய்த்து பக்கு
வமாய்கண்ணாடிபார்க்கும்போது, கொத்தான ஆனபந்திபந்தியாக கோ
டானகோடியதுதோற்றுப்பாரே. ௫௨௭

பரிநகுலச்சித்து.

பாரப்பா தும்பிவனச்சித்துசொன்னேன் பாங்காபரிநகுலச்சித்து
கேளு, கோப்பாசஞ்சேர்ந்ததயிலந்தன்னில் நினைவாகவிசமுடன்பூம்பு
சேர்த்து, காப்பாகலவத்திலன்றாயாட்டி கனக்கவேலிகாந்தந்தன்றிற
பூசி, கோப்பாமறுபுரத்தில்முலைப்பால்பூசி சிறப்பாகரீபார்க்கத்தோணுங்
கேளே. ௫௨௮

கோப்பாகண்ணாடிபார்க்கும்போது செம்பிரமான அரிஅனந்தங்கோ
டி, கோளப்பாவாராமலகண்ணிற்காணுங் குறிப்பாகப்பார்க்கவெறுசித்து
ண்டாகும், நாளப்பாநாழினைகக்குளனந்தஞ்சித்து நன்மையுடனாடவென்
ருவினன்னக்கேள கோப்பாதன்னிலொருசித்துகேளுரிச்சயமாய்சஞ்சேர்
ந்ததயிலம்வாங்கே. ௫௨௯

நரிபரியாஞ்சித்து.

வாங்காமல்நரிபரியாஞ்சித்துசொல்வேன் வணக்கமுடன்வாங்கின
தோர்தயிலந்தன்னில், திங்கிலாப்புழுக்கோசெவ்வாதுசேர்த்து சிவசிவாம
த்தித்துசனிகண்ணாடி, பாங்காகபரிநரிபைப்பாருபாரு பறக்கிறதோர்குதி
னையைப்போல்கண்ணில்காணும், ஏங்காமலின்னயொருசித்துசொல்வே
ன் என்மகனேவகாரமயச்சித்துதானே. ௫௩௦

வகாரமயச்சித்து.

சித்தென்னசஞ்சேர்ந்ததயிலம்வாங்கி செம்மையுள்ளலிங்கமதை
யாட்டிக்கொண்டு, முத்தானமதிகாந்தந்தன்னில்சேய்த்து ழுர்க்கமுள்ள

சமுத்திரத்தைப்பார்த்தாயானால், விக்காணமஞ்சங்கன் விதவிதமாய்த்தோ
ற்றும் வெகுதூரம்சமுகதிரந்தான்விரிவாய்த்தோன்றும், பத்தாசையாக
பேர்த்தாயானால் பலகோடிசேவசெந்நைதக்காணலாமே. ௩௦௮

காணலங்கண்கொள்ளாக்காட்சியெல்லாம் கருவரியாமானிடர்க்கு
கருத்தங்கேது, தோணவேசற்குநவையறிக்ந்தாயானால் தொல்லுகிளவன்
கக்கயோசியாகும், பேணலாமிச்சடலம்பித்துப்போகும் பிலத்தபுத்திய
நினினால்பேணிப்பாநுபூணலாஞ்செசசாவின்னங்கேளு புத்தியுள்ளபுல
த்தியனேபொறுமையோனே. ௩௦௯

சுத்துவிச்சித்து.

பொறுமையுள்ளபுலத்தியனேயோகேளு புத்தியுள்ளகாரம்யச்சித்
துசொன்னேன், வறுமையெல்லாந்தானகற்றுஞ்சாத்துவிதச்சித்து வகை
யறியச்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, கருமையுள்ளகரும்பூனைஉச்சிவெ
ள்ளை கண்கள்ொன்றிப்பச்சையாடாமொத்தவுண்டு, வரிசையுடன்கொண்டு
வந்துபித்துவாங்கி உள்ளதெல்லாங்கயிலந்தாய்வடித்துக்கொள்ளே. (1)

கொண்டதொருதயிலமதில்பித்துசேர்க்க கூர்மையுடன்கிவந்துபிசு
ப்பச்சையாகும், விண்டதொருதயிலமதைப்பாணிதன்னில் வெகுதாந
மோகமதாய்பதனம்பண்ணி, அண்டர்தொழுமையதனைக்கையால்தொட்
டு அனலெழும்பத்தேய்த்துல்லகளைபூவாங்கி, துண்டுதுண்டாய்க்கசக்கி
சீபிழிந்தாயானால் துலையாதசலமெல்லாந்தொத்தமாமே. ௩௧௦

தாம்பாத்திச்சித்து.

ஆமப்பாசாத்துவிதச்சித்துசொன்னேன் அருள்பெருஞ்ந்தாம்பிரத்
திச்சித்துகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறோமாதியந்தம் வடுவனையால்தயில
மதைகயிறக்கிக்கொண்டு, தாமப்பாவிர்னைத்தான்தயிலத்தாலே தானைத்
துறையிலமதைக்குழப்பிக்கொண்டு, தாமப்பாவிப்பில்வைக்கவிரனுடன்கீ
வன் புதுமையதாய் யிலமதுகிவந்துபோமே. ௩௧௧

கிவந்ததொருதயிலமதைப்பகண்பண்ணி சிவசிவாதரிதநிறத்தயி
லமுட்டி, கிவந்ததொருசீலையிலேதயிலமுட்டி தீபமதுதான்பொருத்திவி
ளக்கிற்போட்டு, கிவந்ததொருதாம்பிரத்தினகண்ணத்துள்ளே தீபம்வை
த்தத்தானாகத்தீபமேற்றி, பவந்தவிழத்தணுணிரில்லுவைத்துப்பாரு பார்
க்கையிலேதங்கிறமதிக்கத்தானே. ௩௧௨

தானப்பாபுனித்தசலந்தன்னிற்போட்டால் தப்பாமல்தாம்பிரம்போ
லிருக்குமப்பா, விணப்பாஅல்லவிதுஇத்தவித்தை வேந்தொணும்பாசரிட
ம்வினையாட்டாகும், கொணப்பாருருவருளால்கிளைந்தவித்தை குணமான
பலத்தியனேகூர்ந்துபாரு, பேணப்பாதவசகளைவிட்டபாதே பேணிப்பார்
சித்துவித்தையனந்தமாமே. ௩௧௩

கிவபேதிச்சித்து.

ஆமப்பாதாம்பிரத்திச்சித்துசொன்னேன் அன்பானஜலபேதிசித்
துகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்சாரந்தன்னி அல்லகண்ணந்தனில்விட்

பெப்பனியில்வைக்கா தாமப்பாசொல்லுகிறேஞ்சுவந்தானுதச் தன்மையு
ளஜைமதனாவிங்கமாட்டி, தாமப்பாஜைந்தனிலேகொத்துக்கொண்டு சரு
வெடுத்து ஆடுதற்குக்கருத்தைக்கேளே. (சுச)

கருத்தென்னசெம்புகளைச்சலத்தினுள்ளே காணினிமார்தானதய
தோய்த்துக்கொண்டு, பெருத்ததொருநெருப்பதனைவாட்டிதுக்கால் பி
லமானசெம்பதுவும்வெள்ளிபோலாம், உருத்தடனேபேருதனில்தவ
த்துவாட்ட உள்ளசெம்புபொய்யாதுரிசந்தாச்சொன்னே, திழ்த்தபு
ள்ளராசரிடமாடுவித்தை செப்பினேன்புலத்தியனையுனகாம்பாரே. (1)

பாரப்பாபன்னிரண்டுநா றுந்தானும் பன்னிரண்டுதயித்துச்சருக்
கமாகும், ஆரப்பாஅறிவார்களிச்சருக்கஞ்சுனை அறிந்தவாடுவெள்ளிடா
தடக்கஞ்செய்வார், தோப்பாஇந்நூலிற்சித்துபார்த்து தேர்துமனதறிவி
லேதிருத்தைக்கண்டு, சாரப்பாருருவினுடபாதந்தன்னில் சாமிசேரீய்க்கி
ச்சித்துபாரே. (சுச)

அசுவதியின்சித்து.

சித்தானசலபேதிசித்துசொன்னேன் சிவசுவாஅசுவதியின்சித்து
கேளு, பித்தானபித்தப்பாருகிபாப்பித்து பேணிவேதனெடுத்தவைத்
துக்கொண்டு, முத்தானபேரண்டத்தயிலஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுள்ளஅரிதா
ரக்குருவுஞ்சேர்த்து, வித்தாரமாகவேவியில்வைத்தால் விதமானைய
போக்குஞ்சொன்னார்தானே. (சுச)

தானென்றமைபெடுத்துதிலதம்போட்டு தப்பாமல்குருபதத்திற்
சார்ந்துநின்றால், தானென்றதன்முகந்தான்குதினாமுகமாகந் தெளிவா
கப்பார்த்தோர்க்கப்படியேயாரும், வினென்றவின்பயல்களத்சயமாப்ப
பார்ப்பார் வித்தாரமாகவேதான்வியில்நின்று, தானென்றஅமுதத்தால்
திலகந்தேய்க்கக் குறிப்புடனேதன்முகமாய்க்காணுங்கானே. (சுச)

சிங்கமுகச்சித்து.

காணவேஅசுபதியின்சித்துசொன்னேன் கருவானசெந்தமுகச்சித்து
கேளு, பெணவேகடுவாயின்மண்டைவாங்கி பிலமாகக்கருவெடுத்தத்தி
ளப்பண்ணி, தேனானதயிலமதிலகடுவாய்மண்டை கிடுகெடுத்தத்தி
னாத்துத்திலதம்போட்டால், நாணவேதன்முகந்தான்கிச்சமுகமாரும் நல
மானசனங்கருக்குஅதிசயமாம்பாரே. (சுச)

நிஷபமுகச்சித்து.

பாரப்பாசிங்கமுகச்சித்துசொன்னேன் பாந்தானிலமமுகச்சித்து
கேளு, காரப்பாகாட்டெருமையார்தான்காண்பார் கருவானதம்மையி
சார்பிலுண்டு, தோப்பாஅம்பலையில்சென்றுகாணுந் திடமாகாட்டெரு
மையபித்துவாங்கி, வீரப்பாசெய்யாமல்கிங்காலஞ்சொத்து விருப்பியோ
விமுகத்திலவைத்துப்போற்றே. (சுச)

போற்றப்பாமையதனைத்திலதம்போட்டு புதுமையுடன்வெளியே
 றிநின்றயானால்,மாற்றப்பாதன்முகந்தான் காளைமுகமாகும் மானிலத்தில்
 மானிடர்க்குஅதிகையாய்த்தோற்றுங், காற்றப்பாரகியில்நின்றதுதிலதம
 தையழித்து கண்காணவெளியேறிநின்றயானால், தோற்றமுள்ளதன்மு
 கந்தான்செயுமாய்த்தோணும் சுருதிமுடிவானதிர்தச்சேதிதானே. (1)

சித்துமிகச்சித்து.

தானப்பாரிஷபமுகச்சித்துசொன்னேன் தப்பாமல்சித்துமிகச்சித்
 துகேளு,தேனப்பாமுகமாற்றமுன்றுசித்துந் தெளிவானகருவெடுத்துஅ
 டக்கம்பண்ணி, வேணப்பா கடாரந்தன்னில்நின்று விதவிதமாய்சித்துக
 னேமாதியாடு,பூப்பாராசன்வெருசந்தோஷமாகி பூட்டுவாக்கனவரிசைப்
 டுவோனே. (2)

பாம்பாச்சித்து.

வானென்றசித்துமிகச்சித்துசொன்னேன் வரிசையுளபாம்பாச்சி
 த்துகேளு, கோனென்றகருப்பினைபித்தெடுத்து குருவானபூனைத்தில்து
 னைத்துக்கொண்டு, வேனென்றகண்ணிமையிலிட்டப்பார்ததால் வெரு
 தாமப்பாவெளியாய்வெருவாய்த்தோற்றுந், தேனென்றமயேந்திரமாஞ்
 சாலவித்தை செப்புமொழிதவாமல்பாருபாரே. (3)

பஞ்சிகாணச்சித்து.

பார்க்கவேபாம்பாச்சித்துசொன்னேன்பஞ்சிகாணச்சித்தைப்பகர
 க்கேளு, ஆர்க்கும்வெருஅரிதானகார்தமப்பா அதிலுசிகார்தம்வெருஅரு
 மையாகு, பாக்கமதாயுசியுடகார்தந்வாங்கி மைந்தனேஅக்கார்தம்பதன
 ம்பண்ணி, சேர்க்கையதாய்விடொன்றுதிட்டம்பண்ணி தெரியாமல்முக
 ட்டினிலேசட்டித்துக்கி. (4)

தூக்கியதோர்கார்தத்தின்எதிர்திழாக தப்புவாயிரும்பாலேபலகை
 செப்து, தாக்கியேயதின்மேலேயிருந்துகொண்டால் தப்பாமல்கார்தியது
 இருப்பிற்பற்றி, நீக்கியேதனையைவிட்டுவெயரத்துக்கும் தினைவாகையிருந்
 துசாஸம்பண்ணு, பாக்கியமாய்கண்டவர்கள்வாயுஸ்தம்பம் பலித்தசித்த
 ன்வனாகுபெண்சொல்வாரே. (5)

உத்திகருச்சித்து.

வாரானபஞ்சிகாணச்சித்துசொன்னேன் வன்மையுள்ளவுத்திகருச்
 சித்துகேளு, கோகப்பட்சிபோல்மாத்தால்பண்ணி தினைவாகஅதிகிறும
 பைப்பாச்சிக்கொன்றி,சொகக்கார்தத்தின்மேதாக சிறப்பாகப்பட்டுவந்
 வைத்துப்பாரு, கருக்கார்தத்தின்கார்திசென்று குறிப்பாகப்பட்டுவைய
 த்தான்துக்கும்பாரே. (6)

உருமறைப்பு.

பாம்பாவுத்திகருச்சித்துசொன்னேன் பண்பானவருமறைப்புசுரு
 வைக்கேளு, சோப்பாகணபதிபோல்மாத்தால்செய்து தியாஜிநாயா

ஸிசீசில்நாக்கி, ரோப்பாகாத்க்கிழகண்பதையவைக்க ரோசம்பாதி
யதுதுக்குந்துக்குங், பாப்பாபிசினையாத்தாத்தித்தக கண்டவன் எதி
சயமாப்பார்ப்பார்தானே.

வெற்றியைச்சித்த,

தானென்றவுருமறைப்பசித்துசொன்னேன் கயலானபெற்றியை
ச்சித்தகேளு, காணென்றஇருப்பினுதுசிபண்ணி கருவானபெற்றியை
கில்போட்டு, வானென்றவட்டிசனில்சிறுவைத்து வந்தித்தாசனத்தா
தஞ்சற்றினாக்கால், ஊனென்றசிகதுவுக்கடச்சுத்தம் உறுதிபுடனாய்
ப்போர்க்குக்கதைபோலாமே.

கதைபோலாமிக்ரொமாஞ்சாலவித்தை கருவாசரிப்பவர்க்குதுதிப்பா
மும், விதையாதேசாலவித்தையார்க்குத்தோனும் விசைப்பதாசுது சர்க்கு
ப்பச்சியோர்க்கு, புதையாகப்பூட்டினிமப்பாசொன்னேன் பெருந்த
தென்றிருப்பார்க்குப்புத்திபாரு, பதையாமல்பனதடங்கிது மகிழ்ச்சை
தால் பண்க்குமடா ஆபிரத்திருநாளுமே.

ஆபிரத்துஇருநாறுமன்பினாலேஅசைவற்றுகின்றதவயறிவிருநில,
பாயிரத்தினோடேதான்பார்த்தால்மையர்கா பண்க்குமடாசாலவித்தையின்
னங்கேளு, போயொருத்தர்மொழிசேட்கவேனுமோசொல் டாதிசுதி
ன்றுகப்புகலக்கேளு, தாயொருத்திக்கிருபையுண்டேலெல்லாஞ்சித்தா
னவனாரீயிருக்கத்தனதாம்பாரே.

மதுக்கேளிக்கித்து.

தனதாகவெற்றியைச்சித்துசொன்னேன் சந்தோஷமதுகொள்கி
த்துகேளு, மனதானபூணமுமபின்சஞ்சாவ மனப்பூசாதிக்காட்சத்தும்
கூட்டி, கனமானபிங்கோலந்தன்னுலாட்டி கருபோலுருட்டிமதுபதைய
பண்ணி, சினமானபுல்லருக்குரத்தால்மையர்கா சிவசிலாஅவனுடைக
தைப்பாரே.

கத்தென்னஅவன்கேதமுள்ளமட்டிக் கொண்டாடித்தான்சிரி
னப்பாக்கேளு, மற்றமென்றுசெய்கினாக்கொண்டால்மையர்கா மடக்கம
துதன்சாணையப்பால்காணும், ஏற்றமென்றமதுகேளிக்கித்து சொன்னே
ன் என்மகனேமனதடங்கியாமாதி, சாற்றமெனயாமோசெச்சித்து கெரு
தன்மைபுள்ளபுலத்தியனேஅறிவுள்ளானே.

மாமோசச்சித்து.

அறிவீள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு அன்பாகட்டிசைதன்கி
ண்ணீர்வட்டு, குறியானஅமுதமதுகெத்துக்கொண்டு சொல்லொப்பா
லாகணிலிருப்பேபோட்டு, விரிவாகத்திழுட்டியமுதுசெய்து வெற்றியை
வெட்டிப்பதியவைத்து, தரியாதகாத்தினைமுடிக்கட்டி தயவானசே
விதனைப்போற்றுவாமே.

போற்றியதோர்பாணைகளைகாத்திதுக்கும் பசுழாசரிந்தலர்காசெ
யிப்பா, தேற்றியதோதேவிதான்பாணைதுக்க வெட்டிக்கிழமெல்லா

வேன்திறந்கானப்பா, நாம்திசையுங்கண்டனடா இந்தவித்தை நாதார்தம
கிமைதனைசொல்லப்போமோ, பூட்டியதோர்பூட்டெல்லாஞ்சாலவித்தை பு
கலாதேஒருவருக்குப்புதுமைதானே. ௫௬௧

அதிமோகச்சித்து.

புதுமையென்றமாமோகச்சித்துசொன்னேன் பொருந்திநின்றஅதி
மோகச்சித்துகேளு, மெதுவாகக்கவுதும்பைசாபந்தீர்த்து மென்னிரவித
னைத்தொழுதுவேனாவாங்கி, மதுவானபால்தனிவேதிலதம்போடு மைந்
தனைகண்டவர்கள்மோகஞ்செய்வார், சதுவானசமாதினத்தில்சென்றாயா
னால் தாகமுடனதிமோகமாவார்பாரே. ௫௬௨

விதனம்வரும்கித்து.

பாரப்பாஅதிமோகச்சித்துசொன்னேன் பாதவிக்கவிதனம்வருஞ்
சித்துகேளு, ஆரப்பாஅறிவார்களகிரிப்பூண்டு ஆன்பாகத்தனைப்பறித்து
மைந்தாகேளு, வீரப்பாசெய்துவுடன்கட்டையேற விரும்பிமணவிருப்
பாகிவயிராக்கியஞ்செய்வான், சேரப்பாதனைப்பிடிக்கித்தேய்த்தாயானால்
சேர்த்துமிகஅழுதிவொள்பாருபாரே. ௫௬௩

சாலசித்து.

பார்க்கவேவிதனம்வருஞ்சித்துசொன்னேன் பண்பானசாலசித்து
மகிமைகேளு, ஏர்க்கவே வெளாம்பிசினிபொடியதாக்கி என்னசொல்வேன்
குமிழில்லாப்பலகைவைத்து, சேர்க்கையுடன்பலகையின்மேல்பொடியை
த்துவி திறமாகக்காண்னைத்துஅதுமேல்வைத்து, மார்க்கமுடனடக்கவெ
ன்றால்சொல்லக்கேளு மைந்தனைவுலருமட்டிமின்றுகொள்ளே. ௫௬௪

நின்றுஅக்டகாசம்பண்ணிப்பசப்பிமைந்தா நிற்கையிலேகாலோட
பலகையொட்டி, மன்றுதனில்நடனமதாய்நிற்கும்போது மைந்தனைபார்
த்தவர்கள்புதுமையென்பார், நன்றுநன்றுகுமிழில்லாப்பலகைமேலே நட
க்கிறதுஅதிசயந்தானையாவென்பார், விண்டிடாய்விளாப்பிசினிஅதிசயந்
தான் விரிவாகஜலம்பட்டால்கழன்றுபோமே. ௫௬௫

சலஸ்தம்பனைத்து.

போமப்பாசாலமென்றசித்துசொன்னேன் பூட்டுகிறேன்சலஸ்தம்
பசித்துதானும், நாமப்பாசொல்லுகிறோம்வெண்புலித்தோலையா நன்மை
யுள்ளநம்மலையில்மெத்தவுண்டு, ஆமப்பாசொல்லுகிறோம்புலிதானென்பா
ன் அருமையுள்ளபுலியதுவுமானைக்கண்டால், ஓமப்பா ஆங்காரமுள்ளடங்
கி உருமிக்கமாட்டாதுகுலத்தின்வாரே. ௫௬௬

வாறானஅப்புலியையமலேவேடரப்பா மாங்கிஷத்தினிச்சையதாயடிப்
பாரப்பா, விருகமாங்கிஷத்தினுரிசைசொல்ல வேண்டினைனுக்குநிகரி
ல்லையில்லை, நானுதுபுழுக்காதுளநாருந்தான் நல்லதொருநெய்க்கட்டியா
ருமப்பா, பாராமல்லேவேடர்தோல்சதைவைத்து பக்குவமாய்சித்தருந்
ருவார்பாரே. ௫௬௭

பாரப்பாஅத்தோலைப்பதனம்பண்ணி பக்குவமாய்சாலவித்தைபக
ரக்கேளு, நோப்பாநிலையாதநீர்மேற்போட்டு நீயிருக்கஅமிழாதஆசனத்
தின்வண்மை,தோப்பாஅதிலிருந்துஅட்டகாசஞ்செய்ய செப்பியேவிளை
யாடாவிளையாட்டெல்லாம், ஆரப்பாஅறிவார்களிந்தவித்தை அதிகமாஞ்
சலஸ்தம்பமதிகந்தானே. குகஅ

அக்கினிஸ்தம்பனசித்து.

தானென்றசலஸ்தம்பசித்துசொன்னேன் தயவானஅக்கினியின்சி
த்துகேளு, பானென்றபானைதனில்சலத்தைக்காச்சி பார்க்கவொணர்ச்சு
டுகொண்டிவெந்நீர்தன்னில்,தேனென்றவெண்புலியின்சதைரசத்தைதே
கமுழுதுந்தடவிவெந்நீர்விட்டால், வாவென்றஅமுதத்தின்ஞர்ச்சியாகு
ம் வையகத்தோரதசயிக்குமார்க்கமன்றே. குகக

மாரணத்தின்சித்து.

மார்க்கமென்றஅக்கினியின்சித்துசொன்னேன் மாரணத்தின்சித்து
நீமெழ்ந்துகேளு, வர்க்கமுள்ளதேகமதிக்குட்டனோவு இடிந்துகொந்தெ
ங்குமேபுண்ணதாரும், பார்க்கரசந்தொட்டுநீதடவிப்பார்த்தால் பழுப்ப
டைந்தபுண்களெலாம்பார்க்கப்பார்க்கச், சேர்க்கையுடன்புண்களெலாமா
றிநல்ல தேகவச்சிகாயமாயாகும்பாரே. குகவி

பேதனத்தின்சித்து.

பாரப்பாமாரணத்தின்சித்துசொன்னேன் பண்பானபேதனத்தின்
சித்துகேளு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்வெண்புலியினையைய அன்பானமவுன
முள்ளோரறிந்துசெய்வார்,காரப்பாபாலுமொருவட்டகையிலவைத்து க
சப்பானபச்சிலைச்சார்வட்டகையிலவைத்து, சேரப்பாமஞ்சள்பால்வட்ட
கையிலவைத்து செய்யப்பாசாலவித்தைசொல்லக்கேளே. குகக

கேளப்பாவெண்புலிரெய்விரலித்தொட்டு கெற்சிதமாய்கைதேய்த்
துப்பாருபாரு,சேலப்பாபாலையள்ரிப்பார்க்கநல்ல சிவந்தசலம்போலாகு
ம்பச்சிலைச்சார்தொட்டால்,சாலப்பாபச்சிலைச்சார்பால்போலாகும் சருவா
ங்கமஞ்சள்பால்நீலமாகுங்,கேளப்பாவாராதுவந்தவகைச்சாறுக் குணமா
கப்பேதிக்கும்நெய்யின்வளம்பாரே. குகஉ

வாடைசித்து.

வளமானபேதனத்தின்சித்துசொன்னேன் மகத்தானவாடையுடசி
த்துகேளு,நலமானநெய்யுடனேஆவிரெய்யும் நற்புழுசுவ்வாதுடனோ
சுனைசேர்த்து, குருவானகுருவிட்டுமத்தித்தீத்தான் காரையுடனாவியில்
வைத்தால்வாடைவேகுந், பிலமாகஅவனவனின் த்தபடிவாடை பிசகாது
வாசிக்குமின்னங்கேளே. குகஉ

நனையாதசித்து.

இன்னமுநான்சொல்லுகிறேன்சித்துவித்தை இதமாகவாடையுடசி
த்துசொன்னேன், மன்னவனேநனையாதசித்துநனனை வழுத்துமென்பு

சுக்லக்ஷைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

லத்தியனேவளமாய்க்கேளு, தன்னையமாய்வுென்புலிநெய்தன்னேடுடாக்
க நல்லதொருகூலங்கூடச்சேர்த்து, தன்னையமாய்மேனியெலாந்தட.
வியப்பா தயவாகவினையாடும்சார்புகேளே. ௫௭௪

கேளப்பாதண்ணீசீல்முழுகுநல்ல செற்சிதமாய்களாயேறிநின்றுபா
ரு, நீளப்பாமேனிதனிலொட்டாதப்பா கிச்சயமாய்நனையா தான்போலே
காணும், சேலப்பா இன்னமொருசேதிக்கேளு திறமாகமழையிலேநடந்தா
யானால், தானப்பா போலவுரீர்சிததி அப்பால் தோயாதுமேனிதனில்தண்
ணீர்தானே. ௫௭௫

வாயுவுஸ்தம்பசித்து.

தானென்றஇத்தொழிலைஉலகத்தோர்கள் தயவாகக்கண்டுஅதிசயி
ப்பார்பாரு, கோனென்றபுலத்தியனேநனையாச்சித்து கூர்மையுடன்சொ
ன்னேனானின்னங்கேளு, வானென்றவாய்வுஸ்தம்பசித்துக்கேளு மார்க்க
முடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாமந்தா, வீணென்றுவெளியாகம்பண்
ணாதையா வேதமயமானதொருசித்துதானே. ௫௭௬

தானென்றநாயுருவிவித்துதன்னை தன்மையினுல்முலைப்பாலிலுனா
த்துமைந்தா, பானென்றபசும்பாலில்கரைத்துக்கொண்டு பாங்கானஎட்டி
விரையுனாத்துக்கொண்டு, தேனென்றேறியானித்துக்கொண்டாயாகில்
செவ்வையாய்வயிறுபசிஎடுப்பதில்லை, நானென்றுஎத்தனைநாளிருந்தாலுந்
தானளிண்முடன்பசியாதுமைந்தாபாரே. ௫௭௭

பாரப்பாபசியெழும்பவேணுமென்றுல்பண்பாகச்சொல்லுகிறேன்
மைந்தாகேளு, வீரப்பாளமுற்பியதோர்மஞ்சளிருசி விரும்பியேதின்றிட
வேவேகங்கொண்டு, காரப்பாமுலஅக்கினியேநீதுங் கடும்பசிதானெடுக்கு
மடாகருவாய்ப்பாரு, தோர்ப்பாமனந்தேறிகருவாய்ப்பார்த்தால் சித்துவித்
தையனேகமுண்டுதெளிந்துகாணே. ௫௭௮

வினோதவித்தைசித்து.

காணப்பாவாயுவுஸ்தம்பசித்துசொன்னேன் கருவானவினோதவித்
தைசித்துக்கேளு, பூணப்பா பொரிக்காரக்கட்டிவாங்கி பொங்காமல்தான்
பொரித்துஎடுத்துக்கொண்டு, ஊணப்பா குரியனாண்டம்போற்சீவி உண்
மையுடன்தானெடுத்துக்கேற்சிதமேபண்ணி, தானப்பாமோடிதான்முட்
டையைத்தான்வைக்க தயங்காமலெடுத்துப்பாரொன்றுசொல்லே. ௫௭௯

சொல்லியதோர்மணல்கூவித்ததின்மேல்முட்டைதோணவேணவத்
தூநீபூவைச்சுத்தி, அள்ளியேதண்ணீரை அதின்மேலூற்றி அடங்கியேக
காந்திநெந்தான்முட்டையப்பா, சொல்லிஎதிராளியைப்போ யெடுக்கச்
சொல்லு துடிதுடித்துஒடியவன்பார்த்துவங்கி, புல்லியேநாணமுற்றுமுன்
பின்பார்த்து போக்கறியான்மனந்தளாந்துவங்குவானே. ௫௮௦

வங்கிமிகநிற்கையிலேநீதான்சென்று இயல்பானமுட்டையையடக்
கம்பண்ணி, ஆங்கிகொண்டேயெழும்பிஅந்தாஸ்தான மன்பாய்நீபோய்தின்

றுஅடக்கஞ்செய்ய, திங்கிலாமுட்டையையத்தானெடுத்துக்காட்டி திரமாக
நின்றுஅஷ்டகாசம்பண்ணி, பாங்காகராஜனிடஞ்சென்றால்மந்தா பாரி
லுள்ளோரதிசயிப்பார்பரிந்துகாரே. ௫௮௧

இக்கோலச்சித்து.

காரப்பாவினோதமயச்சித்துசொன்னேன் கலங்காமல்இக்கோலச்சி
த்துகேளு, பாரப்பாகடுகட்டிதூங்குஞ்சிட்டு பண்பாகப்பெண்சிட்டிப்பி
டித்துவந்து, சீரப்பாமஞ்சள்நிறச்சிட்டைதானுஞ் செம்மையுளஅடக்க
மாய்செய்துகொண்டு, காரப்பாளனுமிச்சம்பழத்தைக்கட்டி கடையினி
ல்வைக்கிறேனெடுத்துப்பாரே. ௫௮௨

பாரொன்றுகடையையீகவிழ்த்துமுன்னே பழத்தைமுன்னேயடக்
கம்பண்ணிசிட்டைவைத்து,காரொன்றுதேவியைநீதொழுதுபோற்றிக் க
டக்கப்போய்நின்றவனையெடுக்கச்சொல்லி, யேரொன்றுபழம்ஒடிப்போ
வென்றேதான் எல்லோருமேயறியச்சொல்லுமுன்னே, நேரொன்றுவோ
டியவன்பெட்டியைத்தான்திறப்பான் நின்றசிட்டுபறந்தோடிமயங்குவா
னே. ௫௮௩

வானென்றபழம்பறந்துபோருமுன்னே மக்களேஅழைக்கிறேன்பா
ரொன்றுசொல்லி, தானென்றசபைசுற்றியோடிவந்து தப்பாமல்பாரொன்
வேபழத்தைக்கட்டி,தேனென்றபயசளதிசயமாய்ப்பார்ப்பார் சிவசிவாபி
ரட்டானவிதையப்பா, மானென்றஇக்கோலச்சித்துச்சொன்னேன் மகத்
தானஅரவினுடசித்துகேளே. ௫௮௪

அரளின்சித்து.

கேளடாகிறியுடபித்துவாங்கி கிருபையுள்ளஇக்கோலங்கடச்சேர்த்
து,மான்டாமத்தித்தச்சிமிழில்வைத்து மக்களேபுற்றருகேநின்றுகொண்
டு,வேளடாளரித்தமையைப்புற்றில்தேய்த்து விசையாகநீயிருக்கஅறவஞ்
சீறி, வாளடாபோவவுமேஅரவம்நின்று மதிமயங்கியலகுக்கட்டியாடுந்தா
னே. ௫௮௫

தானென்றஅரவுதன்னைக்கையால்பற்றி தான்பிடித்துராஜரிடஞ்ச
திராயோடி,தேனென்றமுத்தமிட்டுஅமுதமீந்து சிப்பாகஆட்டிவைத்தா
ரரசனப்போ, கோனென்றசித்தனிவனாகுமென்று குணமாகவேருவாரி
சைகொடுப்பானப்போ,வானென்றமறப்புமையைத்திலதம்போட்டு வண்
மையுடன்மறைந்துவிடுமைந்தாபாரே. ௫௮௬

மனத்தியக்கச்சித்து.

பாரப்பாமறைந்தவுடன்சபையெல்லோரும் பாங்கானஅதிசயந்தா
னென்றுசொல்வார்,ஆறப்பாஅறிவார்கள்சித்துமார்க்கம் அதிசயித்துளவ
ராலேஅறியப்போமோ,சீரப்பாஅரவினுடசித்துசொன்னேன் செகசால
மனத்தியக்கச்சித்துகேளே,வாஃப்பாமுற்றினதோர்தேங்கையைவாங்கி வ
யணமதாய்தானுடைத்துமைந்தாகேளே. ௫௮௭

கேள்ப்பா ஒருமுடியைத்திருளிக்கொண்டு கெட்டியாயெலிபிடித்து சொல்லக்கேளுநாளப்பா தினம்பார்த்துமுடிக்குள்ளெலியை நன்றாகவைத்து ஒருமுடி நன்றுப்பொருந்தி, சேலப்பாவுடைத்தவாய்தெரியாமல்தான் திரமாகவச்சிரத்தின்பசையூட்டி, சாலப்பாமஞ்சள்தனைய தின்மேல் பூசி சமர்த்தாகக்காயவைத்துஜாலம்பண்ணே. ௫௮௮

சாலமென்னசபைகூடிநடுவேவின்று தயவாகத்தேங்காயைக்கையிலேந்தி, கோலமென்னகூகதேங்காயைப்பாரு கூப்பிட்டாலோடிவெகுசுற்றாக்கற்றும், ஓலமென்றேதான்கூவிதேங்காயைவைத்து வேடிவிளையாடெனவேயுகந்துசொல்லே, தாலமென்றுநிழைகயிலேதேங்காய்க்குள்ளே தானிருந்துளவிபிரண்டதாபத்தாலே. ௫௮௯

தாபமென்றதேங்காய்தானுருண்டதாலே சபையில்நின்றமூடரொல்லாமதிசயமாய்ப்பார்த்து, தூபமென்றேதேங்காய்தான் மந்திரத்தின்விசையால் நொடிக்குமுன்னேவெகுசுற்றாக்கற்றதப்பா, கோபமென்றகோமையிலாப்புலத்தியனையேபா கூறுகெட்டளவியிருந்தகூறுகாணார், லாடமென்றுலாபம்வெகுசிதிகள்சேரும் ராச்சியத்தோரதிசயிப்பாரன்றாம்பா. ௫௯௦

முத்துதிருஞ்சித்து.

பாரப்பாமனத்தியக்கச்சித்துசொன்னேன் பண்பாணமுத்துதிருஞ்சித்துகேளு, காரப்பாகுண்டுமணிபாப்பிடுகு கருவானளட்டியுடனித்துச்சேர்த்து, சாரப்பாமதைப்பூஅபின்செஞ்சாவுஞ் சமனாகஅஞ்சதுவுமொன்றாச்ச்சேர்த்து, வீரப்பாசெய்யாமல்இங்கோலத்தால்விரடங்கமைபோலே ஆட்டிவாங்கே. ௫௯௧

வாங்கப்பாகருப்பிடித்துநாலுக்கொன்று மைந்தனேகரைத்ததையும்பாருசெய்து, சாங்கமாய்கரைத்ததொருமருந்தைப்பாங்கில் சமாசமாய்கரைத்ததையுமடுப்பில்வைத்து, பாங்காகக்கிண்டிவரில்மெழுகுபோல பக்குவமாய்த்தானெடுத்துபதனம்பண்ணி, திங்கில்லாமெழுகுதனில்பணவிடைதான்கொண்டால் சிறப்பாகச்சிறித்தவனுமகிழுவானே. ௫௯௨

வானப்பாகெற்சிதங்களிட்டாப்போலே வலுவாகச்சிரிக்கையிலே வாய்கீரோடும், தேனப்பாவென்னினுந்வாயைச்சப்பி திகையாமல்சிரித்திவோனப்பாசொன்னேன், தானப்பாமுத்துதிருஞ்சித்துசொன்னேன் தன்மையுடன்தீயெரியுஞ்சித்துகேளு, தோணப்பாசொல்லுகிறேன்புலத்தியனையேபா தொழுண்ணேதீயெரியவகையைக்கேளே. ௫௯௩

தீயெரியுஞ்சித்து,

வகையானகெந்தகழுஞ்சுடன்கூட்டி மகத்தானதிமுறுகப்பாஷாணஞ்சேர்த்து, தகையாமல்முன்றுமொன்றாய்பொடித்துக்கொண்டு சமர்த்தாகப்பிங்கானில்பதனம்பண்ணி, பகையானபஞ்சகளைக்குவித்துக்கொ

ண்டு பஞ்சகணிகைப்பொடியைப்பணப் போற்றாவி, பனையானபனையெழு
ம்பிஅப்பாசொன்னேன் புகழிலவம்பஞ்சிப்பொறியெறியுந்தானே.கூசு
தீயழியஞ்சித்தா.

தானென்றதீயெறியுஞ்சித்துசொன்னேன் தன்மையுடன்தீயழிய
ம்சித்துகேளு, கோனென்றதீயெறியுப்புதுமைமைந்தா குதீப்பாசப்பூ
ணத்தைக்குவித்துப்பார்த்து, தானென்றஅசம்போக்கீதானென்று தன்
மையுடன்தொழுதுசலம்வானென்றேதா, மோனென்றமோனமுடன்செ
பிக்கும்போதில் மூர்க்கமதாய்மேகசலம்பொழியுந்தானே.கூசு

தானவனாய்நின்றதீயெறியும்போது தகையடங்கமேகசலமதியிற்
சென்று,கானவலுவானதீயெங்கேயென்று கனகசடையனிலோரும்போ
ற்றுவார்கள், தோனவலுவானதொருஇந்தவித்தை சித்தருக்குயெய்தும
டாருபஞ்சித்து, பூணவரிதானதொருசித்துசொன்னேன் புதுமைபுடன்
வழிநடக்கும்சித்துகேளே.கூசு

வழிநடக்குஞ்சித்து.

சித்தென்னசந்தணமுப்பூங்குட்டி சிக்கிரத்திலமுதம்விட்டுபுழு
ஞ்சேர்த்து, முத்தானரீதனிற்கரைத்துக்கொண்டு மூர்க்கமுள்ளகல்லுப்
பைஅனாத்துமைந்தா, விஸ்தாரமாகவேகாவிற்ப்புசி விசையாகநடக்குத
ற்குத்தகையோஇல்லை,மத்தானவினாயுரைத்துநாவில்திற்றி மூர்க்கமுடன்
முதங்கொள்வகையைக்கேளே.கூசு

அடக்குமதிச்சித்து.

வானென்னநொடிக்குமுன்னே அண்டஞ்சுற்றி மூர்க்கமுடனிரு
பிடத்திற்காணலாகும்,தகையில்லாவழிநடக்குஞ்சித்துசொன்னேன் சன்
மையுடநடக்குமதிச்சித்துகேளு நகையாமல்லவனியையநீயடக்கம்பண்ணி
ல்லோரைத்தான்பணிர்துநன்மையாக, பகையிலப்பூணத்தைச்செய்த
துக்கொண்டு பருதிமதிச்சுடரொளியைப்பற்றுபற்றே.கூசு

பற்றுவதுபூணத்தைபத்தினுக்கால் பார்க்கின்றசித்துவித்தைகள்
லாந்தன்னுள், முற்றமதையடக்கும்பூணந்தானையா முடருடனேயேசலா
யெடுக்காதப்பா,சித்துவித்தைசகலமுநீயாடும்போதில் சிவசிவாபூணமே
யென்றுபோற்று,சத்தமுள்ளமனதானுல்லல்லஞ்சித்தி தொடுகுறியிலா
தமாவைத்தொண்டுபண்ணே.கூசு

பண்ணப்பா அடக்குமதிசித்துசொன்னேன் பருத்தறிவாய்ப்பண
ரண்டுநூறுக்குள்ளே,விண்ணப்பாமன்னுமுதல்மன்னுய்விண்ணில் வே
ந்தருனக்கெதிருண்டோவிளம்பக்கேளு, கண்ணப்பாதிந்தநூல்காலனித்
தை கருவானஇந்திரமயேந்திரசாலம்,மண்ணப்பாபொன் குருப்பூச்சன்
னம் மணிமந்திர அவுஷதமும்வகைசொன்னேனே.சா

சொன்னேனே ஆயிரத்திருநூறுக்குள் தொடுத்தறிபால்சுருமுடிச்
கவகை யுஞ்சொன்னேன்,முன்னுனகாய்ப்பத்திரசகலசித்தம் மூர்க்கமுடன்

பாடின நூலார்தான்காண்பார், கண்ணானபரிபாஷை எல்லாந்தோற்றுங்கரு
வானகருக்களெல்லாங்காணுங்காணும், என்னுணையிந்த நூல்கடினமாக இ
ருக்குதென்று சொல்லாதேயிருத்திப்பாரே. சுராக

இருத்திமெள்ளப்பார்க்கையிலே ஒளிதான்வீசும் என்னசொல்வே
ன் ஒளிமேலே வெளிதான்காணும், தருக்களென்றகருக்களெல்லாமிதிவே
காணுஞ் சதாசிவனுமேனம்மணியுமிதிவேகாணும். குருக்களென்றபரா
பரத்திக்குறியுந்தோன்றுங் குணமானகுண்டலியுமெதினோகாணும், கரு
க்களென்றகருக்களெல்லாமிதனிற்றேன்றுங் கற்பூரதீபமதைக்காணுகா
ணே. சுராக

ஞானமார்க்கம்.

காணுதற்குக்கருவானஞானமார்க்கம் கருத்துறவே சொல்லுகிறேன்
மைந்தாகேளு, பூணுதற்குச்சொல்லவிலைகளுவாம்பாரு பொன்கோடியி
ந்தாலும் நூலியாதே, பூணுதற்குக்கருத்தாகக்கற்பங்கொண்டு வற்பனமா
யடுவின்முடிவைப்பார்த்து, தோணுதற்குத்தோணுமடாஞானமார்க்கஞ்
சுருதிமுடிவானபொருள் சொல்லுமேனே. சுராக

சொல்லுகிறேன் அஞ்செழுத்து அஞ்சமுகமானுல் சுருக்கான ஆறுமு
கமென்றுகேட்டால், வெல்லுவேன்புலத்தியனே சொல்லக்கேளு வேதா
ந்தசுருதிமுடிவாறுதலமாகும், நல்லுறவாம்போசகபூரகமும்நின்று நன்மை
யுடன்வீற்றிருக்குங்கும்பகமேயாகும், புல்லுறவாய்நின்றபனிமணிபோ
லாகும் புகழுநவமணிபோலாம்நாதகுருவாமே. சுராக

நாதமென்ற அஞ்செழுத்துக்காதாரமான நடுவானபூரணந்தானுமே
ழுத்துமாகும், பேதமென்றேபேதமெல்லாமெழுத்தேயாகும் பிசகானு
அஞ்செழுத்துமுன்றெழுத்துமாகும், கோதமென்றகுற்றமில்லாசுரும
ணியுமாகுங் குருவானமுலமணிகிரீடமாகும், வேதமென்றமலர்க்கொழு
ந்தின்வாசமதுவாகும் வாசமுண்டுவாசமில்லாநேசமாமே. சுராக

நேசமுடனிருப்பவர்தான்மையந்தாமெந்தா நெறிபெற்ற ஆறுமுகம
வோகாண்பார், பாசமற்றபெரியோரும்பணிந்துநின்று பாமகுருவான
தொருஆறுமுகமாகும், வாசமுற்றநவக்கிரகத்தாதியான வலுவான அனுக்
கிரகமாறுமுகமப்பா, தேசியென்றசிவதலமுமாறுமுகமாமாகும் தெவிட்
டாதமதியமுதமாறுமுகமாமே. சுராக

ஆமப்பாபூரணத்தினருளைப்பற்றி அப்பதியைக்கால்நிறத்தி அதின்
மேல்நின்று, நாமப்பாமுலமென்றநாடிதன்னால் நனியாமல்கழினைபென்ற
நாடிதன்னால், தாமப்பா அதில்பூட்டி ரோசகமேபண்ணி தன்மையுடன்பூரக
மாய்நின்றுகொண்டு, சோமப்பாபூரணத்தைக்கொண்டாயானால் சிவசுவா
ஆறுமுகச்செயல்காண்பாயே, சுராக

காணப்பா ஆதியந்தம்பொருளைததானும் சுருவாகத்தானறிந்துநடு
வைப்பற்றி, பூணப்பா ஒருமனதாய்பூணுபூணு புத்தியுடனாண்டதினால்
பொறிகள்தோணும், தாமப்பாதன்மயமாய்நின்றபோதன்னில் சக்கரமு

மட்சாமூர்தானேதோற்றந், தேனப்பா அமுதமேன்ற அமுதத்தோன்றுத்
தெளிவான அமுதமுண்டுதெளிந்துபாரே. சுரு

தெளிவான மனத்தோர்க்கு இந்நூல்வேணும் சிவமோகமாவதற்கு
இந்நூல்வேணும், அழியாதவாசித்தமிழ்நூல்வேணும் அரிசனமவனத்
துக்கிந்நூல்வேணும், வழியானவழி துறைக்குமிழ்நூல்வேணும் வாய்ப்ப
ம்நோக்குகற்கு இந்நூல்வேணும் நெளிதான நூல்களுக்கு இந்நூல்வேணு
ம் நெரபணியிட்டு நூலைப்பாரே. சுரு

பாரப்பாபதியறிய இந்நூல்வேணும் பாயோகமென்பதற்குமவன
ம்வேணும், காரப்பாசிவம்வேணுஞ்சித்துவேணுங்களங் கமறசற்கருவை
க்காணவேணுஞ், சாரப்பாசமாதிகற்பஞ்சமாதவேணுஞ் சதிராகந்திய
டநாட்டம்வேணும், ஆரப்பா அறிவார்கள்ஞானமார்க்கம் அப்பனேபூண
த்தையழுத்திப்பாரே. சுரு

பார்க்கையிலே அண்டபகிரண்டமென்னம் பண்பாசப்பூணத்திலு
தித்தவாறும், கார்க்கையிலேபூணத்தினருவிபாய்ந்து கற்புநிதாபரங்கள்
பதித்தாப்போலே, சேர்க்கையிலேமதிதானுநதெளிவாய்ப்பாந்தா சேரும
டாகுரியனிவாறியப்போறா, ஏற்றையுடன் அகாரமதினாகாரத்தோன்றி
இன்பமுள்ளமகா மொடுவிந்துநாலே. சுரு

நாலானவிந்துவிலே அனந்தன்கோமன் நாடிப்பார்திரோதியோடுநா
தாந்தந்தான், மேலானவுகாரமதிற்சத்தியோடு வியானியுஞ்சமனைமுதல்உ
ன்மனைதானப்பா, சேலானசருணைதருமருடி சேர்க்கையுள்ள அனந்தை
முதலுனையோடு, காலான அருதிசிறுதைதுநாலுந்தான் கண்டபார்சிவக
லையைக்காட்டினோமே. சுரு

ஆமப்பாசோடசத்தின்கலையுள்ளாகி அருள்தீபம்நோக்குதற்குத்தி
றவுகோல்தான், ஓமப்பாவுகாரந்தான்மின்போல்மின்ன மூலமென்றநாடி
யிலேமுழங்கிநிற்கும், நாமப்பா அகாரந்தானிருதயத்தள்ளே நாடியே அக்
கினிபோற்பிரபைவீசந், தாமப்பாமகாரந்தான்கண்டத்துள்ளே தயவான
பதிகோடிகாந்தியாமே. சுரு

காந்தியாம்விந்துவப்பாய்மின்போல்விசி கண்டமேல்அங்குலம்நாக்க
டந்துகாணுஞ், சாந்தியாம்புருவநசொர்ந்தசாலஞ் சந்திரன்போல்விசமக்
குசம்புங்காணும், பாந்தியமாய்தினந்தோ அம்பழக்கமாகில் பார்பகனேக
ற்பூத்தேகமாகுஞ், சேர்ந்துபார்திதற்குமேல்அங்குலமுன்னுனல் செப்ப
கிறேன்சோடசத்தின்கலைதானோமே. சுரு

ஆமப்பாபூசைபோலே தூபமொழி அகிலேனேசேர்ந்தாக்கா லுந்
தன்தேகம், போமப்பாகத்திடு அதுதற்குமேலே புகழாடமுன்னுந்நிதடந்
தாயானால், ஓமப்பாநாதகலைமாணிக்கம் போல் ஒளிவிக்கால்மாறினனிப்
பாரு, நாமப்பாநாதாத்தஉச்சிமீதில் நாலொய்மீன்கோடியொளிப்போலாமே.

ஒளியாகுமாதிரைதானைக்கால்வைத்து ஆணிப்பாபிடித்தவிடம்
பொய்யாய்ப்போரும், அழியாதபெரின்பமோட்சயி அதுகடத்தஅங்

குலநாலப்பால்செல்ல, சுழியாதசத்திகலைவிபரம்பின்னி காணுமடாமா
காணிமாத்தினாதான்வைச்ச, தனிப்பாய்ந்தசுடர்போலேயுந்தன்தேகந் தா
இகுஞ்சத்தியடிமருவிக்காணே. கூகக

மருவியே அஞ்சலம்நால்கடந்தபார்த்தால் மைந்தனேவியாபினியு
ங்கலைதானின்று, அருவியே ஆதித்தனொளிபோல்வீசும் அரைக்காணிமா
த்தினாதானங்கேயும், பாவியேபூசுதொலுந்தன்தேகம் பாணவைப்போ
ல்காந்தியகாப்பத்திப்பாயும், மருவியேதோத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே ம
கத்தானசித்திமுத்திவருகந்தானே. கூகக

தானுனவுச்சிவெளிகடந்தப்பாலே சமனகளைதளதளந் தூவிபோல்
மின்னும், மாணுமாத்தினாதான்கால்மகாணி மனக்கண்ணுல்தன்கண்
னுலமருவிப்பாரு, தேனானதேகமப்பாஒளிபோல்காணுந் திரமாகவுன்ம
னையைமேவிப்பாரு, கோணானவிசேஷஒளிபோல்வீசும் குணமாகஆரை
க்காணிமாத்தினாதானேதே. கூகஅ

ஒதப்பாஒளிபோலேயுந்தன்தேகம் ஒன்றுமில்லைப்பிடித்தஇடம்பொ
யார்ப்போகும், நாடப்பாஅண்டபிரண்டமெல்லாம் நாடலாமோடலா
மனைகஞ்சித்தி, நீதப்பாஆதாரமற்றினின்றால் நிலைத்துதப்பாதேகமது
ற்போல்காணும், வாதமப்பாபாக்கியமாம்வாசிமூலம் வனாந்தாக்கால்சமா
திக்குள்வழியுமாச்சே. கூகக

ஆச்சப்பாஇதிலொன்றுதப்பிவிட்டால் அரகாதித்தசித்துபொய்
யார்ப்போகும், மாச்சப்பாபோகாதேமைந்தாசொன்னேன் மந்திரந்தானு
ரறிவார்மைந்தாகேளு, மூச்சப்பாநீங்காரமதுனுள்வித்து மூட்டினுல்திரி
கோணமுனையுங்காணும், காச்சப்பாமணிக்குளிகைமூட்டியாடுங் கசடற
வேயாண்டொன்றிலதுவுஞ்சித்தே. கூஉய

குருமுறை.

சித்திக்குங்குருமுறையைச்சொல்லக்கேளு சிவாயநமஅவ்வோடே
சவ்வுங்கூட்டி முத்திக்குப்பாதையிதுமைந்தாசொன்னேன் முனைடுவா
ஞ்சுழிமுனையில்முத்திகண்டேன், சத்திக்குச்சவ்வுண்டுசித்தியாக சதாசி
வமாயவ்வுண்டிசமைந்ததப்பா, பத்திக்குமொழிபோலேஒன்றாய்காணும்
பாங்குபெறஅஞ்செழுத்தால்பணிந்திடாயே. கூஉக

பணிந்திட்டஅஞ்செழுத்தால்மூன்றெழுத்தைப்பாரு பாங்கானள
ட்டெழுத்தும்வாலையாச்ச, கனிந்திட்டஎட்டெழுத்தால்பனத்தைப்பாரு
கருவானசுயம்புலிங்கம்கண்ணில்காணும், தனிந்திட்டஅஞ்செழுத்தைப்
பிடித்துவாங்கி தாயானவோரெழுத்தைத்தாக்கிப்பார்த்தால், அணிந்திட
டஅஞ்செழுத்துக்குயிரேதோன்றும் அரகாவோரெழுத்தையார்காண்
பாரே. கூஉஉ

காணி துளவராலுமூலஞ்சங்காண்பவரேசுவையோசுவன்முத்தர்,
பூணரிதுவுலகத்திலுமாண்பாக்கையா போக்கோடேயே றுதற்குப்பொரு
ளைக்காணும், தோணரிதுளவராலுங்காணப்போமே சுழிநிறந்துமேலாது

ஞ்சுடர் விட்டாப்போல், பேணரி துளன்மகனேமனம்பேயாகும் பின்னறி
ந்துமுன்னறிந்துகுருவைக்காரோ. கூஉ௩

காரப்பாகளங்கமன்றிசுழினைக்குள்ளே சுற்பூரீபமதில்கருத்தோ
டொக்க, ஏறப்பாவாசிலெ னண்டுகனலைத்தூண்டி என்மக்காள்நிரா தாரங்க
டந்தப்பாலே, சேரப்பாசுழினைபற்றிவிட்டநாலைச் சேர்ந்தேதானிசம்விட்
பெரத்துக்குள்ளாய், நேரப்பாமனந்தனும்புநேரொட்டாது நிலைத்தவ
னேசிவயோகீதான்பாரோ. கூஉ௪

பாப்பாவசியவென்றும்பவசியென்றும் பண்பாகச்சிவயவென்று
முன்றுதிரமாறு, நேரப்பாபிரானுயமென்றதாச்சு நேர்ந்தேதானொன்றி
திரந்தீர்ந்தாயானால், ஆரப்பாவுந்தேகம்பொன்னிரம்போல்காணும் ஆ
கராஅமுதமதுசித்திப்பாயுள், காரப்பாபிரானுயம்நேமயேமம் கூடியே
யோகத்திற்குறிகண்ணாட்டே. கூஉ௫

நாட்டவேயோகத்தில்குறிகண்ணாட்டு நலமாகக்கும்மென்றதாதத்
துள்ளே, கூட்டவேலும்ஆம்மென்றோது குறிப்பாகஉம்அம்மென்றே
த்து, ஆட்டவேலுஷ்டசத்திளமுத்தீதாச்சு அஞ்செழுத்துமிதிநாடேஅ
ப்பாமாறு, கீட்டவேலுஷ்டசத்திளமுத்தீதாச்சு அஞ்செழுத்துமிதிநாடேஅ
ல்லாம்தருகுந்தானே. கூஉ௬

தருகமப்பாசிவவாலைமுத்துக்கூட்டி தாக்கினுலஷ்டகர்மந்தானே
யாமும், வருகமப்பாவாதசித்திகாயித்தி மகத்தானயோகசித்தினானமெ
ய்தும், உருகமப்பாறிங்காரமதனிற்பூட்டி ஒருகோடிநூல்கனிலையொளி
த்தார்பாரு, பருகமப்பாசிவவாலைமுத்தைமாரி பாடினார்சாத்திரங்கள்
பார்த்துத்தேரோ. கூஉ௭

தேவவேசத்திசிவயிந்நூல்காட்டுஞ் செகத்திலேயிந்நூல்போல்செ
ப்பாபைதயா, நேரவேலுபிரத்தெண்மலருக்குள்ளே நிற்குதடாஅமுதமங்
கேரீதான்கொள்ளு, கூறமென்றாநாலைதுபாவங்கேது கூடினூல்காசிசெ
ன்றுவொளிபொற்காணும், ஆவேசொல்லிவைத்தேன்மஷ்டசித்தி அரு
ளானபூரணமும்புனைவிதிநானே. கூஉ௮

நானென்றநீட்டசைவிசைக்குவைப்பு தயவானமேழுருகீர்காரமெல்
லாம், எனென்றதயிலமொடு மிகுதற்கம் உரப்பாணபறபமொடுசெந்து
ங்கள், கோனென்ற இந்நிரமபொந்திரசாலங் கோகாணங்கசகாணமப்பாசெ
ஞ் நானென்ற ஆணவத்தாலிந்தநூலை நாட்டினேன்செகத்தேர்க்குக்கா
ண்பிராசேத. கூஉ௯

கோகாணம்.

காணப்பாஇந்தநூல்கிட்டெதுமருமை சுருவானிகண்டாக்காதுயிர்
போல்காண்பாண், வினப்பாவென்றநீமறதியாலே வெருளினிட்டித்திந்நா
லைப்பேசுக்கேண்டாம், காணப்பா ஆதியென்றகற்பங்கொண்டு வுணத்தயி
கக்கேசரத்தினுன்னிப்பார்த்து, தேனப்பாவென்றதொருஅமுதங்கொ
ண்டு திரமானமவுனமதைக்காருவாரோ. கூஉ௧௦

காரப்பாருருபதத்திலுள்ளோக்கி கமலமென்றமுலமதிவிருந்து
கொண்டு, விசப்பாசெய்யாமல்கும்பகத்தேநின்றுவிசையாசபூசத்தால்

குலநாலப்பால்கெல்ல, சுழியாத சத்திகலாவியோல் பின்னி காணுமடாமா
காணிமாத்தினாதான் வைக்க, தவிர்பாய்ந்தகடர் போலேயுந்தன்தேகந் தா
லுஞ்சுத்தியடிமருனிக்காணே. கூககூ

மருவியே அங்குலம்நால்கடந்தப்பார்க்கால் மைந்தனேவியாபினியு
ங்கலைதானின்று, அருவியே அத்தித்தனெனியோல்வீசும் அரைக்காணிமா
த்தினாதானங்கேசியும், பாலியேபூசுதொலுந்தன்தேகம் பாணவைப்போ
ல்காந்தியதாய்பத்திப்பாயும், மருவியேதோத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே ம
கத்தானசித்திமுத்திவருகந்தானே. கூகக

தானுனவுச்சிவெளிகடந்தப்பாலே சமனகளைதளதவந் துரவியோல்
பின்னும், மாணுமாத்தினாதான்கால்மாகாணி மனக்கண்ணுல்தன்கண்
ணுலமருவிப்பாரு, தேனானதேகமப்பாலுனியோல்காணுந் திரமாகவுன்ம
னையமேவிப்பாரு, கோணானவிகோடி ஒனியோல்வீசும் குணமாககரை
க்காணிமாத்தினாதானேதே. கூகஅ

ஒதப்பாலுனியோலேயுந்தன்தேகம் ஒன்றுமில்லைப்பிடித்தஇடம்போ
யார்ப்போகும், நாடப்பா அண்டபகிரண்டமெல்லாம் நாடலாமோடலா
மனேகஞ்சித்தி, நீதப்பா ஆதாரமாவில்நின்றால் நிலைத்துதப்பாதேகமதுக
ற்போல்காணும், வாதமப்பாபாக்கியமாம்வாகிமுலம் வனாந்தாக்கால்சமா
திக்குள்வழியுமாச்சே. கூககூ

ஆச்சப்பா இதிலொன்றுதப்பினிட்டால் அரகாசுத்தித்தித்துபாய்
யாய்ப்போகும், மாச்சப்பாபோகாதேமைந்தாசொன்னேன் மந்திரந்தானு
ரறிவார்மைந்தாகேளு, மூச்சப்பாநீங்காரமதனுள்வித்து மூட்டினுல்திரி
கோணமுனையுங்காணும், காச்சப்பாமணிக்குளிகமுட்டியாடுங் கசடற
வேயாண்டொன்றிலதுவுஞ்சித்தே. கூஉய

குருமுறை.

சித்திக்குங்குருமுறையைச்சொல்லக்கேளு சிவாயநமஅவ்வோடே
சவ்வுங்கூட்டி, முத்திக்குப்பாதையிதுமைந் ாசொன்னேன் முனைநடுவா
ஞ்சுழிமுனையில்முத்திகண்டேன், சத்திக்குச்சவ்வுண்டுசித்தியாக சதாசி
வமாயவ்வுண்ணெசமைந்ததப்பா, பத்திக்குமொழியோலேஒன்றாய்காணும்
பாங்குபெறஅஞ்செழுத்தால்பணிந்திடாயே. கூஉக

பணிந்திட்டஅஞ்செழுத்தால்மூன்றெழுத்தைப்பாரு பாங்கானள
ட்டெழுத்தும்வாலையாச்ச, கணிந்திட்டஎட்டெழுத்தால்மனத்தைப்பாரு
கருவானசுபம்புலிங்கம்கண்ணில்காணும், தணிந்திட்டஅஞ்செழுத்தைப்
பிடித்துவாங்கி தாயானவோரெழுத்தைத்தாக்கிப்பார்த்தால், அணிந்திட்
டஅஞ்செழுத்துக்குயிரேதோன்றும் அரகாவோரெழுத்தையார்காண்
பாரே. கூஉஉ

காணரிதுளவராலுமுலகுட்சங்காண்பவரேசிவையாகிவன்முத்தர்,
பூணரிதுவுலகத்திலுமாண்பாக்கையா போக்கோடேயே துதற்குப்போரு
ணக்காணர், தோணரிதுளவராலுங்காணப்போமே சுழிநிறத்துமேலாது

ஞ்சுடர் ஸிட்டாப்போல், பேணரி துளம்மகனேமனம்பேயாகும் பின்னறி
ந்துமுன்னறிந்துகுருவைக்காரோ. சுஉ௩

காரப்பாகளங்கமன்றிகழினைக்குள்ளே சுற்பூரீபமதில்தருத்தோ
டொக்க, ஏறப்பாவாசிலெ ண்டுகனலைத்தூண்டி என்மக்காள் திராதாங்க
டந்தப்பாலே, சோப்பாசுழினைபற்றிவிட்டநாலைச் சேர்த்தேதானிசம்விட்
பொத்துக்குள்ளாய், நேரப்பாமனந்தனும்புநேரோட்டாது நிலைத்தவ
னேசிவயோநீதான்பாரோ. சுஉ௪

பாப்பாவசியவென்றும்பவசியென்றும் பண்பாகச்சிவயவென்று
முன்றுதிரமாறு, நேரப்பாபிரானுயமென்றதாச்ச நேர்த்தேதான்னொன்றி
திரத்தீர்ந்தாயானால், ஆரப்பாவுந்தேகம்பொன்னிரம்போல்காணும் ஆர
கராஅமுதமதுசித்திப்பாயுள், காரப்பாபிரானுயம்நேமயேமம் சுடியே
யோகத்திற்குறிகண்ணாட்டே. சுஉ௫

நாட்டவேயோகத்திற்குறிகண்ணாட்டு கலமாகக்கும்மென்றதாதத்
துள்ளே, சுட்டவேலும்ஆம்மென்றோது குறிப்பாகஉம்அம்மென்றே
த்து, ஆட்டவேஅஷ்டசத்திளமுத்தீதாச்ச அஞ்செழுத்துயிதிதூட்டேஅ
ப்பாமாறு, கீட்டவேஎட்டெட்டுதொழிலுமாம் நீரினைத்துகேட்டதே
ல்லாம்தருகுந்தானே. சுஉ௬

தருகும்ப்பாசிவவாலைஎழுத்தின்கூட்டி தாக்கினுலஷ்டகர்மந்தானே
யாமும், வருகும்ப்பாவாதசித்திகாயசித்தி மகத்தானயோகசித்திரானமெ
ய்தாம், உருகும்ப்பாறிங்காமதனிற்பூட்டி ஒருகோடிநூல்களிலேயொளி
த்தார்பாரு, பருகும்ப்பாசிவவாலைஎழுத்ததைமாறி பாடினார்சாத்திரக்கள்
பார்த்துத்தேதோ. சுஉ௭

தேவவேசத்திசிவயிந்நூல்காட்டுஞ் செகத்திலேயிந்நூல்போல்செ
ப்பாபையா, நேரவேயுயிர்த்தென்மலருக்குள்ளே நிற்குதடாஅமுதமங்
கேரீதான்னொள்ளு, கூறலென்றாநவேதுபாவங்கேது சுடினூல்காசெ
ன்றுவொளிபொற்காணும், ஆரவேசொல்லிவைத்தேன்மஷ்டசித்தி சுரு
ளானபூரணமும்பூரணவிதிதானே. சுஉ௮

நானென்றநீட்டைவிதிராக்குவைப்பு தயவானமேழுருரீசாரமென
லாம், நானென்றதயிலபொட்டுகற்கம் உரப்பாணபறபமொடுசெந்து
ங்கள், கோனென்றதுநீதிமபொந்திரசாலை கோகாணங்கசகாமப்பாசே
ஞ் நானென்றதுவைத்தாலிந்தநூலை நாட்டினேன்செகத்தோர்க்குக்கா
ண்பிரமதே. சுஉ௯

கோகாணம்.

காணப்பா இந்தநூல்கிட்டெதுமருமை சுருவானிகண்டாக்காதுயிர்
போல்காண்பான், வினப்பாவென்றமேறதியாலே வெகுளினிட்டுஇந்நூ
லைப்பேசவேண்டாம், காணப்பா ஆதிபென்றகற்பங்கொண்டு வணாத்தய்
கக்கேசாத்திலுன்னிப்பார்த்து, தேனப்பாவென்றதொருஅமுதங்கொ
ண்டு திரமானமவுனமதைக்காருவாரோ. சுஉ௧௦

காப்பாருருபதத்திலருளைகோக்கி கமலமென்றமூலமதிலிருந்த
கொண்டு, வினப்பாசெய்யாமலும்பசத்தீதின்னுவிசையாசுபூசத்தி

ரோசகத்தைப்பண்ணு, நேரப்பாநின்றுகொண்டுதொட்டவிடமசைக்க நேரானரோசகத்தாலசையும்பாரு, ஜரப்பாஅறிவார்கள் கோகரணவித்தை அப்பனெதொட்டவிடஞ்சுழிக்கும்பாரோ.

௬௩௧

கேசகரணம்.

பாரப்பாசெசகரணஞ்சொல்லக்கேளு பாங்கானபூரணத்தைப்பற்றிக்கொண்டு, நேரப்பாமூலமென்றசுழியைநாட்டி நேர்சரியாய்ரோசகத்தால்பூரகத்தைப்பற்றி, தோப்பாகும்பகத்திலின்றுகொண்டு திறமாகவிசைநாடியசைக்கும்போது, சேரப்பாசெவிமென்மெசையும்பாரு செப்பக்கேள்செசகரணமாகுந்தானே.

௬௩௨

தானென்றமந்திரமாஞ்சாலவித்தை தயவானகோகரணங்கேசகரணமப்பா, மாநென்றசாலததிலனைகஞ்சொன்னேன் மசத்தானசித்துவித்தையனைகஞ்சொன்னேன், ஊநென்றகருவித்தையனைகம்சொன்னேன் உண்மையுள்ளசுன்னமதுஒடுங்கிச்சொன்னேன், தேநென்றசெயநீருந்திராவகமுஞ்சொன்னேன் செயமானபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே.

௬௩௩

பன்னிரண்டிங்காராசமடையர்தானும் பாவமென்றவஞ்சகமேசெய்வார்செய்வார், புண்ணியமேதானினையார்போதமில்லார் போதமில்லாப்பானிகள்தான்குடிஞ்செய்வார், கண்ணிமைக்குள்சுற்றமென்றுகருத்தாய்க்காரார் கடைகெட்டபானிகள்தான்வஞ்சகம்தென்று, குண்ணியதோர்பாவமென்றுங்கொடுமைசெய்வார் குடிக்கெட்டசண்டாளர் தனக்குங்கேளே.

௬௩௪

சத்துருமாரணம்.

கேளப்பாசத்துருமாரணத்தைச்சொல்வேன் செடியானநாய்பயிரி னடைவாங்கி, தாளப்பாபதினாமடிப்பதாக தன்மையுடன்தான்மடித்து வடிவமேற்கேளு, தேளப்பாலிங்கோலமையால்மைந்தா சிவசிவாசத்துருவின்மேனாநாட்டி, கோளப்பாலிங்காயமதினமேற்பூசி கொண்டையோலசற்றியதைப்பந்துபண்ணே.

௬௩௫

பண்ணியதோர்பந்தாசனைமயானருத்திரன் பதியிருக்குமிடந்தனிலேகுண்டஞ்செய்து, வுண்ணியோபிசிலேவளைதன்னிற்சென்று ஓமம்வளாகுண்டமதிப்பதியவைத்த, சென்னியிகத்தானனையஸ்நானம்பண்ணி சித்திரத்திலிருவாணத்துடனெமைந்தா, கண்ணிமையாலோடிவந்துசாம்பல்தன்னிள் தான்பிரண்டிளமுத்திருந்துதம்பனமேசெய்யே.

௬௩௬

செய்யப்பாருண்டமதின்கிட்டவந்து சிவயலென்றுதெற்குமுகமாகிவின்று, பையப்பாயவசியென்றிருந்துமைந்தா பக்குவமாய்வசியலென்று அனலைவைத்து, மையப்பாரெண்டுவசைகருவால்மைந்தா மசத்தானஅவ்வுழுட்டிமைந்தாரீயும், மெய்யப்பாநெய்யென்றகேசரியினையால்மேன்பாடாநசியலென்றுஓமம்பண்ணே.

௬௩௭

பண்ணப்பா ஓமமதுகழைகக்குள்ளே பாங்கானசாராயந்தன்னைவா
ங்கி, விண்ணப்பாதானோக்கி அதனிலிட்டால் வெகுசுருக்காய்ச்சிபிடிக்கும்
ப்போமைந்தா, கண்ணப்பாதான்முடிமண்ணைவாரி கருவாயென்றுகீச
னக்கப்போட்டு, வண்ணப்பாதிக்கையில்ஸ்நானம்பண்ணி உம்மெனவே
தானிருக்குமிடத்திற்செல்லே. சுஉஅ

செல்லவேநாளுக்குளாய்மைந்தா செடங்கனாந்துஅனல்மீறிதேக
த்துள்ளே, சொல்லவேபழிபிறக்குமிடமாய்மைந்தா தொல்லுகிளம்போ
லேசுமன்றுமாண்பர், துள்ளவேசெயலற்றுடப்பார்மைந்தா சுருக்கானக
ருவித்தைசொல்லாநாயா, கொல்லவேநினைத்ததொருபகவைமைந்தா
கொட்டினுத்தோஷமில்லை எனச்சொன்னாரே. சுஉக

சொன்னுள்ளேக்குருவும்புலத்தியனையோ தொடுகுறிபோல்முப்
பொருளுந்துவககமாக, கண்ணாக்காண்பித்தோனவனையாசான் களங்கம
ற்றசற்குருவைக்காருகாரு, எந்நோம்சற்குருவைமனதிற்காணஇயல்பொன்
றுசொல்லுகிற இன்பங்கேளு, பொன்னுனபொருள்போலேயவனாக்காரு
புத்தியுடன்வாமனத்தைக்கனியப்பாரே. சுஉய

கனிபாணபலருசியும்புசிக்கும்போது கால்திட்டமித்திவாய்குருவு
க்கப்பா, தனியாகநின்றதயதுவைத்தாயையா தாய்தந்தைபோலவுமேத
யவுமாவார், ஜினியாதமோட்சகதியருளுஞ்செய்வார் ஜடம்பிலக்கஅமுதா
சம்செதுத்திவைப்பார், மணியானசிரோமணியின்மணியையிவார் மகாம
ந்திரசொருபியெனவசனிப்பாரே. சுஉக

வசியம்.

பாரப்பாசத்துரு நாணத்தைச்சொன்னேன் பண்பானவசியமொ
ன்றுபகரக்கேளு, நேரப்பாபந்திரத்தால்வசியமொன்று நிலைத்ததொருசு
ருவுமையால்வசியமொன்று, ஆரப்பாஅறிவார்கள் ஒண்ணிதந்தானும் அ
ப்பனேமந்திரத்தால்வசியங்கேளு, மாபப்பாசத்திவயிரண்டுக்கூட்டிமா
க்கமுடன்மாறுவதால்வரிசைகேளே. சுஉஉ

கோளப்பாஇடதுசையில்விபூதிவைத்து கெணிதமுடன்பாப்பியதி
ற்கழியும்நாட்டி, ஆளப்பாநசானியம்பார்த்துக்கொண்டு அன்பாகச்சிவசி
வயென்றறிந்தாராநில், கோளப்பாஒன்றுமில்லைபகைதான்வெல்லுங் கூர்
மையுடன்விபூதியைநீகுறிப்பாய்ப்பூசி, லாபப்பாமிதமுள்ளவிபூதிதன்னை
மைந்தனேஉள்ளுக்குப்பொசித்திடாயே. சுஉக

பொசித்திடுநீமைந்தாகேள் தினமுமையாபுத்தியுடன்யிருக்கப்பகை
ருரெல்லாம், பசித்திடுவார்தாகமதுபோலேமைந்தா பாணாமாசன்முதல்
தேவதைகள்முழுதுங், கசித்திடுமீஸ்திரீவசியம்வசியமெல்லங் கன்கா
ணத்தோணுமடாகருவாயப்பாரு, நசித்திடுவினோதமமமானதெல்லா நன்
மையுடனிரண்டுமுத்தைநயமாய்ப்பாரே. சுஉச

பாரப்பாஒண்டுமுத்துநயனமாகும் பாங்காகொண்டையுமேசு
ழினைத்தேற்றி, காரப்பாரோசசபூகந்தான்ஒண்டுக் கருத்துறவேருர்பக

த்தில்காக்கப்பண்ணி, வீரப்பாசெய்யாமல்மைந்தர்கேளு வேண்டினதோர்
நேரமெலாங்கணம்போலாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்சிவயோகவாழ்க்கை
அப்பனேபுலத்தியனையின்னங்கேளே. சுசுரு

இன்னங்கேள்சிவயோகவாழ்க்கைதன்னைஇயல்பானநயனமதைமே
ருங்கேற்றி, சொன்னதொருகயிலாசமேருகன்னிள் சுடர்கோடிகாந்தியாய்
ரவிதான்னிசு, மன்னவனேகாந்திக்கப்புறந்தைநின்று மனோன்மணியின்
கருணைகளைபென்னசொல்வேன், மின்னொளியிள்ளொருமின்றாதோன்
ஆ மின்னொளியிலுன்மனைதமேவிப்பாரே. சுசுசு

சீனைவைப்பு.

பாரப்பாசாக்கினுடவைப்புக்கேளு பாருப்புதன்னுடனேகல்லுப்புந்
கூட்டி, ஊரப்பாபழச்சாறுதயிருக்கூட்டி உடன்கூத்துபாண்டத்திலி
ட்டுமுடி, காப்பாகுழிவெட்டிஒருவைப்போட்டு கருவானபாண்டமதை
வதின்மேல்வைத்து, சேரப்பாளருப்போட்டுச்சமாதிவைத்தால் திரமாக
மண்டலத்திலசினமாச்சே. சுசுஎ

பூனைவைப்பு.

ஆச்சப்பாபூத்தின்னைவைப்புக்கேளு அரகாசினமொடுநாதங்கூட்டி, நீ
ச்சப்பாகுந்திரிக்கஇடைதான்கேர்க்கு லீனைவாகததான்பொடித்துசெய
நீர்விட்டு, முச்சப்பாபோகாமல்காய்தான்கூட்டி முன்னவனைத்தரன்பணிந்
துசுப்பிக்கேற்றி, பாச்சப்பாநெல்லிச்சும்பாணைதன்னிள் பக்குவமாய்
வைத்தெடுக்கப்பூரமாச்சே. சுசுஅ

ஆச்சப்பாபூரமதுகாரமென்பார் அன்பானசவுக்காரவழலைஎன்பார்,
காச்சப்பாரவிபீசமென்பார்சித்தர் கருவானஅக்கினியின்கோத்திரமென்
பார், பாச்சப்பாவாதத்துக்கில்லாவிட்டால் பாயாதுசாக்கொன்றும்பழுந்
காதையா, நீச்சப்பாகுநீச்சுரவியில்மைந்தா நெடியானரவியறிவார்நிலைத்
திடாரே. சுசுசு

நிலையாதுசன்னத்துக்கீதில்லாவிட்டால் நேரானகுளிகைக்குமாகு
மாகும், சிலையானகற்பத்துக்காதிபீடம் சோந்துநின்றமேழகுக்குமாகிபீ
டத்துலையானசெயர்க்குமாகிபீடம் சுருக்கானபூத்துக்காதிக்கேளு, நிலை
யானவெண்காரவைப்புக்கேளு மேதினியிலாரறிவார்லவணப்போக்கே. ()

வெண்காரவைப்பு.

போக்கானிலவுப்புகல்லுப்போடு புதழாபைபடிகத்தூளண்டவித்து,
தாக்கானமணிஉருந்துமாவோடோக்க தனிச்சன்னிப்பால்வார்த்துக்கண்
டிமைந்தா, ஆக்கானபாணைதனிலிட்டுமுடி அருமையுள்ளசிறுநீறுங்கூடவி
ட்டு, நீங்காமல்மண்டலந்தான்சமாதிவைத்தால் நிலைத்ததொருவெண்கார
ப்பலகையாச்சே. சுருக

ஆச்சப்பாவெண்காரந்தன்னுன்மைந்தா அப்பனையுண்டாச்சுசாக்
கோகோடி, காச்சப்பாவுருங்கினதுக்காதியாகும் கருவானவேதைக்குமா
லாகும், பாச்சப்பாசத்துகருங்குயிலையாகும் பாவானநீருங்கும்சன்ன

த்துக்கும், பேச்சான வெடியுப்புசினம் மொண்டில் பிலமான வுளுந்தினுடமா வைச்சேரே.

கூடு

சேரப்பாகள்ளிப்பால்விட்டுநன்றும் திரமாகக்கிண்டிநன்றும்பாண்ட த்திலிட்டு, நீரப்பாவிட்டுநன்றும்சமாதிவைத்தால் நிசமாகத்துப்பநிறவே ண்காரமாச்சு, காரப்பாவெண்காரம்பொரிக்காரம்மொண்டிங் கருவாளிதான றிவார்மற்றோர்காணார், பேரப்பாசொல்லவென்றாலவேயில்லை பிசகாத சாரத்தைச்சொல்லக்கேளே.

கூடு

சாவைப்பு

கோளப்பாகரிமாவும்சிறுமாவோடு கெடியான அமுசி யோடு ஆனின்ரீ ரும், நீளப்பா அஞ்சுவனாரீருங்கூட்டி நிலைத்தவெடியுப்புடனே கல்லுச்ச ன்னம், வேளப்பாளித்தோனைத்தியானம்செய்து விசையானரீர்நின்றப டியேதாக்கி, கோளப்பாவாராமல்பாண்டத்துட்டி கோனென்றஇடமதி லேசமாதிவையே.

கூடு

வையப்பாமண்டலத்துக்கப்பால்ரீயு மைந்தனேசார்வாகிடுத்துப் பாரு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்காரசாரம் மெய்யானசாரமதையார்தா ன்காண்பார், கையப்பாவுதவுவதுபோலேமக்காள் கைப்பானவுப்புக்குவ றுதியாச்சு, மெய்யாதசாராகடிபட்டுதானால் எழும்பாமல்வீறடக்கும்சார்ந் தானே.

கூடு

சாரமென்றால்வழலைகடிக்கொண்டுதானால் சாக்கனைத்துமாண்டுதடா தப்பேயில்லை, காரமென்றகருவழலைக்கடி தானப்பா கடுஞ்சருக்குச்சாரத் துக்கதிகமாகும், பாரமென்றசாரமதைப்பணியவேணும் பணிந்ததொரு சாரத்தால்நிறுத்தவேணும், ஆரமென்றஅதிகாரகாரமப்பா அனைத்துயிரு க்குடலுயிரோயறிந்துபாரே.

கூடு

பாரப்பாவாதத்துக்காதியாகும் படியேறகெவுனத்துக்காதியாகும், காரப்பாகற்பத்துக்குயிரோயாகும் கருவானசெயநீர்க்குமாதியாகும், நேரப் பாபூரணத்துக்குயிர்தானாதி நினைவானஅறிவுக்கு முதமாகி, தோப்பாகா ரசாரத்தைக்கண்டு தேர்ந்துமனதொன்றுனசெயலைப்பாரே.

கூடு

துரிசுவைப்பு.

பாரப்பா துரிசினுடவைப்புக்கேளு பாங்கானகல்லுப்புசினங்கூட்டி, காரப்பாபழச்சாறுந்தயிருங்கூட்டி தன்மையுள்ள அமுரியதுங்கூடச்சோ த்து, சேரப்பாதாம்பிரப்பாத் திரத்தில்மைந்தா செம்மையுடன்றழிவெட் டிமைந்தாரீயும், காரப்பாகேசரியினெருவைக்கொட்டி கருவானபாத்தி த்தையதின்மேல்வையே.

கூடு

வையப்பாவாய்முடிமேலுங்கொட்டி வளமாகத்தான்முடிமைந்தா கேளு, மெய்யப்பாசதாசிவத்தைப்போற்றிரீயு மேன்மையுடன்மண்டல த்துக்கப்பால்வாங்கி, செய்யப்பா ஆறவிட்டுத்திறந்துபாரு சிவசிவான் சொல்லேன் துருசநேர்மை, கையப்பாபுளிப்புடனேபுளப்புசேர்ந்து கழி வானகறுப்புடனேசேர்ந்துபோச்சே.

கூடு

போச்சபபாகளிப்புடனேயுப்புசேர்த்து பொருமிகத்தானுறைந்து
கருசியாச்ச, ஆச்சப்பாவெகுதுருசுதுருசியாட்டு அடங்காதசுன்னத்துக்
காதியாகும், மூச்சப்பாவெகுதுருசுகெவுனம்பரயும் மூதண்டகுருவுக்கு
இதுவேயாதி, நீச்சப்பாவெகுநீச்சதுருசார்காண்பார் நெறிபெற்றசற்கு
ருவுந்துடியாம்பாரோ. கூகூ

துடியென்பார்கண்டொன்பார்விஷயியென்பார் துலங்குபச்சைஅ
க்கினியின்யீசமென்பார், ரடிகொண்டதுடியென்பாராதியென்பார் அரக
ராஜனைக்குஅந்தமென்பார், கடிதானசத்தியென்பார்நீலமென்பார் காமனு
க்குச்சத்துருவாங்கண்ணையென்பார், முடிகொண்டஆகாசமுதலேயென்
ன்பார் முத்திவேகுதுருசாகுமுதலைப்பாரோ. கூகூ

பாஷாணவைப்பு.

பாரப்பாசினமொன்றுவெடியுப்பொன்று பரமானலிந்துடனேமூ
ன்றுங்குட்டி, சேரப்பாதாம்பிரக்கிண்ணத்துள்ளே சேர்க்கையிலேகேசரி
யின்நெய்யைவார்த்து, நேரப்பா மேற்கிண்ணத்தாலேமூடி நிலைத்ததொரு
பாண்டத்தில்மண்ணும்விண்ணும், சாரப்பாபாண்டத்திலிட்டுநல்ல சுரு
வாகவட்டகையையதின்மேல்வையே. கூகூ

வைத்ததின்மேல்முன்போலேநிறையக்கொட்டி வாகாகமேல்மூடிம
ண்ணும்செய்து, விஸ்தாரமாகவேநீயடுப்பில்வைத்து வீறடங்கவொருசா
மமெரிப்பாய்மைந்தா, முத்தானநிறம்போலேநாலும்சேர்த்து மெழுகு
போலுருகியதுவொன்றுப்சேரும்; பத்தானபூரணத்தைத்தியானப்பண்
ணி பதமாகஆறவிட்டுஎடுத்துப்பாரோ. கூகூ

பாரப்பாவட்டகைக்குள்ளிருகிறல்ல பளிங்கதுபோல்பாஷாணம்ப
ண்பாய்காணும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்பாஷாணத்தை அறிந்தவர்களறிவர்
களம்பரத்தை, மேரப்பாளன்பார்களவெண்கண்டொன்பார் விசையானம
தியென்பார்நிலவுப்பென்பார், சாரப்பாசாராக்குநாகமென்பார் சகலசாக்
கானதற்கும்சத்துருதான்பாரோ. கூகூ

பார்க்கவென்றுலெந்தனுடகாவியத்தில் பக்குவமாய்சாக்குவைப்பு
முறையைச்சொன்னேன், மார்க்கமுடனைநூற்றில்கட்டுமுறையோடு மக
த்தானநூற்றில்மெழுகுமுறைசொன்னேன், சேர்க்கையுடனண்ணா
ற்றில்திராவகத்தினோடு செப்பமுள்ளமுந்நூற்றில்செந்தூரம்சொன்னே
ன், காக்கவேசற்பமுறைநீநூற்றில்சொன்னேன் சுருணையுள்ளபுதைதிய
னையின்னங்கேளே. கூகூ

கேளப்பாகற்பவகைநூற்றில்சொன்னேன் தெர்வமெல்லாந்தானடங்
கெழுநூறும்பாரு, ஆளப்பாலோகமாரணத்தைநன்றாய் அப்பனேஎன்ப
துக்குள்ளடக்கிப்பாடி, தேளப்பா கொட்டுதல்போல்வழியும்சொன்னேன்
திரும்பவொருநூற்றிலேதான் திறமாய்ப்பைந்தா, கேளப்பாவாராமச்சத்
ருமித்துரு குணமாகச் சொன்னதையூகொடுப்பார்பாரோ. கூகூ

பார்த்தவர்கள் மனங்கனியநடந்தாயானால் பண்பாகமுறைகள் தனி
ராமலையா, கார்த்தவர்களின் திருவாரப்பாசொன்னேன் கனகப் பெருந்தா
லுமுறைசொல்லார்கள், நாற்றிசையுமறியவேதானிந்தநூலில் நலமாகக்
கைமுறைகள் நன்றாய்த் தோணும், பூத்தடிவார்வாசனை தான்மிகவேதோன்
றும் பூவறியார்க்கென்னவரும்புகலக்கேளே.

௯௯௭

கேளப்பாவுலகத்திழுன்னோர்தாமுங்கி ருபையுடனன்மைதுன்
மைமொண்டும்பாடி, நாளப்பாதினம்பார்த்து அறியவென்று நன்மையுடன்
ஜோசியமுப்பதிவேபாடி, கோளப்பாவாராமலுலகமீதில் கொட்டினாசாத்
திரந்தானென்னசொல்வேன், மாளப்பாவன்றசொல்லாகாதென்று மானி
டர்கணுல்முறையைப்பார்த்தார்பாரே.

௯௯௮

பார்த்தவர்கள் குருமொழியைப்பாராமல்தான் பதரோடேநெல்வாரி
த்தூற்றுவார்போல், கூத்தானகூத்தாடிசிலம்பங்காட்டி கொடிதானநூல்க
ளைத்தான்பழிப்பானப்பா, நாற்றிசையுந்தான்தேடி குருவைக்கண்டு நன்
மையுடன்வணங்கியவர்பாதம்போற்றி. கார்த்ததினாற்பெண்ணுனக்குச்சொ
ல்வேன்கேளு கனகம்போர்நன்மைதுன்மைகாட்டுவாரே.

௯௯௯

காட்டினால்நன்மையிலேநின்றமைந்தா கசடறவேதுன்மையேகண்டு
தேறி, மாட்டினால்ஜோசியத்தைமனதிற்காணும் மார்க்கமென்றஅமுதத்
தைப்பானம்பண்ணு, பூட்டினால்தாள் திறந்துவுலகத்துள்ளே புதுமையெ
குபுதுமைகளைக்கண்டுதேறி, ஆட்டினால்பலத்திலேறலாகும் அப்பதியி
லேறிமெள்ள அமுதங்கொள்ளே.

௧௦௦௦

கொள்ளப்பாபூணத்தைக்கொண்டுதேறி குணமாகமனதறிவால்கு
ருவைக்கண்டு, விள்ளப்பாவுணதுடையபாட்டையெல்லாம் விண்டதினால்
மனமகிழ்ந்து அருட்பாலீவார், செல்லப்பாஅதிற்பிறகுசாத்திரத்தைத்
தேடி சிவசிவாகண்டதெல்லாமெழுதிப்போட்டு, சொல்லப்பாமனக்கண்
ணிநருள்கண்ணாலே சொன்னதினாற்பொருளடக்கந்தோனும்பாரே. ()

கெந்திபாஷாணம்.

பாரப்பா கெந்திபாஷாணந்தன்னை பகருகிறேன்புலத்தியபைப்பண்பா
ய்க்கேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திரசந்தன்னை அனைத்திருவாயதிற்பி
றகுசெயநீர்வாங்கி, காரப்பாபூமியுடநாதந்தன்னை கருவாகத்திசநாதம்வா
ங்கிமைந்தா, சேரப்பாமுன்னொன்னரீரில்மைந்தா சேர்த்துங்கிக்கரைக்க
வேயனலாம்பாரே.

௧௦௦௧

பாரப்பா அனல்மீறிகடும்போதன்னில் பக்துவமாய்முப்பூவுங்காலு
ங்கூட்டி, சேரப்பா அடிமுடியங்கூடச்சேர்த்து திரமாகக்கிண்டியதைமேல்
வாய்முடி, மாரப்பாமண்சிலைவலியச்செய்து மைந்தனே அடுப்பேற்றி அலை
வில்லாமல், காரப்பா அலைவில்லாப்பாண்டந்தன்னில் கருக்கவேதனைல்லுட
யெய்தித்திடாரே.

௧௦௦௨

எரிக்கவேமருந்தெல்லாம்பாண்டத்தள்ளே யிளகிமெள்ளவுருகியது கல்போற்சேருந், தறுக்கவே அனலாறும்போதுமைந்தா தப்பாமலுடைத் துமிகத்தயவால்வாங்கி, பெருக்கவேபிங்கானில்பதனம்பண்ணி பெருமையுளமவுனமதாய்குருவைப்போற்றி, உருக்குவெண்ணையிதுவாகுமென்று மைந்தா உண்மையுடன்குன்றிநிறையெடுத்துக்கொள்ளே. சுஎச

எடுத்ததொருகெந்தியுடமகிமைகேளு என்னசொல்வேன்புலத்தி யனை அடக்கமாக, தொடுத்தவெள்ளினாறுக்குந்தால்மைந்தா சகமாகவய னசொல்லமுடியாதையா, அடுத்தொருவர்கெந்திமுறைகேட்டாலுந்தான் ஆறிவாரென்றுநீயகலதில்லா, முடித்தொருபூவாசமறிவோர்க்கெய்து முர்க்கமுடனிந்நுலைப்பதமைப்பண்ணே. சுஎடு

செவிரசம்.

பண்ணப்பாசெவிரியுடமுறையைக்கேளு பண்பானபுலத்தியனைஅ றிவுள்ளானே, விண்ணப்பாலவணமொடுகாரசாரம் விசையானபடிகமொ டுபூரணமுங்கூட்டி, கண்ணப்பாமஞ்சளென்றகருவுங்கூட்டி கருக்கூட்டிக லவத்திலாட்டிநன்றாய், மண்ணப்பாசட்டிதனில்வைத்துமைந்தா மைந்த னே அடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. சுஎச

எரித்திடவேசட்டிக்குள்மருந்துதானு யிளகிமெள்ளவுருகியதுமஞ் சள்போலே, பெருத்தகல்லுப்போலுறைந்துமஞ்சளாக பெருமையுளகெ வுரியென்றபேயோகுங், குறித்தபொருள்காதியென்றகெவிரியாகுங் கு ணமானகெவிரசமுறைதானப்பா, பரித்தகடுஇதற்குநிகரோவ்வாதையா பாலகனையிதினுடையபரிசுகேளே. சுஎஎ

சேளப்பாஅஷ்டமாயோகமெல்லாங் கெம்பிரமாய்ப்பழுக்குமிதினு டையநேர்மை, 'நாளப்பாநானிலொருநாளிற்றானும் நன்மையுள்ளஅட்சய னும்வருவாரப்பா, வேளப்பாளரித்தசிவன் அட்சயன்தனக்கு வேண்டியே ஒருவார்த்தையீந்தாரப்பா, ஆளப்பாஅவ்வார்த்தைகேளுகேளு அன்பா யோன்றட்சயமாயிருவென்றோ. சுஎஅ

வென்றதொருஅட்சயத்துக்குயிரோதன்னில் வேதாந்தசத்திசிவமி ரண்டுங்கூட்டி, கொண்டதொருஅட்சரத்தைக்குறியின்நாட்டி குருவாயொ ன்றட்சயமென்றுருவைநாட்டு, அண்டர்தொழவுருவேற்றிநின்றபூதி அ ன்பாகநீயெடுத்துடைந்தாகேளு, கண்டதொருபதார்த்தமதிலனுவாய்ப் போட்டு கைகீட்டியெடுக்கஅதுதுலையாதெண்ணே. சுஎக

துலையாதஅட்சரத்தையார்தான்காண்பார் துடியானகெவுளுதிமார் க்கமார்ச்சும், மலையாமலட்சரத்தைமவுனமாக மார்க்கமுடனோதியேமனது ட்தொண்டால், அலையாமல்பூரணத்தைநோக்கலாகும் அப்போதுமதியமு தங்கொள்ளலாகும், சிலையானதேசமதுஅழியாதப்பா சிவசிவாபூரணத்தி ன்செய்ந்தான்பாரே. சுஅடி

சவ்விரவைப்பு.

பாரப்பாசவ்விரவைப்புக்கேளு பரமானவெடியுப்புபத்தாங்காச்சல், காரப்பாகல்லுப்புசினக்காரங் கட்டியதோர்நவாச்சாரஞ்சவுக்காரந்தான், வீரப்பாதானடங்கும்பொரிக்காரந்தான் வெள்ளியென்றதுருகடனேபேதி கெந்தி, சேரப்பாமுப்பூவுங்கூடக்கூட்டி சேர்த்துமிகத்துகைபார்க்கப்பத் துமாச்சே.

கூ அக

ஆச்சப்பாபத்துவகைசாக்கொன்றாக அனைத்துமேஅந்திடைக்குச் சூதஞ்சேர்த்து, பாச்சப்பாகலவத்தில்பொடியைத்தாக்கி பார்க்கையிலேச சமாண்டுமொன்றாய்ப்போகும், நீச்சப்பாசெயரீரல்பிசரிக்கொண்டு நேர் மையுடன்காசியென்றகுப்பிக்கேற்றி, காச்சப்பாமண்சிலைபூஞ்செய்து க ருவானகுப்பிதனைப்பதனம்பண்ணே.

கூ அஉ

பண்ணியதோர்குப்பிதனைபாண்டத்தள்ளே பக்குவமாயுப்போடு பதிவாய்ப்போட்டு, உண்ணியேகுப்பிதனைநடுவேவைத்துவுத்தமனேமே லுமந்தப்பொடியைப்போட்டு, நண்ணுறவேபாண்டமதினவாயையமுடிநல மாகமண்சிலைநன்றாய்ச்செய்து, தண்ணுறவாய்குருபனைத்தொழுதுபோ ற்றி தயவானஅனல்முட்டி அடுப்பிலேற்றே.

கூ அங

ஏற்றியேசருகுகம்புவிநகிலே இதமாசப்பதினாறுசாமமாட்டி, ஆ ற்றியேபாண்டமதிலுடைத்துமைந்தா அதிலிருக்குங்குப்பியைநீயன்பா ய்வாங்கி, போற்றியேயுடைத்துப்பார்மதிபோல்காணும் புதுமையுடன்கி ள்ளிப்பார்கல்போற்காணு, நேத்தியென்னவயிரம்போல்லுனியேவிச சேர் மையுளவீரனுடவளமைகேளே.

கூ அச

கேளப்பாமுன்போலேகலவத்திட்டு கெனிதமுடன்பொடித்தான் றாய்மாவதாக்கி, தேளப்பாகொட்டிதல்போலசெயநீர்விட்டு தாமாக்கே சரியைக்குப்பிக்கேற்றி, கோளப்பாவாராமல்பாண்டத்தள்ளே குளமாக முன்போலேகுப்பிவைத்து, தாளப்பாமேல்முடிமண்ணுஞ்செய்து சப்பா மலடுப்பேற்றியெரித்திடாயே.

கூ அடு

எரியப்பாநாறுசாமமாட்டி எரித்தபதன்சட்டியின்பேல்நெல்லைப் போட்டால், பொரியப்பாஎழும்பியதுவிழுந்துதானால்புத்தியுள்ளபுலத்தி யனேபதந்தானென்று, குறியப்பாமறவாமற்பூசைபண்ணி குளிரமட்டும் நீயிறுத்துஎடுத்துப்பாரு, வரியப்பாதானோடிவீரந்தானும் வாகாகஜிநாம டக்குச்சாக்குமாச்சே.

கூ அசு

ஆச்சப்பாஇன்னமொருமடக்குச்சொல்வேன் அரகாமுன்போலே கலவத்திட்டு, தேச்சப்பாபொடித்திடுவாய்மாவதாக செப்பமுன்னசெயர் ரால்மாவைக்கிண்டி, பாச்சப்பாகுப்பிதனில்பதனமாக பக்குவமாய்ப்பதான டைத்துமண்ணுஞ்செய்து, முச்சப்பாதானடங்கலகைபோட்டு புதி யமாய்ப்பாண்டமதிற்பதியவையே.

கூ அசு

வையப்பாஅடுப்பேற்றித்தீயைமுட்டி வரிசையாய்முன்பே லேயு டெத்துமைந்தா, பையப்பாஅறுசாமமெரித்தபின்பு பக்குவமாட

னைத்திருப்பும்போது, கையப்பாசாயாமல்நிதானமாக கைமுறையாய்கிரு
கியபின்சலாவைவாங்கி,செய்யப்பாமேல்முடிசீலைசெய்து திறமாகத்தியே
ரித்துஇறக்குவாயே. கூ ௮௮

இறக்கியபின் னுறவிட்டுத்தூப்பாரு இறுகிவெகுவலுவாகஇருக்
கும்வீரம், உருக்கமுள்ளவீரமென்னவீரமென்றால் உத்தமனைசவ்வீரமி
துவேயாச்சு, கருக்களென்றகருக்களெல்லாம்வீரம்வீரங் கருவாகஇன்ன
மொருமடக்குக்கேளு, பெருக்கவேசவ்வீரக்கட்டிவாங்கி பெருமையுள்ள
செயரீரில்தோய்த்துப்போடே, கூ ௮௯

போடப்பாவிமுகத்தில்பத்துமுறைதானும்புகழானவீரமதுஎன்ன
சொல்லேன்,நாடப்பாசெயரீரின்வலுவினாலே நாவடங்காவீரவலுவென்
னசொல்லேன், தேடப்பாவீரமென்னசிரமேதென்றால் சிவந்தமஞ்சள்நி
றமாகுமைந்தாபாரு, கூடப்பாமஞ்சள்நிறவீரனைத்தான் கொடுமையுள்ள
என்னமதில்சிகப்புமாச்சே. கூ ௯௦

ஆச்சப்பா இவ்வீரங்கொச்சீவீரம் ஆரறிவார்கொச்சியுடஆழந்தன்
னை,நீச்சப்பாவெருச்சீசுகரையேகாணேன் நினைத்தகன்னமகாரமதுக்கா தி
யாகும், பாச்சடாகெவுனரசமணிக்ஞரல்ல பாங்கானசாரணைக்குமிதுவே
மூலம், வாச்சப்பாவேதையுடவீரம்வேணும் வலுவானரீர்மெழுக்குக்கா
திதானே. கூ ௯௧

தானென்றபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே சகலகலைக்ஞானமெலாமட
க்கம்பண்ணி, கோனென்றகுருமுறையுமடக்கண்ணி கோடானகோடிநி
த்தைகுறியுஞ்சொல்லி, தேனென்றருசிபோலேஞானஞ்சொல்லி தெவி
ட்டாதபூரணத்தின்வகையுஞ்சொல்லி, மானென்றமவுனமென்றகுறியுஞ்
சொல்லி மனமடங்கவறிவுமிகவசனித்தேனே. கூ ௯௨

வசனித்தஇந்நூல்தான்பெருநூற்கப்பா வண்மையுளசுருக்கமிதுப
ன்னிரண்டுநூறும், நிசனித்தசுருக்கமிதுகோடாகோடி நீள்நிசையிஸ்மெ
த்தவுண்டிகண்டுபாரு, பசனித்துப்பாராமல்கருவாய்ப்பாரு பார்க்கையி
லேயிந்தநூல்பருவப்பாரு,நிசனித்துகருவாகஇந்தநூலை செகத்தோர்க்கு
ச்சொல்லாதேமனதாய்ப்பாரே. கூ ௯௩

தொட்டிபாஷாணவைப்பு.

பாப்பா தொட்டிபாஷாணந்தன்னை பண்பாகவைக்குமுறைபகரக்
கேளு,காரப்பாசினமுடன்பூரங்கூட்டி கருவாகவெடியுப்புகடச்சேர்த்து,
சாரப்பாகுதமொடுநாகஞ்சேர்த்து தயவாகஅந்திடைக்குக்காரந்தங்கூட்டி,
வீரப்பாதானடங்கவெண்கருவாலாட்டி மேன்மையுடனிருப்பகலிஸ்வை
த்துமுடே. கூ ௯௪

மூடப்பாசட்டியிற்குளிருப்புகலைவைத்து மூர்க்கமுடனுப்பிட்டுமே
லுமுடி, வீடப்பாபிலப்பதற்குஅடுப்பிலேற்றி விசையாகமுச்சாமமெரித்
துவாங்கி, பாடப்பாஒன்றுமில்லையாறவிட்டு பக்குவமாயுடைத்தெடுக்க

மைந்தாகேளு, தேடப்பாதொட்டிபாஷாணமென்பார் செகத்தோர்க்குஇ
ந்தமுறைதெரியாதன்றே.

சுகடு

தெரியாதுதொட்டியுடமுறையைக்கேளு சிவசிவாநாதமதுதிரமாய்
க்கட்டும், பரியானதங்கத்தால்குருவதாச்சு பழுப்பாகும்வெள்ளிசெம்பில்
பதமாய்ப்பாரு, குறியானகுறியறிந்துகுருவைக்காத்து குணமானபூண
த்தைகக்குறிப்பாய்க்கொண்டு, அரிதானஇந்நூலைப்போற்றுவோர்க்கு ஆச்
சரியம்வெகுவித்தையறிவார்பாரே.

சுகுசு

பாரப்பாபங்கயத்தையறிவால்பாரு பதமமலர்பூணத்தைப்பதமா
ய்க்கொள்ளு, தோப்பாசெயலறிந்துதேறத்தேறி தேகவச்சீரகாயமதாயி
ருக்கவேணும், ஆரப்பாஅறிவார்க்கற்பக்கூறு அரகராகாயாதிகற்பமெ
ன்று, நோப்பாபிலையறிந்துகொள்ளமாட்டார் நினைவறிந்துமனதறிந்துநி
தானம்பாரே.

சுகுசு

பாரென்றுஞ்சிவமென்றுமழல்தானென்றும் பார்தனையேகாக்கி
தோர்வாயுவென்றுங், காரென்றுமாகாசசென்னியென்றுங் கருத்தாகத்தா
னிருந்துகருவைக்கண்டு, நேரென்றுதானறிந்து அஞ்சமொன்றுந் நினை
வாகப்பூசிக்கமைந்தாகேளு ஆவென்றுவுனக்குநிகர்சொல்வானாயா அரக
ராஅடிமுடியையமறந்திடாதே.

சுகுஅ

சிங்கிமுறை.

மறவாமல்சிங்கியுடமுறையைக்கேளு மகத்தானவெடியுப்புசீனங்க
ட்டி, உறவானகாரமதுமுன்றுமொன்றுந் உத்தமனையினுக்குநிகர்சாகங்
கூட்டி, திறமானவடிமுடியங்கூடச்சேர்த்து செம்மையுளதுருசதுவுங்கா
லுங்கூட்டி, அறமானபூக்குகையிலவைத்துவூத அப்பனையுருகியதுகுழம்
பாய்சாரே.

சுகுசு

குழம்பானபதங்கண்டுபதமுஞ்சேர்த்த குறிப்பாகக்குகையெடுத்
துமைந்தாரீயுந், தளமானதளந்தனிலேதளம்போக்கிறி தன்மையுடனதி
ல்வார்க்கஇறுகுப்போதின், நலமாகவுடைத்தெடுப்பாய்தண்டுதுண்டாய் ந
ன்மையுடமிருதாருசிங்கியாச்சு, வளமானசிங்கிதனையாறியப்போரூர் ம
கத்தானவேதைக்குசிங்கியாச்சே.

எள

சிங்கியென்றசிங்கியுடமுறையைக்கேளு சிவசிவாசெம்புவெள்ளிப்
பொன்தான்முன்றும், அங்கமதாய்குதைதனிலேயுருகும்போது ஆதியந்
தமென்றசிங்கியுடிலேபோடு, பங்கமில்லாச்சிங்கமதுஆட்டைக்கண்ட பரி
சாகமுன்றையுந்தான்கவ்வுமப்பா, சங்கையுடன்குதைதனிலேநூலுமொ
ன்றுந் தன்மையுடனுருகியதுஒன்றும்பாரே.

எளக

ஒன்றுகிஉருகிநின்றகளங்குதன்னை உடைத்துப்பார்மாய்போலேயு
திருமப்பா, நன்றாகஅப்பொடியைப்பதனம்பண்ணு நாட்டுவாய்செம்புத
னிலுந்நுற்றுக்கொன்று, குன்றுதவயதென்னசொல்லப்போதேன் குருவா
னதங்கமடாமயங்காதையா, சென்றுடஅம்பலத்தினைருளைக்காட்டுஞ் சிவ
சிவாசிங்கிமுறைநன்றும்பாரே.

எளஉ

சிக்மெமுரு.

பாரப்பாகட்டுமுறைசின்னவாங்கி பண்பாகக்கலவத்தில்பொடித்துக் கொண்டு, நோப்பாலைக்கோலத்தயிலத்தாலே நினைவாகத்தானைக்கும் போதில்லாதான், வாரப்பாசுகமொடுநாகம்விங்கம் வரிசையுள்ளகாரந்தமுட னையமுங்கட்டி, சாரப்பாஅனாத்தெடுப்பாய்நாலுசாமம் சமர்த்தாகஅனா த்தெடுக்கெடுமுருமாச்சே. எரங்

ஆச்சப்பாமெமுருலொருகாணிதூக்கி அப்பனெவெள்ளியொருகா ணிதூறில், பாச்சப்பா இம்மெமுருகைஎன்னசொல்லேவன் பகாறிதாய்துலங் குகின்றதங்கத்தாய்தான், நீச்சப்பாவெருநீச்சுசொல்லம்போமோ நிலையி ல்லாக்காயமதைநிறுத்தவேண்டி, காச்சப்பாமுலமென்றகனவிறுநுங் கனகமென்னதேகம்வச்சிரகாயமாமே. எரச

காயா திகற்பம்வல்லாரை.

காயமென்றகாயா திகற்பந்தனைகருணைபெறச்சொல்லுகிறேன்மை ந்தாகேளு, நேபமுடன்வல்லாரையாறுமாதம் நிலைத்ததொருஆரையடா ஆ ருந்திங்கள், காசகமாய்க்கொண்டுவந்துலர்த்திமைந்தா சமரசமாய்த்துளா க்கிகலவத்திட்டு, மாழமென்றதூள்தனிலேகழிஞ்சிகொள்ள மாயாதகாய மதுவலுவாய்ப்போச்சே. எரரு

கடுக்காய்கற்பம்.

போச்சென்றுவிடாமலேதினமுங்கொண்டால் போகுமடாநனாதி னாகள்சா வேயில்லை, ஆச்சென்றுகடுக்காய்தான்வருஷமொன்று அப்பனே அதின்முறையைச்சொல்லக்கேளு, வாச்சென்றுகடுக்காயைத்தகர்த்துக் கொண்டு வாமாகஅமுரிபிலேவூறப்போட்டு, காச்சென்றுமதுநாள்நான் காயப்போட்டு கணக்காகப்பத்துமுறைசத்திசெய்யே. எரசு

சுத்திசெய்தகடுக்காய்தான்செங்கடுக்காயாச்சு சுகமானகடுக்காய்த ன்முறையைக்கேளு, பத்தியுடனிடித்துவடிக்கட்டிமைந்தா பாங்கானகாக மதில்பகனஞ்செய்து, புத்தியுடன்பூரணத்தைப்பணிந்துபோற்றி புனித முடன்றோசகபூரகமுர்பண்ணி, வெற்றிபெறக்குர்பகத்தினின்றுகொண் டு வேதாந்தகற்பமதைவிரும்பிக்கொள்ளே. எரஎ

பத்தியம்.

கொள்ளடாகாலையிலேவல்லாரைகொள்ளி கொண்டபின்புமதியமதி லமுதுகொள்ளு, துள்ளடாகடுக்காயைமாலேதன்னில் தூளில்வொருகடிய னவாய்த்துணிந்துகொள்ளு, நள்ளடாமதியமதிலமுதுகொள்ளு நானொன் னுசொல்லுகிறேன்யந்தகேளு, பல்லுடனேகால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி பாலகனேவிபூதியுந்தளமாய்ப்பூசே. எரா

பூசியேரெண்டெழுத்தைஒன்றுய்க்கூட்டி பூரணமாய்செய்தபின்பு அசனங்கொள்ளு, நேசமுடனமுதுகொள்ளுசிறுபயறுகொள்ளு நேர்மை யுளசற்கரையும்பழமுங்கொள்ளு, வாசமுளபதார்த்தபெலாமகிழந்துகொ

ள்ளு மகத்தானகடுக்காய்தான் வலுவாய்ப்பாரு, பாசடனமுனாத்தபடியே
நின்றால் பலிக்குமடாகாயசித்தியோகந்தானே.

எனது

லிங்கக்கட்டு.

யோகமுள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு வுண்மையுளலிங்கமுனா
யுனாக்கக்கேளு, நாகமென்றகருநாகம்வங்கமொன்று நமமானசூதமொன்
றுகுருத்தா நொன்று, பாகமென்றசீனமொன்று ஆதியந்தம் பக்குவமொள
ங்குட்டிக்கலவத்திட்டு, ஆதமென்றசெயரீரால்பொடித்துக்கொண்டு அப்
பனேகுப்பியிட்டிளித்திடாயே.

எனது

எரித்திடவேலிந்துநின்றதானையோடி ஏகமென்றகம்பியதாயிடுகி
நிற்குங், குறித்திடவேகுளிர்ந்தபின்புவுடைத்துப்பாரு கூர்மையுளக்குப்
பிவைப்பின்கம்பியாகுந், தரித்திரமேபோய்விடுமேலிங்கங்சண்டால் தன்
மையுள்ளலிந்துவுடநாதமாகும், வருத்திமிசப்பேர்த்திடுவாய்லிங்கந்தன்
னை மகத்தானலிங்கமதினவரிசைகேளே.

எகக

கேளப்பாலிங்கமதைத்தங்கத்துட்டி கெணிதமுடன்தானெடுத்து
வைத்துக்கொண்டு, தேளப்பா கொட்டுதல்போல்வெள்ளினூற்றில் தெளி
ட்டாதலிங்கந்தங்கமொன்றுதாக்கி, கேளப்பாஅத்தங்கமென்னசொல்
வேன் குறையற்றதங்கமடாகுந்நுபாரு, வேளப்பாளரித்தசிவனெனக்கு
ச்சொன்னார் வேதார்த்தப்பனிரண்டுநூற்றில்தானே.

எக௨

தானென்றபனிரண்டுநூற்றைபைந்தா தரணிதனில்விள்ளாதேநா
வாடாதே, கோனென்றகுருபாதமேத்துக்காரு குருவானபெரியோனாவ
ணங்கிமைந்தா, தேனென்றஅமுதமதுகொண்டால்மைந்தா தேகவச்சிரகா
யமடாதிரஞ்சொன்னேனான், வீணென்றவிணருடன்வின்பேசாதேவி
ண்ணொளிக் குள்கண்ணொளியைமேலிப்பாரோ.

எக௩

பாரப்பாமதியிருந்ததிரையைப்பாரு பக்குவமாய்த்தானறிந்தபரு
வந்தன்னில், நோப்பாகதிரிருந்ததிரையைப்பாரு நின்னிடத்தில்மாறின
தைநினைவாய்கண்டு, தேரப்பாநின்மனதைஅறிவால்தேரு தேர்த்ததினால்
காயசித்திகிரமதாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்சத்திசிவந்தன்னை அறிவான
பெரியோர்களறிவார்பாரோ.

எக௪

நாகமுறை.

பாரப்பாநாகமென்றமுறையைக்கேளு பக்குவமாய்சொல்லுகிறேன்
மைந்தாமைந்தா, தேரப்பாதேகமென்றவெண்ணாகந்தான் சேர்ந்துநின்ற
கருநாகமுயிருமாச்சு, வேரப்பாஇருவகையுமொன்றேயாகும் வெடியுப்பு
நாலிலொன்றுசூதம்மொண்டுங், காரப்பாகருவுப்புநாகப்புற்றுக் கல்லுப்புக்
குண்டுமணிபருப்புங்கூட்டே.

எக௫

கூட்டியேயிடைசமனாய்க்கலவத்திட்டு குருவானகருவாலேஆட்டிக்
கொண்டு, மாட்டியேகுடைபிடித்துக்குடைச்சுள்ளைத்து மைந்தனேதுரு
சிட்டுவுலையில்வைத்து, நாட்டியேயுலையில்வைத்தலுதும்போது நன்மை

யுடனுருகியல்லோதெனியும்பாரு, வாட்டியேபதங்கண்டுதெளிந்துதான
ல் வயிரம்போல்கண்விழுந்தநாகமாச்சே. எகசு

நாசமென்றநாகமதையார்தான்காண்பார் நல்லோர்களுறிவார்கள்மற்
றோர்காணார், தேகமென்றதேகமதிலுயிர்தானின்ற திறமானவுடலாவிகா
ணார்காணார், பாதமென்றவுடலாவிதனக்குமைந்தா பண்பானபொருளது
வுங்காணமாட்டார், ஆகமென்றபொருள்தனைக்கண்டாரானால் அப்பவல்
ளோவாதசித்திராகமாச்சே. எகஎ

ஆச்சப்பாநாகமதிலஞ்சவுண்டு அஞ்சானநாகமதில்ரெண்டைக்கே
ளு, பேச்சப்பாவோன்றுமில்லோருகேது பிசகாமல்ரெண்டுமல்லோஒன்
றென்று, மூச்சப்பாபிடித்தல்லோகொன்றுபோடும் முனையானசுழிமு
னையிலுயிருமாச்சு, காச்சப்பாருகைதனிலேநாகமிட்டுருவானசத்துருயி
த்துருவைமாட்டே. எகஅ

மாட்டினதோர்நாகமதுகட்டிப்போச்சு மகத்தானகுருவாச்சுமைந்
தாகேளு, தாட்டிகமாய்க்கட்டினதைத்தானெடுத்து தன்மையுளமேருவி
லேநூற்றுக்கொன்று, காட்டினதால்சேதியென்ன சொல்லப்போறேன்நா
காதனமணியதுவுமொவ்வாதையா, தேட்டினதால்நாகமதைத்தேடவே
ணுஞ் சிவசிவாவாகையின் திரந்தான்பாரோ. எகக

பாரப்பாவுலகத்தில்வாதிசொல்லும்பார்த்தேனான்காதாக்கேட்டே
னென்றும், வீரப்பாதானடைந்துசொல்லுஞ்சேதி விள்ளுகிறேன்புலத்தி
யனெனமனதாய்க்கேளு, சாரப்பாபச்சிலையால்தங்கமாச்சு சாரமென்றவுமிநீ
ரால்தங்கமாச்சு, சாரப்பாகூணிக்காததாற்பஸ்பம்பண்ணி கண்முடிமுழி
க்குமுன்னேதங்கமாச்சே. எஉய

தங்கமென்றதங்கமதுருந்ததான்பண்ணி சலுதியிலேபத்தனாதா
ன்மாற்றைக்கண்டேன், அங்கமுடனியிஷத்திலவேதைபோட்டார் அரக
ராமண்ணதுவும்பொன்னாய்ப்போச்சு, சங்கையுடன்சண்டென்னுசொ
ல்வான்மட்டை தங்கமென்றஅங்கமதையறியாப்பாவி, பங்கமென்றவாய
கந்தைபேசும்பாவி பார்தனிலேலெத்தவுண்டெண்டுதேறே. எஉக

பெரியோர்மகிமை.

சண்டுதேர்மனமுகந்துபேசவேண்டாங் கடக்கநின்றுஅசற்றிவிட்டு
கருவைக்கேளு, பண்டுடையபாமவொளிகண்டபேர்கள்'பதறுமல்வறுமை
யொத்திருப்பாயா, தொண்டனெத்தொண்டரைப்போலுலகத்துள்
ளே சுத்தமுள்ளமானிடரைத்துலங்கிப்பார்த்து, அண்டர்பிரான்பாமருளை
யவருக்கிந்து ஆதியந்தம்நடுமுன்றுமருள்செய்வாரோ. எஉஉ

அருளானமுப்பொருளுமவருக்கிந்து அவர் தேசபிடையெல்லாமக
ற்றிக்கொண்டுஇருளானமாயகையெல்லாமகற்றிநல்ல வகாந்ததசதிட்சை
யவருக்கிந்து, பொருளானஅனுக்கிரகப்போதமிந்து புத்திமதிஇரண்டை
யுமேபோதித்தப்பா, மருண்மனவரிடமேதவமேசெய்வார் மார்க்கமுள்ள
தவமுடையாவழிதானப்பாரோ. எஉங

பாரப்பாகுருமுறையைக்காணவென்றால் பாரிமெத்தப்பாரிமெத்த
மைந்தாயைந்தா, ஆரப்பா அறிவார்சன்குருமுறைதானப்பா அதந்தயொ
ருஜிடம்பொருள்தானேவல்லேணும், னேரப்பாபொருள்தவச்சிட்டச்சா
னால் நேர்மையுடன்கிட்டுவதுதப்படியோவென்றால், தேரப்பாவுகையதில்
சென்றுதேறிசெகத்திலுள்ளநால்வகையிச்சாதிபாரே. ௨௨௨

சாதியிலேஎச்சாதியானிலென்ன தன்மையுள்ளமாளிடரித்தோடித்
கொன்று, ஆதியிலேவிட்டகுறைக்காரமுண்டு அவர்களுடையசந்தி
சேர்ந்தாயானால், சோதியென்றபொருளீவாரவெஞ்சாயப்பா கொன்ப
டியாட்டிவிக்குஞ்சோதிசோதி, வீதியென்றஇடப்பதினாறுமுழத்தன்
ளே வீடுகட்டும்வகையதனைவிளம்பக்கேளே. ௨௨௩

சமாதியிடம்.

கேளப்பாநானுஞ்ச்சதிரமாகக் கொனிசமுடன்வெட்டிநன்றம்க்க
ல்லினாலே, வாளப்பாபூயியின்கிழரைமுன்னுரும் மசந்தானபூயிசெய்வ
ரைமுன்னுரும், கேளப்பாவாராமற்சட்டித்தீர்த்து கர்மையுடன்கொழு
தற்குவகையைக்கேளு, காலப்பாபிலப்பதற்குள்ளதையில்மைந்தா கருஞ்
சார்தால்மெழுகெல்லாய்க்கடிந்திடாயே. ௨௨௪

கடுத்துவலுத்தானதின்பின்மேல்போக்கெல்லாந்தீர்ச்செய்தவெ
ண்சாந்தாற்பூசுமைந்தா, அடுத்தடுத்தநாலுதிரப்பூசுமைந்தா அடிவதுக்க
நன்றாகத்தீர்த்துத்தீர்த்து, நடுத்திரபாய்க்காய்ந்தபின்புஅறைகட்டுள்ளே
நல்லதொருசந்தனத்தின்கட்டைசீவி, வடுத்தவிராசாம்பிராணிப்பொடித்
துச்சேர்த்து மைந்தனேஅக்கினியிற்போடுபோடே. ௨௨௫

போட்டவுடனங்கையெழும்பும்வாசந்தனை பொருத்தவேளைத்
தூன்றாய்ப்பூட்டுப்பூட்டு நாட்டமுடன்மண்டலந்தான்சென்றபின்பு நிகாச
ல்தனில்நிறுத்தித்திட்டிதன்னால்பூட்டைநன்றாய்த்திறந்துபிசஆறப்போ
ட்டு புண்ணியனேதானமன்னதானஞ்செய்து, தேட்டமுடன்விட்டக்கே
யிருந்துக்கொண்டு சிவசிவாபூரணத்தைநோக்குகோக்கே. ௨௨௬

நோக்குவதுபூரணத்தைபணித்துக்கொண்டு நுண்மையுளமுப்பூளை
முடித்துக்கொண்டு, ஆக்குவதுஅமுதரசவர்க்கத்தோடே அப்பனேஅமு
துகொண்டுகற்பங்கொண்டால், நாக்குநானிஅமுதரசமென்னசொல்வென்
நாவடங்கப்பூசைபண்ணிநாட்டம்பார்த்து, வாக்குமனதொன்றாகமுப்பூச்
செய்ய வழலைமுறைதனைவழுத்துப்பழியைக்கேளே. ௨௨௭

முப்பூமுடிக்கும்வகை.

கேளப்பாஅயமானவருக்குச்சட்டி கேனிதமுள்ளஅயக்கார்த்தச்சட்
டியொன்று, வேளப்பாகாந்தமென்றசட்டியொன்று வீதடங்கும்வகையதா
ற்சட்டியொன்று, தேளப்பாகருநாகச்சட்டியொன்று தெவிட்டாதவொ
ண்ணாச்சட்டியொன்று, வாளப்பாஅயச்செம்பாச்சட்டியொன்று வாய்க்
சமுளவென்னிதன்னுற்சட்டியொன்றே. ௨௨௮

ஒன்றுனதங்கத்தால்சட்டியொன்று வுத்தமனேபத்திரமும்தான்.
தாச்சு, அன்றுநவக்கிரகபானபதாம் அப்பனேவழிமுறையாயடக்கி
கொண்டு, நன்றாகஅமுதரசனர்க்கங்கொள்ளு நன்மைபுடன்கற்பமதுஅ
படியேகொள்ளு, குன்றுதமுப்பூவின்செய்கைமார்க்கங் கூறுகிறேன்வட
முறையாய்க்கூர்ந்துகேளே. எங

ஆகியுப்பு.

கேளப்பா ஆதியென்றசவுங்காரத்தைதெனிரிதமுடன்கொண்டுவந்
விற்துகீரல். காளப்பாதெசுநாள்தான்தோய்த்துத்தோய்த்து நன்றாக
முகத்திலாய்ந்துதானால், நீளப்பாசாமதினுப்புசென்று நோனவழலை
யகைகல்லுப்பாச்சு, ஆளப்பா ஆதியென்றவுப்புமாச்சு அப்பனேநாதவிற்து
வுப்புக்கேளே. எஙஉ

நாதவிற்துப்பு.

உப்பானசத்திசிவமீண்டுக்கட்டி உடன்கேருபூமுடன்காதங்குட்
டி, செப்பானஅயம்உருக்குச்சட்டிதன்னில் சேர்க்கையுடனானமுங்க
காத்துவைத்தால், அப்பானதெனிகிறுத்துபாத்திரமெட்டில் அனையளவு
சுட்டுவிழுகத்திலவைத்தால், கைப்பானவுப்புதுவுமெட்டாநாளில் கடுங்
காரவுப்புதுவல்லினையுந்தானே. எஙங

கீளைந்தவொருவுப்புதுக்குநாமங்கேளு விசையானசத்திசிவவுப்பு
தாச்சு, வளைந்தசிவசத்தியுப்பின்மார்க்கங்கேளு மகத்தானசிவத்தினடிச
த்திகுட்டி, உளைந்தவருவுப்புடனேயிற்துகுட்டி உடன்கேர்த்துஅயக்காந்
தச்சட்டிதன்னில், குழைத்தநன்றாய்க்கரைத்திறுத்துதெனிலைமைந்தா
கூர்மையுடன்பாத்திரத்திற்குணமாய்வாரே. எஙச

வார்த்துநன்றாய்விழுகத்தில்காயக்காய வளமையுள்ளவுப்பாசும்ப
த்தாநாளில், கார்த்துமிகவுப்பெடுத்துவைத்துக்கொண்டு கலங்காமல்கீழ
றையில்பதனம்பண்ணி, சேர்த்துமிகமுப்பூவுமொன்றாய்க்குட்டி செயமா
னஅயமுறுக்குச்சட்டிதன்னில், தாற்றிநன்றாய்செயரீரில்கரைத்துமைந்தா
தபவாகவிழுகத்தில்காயப்போடே. எஙரு

மோட்டவுடனுப்பாகுமைந்தாகேளு புசுமானஅயக்காந்தச்சட்டித
ன்னில், தேட்டமுடன்போட்டுநன்றாய்செயரீர்வார்த்து திரளவேகரைத்
துவிழுகத்திற்போட்டு, நாட்டமுடனவொள்தானுப்பேயாகு நன்மையு
டவுப்பெடுத்துச்சொல்லக்கேளு, வாட்டமிலாக்காந்தமதின்சட்டிதன்னில்
வார்த்துவெய்யெயரீரைமைந்தபாரே. எஙசு

பாரானவுப்பெடுத்துக்கரைத்துமைந்தா பதிவாகவிழுகத்திலவை
த்திப்போற்று, கோகண்டாநாளுப்பேயாகும் நிசமாகவுப்பெடுத்துசொ
கைகேளு. வீரானநாகமதின்சட்டிதன்னில் விசையாகவுப்பிட்டுசெயரீர்
வார்த்து, கூருகவிழுகத்திலவைத்தாயானால் குறையாதவுப்பாகுங்குரு
வாம்பாரே. எஙஎ

பாப்பாகருகச்சட்டிதன்னில் பக்குவமாய்ப்பிட்டுசெயரீர்வார்த்
து, சாப்பாகுத்திவெய்யநன்றாய்மைந்தா தன்மையுடன்கவிழுகத்தில

வைத்துப்பார்க்க, தோப்பா எழாநாளுப்பேயாகும் தெவிட்டாதவுப்பத
னை எடுத்துமைந்தா, லெறப்பா லொண்ணுகச்சட்டிக்குள்ளே வேதைமென்
றவுப்பெடுத்துச் செயரீர்பாச்சே. எஃஅ

பாச்சிநன்றாய்க்கனா த்துமிக்காயில்வைத்தால் பாமாணவுப்பாகுமா
றுநாளில், காச்சியதோருப்பெடுத்தமைந்தாமைந்தா கருவின்னஞ்சொல்
லுகிறேன்கருகிக்கேளே, தாட்காரினா தாப்பிரப்பாத்திரந்தன்னில் தயவா
கவுப்பிட்டிச்செயரீர்வார்த்து, வாச்சுதென்றுகனாத்தடுவாய்நன்றாய்மைந்
தா மகத்தானா விமுகத்தில்வைத்துப்பாரோ. எஃக

பார்க்கவே அஞ்சாநான்காரமேறி பகைமலையின்றவுப்பாகுமைந்தா
மைந்தா, ஏற்கவேயுப்பெடுத்தமைந்தா னோ னு ஏகாந்தமெள்ளியின்றசட்
டிதன்னில், மார்க்கமுடனுப்பிட்டிச்செயரீர்வார்த்து மகைமலையிமுகத்
தில்வைத்துமைந்தா, சேர்க்கையுடநாலாநாளுப்பேயாகுஞ் சிவகிவா இதி
ன்பெருமைசெப்பக்கேளே. எஃப

கேளப்பாசத்திவிழப்பேயாச்சு சேன்மகனையுப்பெடுத்தசொல்
லக்கேளு, வாணப்பா தங்கமென்றசட்டிக்குள்ளே வரிசையுடனுப்பிட்டிச்செ
யரீர்குத்தி, ஆனப்பாலி லிநன்றாய்ரவியில்காய்ந்தால் சப்பமேமறுபடியு
ஞ்செயரீர்குத்தி, ராணப்பாமுன்றுகாங்காய்ந்தானால் நாதமென்றவுப்பா
கும்நாதமாமே. எஃக

நாதந்தவழலை.

நாதமென்றவுப்பதுக்குராமக்கேளு நாதந்தவழலைசவுக்காரமென்
பார், போதமென்றபூணத்தினுப்பென்பார்க்கன் புகழ்காராரமென்றவ
னமென்பார், நீதமென்றது கனாமும்பூவேன்பார் தீர்த்தநுபூ - மென்
பாடியதென்பார், பாதமென்றதுடியென்பார் முடியதென்பார் பாபாத்
தினருள்காட்டிப்பகைமதானே. எஃஉ

தானென்றபூணத்தினுப்பால்மைந்தா சதா கோடித்தியிசுதுடனா
கும், வினென்றமாளிடர்களுப்பைக்காணார் வினென்றமாளிப்பாவி
யென்றும், தேனென்றமதுலென்றுக்காணாந்தான் திகைத்தாரிசைந்த
வுப்பையறியவென்ற, நானென்ற ஆணவத்தாற்பெண்ணைக்கடி வந்தசு
கங்காட்டியவளிடத்தில்தானே. எஃக

தானப்பாமாதவிடாய்தன்னைவாங்கி வலியமதுப்பெரிப்பெனென்
பார்மான்பர், வினப்பாகல்லுப்பைநாதமென்பார் வினாசசவுப்பெனென்
நாதமென்பார், ராணப்பாலெடியுப்பைநாதமென்பார்க்கனாத்திரப்பா
நாதமென்பார், தோணப்பாலெருவாசப்பார்ப்பார்ப்பான்பர் கத்தாட்டி
நாதமுறையறிவார்தானே. எஃக

தானென்றநாதமுறையறியவென்றால் தப்பாதுவெறுபாடுபாட்டே
த்த.கோனென்றசற்குருவாக்காட்டவேணும் குறிப்பாசக்கைமுறையாய்
றியவேணும், தேனென்றதுடயவேணும்பொருள்தாங்கியேணுஞ் சீக்கை
மனதொன்று னசிகென்னவேணும், மானென்றமனது துதிபழக்கத்தானே மக
த்தானா தமதைறியலாமே. எஃஇ

ஆரப்பாநாதவிற்துசெயல்தான்காணார் அரகாருருவிடத்திற்காண
லாகுந், தாமப்பாவிற்துநிலைநாதமென்றுந் தயவானநாதநிலைப்போதபென்
றும், தாமப்பாவென்றசொல்நாதம்நாதம் நாட்டி. னோமிந்நூலில்நாதவாழ்வு,
ஓமப்பாசொல்வதுபோலொருநூல்சொல்லா தொடுக்கமென்றஇந்நூல்தா
ன்குருநூலாமே. செசு

நூலானஇந்நூற்பன்னிரண்டுநூறு நூறுக்கமுடனின்தலைப்பதன
ம்பண்ணி, காலானபன்னிரண்டுகலையின்மார்க்கந் கடக்காமலிந்நூலாற்
ட்டலாகும், ஆளானஆண்பினைகள்நூலைக்காப்பார் அமர்ந்தநிலைசித்தனை
ன்றூல்பன்னிரண்டுங்காப்பார், நாளானதினம்பார்த்துவாசிபார்த்து நாதவி
ந்நூலிலைபார்த்துநாட்டம்பாரே. எசுஎ

நாட்டமுடனாதவுப்பைநாதநீரால் நன்றாகத்தாண்டிபில்லைசெய்து,
தேட்டமுடனரவிமுகத்தில்காயப்போட்டு செம்மையாயோட்டிவ்வைத்
தோடுமுடி, நாட்டியாய்மண்சிலைவலுவாச்செய்து தாழ்வெட்டிஎருபாப்பி
ப்புடத்தைப்போட்டால், வாட்டமிலாநாதவுப்புச்சன்னமாகு மகத்தான
முப்பூவின்மாச்சக்கங்கேளே. எசுஅ

முப்பூச்செயரீர்.

சேளப்பாமுப்பூவில்சாரஞ்சேர்த்து கண்ணமென்றபிங்கானில்பனி
யில்வைத்தால், நீளப்பாசலமகிமைஎன்னசொல்வேன் நீரானசலந்தனிலே
மைந்தாகேளு, வாளப்பாவிரமுடன்பூஞ்சேர்த்து மகத்தானரீர்தனிலே
னாவிப்பாருகழப்பாபோலவுமேசிவந்துகாணுந் கூர்மையுள்ளவுப்பதுவு
ன்சட்டிப்போச்சே. எசுசு

கட்டிரின்றசலமதுலேமுறையைக்கேளு கருவானதுருசியொடுகிங்
கம்வீரந், திட்டமுள்ளகெந்திசிலைதாரப் பூஞ்சிறப்பானகொரியுடபாநா
ணங்கள், சட்டமுள்ளநவாச்சாரஞ்சீனிக்காரஞ் சாந்தமுள்ளபொரிச்சாரம்
வெடியுப்போடு, அட்டியில்லாச்சருக்கானசாக்கெல்லாந்தான் அப்பனை
சருக்கிடவேகட்டிப்போச்சே. எரும

போச்சென்றுவிடுகாதேசெயரீர்தன்னில் பொல்லாதநாகமுடன்
ருநாகந்தா, வீச்சென்றுவெண்ணாகநியினைவகையெல்லா நேராகத்தானுரு
க்கிச்சாய்த்தாயானுல், வீச்சென்றவேகமெலாமடங்கிக்கட்டி விறடங்கக்க
ட்டுமடாமைந்தாமைந்தா, பாச்சென்றகாந்தமதைத்தேய்த்துத்தேய்த்து
பதிவாகப்புடம்போடநாஞ்சாமே. எருக

நாஞ்சாமப்பிரேகந்தேய்த்துவாட்டி என்னசொல்வேனொளிமடக்
கிக்கட்டுங்கட்டுங், நாஞ்சாஞ்சாஞ்சாமெல்லாஞ்சாகும் கருவானவுபாச
ந்கவச்சத்தேயாகும், வீராஞ்சாம்பூராஞ்சாமெல்லாஞ்சாகும் விறடங்காச்சா
க்கெல்லாம்வினாந்துபோகுந், தாஞ்சாஞ்சகலசாக்கெல்லாஞ்சாகுந் தன்
மையுள்ளகட்டுவகைசெயரீராச்சே. எருஉ

மெழுகுவகை.

ஆச்சப்பாகட்டுவகைசெயரீர்சொல்லி அதிலடங்கும்சாக்குவகை
பெல்லாம்சொல்லி, காச்சப்பாமெழுகுவகைசெயரீர்கேளு கருவானகட்

வேகசெயரீர்தன்னில், பாச்சப்பாகட்டிநின்றசாங்காரம் பாங்கானவீர
முடன்பூம்நாலுந், தேச்சப்பாபொடித் துநன்றாய்த்துவிப்பாரு சிவசிவா
மஞ்சள்நிறம்செயரீராச்சே. எடுக

கோனசெயரீரில் முன்னேசொன்ன நிசமானகட்டுவகைசாகையெ
ல்லாம், ஆரானரீர்தனிலே அமுக்கிவைத்து அப்பனைவிளக்கொளியில்வா
ட்டிநாக்கால், கூரானசாரமெல்லாஞ்சாக்கிற்சென்று கொளுகொளெனவே
துப் பியதுமெழுசுடாமே, வாரானமஞ்சள்நிறமெழுசுதன்னை வகைவகை
யாய்ப்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றே. எடுச

போற்றியேமெழுசுவகைசெயரீர்சொல்லி புதுமையுள்ளகைப்பா
கம்பூணச்சொல்லி, தேற்றியேசெயவகையுந்தேறச்சொல்லி தேகவச்சி
காயமதாயிருப்பதற்கு, வாழ்த்தியே ஆதியந்தவழியுஞ்சொன்னேன் வரீ
சையுள்ளபூணமும்வகையுஞ்சொன்னேன், ஆத்தியே அறிவுருவரீயாய்நி
ன்றால் அப்பவல்லோதசநாதமறியலாமே. எடுடு

செந்தூரவகை.

ஆமப்பாகட்டுவகைகீருஞ்சொல்லி அதின்பிறகுமெழுசுவகைசெய
ரீர்சொன்னேன், நாமப்பாசெந்தூரஞ்செயரீர்சொல்வேன் நன்மையுள்ளபு
லத்தியனென்றாய்க்கேளு, நாமப்பா மெழுசுவகைசெயரீரோடே தவிர
மல்கட்டுவகைசெயரீர்கூட்டி, வாமப்பாபிங்கானிசுவிட்டுக்கல்ல மதியான
விதனிலேவைத்துப்பாரோ. எடுக

பார்க்கவேறொண்டுவகைகீருங்கூட்ட பசுமையுள்ள செரீராமச்சிவந்
துபேரகும், ஏற்கவேயிர்கீரில்வகையைக்கேளு என்பமுடன்கூட்டிவைத
தசாக்கில்மைந்தா, காக்கவேயெச்சாக்குக்கலவத்திட்டு சட்டிநின்றசமது
வாமிடைதான்விட்டு, சேர்க்கையுடன்கூட்டி நின்றகெத்திதன்னில் செம்மை
யுடனாவி லொன்றதனிற்சேரே. எடுஎ

சேர்த்துநன்றாய்ப்பொடித் துச்செங்கீர்விட்டு திறமாரைஅதைத்தான்
றாய்பில்லைபண்ணி, போற்றியேவியதனில்காயப்போட்டுபதுமையுடனோ
ட்டில்வைத்துஒடுமுடி, தேற்றியேமண்சிலைலுவாய்ச்செய்து செம்மை
யுடனிதானமாய்புடத்தைப்போயி, சாற்றுவயிரவற்குடையலைசாற்றி த
ன்மையுடன்பூசைபண்ணியெடுத்திப்பாரோ. எடுஅ

பாரப்பாசெந்தூரங்கண்கொள்ளாத பதனமாய்கிழிததனில்வைத்
துக்கொண்டி, சேரப்பாசாக்குகளைப்படிமேசெய்தால் செந்தூரம்பொ
ய்யாதுசெம்மையாகும், ஆரப்பாஅறிவார்செந்தூரப்போக்கு ஆதியந்தம
றந்தவரோஅறிவாரப்பா, காரப்பாதானிருக்குமோடுகந்தன்னில் கருவா
னசெந்தூரமவைத்துப்போற்றே. எடுக

போற்றப்பாபணவிடைதானுட்கொண்டேதான் பூசைத்தைப்பற்
றிமனதறிவாநின்று, பார்த்தப்பாரோசகபூசமும்பண்ணி பதிவானகும்ப
கத்திலின்றுகொண்டு, கார்த்தப்பாவகைவகையாய்செய்திலுட்டு கனகம

து என்ன சொல்லென்மைந் தானைந் தார் ஆர்த்தப்பாசிவயோகிதனக்குநல்ல
அன்பானவையோர்க்குமிற்போடே. என ௧

போடப்பாசிவயோகிஎளியோர்க்குந் தான் புத்திமனதொன்றுகாந்
தால்மைந்தார், காடப்பாசிவபூசையிதுதானாகும் நன்மைமயிலாமாந்தருங்கு
நர்காயானால், கோடப்பாதெளிந்திடுங்காணப்பாசொன்னேன் கோடநிற்
துதானமதுகனாமாய்ச்செய்து, தேடப்பாசிவயோகவாழ்வுதன்னை தேடு
வதுபூரணத்திற்தேடுதேடே. என ௨

தேட்டமென்னபூரணமேதெய்வந்தெய்வந் தெனிட்டாதபூரணத்
தைக்கொண்டாயானால், வாட்டமென்னதேகமப்பாவச்சிகரையம் வடிவா
னபூரணத்ததைமதந்தாயானால், ஆட்டமென்ற ஆட்டமெல்லாமடங்கிப்போ
கும் அதின்பிற துஎன்னசெய்வாயையபாவையா, நாட்டமென்றபூரணத்தை
ப்பூசைபண்ணி நன்மையுள்ளபற்பவசைநாட்டங்கேளே. என ௩

பஸ்பவதை.

கேளப்பாசெந்நீருங்கட்டுவதைநீருங் கிண்ணமென்றபிங்காணிக்சரி
ராய்வார்த்த, வாளப்பாவிதனிலைவத்துப்பாரு மகத்தானநீரதுவும்
வெண்ணீராகும், ஆளப்பாவிந்துவென்றசரக்கையாட்டி அதில்விடுவாய
வீடுமென்றசத்தைத்தானும், மாளப்பாஅரைத்திடுவாய்வெந்நீர்விட்டு ம
னமடங்கஅதைத்துநல்லவட்டுபண்ணே. என ௪

பண்ணியோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்து பதிவாகமேலோடுப
தியழுடி, உண்ணியதுபோசாமல்மண்ணுஞ்செய்து ஒருமுழத்திற்குழி
வெட்டிபுடத்தைப்போடு, தண்ணிமையாய்புடமாரியெடுத்துப்பாரு தன்
மையுடனீறியதுதவளநிறமாகும், வண்ணியெனநின்றதொருநாதவுப்பால்
மகத்தானசரக்கெல்லாம்பஸ்பமாச்சே. என ௫

ஆச்சப்பாபஸ்பமென்றுமகிழ்ந்திடாம லையானகுதைதனிலேவைய
த்துப்போற்றி, பாச்சப்பாபணவிடைதானகத்துள்ளேதான் பத்தியுடன்
கொண்டதினாற்பரமசேகன், காச்சப்பாமனச்சுன்னாற்கலைத்தாண்டி க
ற்பூரதீபமதிற்கருத்தைவைத்து, முச்சப்பாதாவிற்றுத்திமுழித்துப்பார்த்
து முக்காலும்கோசகபூரமுட்பண்ணே. என ௬

பண்ணியதோர்பஸ்பத்தின்பலனைக்கேளு பக்குவமாய்செம்பதிலே
நூற்றுக்கொன்று, தன்னிமையாய்ப்பணிந்துபஸ்பம்பணவிடைதானெடு
த்து தாயானசெப்பதிலேழுட்டிப்பாரு, விண்ணிதைந்தகயிலரசுந்கொள்
ளையாச்ச வெண்ணையென்றவெள்ளிவிததையதிகமானால், புண்ணியமாய்சி
வயோகியெளியோர்க்குந்தான் புத்தியுடன் தானதர்மம்புடமுத்துசெய்யே.

செய்யப்பாமனநாளிகுந்நூன்றாய் சிவயோகிதங்களுக்குஅன்ன
மீனாய், மெய்யப்பாஅரவார்தன்மனதின்படிசெய்தால் வெகுக்கோடிதவம
கிமைமிகுந்துசேருங், தையப்பாவுதவுவதுசிவத்தின்கூறு கருணையுடன்
சிவமதுவேசெய்தாயானால், தையப்பாதவமதுதான்சைக்குள்ளாகுந் தன்
மையுடன் மையதாபிநூந்துவழி. என ௭

நடுவணையமுது.

வாழ்வதற்கு இன்ன மொருவளமே ஒரு மார்ச்சமுடனேவான அமுதங் கொண்டால், காண்வனுக்குக்கண் தனக்குக்காற்சாற்றப்போக்குங் கருத்துமிதத்தான்வளருக்கருணைசேரு, மேல்வனுக்குமதிமதாய்ப்பிழைமுண்டாரு மெய்ப்பிலுளநேய்களெஸ்ரம்விவங்கிப்போகும், ஆன்வதற்குக்குருவுதவியதிகமுண்டாம் அரகாரநெவன அமுதங்கொள்ளே.

எசுஅ

பூணமகிமை.

கொள்ளப்பா ஆண்டொன்றிச்சித்தியாகுங் குணமாதஇன்னமொரு குறியைக்கேளு, விள்ளப்பா சொல்வதற்குநாவுண்டோகொல் விசையான சத்தியடிமூலம்வாங்கி, கொள்ளப்பா தினக்பார்த்து அமுதத்தீதாடே கல்மான நாயுட்கொண்டுவிட்டால்மந்தா, கொள்ளப்பா பிழைத்துதடாமூலவன்வியாலே கணங்காதுவாசிறன்றாய்க்கட்டிப்போமே.

எசுஉ

சட்டிப்போம்வாசியதுசடக்காதப்பா காலவனாமூலா திற்கலந்த ஆடுங், குட்டிப்பார்த்தேமதுகுலமுந்துகாணுங் குருவானதேகமதுசற்பூம் வீசும், வெட்டிப்பார்த்தேமது அசையாதையா வெகுதேடிபடைக்குமொருமெய்யாய்சிற்றுகுந், தட்டாதஅவமிருத்துதட்டிப்போருந் தயவானபூணத்தின் தன்மைதானே.

எசு௩

தானென்றும்நானென்றும்வேறுண்டோ சொல் தானவனுய்தின் துதடாமூலவன்னி, கோனென்றகுருவானவன்னிதன்னை கூர்மையுடன்கண்டு மனதொன்றாய்நின்றால், தேனென்ற அமுதமது அருவிபாயுந் தெவிட்டாத அமுதம் துதெய்வந்தெய்வம், விண்ணென்றுதெய்வமதைசொன்னானால் விண்ணதெறிக்கும்விண்ணதெறிக்குமெய்சொன்னேனே.

எசு௪

சொன்னதொருதீர்த நூல்மைந்தாசேரு துருவமுள்ள ஆயிரத்தியி லுநாறாகும், முன்னோர்கள்மொழிந், லொரு நூல்கட்கெல்லா முகமானருருநாலாமிந் நூல்மைந்தா, சண்ணானகண்மணிபோலிந் நூல்தன்னை காட்டாதேமா னிடர்க்குக்காட்டி னுக்கால், விண்ணோர்கன்சுபமதுவாரீவார்வி வேகமுள புலத்தியனே நூல்காட்டாதே.

எசு௫

நூல்காட்டவேணுமெனச்சித்தர்கூடி துணுக்கமினா துணுக்கமது செய்தாரானால், நாள்காட்டியவர்களுக்குநன்மைகூறி காட்டமிளப்பேர்க னோமாரணமேசெய்வாய், கால்காட்டுங்கேசுபாயித்ததைப்பாரு கவியமா யிரத்ததைக்கருத்தாய்ப்பாரு, சேல்காட்டுஞ்சமாதிசற்பந்தீட்சைபாரு சிவசிவா என்ன னுடையஞானம்பாரே,

எசு௬

பாடப்பா அண்டபகிசண்டமெல்லாம் பண்பாசப்பூணத்திலெடுக் குமையா, ஆரப்பா அறிவார்களபூணத்தினேர்மை அரகாரதகநாதமார்தா ன்காண்பார், காரப்பாமூலா திற்கருத்ததைவத்து சமஸ்பென்ற ஆயிரத்தெ ண்ணிதழைப்போற்றி, தேரப்பா தேர்ந்துநீ அமுதங்கொள்ளு சிவசிவாக யிலா சத்தேகமாமே.

எசு௭

அபக்குவர்தன்மை.

தேகமென்ற அகமறியார்சித்தர்கோடி சிவவேடங்காணாததிருட்டுச் சித்தர், ஆதமென்ற நூல்முறையைப்பற்றிநின்று அலைவார்களுள்வாய்ப்புலம்பி அருளைக்காணார், பாசமென்றசுவையறிவார்பாதகர்கள்மேத்த பாலறியா ப்பாலருந்துப்பாவிமார்கள், அகபரவஸ்துவென்பான்யோகமென்பான் எட்டிரண்டுமறியாதகுருடன்தானே. எஎடு

தானென்றதத்துவத்தையறியாமுடர் தன்மையென்றசொல்லறி யார்தருகுறும்பர், நானென்றமதமேதான்பேசிப்பேசி நல்லோரைத்தான் பழிக்கும்நலமிலாதான், கோனென்றசற்குருவையறியாதானும் கூசாமல் சாராயவெறியால்பைந்தா, ஆணென்றும்பெண்ணென்றுமறியாமல்தான் அகம்பிடித்தபட்டிகளையடுத்திடாதே. எஎசு

அடுத்தமெள்ளமும்பூனின்விபரங்கேட்பான் அதின்பிறகுவேதை முகம்என்னவென்பான், நடுத்தரமாய்சரக்குவகைபஸ்பங்கேட்பான் நலமா னசெந்துரமுனறையக்கேட்பான், கடுத்ததொருமெழுருவகைஎன்னவெ ன்பான் கருவானசரக்குவைப்புமுறைதான்கேட்பான், வீத்துமிதச்சொ ல்லட்டால்போம்போம்பென்பான் வீதியுண்டா னால்வருமென்றெண்ணுண் பாரே. எஎஎ

எண்ணுமல்லண்ணிஎண்ணிமனதுநொந்து இடைந்துமிகக்கொந்தொ ருபாவிமார்கள், கண்ணானகண்பார்த்துகனலைத்தூண்டி கற்பூரதீபமதிற்க ருத்தைவைத்து, பண்ணானோசகபூரகமும்பண்ணி பதிவானகும்பகத்தி ல்பதியமாட்டார், தண்ணானதன்பெருமைதனையேஎண்ணி தானவனாமெ ன்றதுறைதனைக்காணாரே. எஎஅ

காணாமல்வருத்தழிந்தமடையர்மெத்தகர்மவினைதீராதகமுதைமாண் பர், வீணானவாய்மொழிகள்மெத்தப்பேசி வேதமென்னசித்தாந்தமென் னவென்பான், கோணானகுருபதத்தைக்காணாமாந்தர் குவலயத்தில்தெத் தவுண்டுகண்டிதேறு, தேணானமதியமுதம்பானம்பண்ணு திரமானசின்தை யதாய்ஞானம்பாரே. எஎசு

ஞானமென்னபுருவமையமழுத்திப்பாரு நந்தியொளிப்பிரகாசஞ் சோதிசோதி, மோனமென்னபிரணவமேநாதம்நாத முக்காலநாதமதில்வி ந்துவிந்து, பானமென்னநாதவிந்துஒண்டிங்கடிப் பாஞ்சலிடம்பரமான பூரணமேயாகும், வானமென்ன அந்தரத்தில்காதவோலை மகத்தானஒசை யடாநாதமாமே. எஅய

தாளகக்கட்டு.

வாதமென்னதாளகத்தின்கட்டுசொல்லேன் நலமானின்றனாடனாத ஞ்சேர்த்து, வாதமென்றஅடிமுடியங்கடச்சேர்த்து பாங்கானவெடியுட னேகாரஞ்சேர்த்து, நீதமென்றபழச்சாற்றால்சுவைத்தாட்டி நிசமானதாள கத்துக்கங்கிழட்டி, வாதமென்றபிரிதிவிவாஸகைசெய்து வதுவாகவிழுக ததிதுவர்த்திடாயே. எஅக

உலர்ந்ததொருவசமது நன்றுய்க்காய்ந்தால் உத்தமவே எருவடக்கி
ப்புடத்தைப்போடு, ஆலர்ந்துமிகப்புடமாறினெத்துப்பாடு அப்பவேனா
ளகந்தான்ரவிபோல்கட்டு, தளர்ந்துமிகவாடாதே சொல்லக்கேளு தன்
மையுடனாதர்விட்டுஆட்டி, மலர்ந்ததொருபரியத்தாடும் தழுகிடைத்த
னேபோட்டில்லைத்துசிலைசெய்யே. ௧௮௨

செய்யப்பாளுவடக்கிப்புடத்தைப்போடு செய்மையுடனாததும்
நீறிப்போகும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பண்டந்தன்கை மெய்யென்ற
ரோகத்துக்கிதுதானிய, பையப்பாமேகமெல்லாப்பதந்தபோதும் பைய
மதின்செயல்தன்னைப்பகாக்கேளு, வையப்பாசமதனைக்கத்திசெய்துலா
கனகலவத்திலுற்றிடையே. ௧௮௩

ஊற்றியதோசமதனில்பத்துக்கொன்று வுத்தமவேபல்பமதழன்
றுபோடு, தேற்றியேவாய்நீணாவிட்டுஆட்ட சிவசிவாசமதவல்லவையாச்
சு, போற்றியேவாலாசம்பதனம்பண்ணி புலத்தியவேசமுறைமையப்பு
கலக்கேளு, வாத்தியேபரித்தகட்டில்தடவிறன்றுப் வரிசையுடன்படம்
போடவளமைகேளே. ௧௮௪

கேளப்பாவட்டமதாயோடுதட்டிகனிதழுடச் செய்கலெந்தபொ
டிபாப்பி, தாளப்பாதகடுவைத்தபொடிபாப்பி தன்மையுடன்மேலேனதெய
லாய்முடி, மூளப்பாளுவடக்கிஅனலைமூட்டி முக்காலஞ்சற்றிவந்துமு
ன்னேனினு, ஆளப்பாஅன்பாகப்பொடித்துநின்று அனலறிமெடுத்த
ப்பார்குருவாய்ப்போமே. ௧௮௫

குருவானபரித்தகட்டைஎடுத்துப்பார்க்கில் குருபாய்வீக்துவென
த்தோற்றமாகும், பருவமுடனுடைத்திடவேனோறுங்கிப்போகும் பாயா
னகுருவப்பாபதனம்பண்ணு, திருவானசெம்பதிசிலதூற்றக்கொன்று
செம்மையுடன்கொடுத்திடவேனன்மையாகுன், சுருவானவெள்ளிமேலு
ற்றுக்கொன்று கணக்காகக்கொடுத்திடவேவணக்கமாமே. ௧௮௬

வணக்கமுடன் குருவிலெருபணந்தான்தூக்கி மசத்தானவெள்ளி
செம்புகணக்காய்ச்சேர்த்து, இணக்கமுடன்கொடுத்திடவேமாற்றுப்பத்
தாய் இருக்குமடாபுலத்தியனையிணங்கிப்பாரு, தனக்குமிதுகடைத்த
பொருளென்றேநீயுந்தானிருக்கும்ஒடுக்கமதில்பதனம்பண்ணியணக்கு
மிதுபொருள்தனைசிவயோகிக்குமமைகிழக்குநூழைசெய்குவாயே. (1)

செய்வதுதான்மனதுருளாயாகவேனுஞ் சிவபூசைகுருபூசைசெ
ய்யவேனுந், தெய்வமென்றசிவயோகிதனக்குமைந்தா சிந்தையனதோ
ன்றுகடக்கவேனுந், பூசைவமென்றநெறிதனிலேநிற்பவேனுஞ் சங்கற்
பகிகற்பமெலாந்தள்ளவேனு, மெய்வலுவாய்மனதொத்தடக்கவேனு
ந் மேல்வரம்புகிழைப்பமெய்யிற்காணே. ௧௮௭

காணப்பாவுலகத்தோடொத்துவாழ்ந்து கமலமென்றதுநிதிகன்
மலமுந்நுள்ளே தேனப்பாபோலவுமேஅமுதகிறகுஞ் சிவசொட்டி கத்
தெய்வக்கொள்ளமென்றுந், ஊணப்பாபூசைதிட்டாசொல்லாந்
வருகிடு

அபக்குவர்தன்மை.

தேகமென்ற அகமறியார்சித்தர்கோடி சிவவேடங்காணாததிருட்டுச் சித்தர், ஆதமென்ற நூல்முறைமையப்பற்றிநின்று அலைவார்சள்வாய்புலம்பி அருளைக்காணார், பாசமென்ற சுவையறியார்பாதகர்கள்மெத்த பாலறியா ப்பாலருந்தும்பாவிமார்கள், ஏகபரவஸ்துவென்பான்யோகமென்பான் எட்டிரண்டுமெறியாதகுருடன்தானே. எஎடு

தானென்றதத்துவத்தையறியாமுடர் தன்மையென்றசொல்லறி யார்தருகுறும்பர், நானென்றமதமேதான் பேசிப்பேசி நல்லோரைத்தான் பழிக்கும்நலமிளாதான், கோனென்றசற்குருவையறியாதானும் கூசாமல் சாராயவெறியால்லைந்தா, ஆணென்றும்பெண்ணென்றுமறியாமல்தான் அகப்பிடித்தபட்டிகளையடுத்திடாதே. எஎசு

அடுத்தமெள்ளமுப்பூனின்விபாங்கேட்பான் அதின்பிறகுவேதை முகம்என்னவென்பான், நடுத்தாமாய்சாக்குவகைபஸ்பங்கேட்பான் நலமா எனகெந்துரமுறைமையக்கேட்பான், கடுத்ததொருமெழுருவகைஎன்னவெ ன்பான் கருவானசாக்குவைப்புமுறைதான்கேட்பான், வீடுத்தமிசச்சொ ல்லாட்டால்போம்போம்பென்பான் வீதியுண்டாணல்வருமென்றேண்ணைப் பாரே. எஎஎ

எண்ணாமல்எண்ணிஎண்ணிமனதுநொந்து இடைந்துமிகக்கொந்தலு ருபாவிமார்கள், கண்ணானகண்பார்த்துகனலைத்தூண்டி கற்பூரதீபமதிர்க ருத்தைவைத்து, பண்ணானசோசகபூரகமும்பண்ணி பதிவானகும்பகத்தி ல்பதியமாட்டார், தண்ணானதன்பெருமைதனையேஎண்ணி தானவனாமெ ன்றதுறைதனைக்காணோ. எஎஅ

காணாமல்கருத்தழிந்தமடையர்மெத்தகர்மவினைதீராதகமுதைமான் பர், வீணானவாய்மொழிகள்மெத்தப்பேசி வேதமென்னசித்தாந்தமென் னவென்பான், கோணானகுருபதத்தைக்காணாமாந்தர் குவலயத்தில்மெத் தவுண்டிகண்டுதேறு, தேணாமதியமுதம்பானப்பண்ணு திரமானசின்தை யதாய்ஞானம்பாரே. எஎசு

ஞானமென்னபுருவமையமழுத்திப்பாரு நந்தியொளிப்பிரகாசஞ் சோதிசோதி, மோனமென்னபிரண்வமேநாதம்நாத முக்காலநாதமதில்வி ந்துவித்து, பானமென்னநாதவிந்துஒண்டிங்குடிப் பாஞ்சலிடம்பாயான பூரணமேயாகும், வானமென்ன அந்தரத்தில்காதவோசை மகத்தானலசை யடாநாதமாமே. எஅப

தாளகக்கட்டு. வாறமென்னதாளகத்தின்கட்டுசொல்லேன் நலமானவின்னுடனாத ஞ்சேர்த்து, வாறமென்றஅடிமுடியங்கடச்சேர்த்து பாங்கானவெடியுட னேகாஞ்சேர்த்து, நீதமென்றபழச்சாற்றால்லகைத்தாட்டி. நிசமானதாள கத்துக்கங்கிழட்டி, வாறமென்றபிரிதிவியாலசிலைசெய்து வலுவாகவிழுக ததினுவர்த்திடாமே. எஅக

உலர்ந்ததொருவசமது நன்றாய்க்காய்ந்தால் உத்தமனே எருவடக்கி
ப்புடத்தைப்போடு, ஆலர்ந்துமிகப்புடமாறி எடுத்துப்பாரு அப்பவே வா
ளகந்தான்ரவிபோல்கட்டெ, தளர்ந்துமிகவாடாசேசெல்லககேளு, சன்
மையுடனாதர்விட்டு ஆட்டி, மலர்ந்ததொரு பாரீயததாட்டித் துதி செய்ந்த
னேபோட்டிலைவத்துசிலை செய்யே.

௧௮௨

செய்யப்பாளுவடக்கிப்புடத்தைப்போடு செய்மையுடனதகதவம்
நீறிப்போகும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பன்பத்தனை மேல்மென்ற
ரோகத்துக்கிதுதானிய, பையப்பாமேகமெல்லாப்பதந்தபோகும் மன்ப
மதினசெயல்தன்னைப்பகரக்கேளு, வையப்பாசமதனைச்சத்திசெய்தலா
கானகலவத்திலுற்றியே.

௧௮௩

ஊற்றியதோசமதனில்பத்துக்கொன்று வுத்தமனேபல்பமதலுன்
றுபோடு, தேற்றியேவாய்ரீணாவிட்டு ஆட்ட சிவசுவாசமதலுன்வாலைபாச்
சு, போற்றியேவாலேசம்பதனம்பண்ணி புலத்தியனேசைமுனைமையிப்பு
கலக்கேளு, வாத்தியேபரித்தகட்டில்தடவிரன்றாய் வரிசையுடன்படம்
போடவளமைகேளே.

௧௮௪

கேளப்பாவட்டமதாயோடுதட்டிநெணிதழுடன்செய்சென்றபொ
டிபாப்பி, தாளப்பாதகடுவைத்தபொடிபாப்பி தன்மையுடன்மேலேதெய
வாய்முடி, மூளப்பாளுவடக்கிஅனலைமுட்டி முக்காலஞ்சந்திவத்துமு
ன்னேநின்று, ஆளப்பாஅன்பாசப்பொடித்துநின்று அனலறிமெடுத்து
ப்பார்குருவாய்ப்போமே.

௧௮௫

குருவானபரித்தகட்டைஎடுத்துப்பார்க்கில் குருபாமாய்வித்துவென
த்தேற்றமாகும், பருவமுடனுடைத்திடவேநேருக்கிப்போகும் மாயா
னகுருவப்பாபதனம்பண்ணு, திருவானசெம்பதிசிலுற்றிக்கொன்று
செம்மையுடன்கொடுத்திடவேநன்மையாகுன், சுருவானவெள்ளியிலேநா
ற்றுக்கொன்று கணக்காகக்கொடுத்திடவேவணக்கமாமே.

௧௮௬

வணக்கமுடன் குருவிலெருபணந்தான்துக்கி மகத்தானவெள்ளி
செய்புகணக்காய்ச்சேர்த்து, இணக்கமுடன்கொடுத்திடவேமாற்றப்பத்
தாய் இருக்குமடாபுலத்தியனையிணங்கிப்பாரு, தனக்குமிதகடைத்த
பொருளென்றேநீயுந் தானிருக்கும்ஒடுக்கமதில்பதனம்பண்ணி, மணக்கு
மிதுபொருள்தனைசிவயோகிக்குமனமகழக்குருபுசெய்துவாயே.

(1)

செய்வதுதான்மனதுருமையாசவேணுஞ் சிவபூசைகுருபூசைசெ
ய்யவேணுந், தெய்வமென்றசிவயோகிதனக்குமைந்தா சிந்தைமனதோ
ன்றாகுடக்கவேணும், உணசவமென்றநெறிதனிவேநிந்தவேணுஞ் சங்கற்
பனிகற்பமெலாந்தள்ளவேணு, மெய்வலுவாய்மகடுத்தித்திடக்கவேணு
ம் மேல்வாய்புகிழ்வாய்புமெய்யிற்காணே.

௧௮௭

காணப்பாவுலகத்தோடொத்துளாழ்ந்து கமலமென்ற ஆசிரித்தெண்
மலருக்குளே. தேனப்பாபோலவுமேஅமுதநிறகுஞ் சிவசுவாயிதத்
லகத்தொள்ளவென்றால், ஊணப்பாபூசைதில்பதலதலவாந் அசுநிய

டக்ரோசகபூசமுப்பண்ணி, தானப்பாகும்பசத்தில்தனதாய்நின்று தன் பசிதானாறுமட்டுமேபூர்த்தங்கொள்ளே. எசுசு

கொள்ளப்பாஅமுர்சமதைக்கையில்வாங்கி குணமாகவசியவென்று குறிப்பாய்க்கொண்டு, மெள்ளப்பாபூரணத்தில்தன்னைதநாட்டி மேலாகா த்திலந்தச்சுடனாப்போற்றி, செல்லப்பாபோதகத்தில்தின்றுகொண்டு செ ளத்திலுள்ளமானிடர்தன்னேனையப்பார்த்து, விள்ளப்பாசிவயவசியென்று சொன்னால் மெய்யிலுள்ளவினைகளைவெல்லாம்கிலகிப்போமே. எசுசு

சத்தருவசியம்.

போமப்பாபூரணத்தில்தன்னைசுவைத்து பொறுமையுடன்கோசகத் தால்பூரணத்தைப்பார்த்து, நாமப்பாகும்பசத்தில்தின்றுகொண்டு நயமயந வென்றுகொன்னாயானால், தாமப்பாசத்தருவம்கவசியமாகுஞ் சகலகலேக் ஞானமெலாந்கானேதோற்றுந், காமப்பாகலவியிலேதம்பனத்தைக்கே று கட்டாகலிஷ்டைமனதருத்தில்தவையே. எசுசு

வைப்பாபாசத்தினாமுலத்தாட்டி மசத்தானபூரணமதால்சகதத்தை பார்த்தி, செயப்பாபூரணத்தால்கும்பசத்தில்தின்று செபித்திலொய்வசி யசியவென்றுமாறி, பையப்பாபாசவர்மேலாசைகொண்டால் பதருது னித்துவதுசெயமாய்திற்குந், மெய்யப்பாஇம்மொழியையயுகத்தோர்க்கு விள்ளதேகுற்றம்வருஞ்செயமாய்தில்லே. (இது-விந்துஸ்தம்பனம்)

சத்தருமாரணம்.

செயமாகச்சத்தருமாரணத்தைக்கேளு செப்புக்கிறேன்யவசியவெ ன்றுமாறு, பயமாகச்சத்தருமயங்கிப்போவான் பஞ்சதனிலக்கினிபோ ற்பற்றும்பற்றும், நயமாகமாறிநிற்பதாரையென்றால் நல்லோரைத்தூஷ னிப்போர்நன்மைமரிலேவர், மயமானசிலசெந்தைஅழித்தோர்தன்னைமா ளணிப்பாய்புலத்தியனேமனதிற்கானே. எசுசு

காணப்பாபூரணத்தைக்கண்டுபூசி காமுறையாய்க்கெண்டதினாற் காணுஞ்சித்து, வினப்பா வென்றுசொல்லிநினைத்தாயானால் வேதாந்தஞ் சித்தாந்சமிகண்டுக்கிட்டார், தானப்பாதாமவனாய்தனதாயந்த தன்மையு ளபூரணத்தினன்மையாலே, தானப்பாதுரும்பாகுந்துரும்புதுணுஞ்சொ ல்லாததிற்தூல்தானஞ்ஞநுதாலமே. எசுசு

குருதுலாமாயிரத்திதுநாறுந்தான் குறிப்பாகஆதியந்தம்நன்றாய்ப் பார்த்தால், குருதுலாஞ்சகலசித்துமிந்திகாலந் தன்மையுள்ளமந்திரமுஞ் சித்துநாறும், வருதுலாமவாகமதுஅனந்தஞ்சொல்லும் வருதிபோல் செயநீரும்வறுவாய்ச்சொல்லும், குருதுலாப்பன்னிரண்டுநாறுங்காத்து கட்டாகலிஷ்டைமனதிலேசேரே. எசுசு

பூரணபூசை.

நானாபூரணத்தில்தின்றுயானால் நலங்காதுளட்டும்கொண்டுமொன்று ம்போகும், தானாவாசியதுளட்டுங்கட்டுந் கட்டாகுந்தேகமதுவச்சிர

காயம், மேலான தேகமப்பாவிர்மாய்ச்சு மேய்மின்னிற்றவாசுபதுபரமாய்ப்
போச்சு, தாளான இதழ்ப்பூவுமறியலாகுந் தயங்காமற்பூணத்தைதப்பூசை
பண்ணே.

பூசையென்ன தேகமதாயி நூந்துகொண்டு பூணமெய்யாபாமாய்ப்பத்
தியாலே, ஆசையுடன் லிமதினையான்பாய்க்கண்டு அக்கினியின் கொத்தி
மாயருளைப்போற்றி, தேசமுடன் லிமதியையாநிமாநி கித்தத்தொருவு
க்கினியில்கிலைத்தாயானால், பாசமென்ற தேகமதுவதுத்துப்போச்சு பா
மான தேகமதாய்கிலைச்சலாச்சே.

கற்பத்துக்குப்பத்தியம்.

நிலைக்கவேகாயசித்தியென்னு ட்போது நோகொருபோதுபோச
னந்தான், மலைக்காமல்பச்சரிசுகிறபயறுங்குட்டி வாகாது தனசெய்த
சக்கரைதேனுடனே, குலைக்காமலொருபோது அமுதுகொண்டு குணமா
கமுப்பழமும்பாலுங்குட்டி, சலைக்காமல்கற்பமதைக்கொண்டாள்வந்தா
காயசித்தியுறுதியடாகருதிப்பாடு.

பாரப்பாஇன்னமொருபாசங்கேளு பால்தனிலேபச்சரிசியாகப்பண்
ணி, நோப்பாசக்கரையுந்தேங்காய்ப்பூவும் - நோப்போட்டுன்னும்ப்பத
மாய்க்கிண்டி, நோப்பாசனிவகையுங்குட்டச்செர்த்து தியாகொருபோ
து அமுதுகொண்டு, காரப்பாகற்பமதுகொண்டாயானால் காயமதிவட்ட
மாகித்துமாடே.

சித்தென்ன தேகமதுயி ழுகில்ல சிவசிவா தேகமதுபரமானந்தம், ப
த்தென்ன : னதுநிலையாகவேனும ப்ருகியைத்தேடி வகற்பகனேது
ண்டு, கத்தென்ன ஒருபாசங்குருவாய்ப்பத்து சருத்தோடே அனுபவித்தா
ல்லாதுஞ்சிறந்த, செத்தென்ன அதின்பிறகுநான்வகாதுஞ் சிவசிவா தே
கமல்லேல சிவன்கருமே.

கருகஇன்னமொருபாசங்கேளு குணமாக அமுதுபடிவாத்நெயர்
தா, நோசத்துவணையுடப துப்புகுட்டி கீர்கனிலே அமுதுசெய்த சினை
வாய்க்கேளு. சோருகுற்பருவம்தில்தேங்காய்ப்பூவுஞ் சோசாச்சக்கரையு
ர்நெய்யுங்குட்டி, சோருகர்க்கிண்டி னன்னுயாநவைந்தாக் கித்தகைநிலைய
கெல்லபதமாய்பாடு.

பதமான அமுதெதித்தொருபோதுண்டு பர்குலையதிச்சிறகு
கற்பங்கொள்ளு, பதமானமகங்கெனல்லாமடங்கெல்ல பகத்தான தேகம்
வச்சிரதாயாமாதும், விதமான அஷ்டசித்த எடமொமே விவேகமதநான்வ
ளரும்விசிதமாதும், அதமானமனநிருத்தியகன்றுபோதும் அகாஅம்ப
ரத்தினருள்காண்பாடு.

காணப்பா அமுதுபடிசனமத்துக்கொண்டு கருத்தத்தெகடமுப்பூ
தொட்டுக்கொண்டு, பேணப்பா மொருபோது அமுது கொண்டு கலையாக
ற்பமதுகொண்டாள்வந்தா, தெனய்யகமுமதுச்சித்தானுந் தெவி
ட்டாது அமுதமானப்பாணம்பண்ணு, பூணப்பா குருபதத்தைத்தெய்து
கொண்டு பொல்லாதமாய்தையெல்லாய்ப்பாக்குபோச்சே.

பேக்கான அமுதுபடி அவனோடொத்த புதுசான எவரிசெய்யுது
ப்போட்டு, வாக்காச அமுதுசெய்து வெல்லத்தோடு வளபாடி ஒருபோது
கொண்டாலப்பா, தாக்கானசடலமதுவலுத்துப்போகுந் தன்மைபுடன்க
ற்பமதுசாச்சுது கொண்டால், நாக்கான அமுதமதுகொலிக்குப்பாரு நனை
நாகள் தானெழுந்தநலமாய்பாரோ. அர ௪

நலமாகஇன்னமொருபாகங்கேளு நல்லதொரு அமுதுபடி வான்கிடை
ந்தா, பின்பாகச்சீரகமுஞ்சுத்திபண்ணி பெருநையுடனிரண்டுமொன்றாய
முதுசெய்து, குலமான வெல்லமனைததொட்டுக்கொண்டு கூர்மைபுடனோ
ருபோது அமுதுகொண்டால், தன்மானபித்தமெலாம்பிரண்டுபோகுந் தா
னிதனில்மன்மதன்போலாவாய்பாரோ. அர ௫

பாரப்பா அமுதுபடி கொழியலாக பக்குவமாய்த்தானெடுத்துவைத்
துர்கொண்டு, வாரப்பாகிரம்புநனைக்கவாயம்பண்ணி வாகையாகக்கவாய
மதிவமுதுசெய்து, சேரப்பாசக்கரையைத்தொட்டுக்கொண்டு திறமாகஅ
முதுகொண்டால்தேவவச்சிரன், காரப்பாமுனைமென்றதெல்லாம்போகுந் த
ட்டாகக்கற்பமுதையுண்டுதேதே. அர ௬

தேர்ந் தகின்புஇன்னமோர்பாகங்கேளு திறமாகப்பருத்திவினாப்
பாதுர்வான்கி, தார்ந்துசம்பா அமுதுபடி சமைக்கும்போது சக்கனாதேனா
ட்டிகன்றாய்ப்பாசஞ்செய்து, கூர்ந்துமிகவுதயமதிற்கொண்டால்பைந்தா
கொண்டதொருமேகமெல்லவாற்றநல்லை, ஆர்ந்துமிகவீரியந்தானை திகமாகு
ம் உன்மையுள்வதாது வெல்லாம்பிலக்கும்பாரோ. அர ௭

பாரப்பாகப்புடனே தினையுங்கூட்டி பக்குவமாய்ப்பால்தனிவேபாக
ஞ்செய்து, காரப்பாஇனிப்புடனே அமுதுகொள்ளு சலங்க மெனொருபோ
துகொண்டால்மெந்தா, நோப்பாசதைபிலுள்ளபித்தநீர்கள் நீங்கிவிடுந்தே
சமதுகுகிர்ச்சியாகும், வாரப்பாசெய்யாமல்கற்பங்கொள்ளு வீறடங்கதே
கப்பவச்சிரகாயமாமே. அர ௮

சாயவக்க.

காயமென்றகாயமொன்றுசொல்லக்கேளு சனமானதிரிசமிகுதபங்
கூட்டி, வேயமுடன்வறுத்திடித்துப்பொடியேசெய்து நினைவாகச்சட்டி.
யொன்றுகாயவைத்து, தாயகாயங்கருப்புட்டிராதனிற்போட தப்பாமது
ருயேதுமுழப்பாய்சிற்கும், நாயமுடன் பொடித்து விக்கிண்டுப்போது நல
மாகமெழுருபதம்நன்றும்பாரோ. அர ௯

ஆமப்பாமெழுக்கேத்துவைதயந்தன்னில் அன்பாகக்கொண்டவுட
னையாசேரு, தாமப்பாசொல்லுகிறோம்உதரந்தன்னில் களிமுடலேமேக
வெட்டைஅற்றுப்போகுந், தாமப்பாகற்பமதுக்குறுதியாகுந் தனதானபி
த்தநீர்நேபோகுந், தாமப்பால்கொண்டவுடனுறுதியாகுந் கற்புரவாச
மதாய்க்காந்தியாமே. அர ௧௦

அரிதாரபஸ்பம்.

காந்தியாமரிதாரங்கலவத்திட்டு கருவான ஆதியந்தங்குடச்சேர்த்து,
பாந்தியமாய்செயிராலரைத்துமைந்தா பக்குவமாயோட்டில்வைத்துபுட
த்தைப்போடு, சாந்தமாய்நீறியதுபற்பமாகுஞ் சயமானோகமெல்லாமடி
த்துப்போடு, மாந்தமென்றவாய்வுகளுங்குன்மந்திரு மகத்தானசீதகாமந்
றுப்போமே. அகக

துரிசுசெந் தூரம்.

போமென்றுவிடுகாமல்துருசதுத்தம் புனிதமுடனாதியந்தங்குடச்
சேர்த்து, ஆமென்று கலவாதினரைத்துமைந்தா அழகானதாரமதுக்கங்கிபூ
ட்டி, போமென்றுமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து சாக்கறிந்துபுடம்போடத்தா
ரங்கட்டி, ஓமென்ற செந் தூரங்காந்தியாக வுண்மையுடனிருக்குமதைப்பத
னப்பண்ணே. அகஉ

பண்ணியதோர்செந் தூரம்பணவிடைதானெடுத்த பாங்கானதிரிக
டுகுஞ்ரணமேசெய்து உண்ணியதோர்செந் தூரமணைத்துக்கொண்டால்உ
ள் விசைகமக்தாரகாசம்நீங்குந், பண்ணியனெகற்பமதுகொள்ளவேன்று
ல் போக்கறிந்துதேசமதின்றோயைத்தீர்த்து, தன்னியையாய்சம்பமது
கொண்டால்மைந்தா தனதாகதேசமதுவலுத்துப்போமே. அகஉ

தார்பிரபஸ்பம்.

வலுவானதார்பிரபஸ்பஞ்செய்வென் மகத்தானதுருகடனேது
த்தங்குட்டி, நலுவாமல்செய்வென்தாரபஸ்பம் நலங்காமல்முலைப்பாலால
ரைத்துமைந்தா, செலுசாமல்துட்டதற்குக்கவசம்பஸ்வரி சிக்கெனவேலு
ட்டில்வைந்துசீலைசெய்து, அழகாமல்புடம்போடுஎடுத்தப்பாரு அப்ப
னேதார்பிரபஸ்பம்நீறிப்போமே. அகச

நீறிப்போமின்னமொருநெறியைக்கேளு ஷெதாகத்தார்பிரந்தக
டாய்த்தட்டி, தேறிப்பாறியாரக்கட்டைநன்றாய் தேன்னிட்டுஅரைத்து
அந்தத்தகட்டில்பூறி, பாப்பாயோட்டில்வைத்துசீலைசெய்து பக்குவமா
யொருமுழுத்தின்புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார்கவசமதின்றோறுங்கிநிற்சு
மப்பனேபழச்சாற்றுவனாத்திடாயே. அகடு

அரைத்துநன்றாய்வழித்தெடுத்தவட்டுபண்ணி அலாநன்றாய்க்காய்
ந்நயின்புவோட்டில்வைத்து, வரைத்தடங்குள்தெரியாமல்மண்ணுஞ்செய்
து வலுவாகநிறைநீறிந்துபுடத்தைப்போடு, நிறைத்து அனரையேஎடுத்
துப்பாரு நிறையோடேபழுத்தனெள்ளையாகுமைந்தா, கரைத்தபழச்சா
றதனுஸ்பின்னுமாட்டி கருவாகமுன்போலேபுடத்தைப்போடே. அகசு

போட்டபுடமாறவிட்டுஎடுத்தப்பாரு புதுமையுடன்புப்போலே
றிப்போகும், தேட்டமுடனிறெடுத்துப்பதனம்பண்ணி சிவசிவாபஸ்பம்
தின்செயலைக்கேளு, காட்டமுடவெள்ளிதனின் தூற்றுக்கொன்று நன்றாக

பேய்க்கான அமுதுபடி அவனோடொத்த புதுசான எவரிசெய்யாது
ப்போய்தி, வாக்காக அமுதுசெய்து வெல்லத்தோடு வளப்பாடுபோது
கொண்டால்பா, தாக்கானசடலமதுவலுத்துப்போகும் தன்மைபுடன்க
ற்பமதுசாச்சுதுமொண்டால்,நாக்கான அமுதமதுசொலிக்கும்பாரு நனை
நாகள்தாடுவழித்துநலமாப்பாரே, அர 8

நலமாகஇன்னமொருபாகங்கேளு நல்லதொரு அமுதுபடி வாங்கிமை
ந்தா, பிலமாகச்சொகமுங்கத்தியண்ணி பெருபையுடனிரண்டுமொன்றாய
முதுசெய்து, குலமான வெல்லமனததொட்டுக்கொண்டு கூர்மைபுடனோ
ருபோது அமுதுகொண்டால், தலமான பித்தமொட்பிரண்டுபோகும் தா
ணிதனிமன்மதன்போலாவாய்பாரே, அர 9

பாரப்பா அமுதுபடி கொழியலாக பக்குவமாய்த்தாடுண்டுத்துவைத்
துர்கொண்டு, வாப்பாகிரம்புநனைக்கவாயம்பண்ணி வகையாகக்கொய
மதிமுதுசெய்து, சோப்பாசக்கரையைத்தொட்டுக்கொண்டு திரமாகஅ
முதுகொண்டால்தேவச்சொங், காப்பாமுனமென்றதெல்லாம்போகும் க
ட்டாகக்கற்பமுதையுண்டுதேதே, அர 10

தேர்ந் தபின்புஇன்னமொர்பாகங்கேளு திறமாகப்பருத்திவினைப்
பாதுர்வாங்கிச்சார்ந்தசம்பா அமுதுபடி சமைக்கும்போது சக்கனாதேனா
ட்டிநன்றாய்ப்பாசஞ்செய்து, கூர்ந்துமிகவுதயமதிற்கொண்டால்பைந்தா
கொண்டதொருமேகமெல்லாபற்றுநல்ல, வுந்துமிகவீரியந்தானதிகமாகு
ம் உன்மையுள்வதாதுவெல்லாம்பிலக்கும்பாரே, அர 11

பாரப்பாசர்ப்புடனேதினையுங்கூட்டி பக்குவமாய்ப்பாத்தனிவேபாக
ஞ்செய்து, காப்பாதின்புடனே அமுதுகொள்ளு சலங்க மலொருபோ
துகொண்டால்மெந்தா, நோப்பாசதையினுள்ளபித்தநீர்கள் நீங்கிநீடுதே
சுமதுநலிச்சியாகும், விரப்பாசெய்யாமல்கற்பங்கொள்ளு வீறடங்கிதே
சுபவச்சிரகையாமே, அர 12

சாயவக்க.

சாயமென்றசாயமொன்றுசொல்லக்கேளு கனமானநிரிசெருகுமங்
கூட்டி, சேயமுடன்னவறுத்திடித்துப்பொடியேசெய்து நினைவாகச்சட்டி.
மொன்றுசாயவைத்து, தாயகமாய்கருப்புட்டிராதனிற்போட தப்பாமலு
ருயெதாசுழம்பாய்ந்திற்கும், நாயமுடன்பொடிதது விக்கிண்டிப்போது நல
மாகமெழுருபதம்நன்றும்பாரே, அர 13

ஆமப்பாமெழுக்கெத்துவைதயந்தன்னில் அன்பாசக்கொண்டவுட
னையாசேரு, தாமப்பாசொல்லுகிறோம்உதாந்தன்னில் நளிமுடனேமேக
வெட்டைஅற்றுப்போகும், தாமப்பாகற்பமதுக்குறுதியாகும் தனதானபி
த்தநீர்நேபோகும், தாமப்பாக்கொண்டவுடனுறுதியாகும் கற்புரவாச
மதாய்க்காந்தியாமே, அர 14

அரிதாரபஸ்பம்.

காந்தியாமரிதாசங்கலவத்திட்டு சருவான ஆதியந்தங்குடச்சேர்த்து,
பாந்தியமாய்செயிராலரைத்துமைந்தா பக்குவமாயோட்டில்வைத்துபுட
த்தைப்போடு, சாந்தமாய்நீறியதுபற்பமாகுஞ் சயமானோகமெல்லாமடி
த்துப்போடு, மாந்தமென்றவாய்வுசொங்குன்மந்திரு மகத்தானசேதகாமற்
றுப்போமே.

அகக

துரிசுசெந்துரம்.

போமென்றுவிசொமல்துருசுதுத்தம் புனிதமுடனாதியந்தங்குடச்
சேர்த்து, ஆமென்றுசலவாநிலரைத்துமைந்தா அழகானதாரமதுக்கங்கிபூ
ட்டி, சாமென்றுமண்சிலைவலுவாய்ச்செய்து சாக்கறிந்துபுடம்போடத்தா
ரங்கட்டி, ஆமென்றசெந்துரங்காந்தியாக வுண்மையுடனிருக்குமதைப்பத
னம்பண்ணே.

அகஉ

பண்ணியதோர்செந்துரம்பணவிடைதானெடுத்து பாங்கானதிரிக
டுகுஞ்ரணமேசெய்து உண்ணியதோர்செந்துரமணைத்துக்கொண்டால்உ
ள் விசைகாமத்தாரகாசம்நீள்குர், பண்ணியனெகற்பமதுகொள்ளவேன்று
ல் போக்கறிந்துதேகமதின்றோயைத்தோத்து, தன்னிமையாய்சற்பமது
கொண்டால்மந்தா தனதாகதேகமதுவலுத்துப்போமே.

அகஉ

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவானதாம்பிரப்பஸ்பஞ்சொக்கெவன் மகத்தானதுருகடனேது
த்தங்குட்டி, நலுவாமல்செனொதிதாம்பஸ்பம் நலங்காமல்முலைப்பாலால
ரைத்துனைந்தா, செலுவாமல்துட்டதற்குக்கவசம்பஸ்பரி சிக்கெனவேலு
ட்டில்வைந்துசிலசெய்து, அழகாமல்புடம்போடுஎடுத்துப்பாரு அப்ப
னேதாம்பிரமும்நீறிப்போமே.

அகச

நீறிப்போமின்னொருநெறியைக்கேளு மெதகத்தாம்பிரந்தக
டாய்த்தட்டி, தெறிப்பாநிதாசக்கட்டைநன்றும் தென்னிட்டுஅரைத்து
அந்தத்தகட்டில்பூறி, பாய்ப்பாயோட்டில்வைத்துசிலைசெய்து பக்குவமா
யொருமுழுத்திப்புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார்கவசமதினொறுக்கிநிக்கு
மப்பனேபழச்சாற்றாலவைத்திடாயே.

அகடு

அரைத்துநன்றாய்வுழித்தெடுத்தவட்டுபண்ணி அலாநன்றாய்க்காய்
ந்தபின்புவோட்டில்வைத்து, வரைத்தடக்கள் தெரியாமல்மண்ணுஞ்செய்
து வலுவாகநிறையறிந்துபுடத்தைப்போடு, நிறைத்து அனொறியேஎடுத்
துப்பாரு நிறையோடேபழுத்தவள்ளையாகுமைந்தா, ககாத்தபழச்சா
றதனுஸ்பின்னுமாட்டி கருவாகமுன்போலேபுடத்தைப்போடே. அகசு

போட்டபுடமாறவிட்டுஎடுத்துப்பாரு புதுமையுடன்பூப்போலே
றிப்போகும், தேட்டமுடனிதெடுத்துப்பதனம்பண்ணி சிவசிவாபஸ்பம்
தின்செயலைக்கேளு, காட்டமுடவெள்ளிதனின்றுத்துக்கொன்று நன்றாக

க்கொடுத்திடவாற்றீர்ஞ்சாதர், வாட்டமுளபிணிகளுக்கும் தேவிலீந்தால்
வாங்காதகுன்மமெலாமாண்டுபோமே. அகஎ

போமென்றுநிகொமலின்னமொன்று புத்தியுடன்கொல்லுகிறேன்
மைந்தாகேளு, ஆமென்றுதாம்பிரம்பொடியாய்ச்செய்து ஆப்பனைபழச்
சாற்றாக்கத்திபண்ணி, நாமென்றுசொல்லுகிறோமாதியந்தம் நயமாகதி
வடக்கிடைதரன்சேர்த்துக்கொண்டு, தாமென்றபழச்சாற்றாவுணர்த்துமை
ந்தர தன்மைபுடன்புடம்போடீறிப்போமே. அகஅ

கெந்தசபஸ்பம்.

போமப்பாசெந்தகத்தைசத்திபண்ணி போக்கோடேஆதியந்தங்
கூடச்சேர்க்குதாம்பாபழச்சாற்றாக்கலவத்காட்டி கனெழும்பஆட்டி
னதால்மொழுகாய்சிற்துர், ஆப்பாவழித்துகன்றாய்வட்டுபண்ணி ஆமளி
ட்டிலேவாட்டில்லைவந்துசீலைசெய்து, நாமப்பாசாக்கினுடநிதானங்கண்டுநன்
மையுடன்புடம்போடீறிப்போமே. அகக

போமப்பாபற்பமசைபணவிறைதான்கேளு புதுமைபுடன்தேனதி
லெகொண்டாரானும், நாமப்பாசொல்லுகிறோமெகமெல்லாம் நாடாம
னெயுவிநிற்கன்மையாக, தாமப்பாதானிர்த்தியதிகமுண்டாம் நயவான
கெந்தததின்பற்பத்தாலே, ஆமப்பாநாகசபற்பமாகும் ஆதியந்தமமர்ந்த
தினெல்லாம்போச்சே. அகஉ

சாதிவிங்கக்கட்டு.

போச்சென்றுநிகொமலின்னமொன்று புதுமைபுள்ளசாதிவிங்கக்
கட்டுசொல்வேன், போச்சென்றுசினையாதே ஆதியந்தம் பொதுமைபுள்ள
சாக்கெடுத்தப்பாலவட்ட, நீச்சென்றுமெழுகாகுமைந்தாகேளு நிசமா
வகெந்திபற்பமெழுநிற்கேர்க்கு, ஆச்சென்றுகலவத்திளாட்டிமைந்தா அ
ககாலிங்கமதிர்கவைப்போடே. அகஉ

போடப்பாசவசாயதையழுத்திமைந்தா போட்டபின்புழுப்புடத்திற்
போடுபோடு, நாடப்பாபுப்பாடியமுண்டபுடம்போடு நாமானசாதிவிங்க
யிதுசெய்தபிற், ஆப்பாமதிதனிலேநின்ற ஆடு அதின்பிறஞானிதனிலே
அழுந்திப்பாரு, மேடப்பாசிவையாசப்புதுமைதன்னில் தேடினதாக்கேக
கிததித்திபித்தாமே. அகஉ

பூணுதிலேயம்.

திரமாக இருக்கவென்றால்பூணாதி செப்புநேனப்புலத்தியனேதிற
யாய்க்கேளு, வானானதிரிகடுகுருணமேசெய்து வற்றொருமுலிகையி
ன்காம்புளிதாரீக்கி, சாணசட்டிகளைக்காயவைத்து கருகாமல்முலிகை
வைக்கின்றமைந்தா, திரமானதிரிகடுகுருணமேசெய்து நேராகத்தான்
கடைந்துவைத்துக்கொள்வே. அகங

மொள்ளப்பாபழச்சாருவாக்கிநல்ல குணமாசஅறிப்பேற்றிபாகாய்
ச்சிண்டி, மொள்ளப்பாபாருவஞ்சமயந்தன்னில போலாக இருபொடியுமே
ள்ளர்கொட்டி, மல்லப்பாபிடித்ததுபோதெண்ணிண்டு மார்க்கமுளபாருட

னெய்யாடி யுஞ்சீர்த்து, தென்னப்பா போலவோ திருநெல்நாடுப் திறமாக
ப்பிசைந்துருட்டி பதனப்பண்ணே.

அ28

பண்ணிய தேர்லேகிந் தான்பூணுந் பரந்தனிலேயிந்தமுதைநு
வர்காணார், உண்ணப்பா கண்டக்காயளவளிதம் உண்டபின்புமூலமதிம்ம
னத்தைவைத்து, விண்ணப்பா தானேக்கிமெள்ள கோ கிந்தமாசு கோகினதா
ல்பூர்கமேசெய்து, நண்ணப்பா கும்பகந்திச சீண்டுல்லைமந்தா நம்மாவுஞ்
னத்துக்குருதியாமே.

அ29

வேறு-வேகியம்.

உறுதியுள்ள வேகிய ந்தானின்னமொன்று உண்ணாயுடன் சொல்லு
கிறேன்மைந்தா கேளு, பருதியெனுஞ்சாதிக்காய்சாதிபத்திரி பதமானக
ரார்ப்புடனேவலங்குட்டி, கருதினனுப்பின்குட்டி. மையந்துவொன்று சசமர
கவெண்ணையினுள்மெழுகாயாட்டி, கருதிமனதொன்றுப் பூலிகைதான்வா
ங்கி கார்ப்புவிதை தனைக்கிகருக்கிடா சே.

அ28

கருக்குவது பொண்ணிறம்போல்கருக்கிச்சொண்டு கடைத்திவெய்ப்
பொடியாகுமைந்தாபைந்தா, வருக்குவது வெல்லமதில்பிசைந்துகொண்டு
வுடன்கேருழின்னனாத்தமருந் திதன்னை, நெருக்கிநன்றுய்ப்பிசைசந்தருட்
டிப்பிசைகன்தன்னில் நிறுத்திமிகப்பதனமதாய்வைத்துக்கொண்டு, அரி
க்குமுதலெழுந்ததுவைப்பணிந்துபோற்றி அப்பனையுடலறிந்துகொ
ண்டிடாமே.

அ29

கொண்டவுடன்பூணத்தின் போதைசன்னை கூறுதற்குநாவுமுண்
டோபாவுமுண்டோ, விண்டதொருமொழிதவிரா அறிவுதன்று விள்ளுகி
றநாவுவா மேனிவாடா, அண்டப்பிராணநுள்மிகவுஞ்சொலிக்குமப்பா அர
காபண்ணிரண்டுமடங்கும்வீட்டில், குன்றுதபூணமாய்போதையாகி கு
ணமாகச்சதாபோதைபாகும்பாரே.

அ29

சாராயதோஷம்.

பாரப்பாபோதமயமாகனென்று பரிசுசெட்ட காராயத்தனைக்குடித்
தால், வீரப்பாதான்மீறிமித்தங்கொண்டு மெய்மறந்துதித்தகீர்மேலேசே
ன்று, ஓரப்பாதேகமெல்லாமரிப்புமீறி உண்டதொருசற்பமெலாம்மீழலா
ய்ப்போகும், நேரப்பாவுதாமதுதடித்துநல்ல நங்காதலொதுகியாய்ச்சாவா
ன்பாரே.

அ28

களளின் தோஷம்.

பார்க்கவேகளினுடனேர்மைகேளு பான்கானபித்தகோகிசெற்கொ
ண்டு, ஏற்கவேகளென்னுளியமயங்கிப்போகும் எழுந்திருக்கவொட்டாது
மயக்கித்தள்ளும், சேர்க்கையுடனென்மீந்ப்புலய்ப்புலிக்குஞ் செடந்தளந
துவாசியதுசிறுஞ்சிறு, முர்க்கமுடனாவிதேய்க்குமதியந் தனது மோனில்
தான்மறந்துபோவான்காணே.

அ29

புத்திகுதல்.

காணப்பா கருஞ்சாராயத்தாலே கண்மறந்துசெத்தவாகனத்தங்
கேளு, விணப்பா திதுவிண்ணெந்தன்ருதகரு. அந்நுடன்போதேதெய

ழிதப்பாதே, தானப்பாவென்றமதந்தனைக்கொள்ளாதே தனையறிந்துமதி
யமுதந்தானே கொண்டால், தானப்பா துறம்பாகுந்தருப்புதுணைஞ் சொ
ல்லவொணு அஷ்டசித்தங்கைகக்குள்ளாமே. அருக

துஷ்டனாத்தண்டித்தல்.

ஆமப்பாபுலத்தியனேயின்னமொன்று அடைவானவுண்மைமொன்
றுசொல்லக்கேளு, காமப்பாபெரியோரைத்தவசியோரை தாமென்றமொ
ழிமறந்தயோகியோரை, காமப்பால்கொண்டசிவஞானியோரை காசறிந்
துபோகமதைக்கருதினோ, நாமப்பாவிவியோரைவடியோர்தன்னை நன்
றானதாய்தகப்பன்நல்லோர்தானே. அருஉ

தானேன்றசற்றொருவுந்தாரணிதன்னில் தயவானதெய்வமுதல்சொன்
னதெல்லாம், வீணென்றுதானினைந்து அழுப்புபேசி வீணசெய்யுஞ்சண்
டாளருலகத்துள்ளே, நானேன்றமதப் பேசித்திரிவாரப்பா நலமிலாப்பாத
கரைக்கண்டாயானால், ஆதியென்றுமபெண்ணென்றுபெண்ணவேண்டா
மனியாயப்பாவிசுட்டிச்சொல்லக்கேளே. அருக

கேளப்பாநாம்பொன்றோமனதுகொள்ளல் செடிகலங்கி அண்டமுத
ல்கடுங்குரப்பா, துளப்பா அவர்கள்மனம்நோகப்பண்ணு மசுடருக்குமார
ணத்தைச்சொல்லேவனையா, மாளப்பா துரோசியுட்பேணாச்சொல்லி மனநா
கமாரணிக்கமாண்டுபோவான், நாளப்பா அதினாலேகுற்றமில்லை நன்மையி
லாததுஷ்டரைச்சங்காரம்பண்ணே. அருசு

பண்ணப்பா அறிந்தகீகொல்லாவிட்டால் பலகோடிசுத்தருடசாபம்
நல்கும், விண்ணப்பாதானிடியுமப்பால்கொண்ணென் வினைசெய்தோன்த
னக்குவினைசெய்தால்நன்மை, பண்ணப்பாதனக்குமருந்திட்டுஅந்த புண்
ணற்றுமகமையடாபுத்திகொண்ணென், சண்ணப்பா வானிதியில்பேய்ச்சுறு
வை தன்மையுடன் கொடுவந்துதயிலம்வாங்கே. அருரு

பேய்ச்சுறுத்தயிலம்.

வாங்கியந்தத்தயிலமதிவிங்குசேர்த்து மத்திந்துச்சிமிழதனில்பத
னம்பண்ணி, திங்கிலாத்திங்குகள்செய்யுப்பாவி திருடர்களைத்தானழைத்
துவைத்துக்கொண்டு, ஒங்கிமெத்தயிலமதில்பணவிடைதா வெனெடுத்து வுண்
மையுடன்வஞ்சகமாயவனுக்கினாய், தாங்கியேதயிலமதுசென்றபோதே
தான்மயங்கி அறிவிழந்துபோயான்பாரே. அருக

பார்த்திலேதிரிந்து அலனுமைந்தா பஞ்சரிப்பா னுலகைகாக்கண்
டால்காமந்தா, கொளப்பெரியோரைக்கண்டால்நயந்தா மெடிதா கட்டுழி
முந்துபணிலாண்டா, காமத்தில்கழுதையதுதிரியாரபோல் உட்சென்று
பற்றவுமேலடிப்பதெனக் கழறிதிலமுற்புணர்மேசமாட்டான் அடிட்டி
னாலேபடுகொணாநினைக்கவேண்டாம். அருக

வள்ளல்தயிலம்.

அறிந்துபாதித்திலம்நவஞ்சகன்கொல்கை மைகாரிப்படியே
வள்ளல்தயிலம் தயிலம்நவஞ்சகன்கொல்கை மைகாரிப்படியே
வள்ளல்தயிலம் தயிலம்நவஞ்சகன்கொல்கை மைகாரிப்படியே
வள்ளல்தயிலம் தயிலம்நவஞ்சகன்கொல்கை மைகாரிப்படியே

நீமைந்தாயமந்தா, பொருந்திரண்டுமொன்றாகப்பொருந்துப்பாரு புனியோர்சுள்காணிய்புகையிலையென்பாரே. அசுஅ

பாரப்பாஇப்புதைபயப்பாவினோர்க்குபரிவாசக்கொடுத்திடவேமைந்தாகேளு, நோப்பாநிலைதப்பிவறிவுகுன்றி நெஞ்சாரப்பிததமதுபேலே நோக்கி, ஊரப்பா திரிவான்காண்டித்தன்போலே யுலகோனாக்கண்டவுடன்பயந்தநிற்பான், சீரப்பாகண்டபெலாந்தின்பான்பாவி திரங்கெட்டுமதி கலங்கிப்போவான்பாரே அசுஅ

அப்பிரசப்பொடி.

பார்க்கவேஅப்பிரசம்வாங்கிமைந்தா பண்பாபப்பொடித்ததனைப்பதனப்பண்ணி, ஏற்கவேவிபூதியுடன்சலந்துகொண்டு எள்ளளவுதானெடுத்தகனையில்லைத்து, மூர்க்கமுளமுடர்முன்னேயுதலுன மோகமுளஅப்பிரசமதுதான்சென்று, சேர்க்கையுடன்சுண்ணிலேபறந்துவிழும் சூனத்திலேகண்ணைமெள்ளக்கசக்குவாரே. அசுஅ

கசக்கையிலேஅதாதுவும்விழியில்பற்றி கறகதெனத்தன்னிராய்க்கரைந்துபோகு, மசக்கமதாய்க்கண்ணெனினிஷமயங்கிப்போரும் வையகத்தில்தடப்பசற்குக்காலங்கேது, பிசக்குமில்லைசுண்போனாற்காலக்கேது பிணம்போலமதிக்கெட்டுஅலைவானப்பா, வசக்கமிவமானிடையசற்றவேனும் வாதனினிதீர்வதற்குமருந்தாம்பாரே. அசுஅ

மருந்தறிந்துபிணியிலுக்கும்வாறுபோலே வஞ்சகர்க்குமருந்திததான்மக்காள்மக்காள், வருந்தியிந்தமருந்துவகைசெய்துக்கொண்டு வஞ்சகரைசந்நாரம்பண்ணவேனும், அருந்தமிழா லுலாத்தபண்ணிரண்டு தூற்றில் அவையடக்கம்பொருளடக்கம்அனந்தஞ்சொன்னேன், தெரிக்கொண்டுபண்ணிரண்டு நூற்றைமைந்தா சிவசிவாஅடக்கமதாய்செறிந்துகொள்ளே. அசுஅ

கொள்வதற்குப்பண்ணிரண்டுசுவாசந்தன்னைக் குறிப்புடனேநானடக்கிஞருளைப்போற்றி, செல்வதற்குமூலமதில்நனத்தையோட்டி தீர்க்கமாய்நலமனைதச்சேர்த்துக்கொண்டு, வெல்வதற்குமேல்முலகெனினுனிவேநாந்தகோசகத்தால்பூரணத்தைப்பற்றி, சொல்வதற்குவுபையில்கொடுப்பதத்திலின்று சோராமல்மதியமுதம்பூரணமாய்க்கொள்ளே. அசுஅ

அறிவுகற்றல்.

மதியமுதமென்றதொருவகைசைவமந்தா பார்க்கமுடன்கோடியில் ஒருவன்காண்பான், விதியறிந்தால்பதியறியுமதிதான்தேய்ந்து விசையாவியதனுலமுதங்காணும், பதியறிந்து அமுதமதைக்கொள்வதற்கு பக்குவமாய்மூலம்தில்நனத்தையோட்டி, கதிமோட்சமென்றதன்பேல்மூலம்பாரு சருணையதி லுண்டாகுமறிவைப்பற்றே. அசுஅ

பற்றுவதுமேல்மூலமாறாதாம் பங்கயத்தின்தரிசனத்தைப்பற்றி னுக்கால் புத்தமுதங்கசிறந்துமிகவொழுகுமப்பா புத்தியுடனையறிந்த கொள்வாரானும், புத்தியுள்ளமோட்சமெய்துன்படா கதமுண்டாய் முத

நிலைதோற்றுமடாகற்பங்கொள்ளு, அற்றுதடாதேகமதில்நின்றநோய்கள்
அரகராஅமுதரசதேகமாச்சே. அசடு

தேகமென்றமுலத்திக்குநிகொண்டால் சிவசிவாஅப்புநாகதான்மே
லேசென்று, ஆகமுடன்சிரகதிலேஅனல்தான்மீறி அப்பானகீர்ப்பனைத்
துவலியுண்டாச்சு,பாகமுடனநீர்தான்தசையிற்சேர்ந்து பக்குவமாய்குடு
கொண்டால்காங்களாச்சு, தாகமுடன்சுரமீறிவாதபித்தந் தணிந்ததனால்
சேத்துமத்துக்குயிர்ப்பாணாச்சே. அசசு

ஆச்சப்பாசேத்துமத்தான்மீறிற்றானால் அப்பனைதோஷத்துக்குறு
தியாச்சு,நீச்சப்பாதோஷத்துக்கடிதானென்ன நிலையானவாதமதில்பித்த
மீறி, போச்சப்பாபாதாதிசேசந்தொட்டுப் பொங்கியந்தப்பித்தநீர்பறந்து
மீறி,காச்சப்பாதேய்வுடனேவாய்வுகூடிசுடினமுடனாகாசம்புக்கும்பாரோ

பாரப்பாமுன்றுமொன்றுய்க்குடிப்போச்சு பகையானபிரதியுமப்பு
ம்மின்று,சேரப்பாகைந்துதண்ணீர்மண்ணாய்ப்போச்சு சிவசிவாபஞ்சகர்
த்தாள்கத்திதாச்சு,ஆப்பாஅறிவார்கள்சடவொழ்ச்சை அரகராரீர்க்குயி
ழிமாய்கைமாய்கை, தேரப்பாகனாப்போலாஞ்சடவொழ்ச்சை சிவசிவாஇ
தையறிந்துகுருவைக்காரோ. அசஅ

திரிகடுகுலேகையம்.

காரப்பாரீரிழிவுமுதலாயுள்ள காமம்வினையனந்தபடாலக்கேரவில்
லை,பாரப்பாபிரியறிந்துமருந்துசெய்ய பக்குவங்கள்சொல்லுகிறேன்நன்
றாய்க்கேளு, தேரப்பாதிரிகடுகுருணமேசெய்து திரமானமுப்பூவுங்கூ
டச்சேர்த்து,வாரப்பாதேனதிலேபிசைந்துக்கொண்டு மார்க்கமுடன்கொ
ண்டுவிட்டால்காங்கள்போச்சே. அசசு

திரிகடுகுகஷாயம்.

போச்சப்பாசஷாயமொன்றுசொல்லக்கேளு புகழாகஅரத்தையுட்
ன்திரிகடுகுகூட்டி, காச்சப்பாதட்டிநன்றாய்க்கஷாயம்வைத்து கணக்காக
வடித்திற்றுத்தமுப்பூச்சேர்த்து,பாச்சப்பாதேனதிலேசொஞ்சம்விட்டு ப
க்குவமாய்க்கொடுத்தவேசாங்கள்போகும், ஆச்சப்பாகாமென்றதெல்
லாம்போகும் அரகராகுளிர்காமுமகன்றுபோமே. அருடி

சுரத்துக்குத்தயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு புத்தியுடன்சீரகமும்தும
ங்கூட்டி, காமப்பாசிறுரீராலரைத்துக்கொண்டு கணக்காகஒருபடிநல்லெ
ண்ணைவாங்கி,ஆப்பாபசுவின்பாஸ்கூடச்சேர்த்து அரைமருந்துஅறுவுட
னேகதைத்துக்கொண்டு,தாமப்பாமெழுகுபதமாய்வடித்து தன்மையுடன்
முழுகிவாச்சாங்கள்போமே. அருக

சுரமானபித்தத்தால்வெட்டைமீறிச் சூடுகொண்டமேகரீரிழிவுகா
னுஞ் சுரமானரீரிழிவுபிலத்துதானால் திரமாகாசனையுடனிறங்கும்பாரு,
வுரமானாசனையதுமீறிற்றானால் உடன்காணும்மீர்ப்பிளவையுண்மை யுண்

மை, திறமாகத்தேகமதாலகண்டரோகஞ் சேர்ந்ததொருநீரிழிவுபோகக்
ளே. அரு௨

நீரிழிவுக்குகஷாயம்.

கேளப்பாகஷாயமொன்றுசொல்லக்கேளு கிருபையுளமஞ்சனத்தி
ல்ஆவானாவேர்பட்டை, வேளப்பாசடலாஞ்சிபட்டைகூட்டி விபரமுடன்
முன்றுமொன்றுபிடித்துநல்ல, நாளப்பாபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா நல்லந
ண்ணீர்நாலுபடிஎட்டொன்றுக்கி, வாளப்பாஅதிலனாக்காற்படியிடித்து ம
கனேநீருருப்போட்டுக்குடித்திடாயே. அரு௩

நீரிழிவுக்குலேகியம்.

குடித்திடுவாய்நாலுமுறைமைந்தாபைந்தா குணமாகும்நீரிழிவுகுடி
லம்நிற்குந், தடித்ததொருநீரிழிவுபனைப்புப்போக தன்மையுடனலேகிய
ந்தாடுனன்றுகேளு, அடுத்ததொருநீரிழிவுகுதிரிபலாதி அகராவகைக்கு
ஒருபலமாய்வாங்கு, விடுத்ததொருஆவானா செங்கிஞுவைக்கொன்றைவித
மானமஞ்சனத்திரெல்லியாமே. அரு௪

ஆமப்பாஅஞ்சுவேர்பட்டைவாங்கி அப்பனையிடித்திடுவாய்வெவ்
வேறாக, தாமப்பாபொடிவகையோர்பலமாய்க்கூட்டி சங்கையுடன்முன்ம
ருந்துபொடித்துச்சேர்த்து, நாமப்பாசொன்னஜாபத்திரிசாதிக்காய் நலமா
னகுங்குமப்பூகொர்புகூட்டி, தாமப்பாவகைக்குஅரைபலமாய்வாங்கி கடுக
நீபொடித்துமுன்பொடியிற்சேரே. அரு௫

சேர்த்ததொருபொடிகளெல்லாமொன்றுய்க்கூட்டி செம்மையுடன்
வைத்ததின்மேல்முறையைக்கேளு, சாற்றிடுவாய்பகனின்பாத்தேங்காய்
ப்பாலுந் தன்மையுடனாட்டுப்பாலினரீர்பாலுந், நேத்தியாய்வகைக்குவொ
ருபடியாய்வாங்கி நினைவாகப்பாண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு, கார்த்திடுவாய
டுப்பேற்றியனலைமுட்டி காணவேகொதிசுளம்பும்போதாதானே. அரு௬

தானேதான்கொதிசுளம்பும்பருவந்தன்னில் தப்பாமல்செல்லெண்ணை
படியேவார்த்து, மாணேசேள்பொடிவகையைக்கொட்டிக்கிண்டு மக்களே
மெழுகுபதமாகும்போதில், விணைதான் திரியாமல்சனைவாங்கி மெய்யா
னரசனையடர்பலமோரெண்டு, பூணைதான்முற்குருவில்வராகன்பத்து புது
மைபுடனிரண்டையுமேபொடித்துப்போடே. அரு௭

போட்டவுடனிறக்கிநன்றுயாறவிட்டு புதுசானபிங்கான் தன்பாணி
தன்னில், நாட்டமுடன்வழித்துவைத்துபதனம்பண்ணி நலமானகண்ட
க்காயளவுகொண்டு, தாட்டிகமாயிருபதுநாட்கொள்ளும்போது தப்பாமல்
நீரிழிவுதானேபோகுந், தேட்டமுள்ளரீர்பேதம்நாவாட்சி திராதபிளவை
யொடுமேகம்போமே. அரு௮

நீரிழிவுக்குதயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு பொல்லாதமேகநீரிழிவு
போக, ஆமப்பா கஸ்தூரிதயிலஞ்சொல்வேன் அப்பனேபுலத்தியனேநன்

முய்த்கேளு, தாமப்பாநல்லெண்ணை ஆவின் நெய்யுந் தன் னமயுள்ளிப் பள
ண்ணைவகைமுன்றுக்கும், நாமப்பாவகைக்குஞ்ஞபடியாய்வாங்கி கலமான
பாண்டத்திலிட்கொள்ளே. அருக

கொள்வதற்குச்சந்தனமேர்ப்பலந்தான்பத்து கூர்மையுடனெண்ணை
தனிநகரைத்துபைந்தா, விள்வதற்குநாய்க்கொள்ளிக்கிழங்குசாலும் வித
மானபழச்சாறுப்படி தான்வாரு, சொல்லுமிளகீபடி ரொண்டுவாரு சத்தமு
ளசா திகைய்சா சிபத்திரி, செல்வதொருசீரகமும்பழச்சாற்றால் தீரவு
ரைத்தந்தப்பாருடனேசேரே. அகாய

சேர்த்தாநிக அடுப்பேற்றித்தீயைமுட்டி. செம்மையுடன்மெழுகுப
தமரமுட்பே தில், பார்த்துமிகக்கஸ்தூரிப்பலமரைதான்வாங்கி பக்குவமா
ய்கமதில்போட்டுமைந்தா, வார்த்துவாய்தயிலமதுகரகததுள்ளே மக
த்தானதயிலமைதப்பதனப்பண்ணி, போற்றியிகமுழுகுவே மேகங்காங்
கை பொல்லாதநீழிவுகதயங்கள் போச்சே. அகக

சுதயத்துக்கு சஷாயம்.

போச்சப்பாசிலேத்துமத்கால்சயங்கன்மீறி பொல்லாதஇருமாய்
பித்தமீறி, காச்சப்பாஅனலமீறிதேகம்வற்றி காங்கைகொடுஇருமலிலேக
கமாய்ப்பேரவான், பாச்சப்பாசயமரணரோசந்தீர்ப் பக்குவநான்சொல்லு
கெமென்பண்பாய்க்கேளு, அச்சப்பா அரத்தைநன்றாயிடித்துக்கொண்டு அ
முர்ணிட்டுக்கஷாயநீயளவாய்க்காச்சே. அகஉ

சுதயத்துக்கு லேயம்.

காச்சினதோர்கஷாயமதையிறுத்துக்கொண்டு கனமானமுப்பூவில்
வாசனச்சேர்த்து, பாச்சவாய்தேகமதிற்கஷாயந்தன்னை பக்குவமாய்முன்
துகாள்சொள்ளும்போதில், மாச்சலென்ற இருமலீதகதுமைந்தா மனநாக
லெளயந்தாநென்றுகேளு, தாட்சியிலாத்நூதுளைகண்டங்கத்திரி சமுல
பேயிடித்துநன்றாய்வடித்துக்கொள்ளே. அகக

கொள்ளப்பாஇருவகையுமொன்றாய்ச்சேர்த்து குருவானஅமுரிவி
ட்டுரவியிற்சாச்சு, அல்லப்பாஇப்படியேபத்துமுறைகாச்சு அதின்பிறகு
கட்டிலென்றுசக்கரையச்சேர்த்து, வில்லப்பாமுப்பூவுஞ்சேர்த்துக்
கொச்சி விதையானபகனின்பால்நெய்யுங்கட்டி, நல்பப்பா அடுப்பேற்றி
ப்பொடியைக்கொட்டி நல்மாகமெழுகுபதமாகவாங்கே. அகச

சுதயத்துக்குதயிலம்.

வாங்கியேநெல்லிக்காமளவுகொண்டால் மாருதசயங்களெல்லாமாறி
ப்போச்சு, ஏங்கியேஒடிவிடுஞ்சயமாம்பேய்தான் என்சொல்லேன்மண்ட
லத்தில்தேகித்தி, தூங்கியேவாடாதேதயிலமொன்று சொல்லுமேவப்பு
லத்தியனென்றாய்க்கேளு, தேங்காயின்பால்நாழிதயிருநாழி செம்மைதி
றப்பகனின்கோமியமும்வாங்கே. அகரு

வாங்கின்றுப்பாண்டமதிலிட்கொண்டு மைந்தனேபழச்சாறு
கொடுப்பையுமுசுமுசுக்கை, பாங்குடனேவகைக்குவொருபடிதான்வார்த்து

பக்குவமாய்ப்பிளகுவொருபலந்தான்வாங்கி; ஆங்கிகொண்டஅமுரியினுல
னாத்துவாங்கி அப்பனைபாண்டமதில்கணாத்துக்கொண்டு, சாங்கமாய்நல்
லெண்ணைபடிநாலுயார்த்து சமர்த்தாகஅடுப்பேற்றிக்காச்சகாச்சே. (

காச்சிகன்றாய்மெழுகுபதமானபின்பு காகமதில்தான்வடிக்கும்போ
துமைந்தா, ஆச்சியேசாகமதிலண்டச்சன்னம் அன்பானதாரபஸ்பங்கஸ்
துரியேயோடு, தாட்சியில்லாவகைக்குஅனாபலந்தான்போடு சமர்த்தாகத்த
யிலமதைவடித்துமைந்தா, தேச்சுமேழுமுடிவாசயங்கள்போச்சு சிவசிவா
தேகமதுவலுத்துப்போச்சே.

அசுஎ

குன்மத்துக்குலேகியம்.

போச்சப்பா குன்மமென்றதெல்லாம்போக புதுகையுள்ளலேகியந்
தானினுன்றுகேளு, காச்சியதோர்கருப்புட்டிப்பலம்பத்துவாங்கி கருவா
னஅமுரியினுல்கணாத்துக்கொண்டு, பாச்சவாய்ப்பதனிலனலைமுட்டிப்
பக்குவமாய்காச்சவாய்பாகுபோல, தாட்சியில்லப்பாகுதனில்சேர்மருந்
தைக்கேளு தப்பாமல்காரமுடன்காரம்வாங்கே.

அசுஅ

வாங்குவாய்விடையுப்புசவுக்காரந்தான் வளமானவனையலுப்புஇந்து
ப்போடே, பாங்குடனேபொரிக்காரஞ்சுடனுப்பு பக்குவமாய்யெட்டுவ
கையுப்புவாங்கி, சாங்கமாய்ப்பாடித்துப்பாகுதனிற்சேர்த்து சமரசமாய்க்
கிண்டிவாமெழுகுமாகும், ஆங்கவனேமெழுகுதனைப்பிங்கானுள்ளே அ
டைத்துநீபதனமாய்வைத்துப்போற்றே.

அசுசு

போற்றியேமெழுகுதனைமைந்தாகேளு புத்தியுடன்பத்துநாஸ்கொ
ள்ளச்சொல்லு, தேற்றியேகொண்டதினாசத்திகுன்மந் திளானவாய்வி
னுவலிசுன்பங்கள், சாந்துகிறெஞ்சடைப்புசுகதிசுன்மந் சலஞ்செய்
யும்வரிசுன்மம்ருத்திவாய்வு, ஆற்றியதோருக்கத்தின்வலியோடொக்க
அரகாரகுதுக்குவனியனைத்தும்போமே.

அசுய

போமப்பாவாய்வுமேவந்தனாய்கள் பொல்லாததிரட்சியொழி
சீசையெல்லாஞ்சாமப்பாலேகியத்தைக்கண்டபோதே சாங்கமாய்குன்ம
மென்றதெல்லாம்போகும், ஆமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு ஆன
தொருகல்லெண்ணைநாலுபடிவாங்கி, தாமப்பாபாண்டமதிலீட்டுக்கொண்
டு தப்பாமல்பிளகுஒருபடிவாங்கே.

அசுக

பிளகுதயிலம்.

வாங்கப்பாஏலமணாபடிதான்வாங்கி வலமாகஇரண்டையுமேயுடைத்
துக்கொண்டு, திங்கிலாமுற்குருவில்லிராகன்பத்து சோத்துசுன்றுப்போ
ட்டணாமாய்க்கட்டினமந்தா, தாங்கியேபொட்டணத்தைஎண்ணைக்குள்
வைத்து தப்பாமல்விழுகத்திலவைத்துநன்றாய், பாங்குடனேதலைமுழு
குவேண்டினுக்கால் பண்பொன்றுசொல்லுகிறேன்கேளுகேளே.

அசுஉ

கேளப்பாபொட்டணத்தைப்பிழிந்துக்கொண்டு கெணிதமுடன்மு
ழுடிவாச்சீபக்காயால், வாளப்பாஎட்டுகொளொருதண்டகம் வரிசையுடன்

முழுவிவரவளமைகேளு, மேலப்பாகெண்டதொருவாய்வுபோச்சு மெய்
நிறந்ததென்றுணங்கொள்ளாப்போச்சு, காலப்பாஅசதிமேலசதிபோச்சு கா
பேரித்தீர்மேகம்போச்சே. அகந

மேகத்தினாலெழுந்ததோஷம்போச்சு வீருனபித்தமொருவாதம்
போச்சு, காத்தநாநாவாட்சி அகன்றுபோச்சு சலமானபிணிசங்கன்தானே
போச்சு, தேகத்திலகதிமொளிபோல்காந்நியாச்சு திரமாதத்தந்தங்கனிமுகி
ப்போச்சு, மேகத்திலமன்மதன் போல்களையுண்டாச்சு மேசமில்லையினகி
னுடதயிலந்தானே. அகச

மூலத்துக்குமூலிகை.

தானென்றமூலத்துக்குறுநிசொல்லேன் தயங்காதமூலமென்றதெ
ல்லாம்போகும், தெனென்றபுல்லறுகுதுளிசவைத்து செழுமையுள்ளத
ன்னீரிக்குடித்தாயானால், ணென்றமூலமெல்லாந்திருந்தீரும் உத்தம
னையீஞ்சுநாளில்மெந்தா, வீணென்றமூலமெல்லா மொழிந்துபோகும்வி
சையாக இன்னமொருபாடங்கேளே. அகடு

மூலத்துக்குலேகியம்.

கேளப்பாகருணையென்றகிழங்குவாங்கி கெட்டியாயமுரியினுலவித்
தமைந்தா, காளப்பாதிபிலையப்பொடியாய்செய்து நலமானகிழங்குட
னேபிசந்துகொண்டு, வேளப்பாமுப்பூவுங்குடச்சேர்த்து விசையாகஅ
டுப்பேற்றிக்கண்டுப்போதில், ஆளப்பாநல்லெண்ணை அளவாய்விட்டு அர
காமெழுகுபதமாகவாங்கே. அகசு

வாங்கியதோர்லேகியத்தை அந்திசந்தி வரிசையாய்நெல்லிக்காயள
வொசாள்ள, வங்கியேபறந்தோடுமூலமெல்லா மென்னசொல்லேனீர்ஞ்சுநா
ளில்மெந்தா, பாங்குடனேயுள்மூலம்வெளிமூலந்தான் பற்றிநின்றசீமூல
ம்மொத்தமூலம், தாங்கிநின்றகுடிமூலம்வாய்வுமூலம் தப்பாமல்மூலமொன்
பதுவுப்போமே. அகஎ

மூலத்துக்குத்தயிலம்.

போப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு புதுபையென்றநல்லெ
ண்ணைநெய்யுங்குட்டி ஆப்பாபழச்சாறுந்தயிருஞ்சேர்த்து அன்பாசசுந
ள்ளிச்சாறுங்குட்டி, தாமப்பாஅடுப்பேற்றிக்காச்சுமப்போதில் தன்மையுட
னாக்கோலக்கொஞ்சர்விட்டு, நாமப்பாமெழுகுபதமானபோதில் நற்கா
கமதிற்பூம்புழுக்கும்போடே. அகஅ

போட்டகொருகாமதில்லடித்துமைந்தா புகழாகத்தலைக்கீட்டுமு
ழுகச்சொல்லு, தேட்டமுடன்முழுவிவரமூலவாய்வு திரங்கெட்டுவேடி
விமெப்பாசொன்னேன், காட்டமுடனேயகன்றுதேகப்பொன்போல்நன்
மையுள்ளதேகமதாய்கனிமாமாகும், வாட்டமில்லாலட்சிமிதன்கடாகுமு
ண்டாம் மன்மதன்போல்காந்தியுண்டாமெந்தாபாரோ. அகக

பாப்பாபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே பாடிவைத்தபொருள்களெல்
லாமடக்கமாகும், நோப்பாபன்னிரண்டாயிரச்சுருக்கம் நினைவாகஇந்நூலை

ப்பதனம்பண்ணு, காரப்பாகுருபத்தைக்குணமாய்ப்போற்றி கற்பூரீப
மதிற்கருத்தைவைத்து, சாரப்பாமதியமுதப்பானம்பண்ணி சதாபோதை
சிவயோகமாகுந்தானே.

அஅய

கெற்பவியாதீபாக.

கோனென்றகெற்பநோய்தீர்வதற்குத் தயவானகருவொன்றுசொல்ல
க்கேளு, ஐனென்றசருகெடுத்திசுகருக்கிமைந்தா வுண்மையுடன்சிறுநீ
ற்பிசைந்துருட்டி, வாணென்றாவிசுனிலேகாயப்போடு மார்க்கமுடனிப்ப
டியேபத்துமுறைபண்ணு, கோனென்றஅமுரியிலேகனாத்துமைந்தா கு
ருமையுடன் தெளிவித்துரவியின்வையே.

அஅக

வைக்கவேயுப்பதுவுப்படரும்பாரு வரிசையுடன்ப னமதாயெடுத்
துமைந்தா, வைக்கவேபிங்காணிப்பதனப்பண்ணி தாரணியில்பெண்களு
க்குக்கெற்பநோய்தான், நயக்கவேவந்துதென்னவென்றுண்மைந்தா கன்
மையுடன்ருதுவாகும்தாவிற்றானே, மயக்கவேமாப்பண்டம்பால்பழத்தி
னாலே வந்துசுடாருதகத்தின்வாய்வுதானே.

அஅஉ

தரெனன்றகருக்குழியில்வாய்வுதங்கி தளர்ந்தொருசோனாயினால்
சசைதான்முடி, ஐனென்றதேகமெல்லாமகர்த்துநல்ல வுண்மையுள்ளஅ
டிவயிற்றில்லலியுண்டாச்ச, பாணென்றகருக்குழிதான்விளக்கமன்றி பச
மானவிறதுவங்கேஅனுசானதயா, ஏனென்றுலாதியிலேவாய்வுகொண்டு
இருந்ததினால்கெற்பமது இல்லேதானே.

அஅங

கெற்பவாய்வுக்குஉப்பு.

தானப்பாகெற்பமதில்வாய்வுபோக தயவாசமுன்சொன்னவுப்பை
மைந்தா, தேனப்பாஅதில்துணுக்கிக்குழப்பியுண்ண செடத்திலுள்ளமல
சலங்கள்சோப்போகும், காணப்பாகெற்பமதில்வாய்வுபோகும் சருவான
கருக்குழியுள்விளக்கமாகும், கோணப்பாகுருவருளால்கெற்பமுண்டாம்
கூறுநிறேனின்னமொருபாகங்கேளே.

அஅச

கெற்பமுண்டாகண்ணெய்.

சேளட்பாதேங்காய்பால்சஞ்சள்பாலுங் கெடியானதைவேளைவிழி
ச்சாலும், நாளப்பாவிலவாகச்சாறுங்கூட்டி நன்மையுடன்வகைக்குரு
படியாய்வாங்கி, ஆளப்பாபாண்டத்திலிட்டுநல்லஅன்பானவிளக்கெண்ணை
ப்படியேவார்த்து, மேலப்பாஇடுமருந்தைவகையாக்கேளு மேன்மைதரி
கடுகுதிரிபலையின்றுப்பே.

அஅடு

உப்பதுவுங்கால்பலந்தான்வாங்கிநல்ல வுடன்சேர்த்தமருந்துஅரை
பலமாய்வாங்கி, செப்பவேபெருங்காயம்விரிசெப்பத்து சேவேபொடித்
தந்தளண்ணைதனில்கலக்கி, தப்பாமலடுப்பேற்றிமேழுருபத்தன்னில் த
யவானருருப்போட்டுவடித்துமைந்தா, அப்பாகேள்பதனமதாய்வைத்து
க்கொண்டு அதின்விபாஞ்சொல்லுகிறேன்மைந்தானே.

அஅஈ

கேளப்பாவிலக்கமுள்ளபுணுகருங் கெணிதமுடன்படியனாக்கா
ல்கித்தங்கொள்ளு, நாளப்பாமுன்றுநாளகொண்டபோது நலமில்லாச்சித்த

மொடுமேல்கட்டெல்லாந், தாளப்பாசமுன்றுவிடும்வாய்வுபோகுந் தருகாத
வயிற்றுவலியுடனேநிற்கும், ஆளப்பாமறுசூதகமில்லையிலை அரகாரகெ
ற்பமதுவுண்டாம்பாரோ. அ.அ.௭

பாரப்பாவுலகத்திலுமலடோரில்லை பஞ்சுமாய்செய்வோர்க்குள்ளா
ஞ்சித்தி, காரப்பாருநுபதத்தைகத்தொண்டிபண்ணு காராசிகற்பமனைதமற
ந்திடாதே, ஆரப்பாவுனக்கீடுஆதிகற்பம் அனுதினமும்நேசமுடன்புசை
பண்ணு, வீரப்பாசெய்யாமல்மனதடங்கிநிலு விண்ணானகண்ணொளி
யைமேலிப்பாரோ. அ.அ.௮

பாரப்பாபதிதலத்திலுமதியோடுகி பாலகனோவிபெருக்கிலமுதஞ்
சித்தம், ஆரப்பாவுனக்கீடுஅமுதக்கொண்டு அன்பானபூரணத்தைஅறி
வார்பாரு, தோரப்பாஇந்நூலைப்பதனர்பண்ணு செகத்தோர்க்குஇந்நூலை
ச்செப்பவேண்டாந், காரப்பாபன்னிரண்டுநூறைமைந்தா கண்ணிமைக்
குள்ளைத்தலைப்பதனர்பண்ணு. அ.அ.௯

சுந்தரத்தாசுந்தரத்தாலும்.

பண்ணப்பாருவ்டமொடுகதற்பான்போக பண்பொன்றுசொல்லு
கிறன்மைந்தாசேருந், நண்ணப்பாபாந்சியுடபட்டைகாங்கி நலமானபழ
ச்சாற்றிலுறப்போட்டுவிண்ணப்பாவிபடவேயுலரப்போட்டு விசையா
கஇப்படியேபத்துமுறைபண்ணு, தண்ணப்பாநன்றாகவுலர்ந்தபின்பு தாக்
கநன்றாயிடித்துவடிக்கட்டுவாயே. அ.அ.௧௦

சட்டாகச்சிவனார்தண்ணேம்பைவாங்கி கண்டமதாய்நருக்கிருழித்த
யிலம்வாங்கி, திட்டமதாய்சுரிலமதில்பட்டைத்தூளுஞ் சேர்த்துநன்றாய்
ப்பிசைந்துருட்டிவைத்துக்கொண்டு, மட்டாகநெல்லிச்சாயளவுகொண்டா
ல் மாறுதகிரந்தியோடுசூலைப்புண்கள், தொட்டவுடனோடுகின்றகுஷ்ட
ரோகஞ் சொரிசிரங்குபெருங்கிரங்குஇன்னங்கேளே. அ.அ.௧௧

கேளப்பாமேல்புற்றுவெடிப்புவெடிவெள்ளை கேளாதசெவியடை
ப்புழக்கடைப்பு, தாளப்பாமேகத்தால்வந்தரோகந் தருகாமலோடுமிருப
தாட்கொண்டால், கேளப்பாலன்றிலைமுப்பூவுஞ்சேர்த்து குணமாகக்
கொண்டவுடன்குடிவீங்கும், நாளப்பாநாளுக்குகாளேதேகம் நன்றாகக்
காணுமடாநமனாடானே. அ.அ.௧௨

சொரிசிரங்குதயிலம்.

நாடாமலின்னமொருதயிலம்சொல்லே னலாநதேன்காய்ப்பாப்ப
டிதான்வாங்கி, நாடாமல்துரிசிஅரிதாரங்கெந்தி வகையொன்றுக்கிருகழி
ஞ்சிவாங்கிமைந்தா, தேடாமலுரைத்தப்பால்நிற்சலக்கி செம்மைமுடன்
காச்சிளண்ணைதருமாய்வாங்கி, ஆடாமலெண்ணைநனைவைத்துக்கொண்டு
அப்பவேமுற்குருளில்சுழங்குகேளே. அ.அ.௧௩

சேர்த்ததோருளண்ணைநனைவைத்துக்கொண்டு தேகமதிற்றுன்தட
விசாயங்காலம், பார்த்தல்லே அரைப்பிட்டுருளித்தாயானால் பறக்குபடா
சொரிசிரங்குபறங்கிக்குஷ்டம், மாற்றானமேல்புற்றுவெள்ளைவண்டு மாறு

படாஅதலிமொருவயணங்கேளு, சாத்தல்லேலோலுஞ்சேறாதுன்னேம
ந்தாசாசிடடதாஹுண்டிடவேகம்மப்போமே.

அக ௪

பேதிக்குழம்பு.

பேயம்பாபாசலசுலங்கள்போவதற்கு புசலுகிறோப்புச்சதியேனன்
றய்க்கேளு, நாமப்பாபாளமதைப்பழத்தின்சாற்றுக கன்ஜாபுன்னா
னாபப்பேட்டு, நாமப்பாமறுநாஸ்தானிழத்தப்பேட்டு சண்டாளதஞ்ச
துஷமற்புப்போசுர், ஆயப்பாபுருப்பெடுத்தகாபப்பேட்டு அப்பனேச
ன்றுகவுலாவையே.

அக ௫

வையப்பாலிங்கமொருவராகன்லாங்கு லாண்டாஅதுச்சேட்டிப்பொ
ரிக்காரந்தான், மெய்யப்பாஅதுக்கிரட்டிவாளஞ்சேரு விபாமுடனதுக்கிர
ட்டிலிள்ளச்சேரு, செய்யப்பாஆமணக்கம்பருப்புகட்டி திரயாகத்தா
னனாக்தும்போதில்லையந்தா, வையப்பாதிறத்துடனேஅரைக்குப்போதில்
கருவானமுப்பூவில்லிராகன்சேசே.

அக ௬

சேர்த்தல்லேலா ஆட்டிகன்னுய்லழிததுமைந்தா திரயாச்சிநிழ்கலி
லேபதமைப்பண்ணி, பார்த்தல்லேலாகுன்றியிடையிந்தா லையந்தா பக்குவ
மாய்பலசுலங்கள்சன்றுபோகுங், சார்த்தல்லேலேபதியதுநிற்றாதுல் சலி
கவேமேமோறுஞ்சேறாதுன்னிற்ரு, மாற்றுலேலேபோட்டவாறுபோல் அ
டைக்குமடாமோரினுடஆண்மைதானே.

அக ௭

நவாச்சாரபேதி.

தானென்றஇன்னமொருபேதிசொல்வேன் தயவானவாச்சாரப்ப
லமொன்னுலாங்கி, நானென்றசொடிச்சுள்ளிப்பாலிசாட்டி நன்னுச்சுலவ
த்தில்மைமேபாலாட்டி, தானென்றசியிழதனிற்பதமைப்பண்ணி தப்பாமல்
குன்றியிடைதயவாய்க்கொண்டா, லானென்றமலக்கட்டுகலக்கட்டெல்
லாம் ஒடுமடாஅதின்பிறகுபொறுக்காதன்றே.

அக ௮

பொறுக்காதேமயங்கினைதாலைந்தாயைந்தா பொக்கெனவேசிப்ப
தற்குப்புதுமைகேளு, மறக்காதேனலுமிச்சம்பழச்சைத்தின்னல் மறிக்கு
மடாபேதிதனைவளமாய்பாரு, தருக்காதபேருவாய்றவாய்வுசட்டி தப்பா
தமகோதரம்மீரப்பலோடு, வருக்காதேவுருசிமலஜலக்கட்டேட்டே உள்
வினைகள்நீருமடாவுண்மைதானே.

அக ௯

அகஸ்தியச்சுழம்பு.

உண்மையாய்நம்முடையசுழம்பையக்கேளு வுதுதியுள்ளபெருக்க
யமிந்நுப்போடு, தன்மையுள்ளசடுகுரோசனியுங்கட்டி தயவானசுழம்ப
னேகாரங்கூட்டி, நன்மையுள்ளநீருவிசமுஞ்சிலையுந்தாரப் கன்னாருஞ்சேக
ந்நிப்பிலியுஞ்சேர்த்து, வண்மையுடன் துகைபார்க்கப்பத்தமச்ச வரிசை
யுடன்சரியிடையாய்வாங்கிக்கொள்ளே.

அக ௧௦

வாங்கியதோர்மருந்துக்குஇடைதான்வாஸம் வளமாகஅதுதக்கரைதா
ன்பச்சைசேர்த்துப், பாங்குடனேசலலத்திலிட்டுக்கொண்டி பக்கவாய்
மாறாமமாட்டி, திள்ளிமுப்பூவுப்பந்துக்கொன்று சேர்த்துநீதாடாகச்

சாமமாட்டு, சாங்கமாய்மருந்தைக்கும்போதில்மைந்தா தயிருடனேசோ
றுண்டுதயவாயாட்டே. கூரக

ஆட்டிநன்றாய்வழித்தெடுத்தேமெதிக்கொர்பு அடைவானசிமிழத
னில்பதனம்பண்ணி. நாட்டிலேமானிடர்க்குவருநோய்க்கெல்லா நலமான
அனுபவா றிந்துசெய்தால், வாட்டமுட - னோடிவிடுமெந்தாசேரு மகத்
தானலித்தைதயடாகுழம்பிண்மார்க்கந், தேட்டிலேயிக்குழம்பைத்தேடி
கொண்டு சிவசிவாநம்முடையபேர்வைத்தாரே. கூரஉ

பேர்வைக்கதாரென்றுண்மைந்தாகேளு பெருமையுள்ளசித்தர்தபோ
தனர்க்குடி, நேர்வைந்தாமருந்துறுதிசுற்றிப்பைக்கண்டு நேர்மையுள்ள
கத்திசர்க்குழம்பென்றார்கள், பார்வைத்தஅகத்தீசர்பண்பறிந்தால்மைந்தா
பசுறினதோர்குழம்புறுதிபறிவானப்பா, கூர்வைத்தகுழம்புறுதியென்ன
வென்றால் குணமானபரிச்சையடாவுபிருமாச்சே. கூரஉ

உயிரானபரிச்சைசனையறிந்துகொண்டு வுண்மையாய்நம்முடையகு
ழம்புபண்ணி, பரிசானமானிடர்க்குவருநோய்க்கண்டு பாக்கிறவிதமுனக்
குப்பசருவேன்றேன், அயராணலோகருக்கச்சுரங்க்கண்டால் சகமாகஇ
ஞ்சினையசீசரகப்பண்ணி, வயிரானசுழம்பில்காப்பணவிடைதான்கரைத்து
வரிசையாய்க்கொடுத்தவுடன்பேதியாமே. கூரச

ஆரப்பாபேதித்தபோதில்மைந்தா அணுகிநின்றசாமனைத்துமகன்
றுபோகும், தாபப்பாசோறுபொங்குவென்றோவிட்டு தாகமதுதானடங்கக்
குடிக்கச்சொல்லு, நாமப்பாசொல்லுகேறும்பத்தியமில்லை நன்மையில்லா
தோஷமதந் திறுனா, போமப்பாகடுகளவுகண்ணிற் போட்டு புரிசமுட
னாவினிலேதிருவாவே. கூரரு

தீற்றிநன்றாய்க்கண்ணிலிட்டால்முழித்துப்பார்ப்பான் திரமானநா
வாட்டிவிட்டுப்போகும், பார்த்துநன்றாய்ப்பரிசுடனேபிணியறிந்து பரு
வமுடன்செய்துவந்தால்பலனாமைந்தா, கார்த்துமிகக்கருவறிந்துகுணத்
தைக்கண்டு காலநீந்துமேலறிந்துகர்மம் போக்கி, போற்றிநன்றாய்மருந்து
மிகச்செய்தாயானால் பூலோகராஜரிஷியாவாய்பாரே. கூரக

பிளவைமுதலானதுகளுக்கு.

பாரப்பாபிளவைமுதலேழுநோய்க்குப் பண்பாகவுமிரோக்குழைத்
துப்பூத, நோப்பாவிரெல்லாந்திருந்திரும் நேர்மையுடன்புணாமுதலாய்பு
ணைக்கிருந், காரப்பாவிஷயனைத்தும்போகவென்றால் கடுகளவுகண்ணிலி
டக்காணாதோடு, சாரப்பாவிரியனுக்குச்சிறுபாசைச்சாற்றில் தன்மை
யுடன் குழைத்துகண்ணில்திறே. கூரஉ

தீற்றியேகடிவாயில்புசிப்பாரு செய்மையுடன்விஷந்திருந்திரந்தான
ப்பா, போற்றியேவிஷங்களைத்தும்போக புதுமையுடன்சிறுநீரைசி
றுகவாக்கி, பார்த்துமேகடுகளவுகரைத்துக்கொண்டால் பறக்குமடாசில
விடக்கலைத்தாய்ந்தா, கார்த்துமேவயித்தியமாயிரத்திலையந்தா சரு
வாகவயித்திரத்திரித்திரிவேனே. கூரஅ

கருதினேன்சவுரியசாகாத்தின்பைந்தா ஒருவானவழிமுதல்சாக் குக்கெல்லாம், உறுதியாய்ப்பேர்வகையுமாபனமுஞ்சொன்னேன் உண் மையுள்ளசத்துருமித்துருவுஞ்சொன்னேன், பருதிஎனும்பலதாட்டச்சரி தையொடுகிரிகை பாங்கானஞானமுடன்போசஞ்சொன்னேன், உறுதியா ய்சகலசாத்திரங்களுக்கு மானமுருகுத்திரமாயடக்கினேன். கஉ௧

அடக்கினேனவையடக்கமிந்தநூலில் அடக்கமென்றபொருதன்கொ ள்லாமிதிலேசொன்னேன், விடக்கெடுத்தநாய்போலெனும்பின்பிடுகியே தினியிலுனதுசொம்பெடித்துப்போது, முடக்கமில்லைபுளியாளிட்டசா பம் மொழிதவறியனுள்ளுவெளியிலேயோட்டால், நடக்குமிருவாசியது காணாதோடும் நடப்பறிந்துவாகியைநீக்கிக்கட்டே. கஉ௨

கட்டாகவயித்தியபூரணந்தானப்பா கருதினேனாநுநற்றியந்த ம், திட்டமாய்ப்பற்பவகைசெந்துரங்கள் திரமானலேகியங்கள்சூரணர்கள், சட்டமாய்கற்பவகைசாயகங்கள்சார்நமாய்கடியவகைஞரீர்பேர்க்கு, மட்டாகத்தயிலமுதல்மாத்தினைகொள்ள மார்கமுடன்கொற்பமுதல்வ சனித்தேனே. கஉ௩

வசனித்தவயித்தியபூரணத்தைக்கண்டால் வாப்பொத்தும்கொக்க ளெல்லாமைந்தாமைந்தா, விசனித்தஇந்நூலைசித்தர்கடி கோர்த்ததை தோறுமொளித்தாயாயா, திசனித்துவாதாடி நூலைவாங்கி செகத்திலெகல் லோர்க்குநாத்தேனப்பா, அசனித்தமனக்குநீந்தவாறுபோல அன்பாகையி த்தியத்தைமழுந்திப்பாறே. கஉ௪

வயித்தியனைத்தர்க்கித்தல்.

பார்க்கையிலேவயித்தியத்தில்தித்தாளுகில் பரிசுடலெழுந்தபுல ன்விபாங்கேரு, சேர்க்கையுடன்குருமுறையைச்சொன்னுநாக்கிச் சொ மையுடனவர்களிடம்பேசுபேசு, மார்க்கமுள்ளவகைகொடுக்க ஆரீர்ப்பொ ன்றால் மார்பிலேஅறைந்தவனை அகலத்தள்ளு, திக்கமுடன்கொத்தியதா தித்தாளுகில் திறமாச்சாக்குவகைகட்டுகேனே. கஉ௫

கோளப்பாகட்டுவகைக்கருவச்சொன்னால் கிருமையுடனவர்க்கிட ங்கேள்விபேசு, ஆளப்பாஆதியந்தமறிமொசென்றால் அசட்டமேகடன் றசுகிற்குட்டிப்போடு, கோளப்பாருதியநிபாநிடத்திதருதுக் கட்டிநீ கடினதால்தோவுமுண்டு, நாளப்பாநானிலந்து எதித்ததானுகில் என்னு வதுமனந்தானெயெங்கேமென்னே. கஉ௬

எங்கென்றுகேட்டவுடனுண்னிப்பாங்க்தால் தின்பமுடனவர்க்கிட மிருந்துபேசு, மங்கியவன்மதிக்கெட்டுப்போனுகில் மார்பகலிலேவறை ந்துகண்ணிற்குத்துவங்கியென்றபயல்கண்டமேசமேல் பாய் வளக்கா மிகவந்தாலுமகலத்தள்ளு, சிக்கமென்றுமேயெய்துஎதித்ததானுகில் சிவா மூலத்துக்குறுதிகேனே. கஉ௭

கேட்டாயிலேகையுறையாய்சொன்னுநுகில் கிருமையுடனவர்க்கிட த்திற்றிக்கையிமேரு, வாழ்க்கையுடனுதிமென்றுசொல்லாநுகில் கருத

வாய்தனி லேஅஹந்துதன்னு, ஆட்கையுள்ளவரிவந்துவந்திந்தநானு
ஆடைவாணசாரணைக்குவகையக்கோளு, வேட்கையுள்ளசாரணைக்குவி
சையைச்சொன்னால் வேண்டியேயவனிடத்தில்தொண்டிபண்ணே. ()

பண்ணப்பாரணைதான்முறைநிள்ளாட்டால் பாதாட்சைதன்னு
லேபடைத்துத்தன்னு, கண்ணப்பாகண்ணநியாப்புண்ணார்மெத்த கபட
முளவேடமதுசருத்தாய்ப்பூண்டு, விண்ணப்பா அறியாததிதத்கோடி. வி
ணருடன் பேசாமலிருந்துகொண்டு, தண்ணப்பாதன்னிலையைத்தானேக
ண்டு சமர்த்தாகபூரணத்திசுநீறாய்தில்லே. ௪௩௩

பஞ்சகண்ணக்குகை.

திறமாகஅஞ்சகண்ணக்குகையைக்கேருநீர்க்கமுள்ளதடல்றுநாநா
ன்பலமேவாங்கி, உரமானகருவாலேஅனாத்துதுது வுததமனேமாண்டபி
ன்கல்லுப்புக்கட்டி, மறவாமற்கருவாலேயலைத்துதுது மார்க்கமுள்ளவெ
டியுப்புக்கட்டச்சேர்த்து, நினாயாகக்கருவாலேயனாத்துதுது. நிச்சயமாய்தா
னெடுத்துசொல்லக்கேளே. ௪௩௪

கேளப்பாசினமுடன்கூடன்கூட்டி செணிதமுள்ளகருவாலேயனா
த்தக்கொண்டு, மாளப்பாமிகவனாத்துவட்டுபண்ணி மார்க்கமுடன்கூட
னைத்தேதுமேழுடி, தாளப்பாமண்சிலைவலுவாய்ச்செய்து தன்மைமுடன்பு
டர்போடச்சுண்ணமரகும், ஆளப்பாஅஞ்சினமுர்ஒன்றுக்கூட்டி. அராரா
சுண்ணமதாய்நீறிப்போச்சே. ௪௩௫

போச்சப்பாநீறினசுண்ணும்பைமந்தா புரழாகக்கருவாலேயுனை
தான்பண்ணு, நீச்சப்பாஇக்குகைதான்பஞ்சபூதம் நிறையானஅஞ்சகண்
னக்குகையுமாச்ச, வாச்சப்பாவாசமஞ்சக்குகையைக்கூண்டால் மகத்தா
னாரக்கெல்லாம்பநிங்கிச்சாரும், வாச்சப்பாசாக்கிட்டுக்குகையைமைந்தாக
கெம்மாச்சுண்ணும்பாய்நீறிப்போச்சே. ௪௩௬

நீறிப்போயிதைவிட்டால்சுண்ணப்போக்கு நிலையாதுஅஞ்சகண்ணக்
குகையைவிட்டால், தேறிப்போம்அத்தமதுதிறமாய்நீறும் திறமானபொ
னனீயம்பெண்ணிநீறும், கூறப்போமுபாசனகனெல்லாம்நீறும் குணமாண
நாதவிந்தாநிறியாய்நீறும், ஆறிப்போம்சாரமுதற்றுகூறும் அப்பனே
யுப்போடுமெல்லாம்நீற்றே. ௪௩௭

நீற்றுனைக்கிதுவிட்டால்சுண்ணும்பில்லை நிறையாகஇந்தமுறைப்
படிபோபண்ணு, மாற்றுவகைக்கிதைவிட்டால்சுண்ணமாக மக்களேகரி கட்
கொள்ளவேண்டாந், தேற்றியேமனதடங்கிஅறிவில்நின்ற திறமாகப்பறரு
மல்லாதாம்பார்த்தால், நேற்றியுள்ளபூணமாய்காணலாகும் நிறையாதா
னைவிபாய்நீரான்கேளே. ௪௩௮

ஒளவுதமுடிக்குமாதங்கள்.

கேளப்பாபக்குனியின்சித்தினாயினுள்ளே செணிதமுள்ளமுப்பூ
வுக்குறுதியாகும், வாளப்பாநைமாசிரேண்டுக்குள்ளே மகத்தானேயே

ருக்குறுதியப்பா, நாளப்பாலைப்பசிகார்த்திகையினுள்ளே நல்லானவுருக்கி
ளத்தைகாடிப்பாரு, தாளப்பா ஆடி ஆவணியினுள்ளே தவிராமந்திராவகத்
தைத்தவவாய்ப்பாரோ. ௧௨௩

பாரப்பாவையாசி ஆணிகெண்டில் பதறாமல்சாரணையைத்தீருதிரு, நே
ரப்பாபுட்டாசிமார்கழியிரண்டில் நிறையாகச்செந்தூரம் நினைவாய்ப்பண்
னு, காணப்பாபன்னிரண்டுஞ்சரியாய்ச்சொன்னேன் கட்டாசப்பனிர
ண்டுணுறைப்பார்த்து, தேரப்பாதொழில்முறையைத்தேர்த்துபாரு திரமா
கத்தொழில்முறையைச்செப்பக்கேளே. ௧௨௪

தொழில்முறை.

கேளப்பாசவுக்காரம்வங்கம்மொண்டுங் கெதிதப்பித்தருகக்குக்கே
ணிரதமில்லை, மாளப்பாகெந்தகமுஞ்சுதம்போனால் மகத்தானசெந்தூரமார்
க்கம்போச்சு, தேளப்பாவெடியுப்புசினம்போனால் திராவகத்தின்னேர்மை
பெல்லாஞ்சிதறிப்போச்சு, ஆளப்பாஅமுரியுடகர்மைபோனால் அடங்கா
தசெயநீரும்சதியாச்சே. ௧௨௫

ஆச்சப்பாவுருக்கினந்தான்காஞ்சாரம் அப்பனைவியம்விட்டால்நீ
றும்போச்சு, போச்சப்பாபுடம்விட்டால்சாரணையும்போச்சு போதமாயி
லந்தப் பில்வார்னம்போச்சுகாச்சப்பா கங்கம்விட்டால்களைகாணுது கருவா
னாசம்போனுவெல்லம்போச்சு, பாச்சப்பா இனிஎன்னபருவப்பாரு பண்
பாகத்தொழில்முறைக்கப்பருவம்பாரோ. ௧௨௬

பாரப்பாசன்னம்விட்டால்செயநீம்போச்சு பாங்காண்காரம்விட்டா
ல்கட்டேபோச்சு, விரப்பாசிங்கிவிட்டால்சுதம்போச்சு லேசாதேசலேசுத
ற்குத்திலரியாச்சு, -காரப்பாகிராவணத்தைவிட்டாருகில் சசிந்தருதும்வெ
ண்காஞ்சுருக்கும்போச்சு, தேரப்பா அறிந்தவர்களைத்வாதச்சொன்னே
ன் தெரியாதப்படியவர்க்குஅடி தான்தானே. ௧௨௭

ஒளவதபரிட்சை.

தானென்றநாரசிதுவுமநீற்றருளுள் தன்மையுடன்புள்ளிலேசிவ
க்கவேணும், தேனென்றசாரமதுவுருகுப்போது திரமாமாயிதனிலேபு
கையவேணும், நானென்றவெங்காசம்புருகும்போது கலியாதேபேர்ங்கி
நின்று ஆடவேணும், கோனென்றவெடியுப்புக்கட்டிச்சானால் குணமாகத்த
ந்தம்போலகட்டுகட்டீடு. ௧௨௮

கட்டப்பாகல்லுப்புகட்டிற்றானால் கன்மாகக்கரியில்லிந்தவுருகவே
ணு, மட்டாசசினமதுகட்டிற்றானால் மார்க்கமுடன்மணிரேபாலையாடவே
ணு, திட்டமுடன்குடனதுகட்டிற்றானால் திரிகொளுத்தாசியாமல்கிந்த
வேணும், மட்டாணதுரிசியதுகட்டிற்றானால் மார்க்கமுடன் திளகாமல்கிற்
குப்பாரோ. ௧௨௯

பாரப்பா இத்துப்புவெடிக்காணுது பாரதனில்கொடுகாடிநிதைய
ப்பா, ஆளப்பா அறிவார்க்களிந்தவிதனை அறிந்தவர்களுக்கெய்வாம்பளதிதொ
ட்டு, காரப்பா அனியத்தில்கண்ணாய்ச்சென்னேன் கபடம் திட்டிலேயித்திய

பூணமுஞ்சொன்னேன், லேப்பாசெளமியசாகரத்தில்தென்றுநினைந்த
போருள்வெளியாகப்பாடினேனே, கூடு

பாடினதோர்சாத்திரத்தைவெல்லாம்பார்த்து பக்குவமார்ப்பன்னி
எண்டுநூறுப்பாடி, நாடினதோர்சாஸித்தததன்றாய்ச்சொன்னேன் நல
மானகருக்களெல்லாம்வெளியாய்ச்சொன்னேன், தேடினதோர்மந்திரங்க
ள்திரவாய்ச்சொன்னேன் திறமாகவசியமுதல்மார்க்கஞ்சொன்னேன், ஆ
டினதோர்ஞ்சனமும் வாடைசொன்னேன் அஷ்டமாசித்துமிகஅறிவித்
தேனே, கூடு

அறிவித்தேன்சகலசித்துமாடவேணும் அன்பாணபுலத்தியனையு
னக்குச்சொன்னேன், நிறுவித்தசமாதிசுதர்பர்வகையாய்ச்சொன்னேன் நி
ச்சயமாய்வாதமதுகிலைக்கேகனப்பா, தருவித்ததீந்நூலைப்பதனம்பண்ணிச
தாகாலம்பூணத்தில்கார்ந்துநிலு, கருவித்துகருவறிந்துசெய்யவேணுங்
காலறிந்துயோகமதில்கருத்தாயுணே, கூடு

சிவவேடம்.

ஊண்டாசிவவேடமார்ச்சந்தகண்ணை உறுதியாய்ச்சொல்லுகிறேனான
க்காய்மைந்தா, காண்டாசெய்யலை அன்பத்தொன்று கணக்காகருதராத்
சங்கையிலேந்து, தானடாயோகதெண்டு அளவைகேளு தனகாக அணிவி
ரல்புப்பத்திண்டு, பேண்டா அளவாகச்செய்துகொண்டு பேணியேனை
தனிலேயெடுத்ததுக்கொள்ளே, கூடு

கொள்ளடாவிபூதியுர்தளமாய்ப்பூசி கொண்டபின்புவேட்டியுடன
வைவர்கேளு, நல்லடா அகலமதுமூன்றுமுழமாகும் நலமானீளமதுஆறு
முழமாகும், உள்ளடாபிணஞ்சாணகலங்கூட்டி உத்தமனேனீளமதுநால்கா
ணாகும், ஆள்ளடாகாவியிலேர்க்காவியாகும் அகராசிவவேடமகிமைதா
னே, கூடு

தானென்றவேடமதையறியாமாண்பர் சகிரானகாவியைத்துவைத்
துப்போர்த்து, வினென்றகுறடதனைக்காலிற்போட்டு மெய்நிறையவிபூ
தியைக்கானபெய்க்கப்பூசி, தானென்றஆணவத்தால்மதமேபேசி நல்மா
ணபூணசுதைத்துக்கதேதான், தானென்றகுருவறியாகுருட்டுமட்
டை குவையத்தில்கேடபிட்டுஏங்கினேனே, கூடு

வந்தியேயுலகரிடர்வாய்விண்டேசி ஏமாறிவயிறுபசிபொறுக்காம
ற்றான், தாங்கியேபொய்பேசித்திரிவார்மெத்த தயவானவாலையென்றுசா
ராயத்தை, வாங்கியேகுடித்துமதிகட்டுப்போவான் மார்க்கமுடன்கள்ளு
ண்பான்சஞ்சாதின்பான், தாங்கியேவாய்புலப்பித்திரிவானையா சுகமானபூ
ணத்தைதயறியான்கானே, கூடு

தானென்றதத்துவத்தின்செயலைக்கண்டு சர்வாகமூலமதில்மனைத
வைத்து, தானென்றகுருபதத்தில்கேர்ந்துக்கொண்டு குணமானோசகபூ
கமுடம்பண்ணி, தானென்றகும்பகத்தில்தின்றுமைந்தா மருவியேபூண
ததைமனநாய்க்கண்டு, தேனென்ற அமுதரசங்கொண்டால்மைந்தா சிவசி
வரகலாசத்தேகமாமே, கூடு

வாசியடக்க.

ஆமப்பாமேல்முலமாறுதாம் அண்டலெல்லந்தொட்கிந்தியுலா
தாரந்தானப்பாமேல்முலமாறுதாம் தன்கமாளன்முலமுதலுறுதாம்,
காமப்பாச்சாமேமுருமேலேதாம் சமலென்றஆரீசுத்தெட்டிசுழில்லி
ன்று,நாமப்பாசேசபூகமுப்பண்ணி நலமாளுப்பகததாபப்பாசே.

பார்க்கைகலிலேபாமகுருதொரிசனைதான்நாணும் பாலென்கிண்கைப
யதனின்சத்தங்காணும்,காக்கையிலேநடனவால்கடனக்காணும் உப்புர
தீபமதுகருத்தாய்க்கோணும்,மார்ச்சமுள்ளதீபமதிம்மண்கைதலைத்தம
ந்திரபஞ்சாட்சாத்தமகிழ்ந்துபோற்றி, சீர்க்கழுடன்சேசபூகமுப்ப
ண்ணி கிவகிவாகும்பத்திந்திறத்தையப்பாசே.

௧௩௬

செந்தூரமுறை காத்தம்.

பாப்பாசெந்தூரமுறைகள்சொல்வேன் பன்மனைகாத்தமதுபலன்
தான்பத்து, தோப்பாலென்னையதுபலந்தானென்று திறமானகாத்தமதுப
லந்தானென்று,வேப்பாதாளகந்தான்பலந்தானென்று வேகமதகாம
துபலந்தானென்று, சாப்பாபூரீதுபலங்காக்கட்டி தயவானபழச்சாற்று
லனாத்துவாங்கே.

௧௩௭

வாங்கியேபில்லைசெய்துகாயப்போட்டு மார்ச்சமுடன்குசையிலிட்டு
க்குகையாய்முடு,தாங்கியேமண்கிலைவலுவாச்செய்து சமர்த்தாகலையிலி
ட்டுநன்றுபூது,பாங்குடன்குசையுருககன்றுபூது பதமாவருசியதுபணி
போல்கிற்குஞ், சாங்கமாய்குசையா றியெடுத்தப்பாரு தயவானகாத்தமது
மணிபோலாமே.

௧௩௮

ஆமப்பாமணியெடுத்ததுஉடைத்துக்கொண்டு அன்பாகமுன்போ
லேமருந்துசேர்த்த,நாமப்பாசொல்லுகிறோங்குசையிலைவத்து நன்றுக
மண்கிலைவலுவாச்செய்து, தாமப்பாருசையுசுலையிலுது தப்பானகா
ந்தமது ஆயமாகுஞ், சாமப்பாநாமதுசயங்கண்டால் தயவானகாமதைப
தனம்பண்ணே.

௧௩௯

பண்ணியதோரியத்துக்கடைதான்குதம் பாக்கையிலெல்லொரு
சாரம், உண்ணியேபழச்சாற்றுலனாத்துக்கொண்டு உத்தமனையிலெச்ச
ய்துகாயப்போட்டு,நண்ணியேயோட்டிலைவத்துசிலைசெய்து கலையப்ப
டமபோடீறிப்போச்சு, பண்ணியனையில்கீற்றைதப்பதனம்பண்ணி புக
ழசகஅபத்தினுடவிபாங்கேளே.

௧௪௦

அபத்தின்காயம்.

கேளப்பாஅயப்பொடிதான்பலந்தான்பத்து செடியாகென்னையது
பலந்தானென்று, வானப்பாதாளசமுப்பலந்தானென்று வரிசையுள்ளது
தமதுபலந்தானென்று,கேளப்பாதாளதுபலந்தானென்று கிலையாக்கச்சா
மதுபலந்தானென்று ஆளப்பாநீறுகான்பலந்தான்காய்வு அப்பனையிலை
த்திலாட்டுஆட்டே.

௧௪௧

ஆட்டிலாய்ப்பழச்சாறுவிட்டுமைந்தா அன்பாகநாறுசாமராட்டி, காட்டிகமாய்கன்றாக அரைத்துபைங்கா சமர்த்தாகவழித்தெட்டுத்துபில்லைசெய்து, நாட்டியேயாவழகத்திற்காய்ப்போடு நன்றாகவலசைவைத்துச்சுசுசைபிலைவத்து, பூட்டியேயாண்சிலைவலுவாச்செய்து புரிசமுடனுலோரிலிட்டிஷுதிப்பாரே.

கூசநி

பாரப்பாகுசையாழகலுதிக்கொண்டு பண்பாக நிறியபின்னுடைத்துப்பாரு, நோப்பாவெண்கலமாயுருகிநிற்கும் நிலைவாகப்பின்பொருச்சுதுதுப்பார்த்தால், விரப்பாகாடைந்சியமாமாதும் விசையான அயத்திதுடைபாய்காணார், ஆரப்பா அறிவார்கன் அயத்தினியம் ஆதியந்தக் கணையநிற்கோனறிவான்கானே.

கூசக

காணப்பா அயக்காந்துபிந் கண்ணைக்கண்டவர்கன் தேகமடாசந். பாராணும், விணப்பாவென்றுகொல்லியி நக்காருகில் விடதுவும்பிலக்காறுவெளிசாணை, நாணப்பா இன்னாவிவெளிபாய்ச்சொன்னே சைப்பையுடனயக்காந்தபிபஞ்செய்து, கோணப்பா குருவருவாசெந்தூரம் பண்ணுநியுனக்குச்சொல்லுகிறேன் சொன்கேனை.

கூசக

காந்தகத்திச்செந்துரம்.

கேளப்பாகாந்தகத்துபைந்தாடுஒன்று கேள்பகனை அயச்சத்துபலந்தாடுஒன்று, வேளப்பாகங்கொருபைந்தாண்டாக்கி விசையாகமுன்றுமொன்றாயுநக்கிக்கொண்டு, வாளப்பாகலவமதில்பொடித்துக்கொண்டு வரிசையடன்குறுகிறமருந்தசேரு, ஆளப்பாகண்டிடைக்குவிரம்வாங்கி அப்பனை இடைக்குநிகர்க்கு சந்துசேரே.

கூச அ

சேர்ந்ததொருஇடைக் கநிகர்க்கெந்திசேர்த்து திரமாகமுலைப்பாலாலாட்டிக்கொண்டு, காத்துமேலெண்டிகாளாட்டிப்பின்பு கருவாபையழச்சாற்றுலாட்டிநன்றும், பார்த்துநீயுரைவைத்துப்பொடியதாகி பண்பாகக்குப்பியிலே அரைமட்டிட்டு, கோத்துநீபாண்டமரையுப்பைக்கொட்டி குணமாக அதின்மேலேகுப்பிலையே.

கூசக

வைத்தபின்புகுப்பியுடகமுத்துமட்டு மறைப்பாகவுப்புடனேமண்ணுங்கொட்டி, மெய்த்தொருமேல்முடிசிலேசெய்து விசையாகவாலுனையிலெரிப்பாயப்பா, வைத்ததொருமுன்றுநாள்முத்தியிட்டிநலபாக ஆறவிட்டுஎடுத்துப்பாரு, வைத்ததொருசெந்தூரமுருக்கம்பூப்போல் காணாமடாசெந்தூரம்பதனம்பண்ணே.

கூசநி

பண்ணப்பாசராணம்பூசைசெய்து பாமருருசெந்தூரம்பணவிலைதான்கொள்ளு, நண்ணப்பாமண்டலமேகொண்டாயானால் நரைநிசையுமற்றுமடாசட்டைபோகும், விண்ணப்பாகுருபதமுமடுக்கக்காலும் விசையானதிலையோகவிருப்புஞ்செய்யும் பொண்ணப்பாவுண்டாருஞ்செந்தூரத்தில் பூட்டுகிறவிதமுனக்குபுகலுவேனே.

கூசக

செந்தூரத்திற்சனாபானம்.

புகலுதிறவிதமேதுவென்றாற்பைந்தா பூட்டுகிறேன்முதலண்டலேகியத்திள், பகருநிலைக்கொய்த்திசமுஞ்சிறிவாங்கி பணவிலைசெந்தூரம்

திப்பதியவைத்து, நெகழாமல்மனதுறுதியாகக்கொண்டு நேசமுடனிருந்ததினாலே மைமகேனா, அநாதகுணமமுதல்குஷ்டமோகம் அசடாசீரிழிவுகாசம்போமே.

கூடு௨

காசமொடுபவத்திரங்கன் தசைநோயில்லாங் சதிசெட்டிதெயிடீஇன்னங்கேனா, நேசமுடன்செந்தூரம்பணவிடைதானெடுத்தே. நீனைவாகவெல்லா திற்கொண்டாயாகில், பாசமுடன்சுமனைத்துபோடிப்போகும் பண்பான முறைகாச்சலோடிப்போகும், வாசமுள்ளதெனதிசைகொண்டால் பந்தா மயக்கமென்றநெஞ்சடைப்புவாங்கிப்போமே.

கூடு௩

போமப்பாமுலைப்பாலிப்பணவிடைசெந்தூரம் புசட்டியேகொண்டதினாலேமந்தாகேனா, ஆமப்பாதோஷமொசுவாசந்திரும் அடங்காதநாவாட்சிவிட்டுப்போகும், நாமப்பாபறங்கிமுதல்கறப்பாந்திரும் தடிப்பானவெனாப்புடனேபதுமந்திரும், நாமப்பாசெந்தூரத்திதெயித்த நலமானபுண்ணியங்குளில்லைதானே.

கூடு௪

தானென்றசெந்தூரந்தினமுங்கொண்டால் சடலமென்றகூடதுதான்பிவத்துதப்பா, தானென்றஅவயிருத்தோடிப்போகு நனாதினாயுமற்றுதடாநா னூரில்லை, தேனென்றஅலுபானமறிந்துகொண்டால் சிவசுவாகயிலாசதேகமாகும், ஊனென்றவுடம்பெடுத்தாலுதுதிவேணும் உழன்றுமவந்திரித்ததனாற்றளர்ந்துபோமே.

கூடு௫

தளராமவிருப்பதற்கின்னமொன்று சாற்றுகிறேன்புலத்தியனேதயவுள்ளானே, யுளராமற்செந்தூரம்பணவிடைதானெடுத்து வுண்மையென்றமுப்பூவிவ்விடைதான்கொண்டு, உளராமல்மனதுறுதியாகிக்கொண்டால் கழலுமடாசட்டையொன்றுகறுப்பாய்த்தானே, வளருமடாதேகமதுவெளிபோற்காணு மகத்தானதேகமதுபிரமமாமே.

கூடு௬

ஆமப்பாசித்தாந்தம்ஞானமார்க்கம் அப்பனேவேதாந்தம்யோகமார்க்கம், நாமப்பாஞானவணாயோகத்துக்கு தயவானமுலமடாந்திரந்தி, நாமப்பாநந்தியடிமுலங்கண்டால்நாடலாமா றுவசையதினமேல்பா, நாமப்பா கானற்பாலிரண்டுங்குடி கனாகாணாப்பூசணமாய்நிற்குந்தானே.

கூடு௭

சலாசத்துபஸ்பம்.

தானென்றசலாசத்துபஸ்பந்தானென்று தயவானபொரிக்காசப்பலீந்தானென்று, ஐனென்றபழச்சாற்றுகலவத்தாட்டி உறுதியுடனாட்டிநன்றாய்விதித்துக்கொண்டு, பானென்றவிழுதத்திலுவர்த்தினைமந்தா பந்தவமாய்ப்புடம்போடபற்பமாகும், தேனென்றபற்பமதுபதனம்பண்ணி தேனதிவேபணவிடைதான்கொள்ளச்சொல்லே.

கூடு௮

சொல்லப்பாநீடைப்புபிறமேகந்தான் குழந்தையகோதாமுடனே வெட்டைப்போகும், நல்லப்பாகல்லடைப்புதசையடைப்பு நன்னமயில்லாமேகத்தானெழுந்தநோய்கள், அல்லப்பா வேடிவிமீன்சங்கேனா அடியாசீர்க்குப்பூசிக்கேறிப்பு, சொல்லப்பலோடிவிடுமின்சைக்கேனா சிவசுவாகயிபங்குளில்லைதானே.

கூடு௯

அப்பிரகச்சத்தி.

தானென்ற அப்பிரகச்சத்து சொல்லேன் சதூரான அப்பிரகம்பொடி
தான் செய்து, வானென்ற பலபொன் றாகித்துக்கொண்டு மைந்தனேமே
ல்மருந்தின்வகையைக்கேளு, ஆனென்ற வெடியுப்புகாசாரம் உத்தமனே
காளகமும் வெவிரிசுதம், மானென்ற சிங்கியுட பூநாகந்தான் மைந்தனேவ
கைவகைக்குக்கழஞ்சிவாங்கே. ௧௧௧௧

வாங்கடாமுப்பூவுங்கழஞ்சிகொண்டு வரிசையாய்மருந்தெல்லாங்க
லவத்திட்டு, தாங்கியேபழச்சாற்றாலாட்டி மைந்தா தயவாக இருசாமர்நன்
றாயாட்டி, பாங்குபெறப்பில்லைசெய்தாவியிற்போடு பக்குவமாய்வச்சி
மாங்கு கைகரில்வைத்து, சாங்கமாய்சில்லிட்டுசேலைசெய்து தயவாகக்குகைய
முசலுதுவூதே. ௧௧௧௧

ஊதியந்தக்குகையாறியெடுத்தப்பாரு உத்தமனேயமதாபுருகி
ற்கும், வாதியென்றவா கெனோகாணப்போருர் மகந்தானயோகியடாசத்
துகாண்பான், ஆகியென்ற அப்பிரகச்சத்து காணி அரகாவா திகள்தானலை
ந்தேசெந்தார், சோதியென்ற அப்பிரகச்சத்தைமைந்தா சிதமாமச்செந்து
ரம்பண்ணுபண்ணே. ௧௧௧௧

பண்ணப்பா அப்பிரகச்சத்துவாங்கி பலமெடுத்துகுகைதனிலேயுரு
கும்போது, வண்ணப்பா தங்கமொடுபலந்தான்சேர்த்து வருகொண்டுக்கு
ண்டாசமணிபோல்கிற்கும், கண்ணப்பா கவவத்தில்பொடிக்கத்துளாங் க
ண்டிடைக்குவிரமொடுகுகஞ்சேரு, அண்ணப்பா கண்டிடைக்குகெந்திக
ட்டி அழகானபழச்சாற்றாலாட்டி ப்பாரே. ௧௧௧௧

பாப்பாபழச்சாற்றாலாட்டி ப்பின்புபண்பானபொதிலையின்சாற்றா
லாட்டி, காப்பாரொண்டுநாளாத்தபின்புக நவாகப்பொடிசெய்துகுப்பிக்
கேற்றி, சாப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து தன்மையுடன்காய்ந்தபின்பு
சொல்லக்கேளு, தீர்ப்பா முன்போலெயரித்துப்பாரு சிவசெவாசெந்துரஞ்
சிவப்புத்தானே. ௧௧௧௧

தானென்றசெந்துரம்பதனைப்பண்ணி தன்மையுடன்பணவிடைதா
ன்தேனிறமொண்டால், ஊனென்றகாயமதுபிலத்துநல்ல வறுதியாய்ச்ச
ட்டைஒன்றுதன்னுந்தள்ளுந், தேனென்றகற்பமடாசெந்துரந்தான் திர
மான அனுபானமறிந்துகொண்டால், வானென்றமோகம்போங்குலைபோ
கு மக்கனோமுந்நாற்றைமகிழ்ந்துகேளே. ௧௧௧௧

கேளப்பாமுந்நாற்றில்செந்துரமார்க்கம் கிருபையுடனிருநாற்றின்
பற்பஞ்சொன்னேன், நாளப்பா ஆயிரத்துநாற்றில்பந்தா நன்மையுடன்
வயித்தியத்திலநன்றுய்ச்சொன்னேன், வேளப்பா அறுநாற்றின்விபரமெ
ல்லாம் விசித்துநன்றுய்சொல்லிவிட்டேன்விபரமாக, ஆளப்பா நாற்றில்வ
யித்தியபூரணந்தான் அன்பாகப்பாடினதைநன்றுய்ப்பாரே. ௧௧௧௧

பாப்பா அப்பிரகச்செந்துரத்தை பாச்சடாவெள்ளியிலேநாற்றுக்
கொன்று, தேர்ப்பாமாற்றதுவுமுன்னுருகும் திரமானகுடவனிலேயிரு

நூறுகுஞ் சாரப்பாவெள்ளிசெம்பிந் நூறுமாற்று தயவாகத்தனிச்செம்
பிழைப்பதாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள் செந்நூரப்போக்கு அன்பாபுலத்
தியனையின்னங்கேளே.

௬௬௭

பொன்னியிளைச்சத்து.

கேளப்பாபொன்னியிளைச்சத்துசொல்லேன் கெடியானதியிளையது
பலந்தான்வாங்கி. நாளப்பாரோமதுஇடையேசுற்றி நன்றாகத்தாப்ப
நாகபற்பம்,வேளப்பாதிமியிளையின்மேல்பூசிக்கொண்டு மேலாகரோமத்தை
ச்சுற்றிமைந்தா, நாளப்பாஅதினமேலேழுப்பூச்சுன்னந்தயவாகப்பூசிகல்
லருகைக்குள்ளையே.

௬௬௮

வைபப்பாருகைவாயைமுடிநன்றாய் மார்க்கமுடன்முசையிலேவை
த்துவது,மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்குறையமுதுமெய்யானசத்தது
யும்வெண்கலமாய்நிற்கும்,பையப்பாஆறவிட்டிசத்திவாங்கி பாலகனேரு
கையிலிட்டிகாரமுட்டி,நையப்பாவுருக்கிப்பார்கண்ணிட்டிம்நன்றாகஅதி
ல்சேரும்வகையகேளே.

௬௬௯

கேளப்பாநாகமொடுதங்கம்மொண்டு கெடியானசத்துருக்குச்சரியா
ய்த்துக்கி,வாளப்பாசத்துரின்றுவருகும்போது வரிசையாய்காததங்கமிதி
லேபூட்டு, நாளப்பாசத்துடனேமொண்டுஞ்சேர்த்து தயவாகமுன்றுமொ
ன்றாயுருகும்பா,ஆளப்பாருகையாறியெடுத்துப்பாரு அகராகளங்காரு
மைந்தாகேளே.

௬௭௦

கேளடாகளங்கதனைக்கலவத்திட்டுசெட்டியாயடைத்திடவேதுளா
ம்பாரு,வாளடாவீமதுபலதான்மூன்று மைந்தனவாலைசம்பலந்தா
ன்மூன்று,தேளடாநெந்தியலர்நா லுங்குட்டி தெனிட்டாதஆதியந்தம்பல
முங்குட்டி, ஆளடாமுலைப்பாலன்நன்றாய் அதினமிருபொடுதலை
ன்சாற்றாடே.

௬௭௧

ஆட்டியேவழித்துருட்டிக்காப்போட்டு அப்பனைபொடிசெய்து
குப்பிககேற்றி,நாட்டியேவாதுகையில்முன்றுநாந்தான் நலமாகமுத்திபும்
நன்றாய்முட்டி,காட்டியேசலாசைசொண்டுசேதிச்சேபார் அதிர்முனையில்
கறகறத்தும்பதற்கானப்பா, நாட்டிசபாயாதவிட்டிடைத்துப்பாரு சார்
ததானபொன்னியிளைச்செந்நூரமாச்சே.

௬௭௨

ஆச்சப்பாசெந்நூரம்பதனம்பண்ணி அப்பனைகுன்றியிடையிரு
போதுண்ணு, காச்சப்பாபகவின்பால்தன்னிற்சொன்று கதிரொண்டி
ம்தேகமதுகந்தியாருர், நீச்சப்பாமுலைப்பாலிக்குந்தியி கொண்டு
வழம்போம்சலாசம்போரும், பாச்சப்பாவிடைக்கடி கன்றமுடையோம் பகை
யானமேகமென்றதெல்லாம்போமே.

௬௭௩

போமடாவாகத்திலேழுந்ததோவழி பொல்லாததித்தத்தாடுபூந்
ததோவழி, ஆமடாகிலேற்பனத்தாலேழுந்ததோவழி அஞ்சாததோவழி
லாமகன்றுபோகுஞ், சாமடாநிமிளைத்தனைச்செண்டமேசஞ் கடினத்திலே
டிவிடுமையாயோ,நாமடாவுனச்சாக்கிசொண்டிமையா வலமாச்செந்நூர
த்தெழுந்திடுக்கேளே.

௬௭௪

கேள்பாபண விடைச்செந்துரம்வாங்கி கெட்டியாய்வெள்ளியி லே னுற்றுக்கொன்று, தானப்பாகெடுக்கையி லேவாங்கிக்கொண்டு சபர்த்தா னவெள்ளியி லேபழுத்துப்போகும், வானப்பாவெள்ளியதுபழுத்துநா னு ல் வயது சொல்லமுடியாதமைந்தாணமந்தா, நானப்பாவெள்ளி செப்பிலித் தாயானுல் கன்னையதாய்ப்பழுத்துயிகத்தக்கமாமே.

கவசுதி

ஆமப்பா குடவணி லேனுற்றுக்கொன்று அருள்பெருவு நயிப்பா ப திகமாற்று, நாமப்பாசெந்துரம்வனுலேவெமத்த நயமானசெந்துரம்ந்தன் னைக்கண்டு, தாயப்பாமகிழாதேமனதடங்கிலில்லு தண்ணையுடன்பூனைத் தைத்தயவாய்ப்போற்று, காயப்பால்காணற்பால்கண்டேகொள்ளு காமலம லாழாந்தமதுகசிவாய்க்கொள்ளே.

கவசுதி

தானகசத்து.

கொள்ளப்பா இன்னபொருழாற்றைமக்கேளு குருவானதானகத்தி ன்சத்துதொல்வேன், நல்லப்பாதாமதுபல்கா கொண்டு நவமனகன் ன த்தில்கத்திபண்ணி, கல்லப்பாசன்னமுடன் னுருளதுத்தங் கருவானகாம மு டன்காசங்குட்டி, அல்லப்பாவிரமுடன்பூஞ்சேர்த்து அரைத்து அந் தத் தானகத்துக்கங்கிபூட்டே

கவசுதி

பூட்டியேகுசையில்வைத்தார்க்கைவாய்ப்பாடி புசுழாகமன் லிலேவமு ஞ்செய்து, தாஷ்டிகமாய்க்குணாத னிலேவைத்துலுது சபர்த்தாகர்குணாய முசுழுகித்தீரு, லாட்டியேகுசைமா றியெடுத்திப்பாரு நல்லாசத்தாணமந்தா னியமாரும், ஆட்டினதேரியமதுபதனம்பண்ணு அன்பாகக்காமமிட்டிவு ருத்திப்பாரே.

கவசுதி

உருக்கையிலேநாகமந்தஇடையேசேரு வுண்மையுள்ளதங்கமப்படி யேசேரு, கருக்காகக்கட்டி னதோசத்தைச்சேரு கருவானகாமுமொக் கு லுருமப்பா, பெருக்கபு ள்ளகனங்கா குமப்பாசொன்னென் பேணியேவ வைத்தில்பொடிக்கத்துளாங், குருக்களென்றவிசயந்தஇடையேசேரும் குணமாககெந்திரொட்டிப்பாசச்சேரே.

கவசுதி

சேர்த்துநன்றாய்ப்பொடிசெய்துருப்பிக்கேற்றி திபமாகமண்கிலேவ லுவாய்ச்செய்து, போற்றியேமுண்டோலேகொரித்தவாய் கு பூரணமாயா றவிட்டுவெடுத்துப்பாரு, ஆற்றியேகுப்பிதனைமுடைத்துப்பாரு அசகாசெ ந்தாசாமருணாநிறமப்பா, தேற்றியேசெந்துரம்பதனம்பண்ணி சிவபிவரு ன்றியிடைதேனிற்கொள்ளே.

கவசுதி

கொள்ளவேவவாசமொகோசுத்திருங் குட்டமொபொங்கிமுதல்குலை கொய்தீரும், அல்லல்செய்யுங்குன்மமொடுப கொதங்கன் அண்டத்தின் வாதமொடுஅணந்தவாதம், வல்லல்செய்யுங்குதிவாதமு தத்துவாதங் கால சத்திமேலசதினைந்தவாதம், நல்லதொருசெந்துரங்கண்டபோதே நாடாம கொடிவிடுமின்னங்கேளே.

கவசுதி

கேளப்பா செந்துரத்தொழிலைக்கேளு கெணிதமுள்ளவெள்ளியி லேனுற்றுக்கொன்று, வானப்பாகெடுத்திடவேவயதுசொல்ல வாயேது னவேது உலுத்ததங்கர், ஆனப்பாவெள்ளிசெப்பில்னுற்றுக்கொன்றுஅ

னைத்திடவேபிறகு ஹவயதுபின்னை, காலப்பாமாறியவன்நடனஞ்செய்வா
ன் கண்டுள்ளமகிழாதேகருத்தாய்நில்லே. கூஅ௨

நிலைன்றகுடவணிலேநூற்றுக்கொன்று நீட்டிஒப்பத்தனாதான்
தப்பாடிண்ணை, சொல்லொன்றுதப்பாதுகருவாய்ப்பாரு சொல்மறந்து
பார்த்துநிலைச்சொதுகாணும், கல்லைன்றகல்லெறிந்துபுல்லைத்தின்னு கால
றிந்துபோகமதிர்கருத்தாய்நில்லு, கொல்லென்றுவாய்ப்பசப்புங்குறும்ப
போடே கூடாதுவாசியிலேகூர்ந்துநில்லே. கூஅ௩

நிலைடாசாசியிலேநின்றுதேறி நினைவாதப்பூரணத்தைக்கண்டுபூசி,
சொல்லாதமத்திரத்தையுருவேசெய்து சேராமற்கனியருந்திமணியைப்
பூசி, தள்ளடாதனையறியார்தன்னைத்தானே சமையமதக்கொண்டாடுந்த
வத்தேராதன்னை, புல்லென்றமனுக்கருடன்பொருந்தவேண்டாம் பூரண
த்தைத்தின்னைக்கிப்பூண்டுநில்லே. கூஅ௪

நாகச்செந்துரம்.

பூண்டுக்கொள்காசச்செந்துரந்தன்னை பூரணமாய்நாதவிந்துதெளிந்
ததண்ணீர், தூண்டுக்கொண்டு அச்சலத்தில்காசஞ்சாய்ச்ச அப்பனைசேறடங்
கியடங்கிக்கட்டும், கிண்டிதொருதுணைநிலைகாமம்போட்டு நினைவாகவு
ருகையிலேமைந்தாதேரு, மாண்டதொருகாததுக்கிடையேதங்கமகத்தா
னதங்கநிறச்சத்தைசுவரே. கூஅ௫

வார்த்துபிரகவுருக்கையிலேமூன்றுமொன்றுப் வளமாகவுருகியதம
னியோவ்விதஞும் பார்த்துநிரத்தகாணெடுததுக்கலவத்திட்டு பதருபலந்தி
டைக்குவிரன்னைத்தது, போற்றிநன்றியிடைக்கிரட்டிசெந்நிகட்டி பொடி
சொல்லாதாணெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, காற்றுமிசக்குப்பிதனிலேற்றிக்
கொண்டு கனமாகபண்ணிலைவதுவாய்ச்செய்கே. கூஅ௬

சொல்லப்பாவாதுகையில்முன்போல்வைத்து திரமாகஅறுசாமமெளி
ந்நவாங்கு, பையப்பாதுரவிட்டுவிடுத்துபாரு பசுமானசெந்துரமென்ன
சொல்லென், மெய்யப்பாசெந்துரம்பதனம்பண்ணி பெய்க்கவேதேனதி
லேபணியிடைதான்கொள்ள, பையப்பாசொணியென்றதெல்லாம்போகு ம
ரகாபருண்மமென்றதனைத்தும்போமே. கூஅ௭

போமப்பாமேகமென்றதெல்லாம்போகும் பொல்லாதீரிழிவுகிந்
திருத்தடம், தாமப்பாமகேதாமும்விஷபாகங்கள் தருகாதபாண்டுமுதல்ச
வாதகாசம், ஆயப்பாநாகச்செந்துரங்கண்டால் அடங்காதநோய்களெல்லா
மடங்கிறும், தாமப்பாசொல்லுகிறோம்வச்சிரகாயம் நல்லமனதாயிருந்த
வர்க்குள்ளாஞ்சித்தே. கூஅ௮

சித்தாகுருக்கொன்றுள்ளைமந்தாகேரு சிலமானசெந்துரம்பூரண
த்தேரடொக்க, பத்தாசையாகநீபணவியை-தான்கொண்டால் பழுக்கும
டாதேருமதில்சட்டைபோகும், வற்றுதசெந்துரந்தினமுங்கொண்டால்வ
யதுகொல்லமுடியாதமைந்தாகேரு, முத்தானமுத்தெல்லா முத்தியாகு
மோகபில்லைசெந்துரமுறையைக்கேளே. கூஅ௯

கோளப்பாவெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று கெடியானவெள்ளிசெம்
யிலுநூற்றுக்கொன்று, காளப்பாகுடவனிலே நூற்றுக்கொன்று நன்மையி
ல்லாச்செம்புதலில் நூற்றுக்கொன்று, கோளப்பாவாராமல்பழுக்குந்தங்க
ங் குறியானதங்கமதையார்தான்காண்பார், ஆளப்பா ஆதியென்றதங்கந்த
ன்னை அறிந்துகொண்டுதெலமகிமையறிந்துசெய்யே. கூக௮

செய்யடாதவமதிவேமனத்தைநாட்டு தீர்க்கமுடன்குருபதத்திற்
சேர்ந்துதில்லு, மெய்யடாகற்பமதைவிருப்பியுண்ணுவிருப்பியிதவுண்ணை
யிலேழிபம்பாரு, கொய்யடாகருவிகளைக்கொய்யப்போடு கூர்மையுடனெ
மனைபைக்கூர்ந்துபாரு, பையடாமுலமதிலாறுந்தாண்டி பாரபரத்தினருள
தனைப்பற்றிப்பாரே. கூக௯

பற்றியிதப்பாராமற்பொருளைக்கண்டுபதுமைபோல்பெருநையிலே
பற்றிசின்னு, முத்தியில்லாமுடர்களாய்க்கூட்டங்கூடி மோசமென்றபாச
மதையிழுத்துக்கொண்டு, சத்தியென்றபெண்ணையிநிறுத்திக்கொண்டு
சகலஆபரணவிகத்தானேசாற்றி, புத்தியில்லாநடத்தைகளைப்பார்த்தாயா
னல் பூரணத்திலுனதுசிரம்வெடித்துப்போமே. கூக௧௦

வெடித்துயிகப்போவதுவுமெத்தனன்றோ வேதாந்தப்பதியிதிற்கமிக
வுகன்றோ, படித்துயிகசெண்டையுயிற்றிந்துப்பார்த்து பக்குவாததோடே
யிருந்துபதியில்தாக்கு, வடித்தமெழுகதுபோலஇந்தநூலில் வசனித்தக
ருக்களெல்லாமனதிற்காரு, விடுத்தபொருடனையறிந்துகாராண்டால்விண்
னிடியுமண்கனையுவினாப்போமே. கூக௧௧

கருவங்கச்செந்தூரம்.

போகாமலின்னொருசேதுகேளு பொன்னானகருவங்கம்வாங்கி
மைந்தா, வாகாக ஆதியந்தக்கருவினாலே மகத்தானவங்கத்துக்கங்கிபூட்டி,
நோகாமற்புடம்போடச்சுட்டிப்போகும் நுண்மையுடன்தானெடுத்திரு
கையில்வைத்து சாகாமற்காரமிட்டுவருக்கிப்பாரு சக்கரம்போல்கண்விட்
டுஆடுந்தானே. கூக௧௨

தானென்றவங்கத்துக்கிடையேநாகந் தயவானதங்கமுடன்றசமுங்
கூட்டி, தானென்றகுருவருளாலுருக்கிப்பார்க்க குணமாகநாலுமொன்று
ய்மணிபாய்சிற்கும், தானென்றகவத்தில்தொறுக்கிக்கொண்டு மாட்டடா
வீரமொடுவிந்தக்காலும், தேனென்றகாரமொடுவொன்றாய்க்கூட்டி சிவசி
வாஇதுக்கூட்டிகெத்திகூட்டே. கூக௧௩

கூட்டிநன்றாய்ப்பாடித்துமிதக்குப்பிக்கேற்றி குணமானமண்டிலைவ
லுவாய்ப்பூசி, நாட்டியேமுன்போலளித்துவாங்கி நல்லபதமறியவென்றால்
சலகைபோடு, நாட்டியதோர்சலகைமுனைவெளுத்ததானால் மார்க்கமு
டன்தானெடுத்ததுவைத்து, நாட்டிகமாய்க்குப்பியைநீயுடைந்துப்பார்
க்கத் தங்கதிறமானசெந்தூரமாமே. கூக௧௪

பாப்பாசெந்தூரம்பனைகெல்லத்தில் பக்குவமாய்க்குன்றியிடை
மொண்டால்மைந்தா, ஆப்பாவுன்கிடுசொல்லப்போதேன் அரகராதேத

ம்வச்சிபநாயகம், தோப்பாபணலிடைதான் தனித்தொண்டால் செவி
வாமேகமென்றதெல்லாம்போகும். தோப்பாஜெவிஷ்சுள்குல்டரோசம்
நிலைவில்லாநீரிழிவுநீங்கப்போமே.

ககக

போமடாபவுத்திரமுங்கண்டமலை பொல்லாதகுச்சுமொடோபாண்டு
தீரும், நாமடாதோஷமொகிகாசுர்போகும். கழுக்காணமுலாசலண்டலா
தம், தாமடாசுதிவாசம்நதிக்குவாதஞ் சமர்த்தானவாதமகிற்பச்சைவாத
ம், ஆடாபித்தமென்றதெல்லாம்போகும். ஆசாராவருவங்கமதிசந்தானே

தானென்றசெந்தூரத்தொழிலைச்செந்த தப்பாமல் நூற்றுக்குலொ
ன்றுபோட்டால், தானென்றவெள்ளியிலே நூறுமற்று மகத்தானசெம்
பதிலே அன்பதாகும், தேனென்றவெள்ளிசெம்பிலிருந்து நூறு செவிட்
டாதகுடவனில்லாபதாகும், தானென்றகுருவருளால் செந்தூரத்தை
குறிப்புடனே கொண்டவனோ குருவாப்போ.

ககக

குருவானசற்குருவைக்காணவேனுங் குணபாகந்திதனைப்பணிவ
வேனுங், உருவானவருவறிந்துவுண்ணவேனுங் உண்மையுள்ளசத்தி
வங்காணவேனுங், திருவானமலரொளியைப்பற்றவேனுங் தெவிட்டாத
மதியமுதங்கொள்ளவேனுங், தருவானசற்பகத்தைப்பூசைபண்ணி சதா
சாலம்பூரணத்திற்சார்ந்துநிலவே.

த

தாம்பிரச்செந்தூரம்.

நிலைன்றநிலைதனிலேநின்றனுகொண்டு நினைவாககுருபதத்திற்பூண்
டுக்கொண்டு, சொல்லென்றதாம்பிரச்செந்தூரப்பண்ணி தருவமுடன்
கொள்வதற்குவிபாங்கேளு, தெல்லென்றதாட்டனை அரவிக்கொண்டு தி
றமாசப்பழச்சாற்றிலுறப்போட்டு, கல்லென்றசன்னகீர்விட்டுகன்றுப்களி
ப்பறவேகழுவிவிடுகசுபோச்சே.

தக

போச்சென்றுதாம்பிரப்பொடிதானேன்று, புதுமையுள்ளதங்கமொ
ன்றுசந்தானென்று, நீச்சென்றதாளகமும் வீரமொன்று நிலைத்ததொரு
லிங்கமொன்றுநாகமொன்று, பாச்சென்றகலவாந்திலேழும்போட்டு பக்கு
வமாய்ப்பழச்சாற்றாண்டிநன்றுய், ஆச்சென்றுசலவத்திநன்றுயாட்டி. அ
மகராசாட்டிப்புசெந்திகுட்டே.

த௨

கூட்டியேபழச்சாறுபொடுதலையின்சாறுங் குணபாகன்ட்டுநன்று
ய்மைமேபாலாட்டி, ஆட்டியேவழித்தெடுத்தசகாயப்போட்டு அப்பனே
பொடிபண்ணிக்குப்பிக்கேற்றி, தாட்டி சமைய்மண்கலைவலுவாய்ச்செப்து
சமர்த்தாகமுன்போலேயெரித்துவாங்கு, நாட்டியே ஆழவிட்டுதெதுப்
பாரு நன்மையுள்ளசெந்தூரமதிசந்தானே.

த௩

தானென்றசெந்தூரப்பதனப்பண்ணி தன்மையுடவிசைம்பூசை
செய்து, தேனென்றதேனதிலேபணலிடைதான் கொண்டால் தீராதகுன்
மமுதல்குஷ்டந்தீரும், தானென்றமேசமொடுக்கீந்தீரும் வசையுடபி
சையுமகோதரமுந்தீரும், தானென்றபூலபூதல்கண்டமலை யன்புய்யி
றபூலமொழிந்துபோமே.

த௪

மாத்திரை.

ஒழியாமலிருப்பதற்குமாத்திரைதானென்று உத்தமனே சொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு, ஒழியான அயக்காந்தச்செந்தூரமொன்று மார்க்கமுளதாகச்செந்தூரமொன்று, நெளியாததாளகச்செந்தூரம் மொன்று நேரானதாம்பிரச்செந்தூரமொன்று, ஒழியாதவங்கச்செந்தூரமொன்று அப்பனேயிந்துமோரிடையாய்வாங்கே.

வாங்கியேகவலத்திலிட்டுக்கொண்டு மகத்தானமுலைப்பாலுப்பழத்தின்சாறும், பாங்குடனே கொண்டுநிறைஒன்றாய்ச்சேர்த்து பச்சுவமாய்கலவத்திலாட்டும்போது, தாங்கியேதிரிகடுகுமுன்றுமொன்று சரியிடையாய்செந்தூரங்கண்ணிற்சேர்த்து, ஆங்குதொண்டேயைப்பாயாறுகள்தான் அதின்பிறகுமத்தஞ்சாறதனிவாரே.

வார்த்துநன்றாயாறுகளதைத்தபின்பு மார்க்கமுடன்வழித்தமாத்திரைகளசெய்து, பார்த்துநன்றாய்நிழலுலர்ந்திவைத்துக்கொண்டு பச்சுவமாய்குணங்குகளறிந்துகொண்டு, சாத்துமிததுணபானமறிந்த செய்தால் காணாமலேயிடுஞ்சுவாசதோஷம், சாறறுகிறேன்கலிக்கமொன்று சொல்லக்கேளு தன்மனைதத்தானறிந்துதனதாய்நிலே.

கலிக்கம்.

தனதானகிராப்புடனேதிரிகடுகுகட்டி தன்மையுள்ளகிராப்பதுவுங்கூடச்சேர்த்து, மனதானவாளமொன்றுஎட்டுக்கொன்று மாட்டுவாய்கலவத்திற்பழச்சாறிட்டு, வுளதான அபின்கூட்டிநன்றாயாட்டி மஹத்தஞ்சாறதனிலொருநாளாட்டி, சனதானகயறுபோலுருட்டிமெந்தா காற்றில்லாவிடம்பார்த்துக்காயவைவே.

வைத்துநன்றாய்க்காய்ந்தபின்புஎடுத்துக்கொண்டு வரிசையுடன்சொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு, கைத்ததொருமுலைப்பாலா லுணாத்துநாவில் கண்ணிலிடச்சகலசன்னிகாணதோடும், மெய்த்தசுவருத்திரகலேமாத்திரைவைத்து வேணபடிவயித்தியத்தைவிருட்டிச்செய்தால், கைத்ததொருசாத்தியமசாத்தியம்மெண்டும் நன்றாகத்திருமடாநலமாப்பாரே.

வேறு-கலிக்கம்.

பாப்பாகலிக்கமொன்றுசொல்லக்கேளு பச்சுவமாய்திரிகடுகுதூரிசிதுத்தம், நேரப்பாஅரிதாமிந்துப்போடு நினைவாகவேசனியஞ்சரியாய்ததூர்க்கி, காப்பாபவளமதுநாலுக்கொன்று கருவாபைபுச்சாற்றானைத்துமைந்தா, தீரப்பாகயறுபோல்திரட்டிக்கொண்டு கிளகிலாநிழலுலர்ந்திபதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர்கலிக்கமாத்திரைவைமைந்தா பச்சுவமாய்குமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி, உண்ணியேமுலைப்பாலாற்சண்ணிவற்றி உதுதியுள்ளனினிமுதல்விஷகௌப்போசும், நண்ணியதோர்குவிச்சாமுடாநாடா

தோடும் நலமில்லா நெஞ்சடைப்புமூர்ச்சைபோகும், பண்ணியகொழு
வானகலிக்கடிப்பா புனிதமுடன்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றே. தக

போற்றப்பாரீர்தோஷங்கபாலகூலை புனைச்செலன்றகண்புனைச்சல்
காதுமாந்தம், பார்த்தப்பாமுக்கடைப்பன்கண்டமாலே பலத்திரபகோதா
முங்குஷ்டங்குன்மம், ஆற்றப்பாபோவதற்குமருந்துசொல்லேன் அன்பா
னசாதிக்காய்சாதிபத்திரி, மாற்றப்பாமதூரமதிவிடையபோமம் மாத்தா
னதிரிகடுகுசினங்கூட்டே. தக௨

கூட்டியேசரியிடையாய்வாங்கிக்கொண்டு குணமாகச்சூனரித்தமு
ப்பூச்சேர்த்து, நாட்டியேதேனதிலேகொண்டால்மைந்தா நலமாசநான்
சொன்னவியாதிதிரும், தேட்டிலேயிந்நூலேத்தேடலேனுந் திரமாசப்ப
னிரண்டுங்காக்கவேனுந், தாட்டிகமாய்க்கற்பயதைக்கொள்ளவேனுந் த
னதானபூரணத்தைமருவிப்பாரோ. தக௩

பாரப்பாபூரணமாய்பச்சைபச்சைபகாசதபச்சைநனைப்பதிராய்பார்
க்க, ஆரப்பாஅறிவார்க்காரசாரம் அம்பரத்தின்தரிசனத்தையாச்சாங்கா
ன்பார், தேரப்பாமனதறிவால்தேறிக்கொண்டு தெவிட்டாதபூரணத்தை
ப்பணிந்தால்மைந்தா, நேரப்பாமதூரசஞ்சொலிக்கும்பாரு கீளைவாகஅ
முர்தமதைப்பானம்பண்ணே. தக௪

காயாதிகற்பமுண்ணுப்பக்குவம்.

பண்ணப்பாகாயாதிகற்பங்கொள்ள பக்குவத்தைச்சொல்லுகிறேன்
பன்பாய்க்கேளு, விண்ணப்பாஆதியந்தநடுமுன்றாக விளங்குகின்றபொ
ருளதனைவிரும்பிக்கேளு, நண்ணப்பாஅமுதகற்பம்அகாரபீட கரிவான
போதமடா ஆர்தான்கான்பார், உண்ணப்பாஅகாரமென்றபொருளைக்கே
ளு வறுதியுள்ளபுலத்தியனையுண்மைதானே. தக௫

தானென்றஅகாரமடாவிந்துவிந்து தன்மையுள்ளவீந்துகீர்தன்னீ
ராச்சு, கோனென்றவிந்துகீர்தன்னைவாங்கி குணமாகஅந்திரந்திக்கொண்டு
மைந்தா, கோனென்றகுறுபதத்தில்மனதைவைத்து குணமாககோரபூரக
முப்பண்ணி, நானென்றஅகம்போக்கிற்கும்பசுத்தேநின்றால் நலமில்லாதே
கம்வெகுவுறுதியாமே. தக௬

ஆமப்பாவுறுதிமனதுதுதியாக அப்பனென்கொண்டேனிரன்ப வந்தா
ன், நாமப்பாஸ்தபித்தசேததுமத்தினுலே நாடிவரும்வியாதியெல்லாங்கா
டாதோடும், போமப்பாநாயோடுதியாயும்போகும் பொல்காததிரோத
னையின்மாய்கைபோகும், தாமப்பாநந்தியொளிபுரூசாசிக்குந் தயவாகபோ
கும்வெகுதன்மைதானே. தக௭

தானென்னநீயென்னகொண்டுமொன்று தடைமில்லாமனதாகதிருந்
தாயாளுல், கோனென்னகுருவென்னநீயோயாகுந் குணமானமனதுதுதி
யானதானே, ஆனென்னப்பெண்ணென்னகொண்டுமொன்று அகாரமன
தயவாகதிருநிசிற்சேர்ந்து, தேனென்னவந்ததொருவிந்துகீரை தெவிட்டா
மற்கொண்டபொருள்பங்கேனே. தக௮

கேளப்பாநிலவான அகாரந்தொட்டு கிருபையுடனடியான உகாரங்கே
ளு, நாளப்பா உகாரமென்ற அடிதான்முல நலமானமுலமென்ற லார்தான்
காண்பார், கேளப்பாநிலவான் நமில்லைசம்நாதன் குருவானமவுனமதை
க்கூறப்போனோ, வாளப்பாநாதமென்றசருதுவாங்கிபைந்தனை திணக்கோ
றும்பூசிப்பாரே. தசக

பூசிப்பார்தாதமென்றசருதுவாங்கி பசுழாககோசபூசமுற்பண்ணி,
கேசிப்பார்சுப்பகத்கில்மனைசநாட்டி கினைவாகானது தியாகக்கொண்
டால், ஆசிப்பாவாசிப்பாரமுதசிப்பாரு ஆழக்கிமிசபார்த்தகாரிலேயரு
ளேதோன்றார், வாசிக்குமுயிரானவுகாரத்தன்னை வரிசையுடன்பூசிக்கும்
வகையைக்கேளே. தஉய

பூசிக்குர்வகை.

கேளப்பாவுகையாதிசெத்தைப்பூசி தெனிதமாய்மதியாதில்போ
சனமேசெய்து, நாளப்பாமலைதனில்உகாரதிடனை நன்மையுள்ளசத்தி
னாயிப்பூசபண்ணு, தாளப்பாமுலமுதலாறுகாரந் தான்கடந்துமேலான
சுழினைக்குள்ளே ஆளப்பாஅண்டபகிரண்டமெல்லாம் அகாரஅகாரமு
டன்கூறக்கூளே. தஉக

தாளப்பா அகாரமென்றசத்திசன்னை தண்மையுடன்மண்டலமேபூ
சித்தாக்கால், கேளப்பாஅமுர்க்கசங்கனிந்துகாணும் சிவசிவாஅமுர்தாச
மந்தமாகும், பேணப்பாஉகாரமென்றஅமுர்தாசந்தன்னை பித்தத்தபுத்திய
றிவதினாற்பேணிப்பார்த்து, வுணப்பாமுலமதில்ரேசகமேபண்ணி உம்மெ
னவேருவெனாயிப்பூசமேசெய்யே. தஉஉ

செய்யப்பாருவெனாயிப்பூசமேசெய்து திடமாகமேல்முலஞ்சேர்ந்
துக்கொண்டு, பையப்பாகும்பகத்திற்பற்றிபாரு பருகிமதிசுடரொளியில்
பருந்தேதநில்லு, கையப்பாதடவுவதுபோலேமக்காள் கருவானசத்தியை
நீசருத்தில்வைததால், மெய்யப்பாவுனதுசேடம்வலுத்துப்போச்சு மேதி
னியில்சித்தனென்றபேருமாச்சே. தஉங

ஆச்சப்பாசித்தனிலேஅதிகசித்தன் ஆதியென்றமுலமதைபறிந்த
தாலே, போச்சப்பாநடைசிராயும்நமனுமில்லை பொன்போலேபூணமாந்
தேகமாச்சு, பாச்சப்பாவாசியைவீவாசிகண்டு பக்குவமாய்மதியைபெள்ள
வையிற்சேரு, காச்சப்பாபஞ்சமுகாக்கினியினாலே கருத்துறவேசேடத்
தைமெள்ளக்காச்சகாச்சே. தஉச

காச்சதற்குஅக்கினியில்கருவைச்சொன்னேன் கருத்துறவேசிவபூ
சைநன்றுய்ச்சொன்னேன், பாச்சதற்குசத்தியுட்பூசைசொன்னேன் பத்
தியுடன்பகுத்தறியாய்ப்புத்திகொண்டு, முச்சதற்குமுன்னிலைதான்பிட
பாகும் முனைபானசுழிமுனையேவகாரபிடம், பேச்சதற்குபேசதற்குநா
வேயில்லை பெருமையுடன்சத்திசிவபூசைகேளே. தஉரு

சத்திசிவபூசை.

கேளப்பாசத்தியென்றஉகாரத்தன்னில் கிருபையுள்ள அகாரமென்ற
சிவத்தைநாட்டி, நாளப்பாதினப்பார்த்துநமசியென்றோது நன்னுச்சிவசத்

யொன்றும்பாரு, வாள்ப்பாவுகாரமுடன் அகாரஞ்சேர்த்து மார்க்கமுட
நகமசியென்றுருவேசெய்து, கோள்ப்பாவாரா துமண்டலமேசெய்தால்ரு
லமென்றதேகவச்சிரகாயமாமே. த2ச

காயமதுபிலத்துதடாகல்போல்மைந் காகாயாதிகற்பமென்றதேகமா
சு, நேயமுடன்சத்திசுவபூசையாலே நிலைத்துதடாபிந்தருவரீங்காய்ரு
ர், மாயமென்றநனாதினாயுமாறிப்போச்சு மகத்தானதேகமதுவதுச்சு
போச்சு, தேயுமதுமதிநானுத்தேய்ந்துதேய்ந்து திறமானவிபதுவொ
ரியுமாச்சே. த2ச

ஆச்சப்பாபாமவெளிகண்டுகொள்ளாது அகாரகோதிநிலை அதிக
சாதி, முச்சப்பாவோடாதுமுன்பிக்கு முச்சியமுடன்பன்னிரண்டிம
-ங்கும்விட்டில், பாச்சப்பாமுலமென்றஅனைத்தாண்டி பக்குவமாய்
கபூரகமுப்பண்ணி, காச்சப்பாபஞ்சமுகாக்கினியில்கீன்று சருத்ததவே
தும்பகத்தில்தீபமேறறே. த2ச

ஏற்றப்பாதிபமதுஎன்னசொல்வேன் ஏகந்தமானசொருவத்தீபம்,
போற்றப்பாதுண்டாசதீபந்தன்னை புத்திமனதொன்றுகப்பொருத்தினி
ன்று, காற்றப்பாசத்திசுவபூசைபண்ணி கமலமளமுதமனைச்சருத்தாய்க்
கொண்டு, காற்றப்பாவாடாதமலகாக்கொண்டு தயவானமீனும்பணி
நயப்பூசைபண்ணே. த2ச

மனோன்மணிபூசை.

பண்ணப்பாமனோன்மணியைப்பூசைபண்ண பக்குவத்தைச்சொல்
லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு, நண்ணப்பாஅகாரமுடன்பொருத்தி
காமல்நகமசியென்றுருவேசெய்து, விண்ணப்பாதுருக்கிமகாரகக்கி
மேவினதால்பாரபாத்தினொளியேகானூன், கண்ணப்பாமனக்கண்ணுர்க
கிந்துபாரு கமலமென்றஆபிரத்தெண்ணிதழ்காண்பாரே. த2ச

காணப்பாஇதழறிந்தபூசைபண்ணச் சனியுமடாதுமுதமனைத்தீன
பாயும், பேணப்பாஅமுதமதைபூசைபண்ண கொகாணமென்றான்
ன்பிரகாசிப்பான், ஊணப்பாமனோன்மணிநிலைச்சேரு வமெனவிப
கிங்கென்றுவருவேசெய்தால், பேணப்பாமகாரமென்றஆவிடந்தென்
ம்பெரிதானஅண்டமதுபாமதாமே. த2ச

பாத்தின்பூசை காயாதிகற்பம்.

ஆரப்பாசத்திசுவபூசைசொல்லென் அகாரபாத்திதடபூசைகே
ரு, நாமப்பாசொல்லுகிறோச்சத்தியென் து, கையாசைமென் தபாக்கா
னென்று, நாமப்பாமுன்றுக்கும்விபக்கேசுரு சத்தியென் உகாரமதும
காரமாச்சு, காமப்பாசுவதீமென்றஅகாரந்தானூன் சருவானத்தென் உகா
கமாச்சே. த2ச

ஆச்சப்பாமகாரமென்றமகாரந்தானும் அப்பனையாமானஅண்டமா
ச்சு, காச்சப்பாகாரமுடன்சாரம்மொண்டும் கருவாககித்துவடாதயாச்சு,
பாச்சப்பாநாதமதிவிலிந்துசேர்த்து பதிவாகத்தெனியுத்துபதனப்பண்

விப,பேபச்சப்பா கொன்றுமில்லே அண்டந்தன்னை பேணிவேகன்வயதில்
நெய்றுங்கிண்கெள்ளே. தரு

கொள்ளப்பாநாதவிந்துதெளிந்தநண்ணீர் கார்மையுள்ளபழச்சிறெ
ன்றிதற்குநாயம், கல்லப்பாவென்றக்கல் அண்டந்தன்னைக் கைமுறைமாய்
கண்ணுட்புட்பப்பாநு,கல்லப்பா ஆட்டியேபாச்சுட்பு பேரது நலமாணமெழு
காநுண்டந்தா னுஞ்,செல்லப்பா அண்டமென்றமெழுநுதன்னைவிவதிவா
தா னுருட்டவட்டிப்பண்ணே. தரு

பண்ணியதோர்வட்டகளைக் காரப்பேபட்டி பக் கவையுங்கவந்தி
ன்புனமந்தாகேளு, வுண்ணியேகாரோட்டில்லைத்துணைத்தா காமாயகன்
யிலைவதுவாய்ச்செய்து,பண்ணியேனயிசானம்பூசைசெய்து புனிதமுடன்
காடைவென்றபுடததைப்போடு, தன்னிமைமயங்கீறியதுதவளம் போல
ஞ் சதாநந்தியாணதொருபற்பந்தனே. தரு

தாணென்றபற்பமதுக்கிணைதானில்லை தன்னையுள்ளபற்பபிதக்
குமீடோ, ஓடுனென்றகந்தத்தின்செந்நூலந்தான்வந் தப்படி சிதற்குக்கரு
ண்டோடோ, கோணென்றபுபதியுமிதற்குமீடோ கோடிதாணமத்திர
கவிதற்குமீடோ, தேனென்றபற்பமதுஆகிவித்தை விவதிவாகாயாநிசற்
பவமே. தரு

ஆமப்பாபற்பமதில்பணவிடைதாணெடுத்து அமுதமென்றதேதனதி
லே.அமுத்திமைந்தா,நாமப்பாசொல்லுகிறேமேல்மு கந்துநாணிந்ருகலா
கியையீயிழுத்தமைந்தா,தாமப்பாதன்னிலையைததான்தான்கண்டு சமரச
மாய்கேசகத்தைப்பூரணமேசெய்து, காமப்பால்கிணையகற்றி கும்பகந்தே
கின்று கருணையுடன்பற்பமதைப்பூசைபண்ணே. தரு

பூசையென்னமனதுறுதியாகக்கொண்டு பூரணத்தைப்பற்றிமனத
றிவால்நின்றுல், நேசமுள்ளமனதுறுதியாகுமுகும் நித்தையிலேஅஷ
டாங்கியோகங்கானும்,பாசையென்றபரிபாசைபன்பாய்க்கா னுட்பக்கு
வமாய்கற்பூத்திபந்தோனும், ஆசையென்றதசநீட்சைகாரந்தோ னும்
அரகா இன்னமொருகற்பங்கேனே. தரு

பூண்கற்பம்.

கேளப்பாஆதியென்றபூரணத்தைப்பற்றி கருபையுடனாகுகின்ற
வொன்றாய்வாங்கி,வாளப்பாபிங்காணில்பதனம்பண்ணி மகத்தானசெயரீ
சார்க்காத்துக்கொண்டு, கோளப்பாவாசாமல்லியில்லைக்க குறுகென்ற
ய்வற்றியபின்மைந்தாமந்தா,ஆளப்பாயிப்படியேபத்துமுறைகாச்சுஅப்
பனைகசுடற்றுதீறிப்போமே. தரு

நீறிப்போமதுபடியும்பத்துமுறைகாச்சுநிச்சயமாய்நீறியதுபற்பமா
குங், கூறியேநீறினதோர்பற்பந்தனை குணமாகக்குண்டலியைக்கண்டு
போற்றி, வாரியேபிங்காந்தன்பாணிதன்னில் மார்க்கமுடன்பதமைதா
ய்வைத்துப்போற்றி, தேறியேழனதறிவாப்பூரணத்தைப்பற்றி விவதிவா
சேசபூசமுஞ்செய்யே. தரு

செய்யப்பாரும்பகத்தில்தைவத்துசெய்யானபற்பமதிப்பண
லிடைதானெடுத்தி, பெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்சற்குருவைப்பற்றி மே
லானபற்பமதுகொண்டால்மந்தா,பையப்பாதேகமதுவதுத்தப்போரு
ம் பாசதனில்வெருகோடி-காலம்வாழும், ஐயப்பாவென்றசொல்லசன்று
போரு மாகாமவுனமென்றஅமுதமாமே. தச௩

அமுர்தாசகற்பம்.

ஆயப்பா அமுர்தாசகற்பமொன்று அன்பானபுலத்தியனேசொல்ல
க்கேளு,தாமப்பாஅடிமுடியுமொன்றுச்சேர்த்து சமர்த்தாகபாண்டத்தி
லிட்டுகொண்டு, நாமப்பாகுழித்தயிலம்நன்றுயலாக்கி கன்றுகக்குப்பித
னிலபநனம்பண்ணி, காமப்பாவிபிசம்பொடித்துள்ளிட்டு கமலமென்ற
பிங்காணில்பதனம்பண்ணே. தச௪

பண்ணியதோர்நாலிலமதைப்பணலிடைதானெடுத்தி பத்தியுடனி
ருபொழுதுமண்டலந்தான்கொள்ள, உன்னியதோர்வியாதிபெள்ளமொ
ழிந்துபோரும் உத்தமனையாக்கதனில்சட்டைதன்னும், கன்னயாய்
தேகமதிற்காத்திறி சலிபோலஒளிச்சம்சாட்டக்காணும், புண்ணியனே
அமுர்தாசதேகமாகும் புத்தியிசவுண்டாதுப்புனிதமாமே. தச௫

மேருதற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொருதற்பங்கேளு ஆன்றிமொருபூவாதகானயவா
ன்றி, போமப்பாகல்லுரலிலி-தப்புக்கேலால் புத்தியுடன்மைபோலதிடந்
துக்கொண்டு, தாமப்பாசிறீநிர்கனாத்துக்கொண்டு தப்பாமல்மதுதின
த்திலிதுத்துப்போடு, நாமப்பாபததுமுறைப்படிபேபண்ணி கன்றுகா
விமுத்திநுலந்திட்டாயே. தச௬

உலர்த்திநன்றுப்பூன்போலவிடித்துத்தோண்டி. உத்தமனேவிமு
கத்தில்காயப்போடு, கழுத்திலிகென்றுக்காய்க்கபின்பு சுருக்காகவுரலிலி
ட்டுமைபோலாக்கி, இலத்திலிட்டுக்கருக்கனாத்தையுந் தெலியவைத்து
ந்நெளிநிறுத்திலைத்தவாரு. பிலத்துடனிப்படிபத்துமுறைப்பண்ண
பேணிபேரவிமுதத்தில்காயப்போடே. தச௭

போட்டுகன்றுபுலர்த்தியிசக்காய்ந்துதானல் புனிதமுடன்மாப்போ
லேபிடித்துக்கொண்டு, நாட்டமுடன்வடிசட்டிமேருக்கேற்றி நடராசர்சக்
கரத்தைநன்றுய்க்கிறி, நாட்டிகாமயதின்மேலேமேருவைத்து சமர்த்தாக
சாசானம்பூசைபண்ணி, வாட்டயில்லாமலொரிபிள்மனைதலைத்தி பக
த்தானமேருவைப்பதனம்பண்ணே. தச௮

பதனமதாய்மேருவைவைத்துப்போற்றி பாபமாக்கேசாத்தில்
மனைதவைத்து,சதமாகோசகபூரகமுப்பண்ணி தண்ணைமடன்கும்பகத்
தில்சார்த்துகின்னு, மிதமாகப்பணலிடைதானெடுத்துமந்தா யிருசாபல
தண்ணிநிற்கொண்டாயானால்,அதமானதேகமதுவச்சிரம்பாஸாம அப்ப
னேமண்டலத்திற்சட்டைபோமே. தச௯

போமப்பாநனா தினாயுமொழிந்துபோதும் பொன்போலதேகமுமா
ய்புந்தியுண்டாக், தாமப்பாபோதையென்னசொல்லப்போறேன் தயவா
கபோதைவொதுதன்மையாகும், தாமப்பாவாசியது அடங்கும்வீட்டில் தா
னென்றபேர்போச்சுஅரந்தானுச்சு, ஆமப்பா ஆமவனாயேறுதற்கு அரக
ராவாசியது அடங்கும்பாறோ. தசஅ

பாப்பாவாசியன்னிண்ணெற்கானும் பக்குவமாயுள்ளடங்கிப்பணியு
மப்பா, கோப்பாசுழிமுனையுந்துலக்கமாகும் நெறியுடனேகற்பூதிபம்வி
கந், கோப்பாதிபமதில்நின்றுதேறி சிவசிவாபூணத்தைத்தினமும்நோக்
கி, பாப்பா ஆபிரத்தினிதைழப்பற்றிக் கசிந்துவருமமுர்தமதுகசிந்துகொ
ள்ளே. தசக

கொள்ளப்பாசூரணத்தைத்தினமுந்கொண்டால் கொடிதானஅவமி
ருத்தின்குடலம்போகு, மல்லப்பாசொல்லேவன்மண்டலமுன்றானு லப்ப
னேவபதுமாயிரமுமாகு, நல்லப்பாவருஷமதுகொண்டால்மந்தா நலமா
வவயதுபதினாயிரந் தான், சொல்லப்பாமனந்தேறிசதா காலங்கொள்ள சிவ
சிவாவபதுசொல்லமுடியாதெண்ணே. தருப

எண்ணவே சூரணத்தைத்தயிலத்தோடே யேதமாயொன்றாக்கிபத
னம்பண்ணி, முன்னவனைத்தான்பணிந்துபணவிடைதான் கொள்ள முது
னாயுள்ள தேகமதுவாலவயதாகும், உண்ணையிலேசுழி முனையில்தனை
வைத்து உம்மெனவேகும்பித்துநோசுகமேபண்ணி, நன்னயமாய்ப்பூரண
த்தைப்பூசுகமேசெய்ய நனிமைதாய்தேகவச்சிரக்காயமாகே. தருக

ஆமப்பாதேகவச்சிரக்காயமாகும் அப்பனே ஆதியந்தமறைவிற்கா
ட்டுந், தாமப்பாநெவுணாசதேகமாகுஞ் சதாசிவபாய்ப்பூரணத்தைச்சார்ந்
திரித்தும், போமப்பா அண்டவனாஉசரத்தூக்கும் போக்கான அஷ்டமாசி
ததுமாகும், நாமப்பாசொல்லுகிறோமின்னமொன்று நலமானவல்லாளைச்
சூரணத்தைக்கேளே. தருஉ

வல்லாளைச்சூரணம்.

கோளப்பாவல்லாளைச்செடிபூண்டல்ல. கெணிதமுளதிங்களிலேஆறு
ந்திங்கள், பாளப்பா தினம்பார்த்து வல்லாளைவாங்க நா மொன்றுசொல்லுகி
றோநன்றாகக்கேள், ஆளப்பாலெல்லமதில்ரவிபிசஞ்சேர்த்து அப்பனேபி
ணைந்து ருட்டியன்பாயக்கொள்ளு, வாளப்பாவிதனமின்றி வல்லாளைவாங்
கி பைந்தனேரவிமுகத்திலுளர்த்திடாயே. தருங

உலர்ந்திமிநன்றாகவுரலிதாக்கி உத்தமனேதானிடித்துத்தூளதா
க்கி, கலத்திம்மிகத்தான்போட்டுக்காடிவார்த்து கடைத்தநன்றாய்விமுகத்
திறாயப்போட்டு, ஜெலத்திம்மிகவூறினன்றாய்க்காயந்தடின்பு சிவசிவாம
றுபடியுக்காடிவார்த்து, லெத்துடனேயிப்படியேபததுமுறைகாயந்தாஸ்பி
சகாதுவல்லாளைக்குயிர்தானுச்சே. தருச

வல்லாளைமெழுகு.

ஆச்சப்பாகத்திசெய்தவல்லாளைவாங்கி அப்பனேயிடித்துவச்சிரகா
யம்பண்ணி, பாச்சப்பாபிங்கானிலிட்டுக்கொண்டு பக்குவமாய்ப்பழச்சாசு

றுந்தேனார்விட்டி, காச்சப்பாபிசைந்தாவிழுகத்தின்வைக்கக் கருவான
மெழுகாகுமஞ்சாநாளில், பேச்சப்பாபேசுதற்குநாவுமுண்டோபேனியே
பாணிதனில்பதனம்பண்ணே. தடுக

பண்ணியதோர்மெழுகுதன்னில்பணைடைதானெடுத்த பாமன
குருபதத்தைப்பணிந்துபோற்றி, உண்ணியேழுலமதில்மனைசவைத்து
ஒடுமனவேஒருமனதாய்க்கொண்டால்மைந்தா, கண்ணிமைக்குள்புலமெ
ன்றவன்னிமீறிக்காட்டுமடாகற்பூரதிடங்கண்ணை, சென்னிவளர்தீபமதைக்
கண்டால்மைந்தா தேசித்தியோகசித்திஞானமாமே. தடுக

ஆமப்பாஞானமென்றால்மெர்ஞானமாகும் அப்பனெமய்ஞா
னங்காணவென்றால், நாமப்பாசொல்லுகிறேநினைவாய்கேளு நலமானசரி
தையிலேநினைந்துதேறி, தாமப்பாகிநையிலேசார்ந்துகொண்டு தயவான
மனதோடேபிரந்தாயாகில், காமப்பால்கானற்பால்கொண்டுக்கொண்டசயி
லாசசற்குருவுவருவார்பாரே. தடுக

வருவார்கள்வெருவிதமாய்நானதுகாணமைந்தனைபெரியோனாதெ
ண்டம்பண்ணி, பருவமுடனவர்பதத்தைப்பணிந்துகொண்டு பக்குவமா
ய்மனதுருகநடந்தாயாகில், குருவானசற்குருவந்தாண்டுகொண்டு குணம்
பார்க்கவுன்னிடத்திலிருப்பாஸாயா, கருவாகமனம்பதியநடந்துகொண்
டால் காட்டுவாராதியந்தக்கருவைத்தானே. தடுக

அகஸ்தியார்தன்வாலாறுனாத்தல்.

தானானநான்பெற்றபேரைக்கேளு சத்தியமாய்மேருவஞ்சுத்தென்
புறத்தில், தேனானரசமெழுகுஅருளிபாயுந் தெவிட்டாதஅருவிசனைக்க
ருவிலேதான், கோனானபிரமகுலராஜயோகி குருவானசற்குருவாயாதியா
ன, மானானமவுனரசமவுனமான மகத்தானபிரமகுலவேதியோனே. தடுக

வேதியனைக்காக்குமுன்னேமனந்தான்தேறி விருப்பிகக்கற்பு
தைமேவிக்கொண்டு, ஆதியிலேபிறந்தசடமழியாமல்தான் அகத்தினுட
செயலறிந்துஅறிவார்கூடி, நீதியுடன்சஞ்சாரசமாதியெய்து கோனநிலை
யறிந்துஇருக்குமப்போ, சோதியெனுஞ்சற்குருதான்வந்தாரப்போசொல
லறியவேணுமெனஅடுத்தேன்பாரே. தடுக

பாப்பாஅடுத்தியிகச்சென்றேனப்போ பரிவாகஎன்குருவுவாலா
வென்றார், நேரப்பாதின்றகுருவாலேநாதம் நெஞ்சாக்கேட்டவுடன்கே
மையாக, மாப்பாமணவழந்தப்பணிந்தேனப்போ மனமகிழுகதுஅருவி
லேனையிருத்திக்கொண்டு, தோப்பாதசதீட்சைவைப்பதற்குதிடசத்திசெ
ய்ததொருநிரத்தைக்கேளே. தடுக

கிரமாகப்பஞ்சசனதீட்சையாலே தீர்க்கமாயெக்கியக்கள்வளர்த்தா
ஸாயா, வாமாகளக்கியம்வளர்குண்டந்தன்னில் உறுதியுடன்ஞாபமென்
றுவதிந்துதையா, பாமானகும்பமதிஷ்டியேன்தன்னை பாரியென்றார்சொன்
ணவுடன்பாய்ந்தேனப்போ, நிறமானகும்பமதுவாலையாச்சா நீதியுள்ளவா
லையடாகும்பப்பெண்ணே. தடுக

பெண்ணுனாகும்பேஸ்பரிக்கும்பிள்ளை பேர்பெற்றயெக்கியவேதியர்
கூடும்பிள்ளை, கண்ணுனமணிபோலேயெனவளர்த்துக் கருவானகருக்க
மெல்லாந்திரட்டிபைந்தா, தண்ணுனசீஷனென்றேயிந்தாராயா தன்மை
யுடனுவாங்கிக்கொண்டேனப்பா பண்ணுனசீஷன்வெருநன்மையென்
று பாவித்தார்பரமான ஆதிதானே. தகந

ஆதியிலேஆதிதனைநிந்தேனப்போ அரகாரபிரமரிஷிக்கட்டமாச்
ச, சோதியெனுமாலயனுங்காணாதன் கருதியுள்ளவிசுவனுக்குச்சொன்
னார்சூட்சம், நீதியிலேபோதகிநிதன்னிற்சென்று நினைவுதவிறுமல்லானது
றுதியாக, பாதிமதியணியுமான் தேவிபாதம் பதம்பிடித்துமனதறிவினமர்
த்தினேனே. தகச

அமர்த்ததொருகல்லனையறியமாட்டார் அப்பனேஆதியென்றபின்
டங்காணார், சுயந்ததொருகேசரிபோல்திரிவாராயா சொல்லுகிறேன்பின்
டவித்தையண்டஞ்சாக, நான்தகனிச்சுன்னமடாநந்திரந்தி நாதனார்விந்து
முறைநவில்வாராயா, சமைந்ததொருபெண்ணீராகற்கொல்லுங்கொல்லுந்த
ன்மையுள்ளவிந்துவடாகாராயச்சே. தகடு

சாரமென்றுங்காரமென்றுமவழலையென்றுந் தன்மையுடன்கொல்
லுவார்தன்மைகாணார், பூமென்றுமவீரமென்றுப்புவிபேசார் புகழ்பெ
ரியகல்லனைமதத்தைக்காணார், காரமென்றஅண்டமலைச்சாணமாட்டார் க
ருவானசாரமென்றமூலங்காணார், வீரமென்றவீரமதுஅஞ்சாங்காச்சல் வி
சையானகம்பியுப்பாதிதானே. தகச

ஆதியென்றுமநதமென்றுமடிமுடிதானப்பா அப்பனேஆதியதுஅடி
முடியிற்சேர்ந்து, ஆதியென்றதுடியொடுங்குங்கும்பாச்சொன்னேன்கொ
ள்வதற்குசெலமுண்டுமுடிதான்போச்சு, பதியென்றமுடிபேனாலைதா
னேது பார்மகனேஅடிமுடியுமாதிபந்தம், மதியென்றபருதிமதியறியவே
ண்டி மக்களேசடாதாஞ்சித்திபண்ணே. தகச

சித்தித்தால்சிவன்வேறேயுண்டோலீயா தேகசித்தியில்லாட்டால்
சிவன்வேறுண்டு, முத்திகொண்டயெதினாலேகும்பமுனியென்று முக்கி
யமாயக்கியத்தில்கும்பகத்திற்பாய்ந்து, பத்திகொண்டுவந்ததினால்கும்
பமுனியென்றும் பதிவானபொதிகைமுனிஅகத்தீசனென்றும், புத்தியுள்
ளதெட்சனாமுபர்த்திமுனிஎன்றும் போதமிதவுண்டாகும்பூணமேபாரே

பாசப்பாவல்லாராயார்தான்காண்பார் பக்குவமாய்குருகொல்லக்கா
ணவேணும், நேரப்பாருருவுணாத்நுக்கண்டாநந்தான் நினைவாமனதுறு
தியாகவேணும், காரப்பாமனதுறுதியாணுநந்தான் கைபாகஞ்செய்ப்பாகங்
காணவேணும், ஆரப்பாவாணுநங்குருவிள்ள வித்தை அசத்தியந்தான
சத்தியந்தானாகுதெண்ணே. தகச

நவதேவெண்ணே.

எண்ணப்பாபுத்தியகேநவதேவெண்ணே இப்பருடன்கொல்லுகி
றேமென்றுமக்கேரு தன்மைப்பாநவக்கிசார்நுன்பதுங்குருகாய் தாடி.

நின்ற ஆணக்கிரகமார்தான்கான்பார், விண்ணப்ப ஆகாசபார்தான்கான்பார், விதமானமவுனமடா அண்டக்கூறு, தண்ணப்பாதன்னிலையத்தானேகண்டு தயவானவிரமடா திண்ணத்தானே.

தானென்ற ஆண்டமடாபூமிநாதம் தருவானபூணமாம் எதலிந்த, தானென்ற ஆணவந்தாவிசண்டுமொன்றும் நன்மைபுடன்கூடினைதக்கானாப்போமோ, கோனென்றகுருவருளாற்சாண்டிகொண்டிருணமாய்பதிபதித்தகுருவைப்போற்றி, தேனென்றபூணமாஞ்சோதிதன்னிள் சிலிவாவென்றுசொல்லி அண்டம்வாங்கே.

அண்டமேழுரு.

வாங்கப்பா அண்டமதுவாங்குதற்கு வளையொன்றுசொல்லுதிதேன்னைந்தானே, பாங்குபெறஜெனித்ததொருபதினாருள் பசுமையுடன்கொண்டெவந்துபதனமாற்றி, திங்கானதிங்கெல்லஞ்சத்தியன்னிதிருவானமுப்பூவும்வீரம்பூர், சாங்கமாய்வகைக்குவொருபமாய்வாங்கிசமரசமாய்கலவமதிச்சாத்திடாயே.

சாத்தியேருருபானைத்தியானம்பண்ணி தருவானசெயீனாவிட்டுமைந்தா, போற்றியேமேழுருபோலனைத்துக்கொண்டு புதுமையுள்ள அண்டமதிங்கவசம்பண்ணி, தேற்றியேபானையாயுப்பைக்கொட்டி திருவான அண்டமதையதின்மேல்வைத்து, வாழ்த்தியேயுப்பைமீசநிரப்பக்கொட்டி வரிசையுடனே ம்மூடிச்சீலைசெய்யே.

செய்யப்பாசற்குருவைப்பணிந்துபோற்றி திடமாசக்குழிசெட்டசமாதிவைத்து, பையப்பாகேசரியினெருவைக்கொட்டி பாக்காகமேல்மூடிமண்ணுஞ்செய்து, மெய்யப்பாஅதின்மேலேயிருத்தூர்பேன்மையாய்செபதபங்கன்செய்துமைந்தா; கையப்பாதவிராமம்மண்டலே சென்றசுருத்துறவேசானம்பூசைபண்ணே.

பண்ணப்பாசிவபூசைகுருவின்பூசை பண்பாகச்செம்மச்செம்பூசைமாமக, விண்ணப்பாநிறைந்ததோரண்டந்தன்னை விநும்பியெடுகெதாய்பாரென்னசொல்வேன், பொன்னப்பாமென்மெழுருபோலமைந்தா பசுமையுள அண்டமதுமெழுநாநிற்கு, நண்ணப்பாமெழுருகெடுத்தபதனமாகாடியேபாணிதனில்வைத்துக்கேளே.

கேளப்பாதேகமதுகத்திபண்ணி கிரணபயுடஞ்ச்மாவைப்பூசைபண்ணி, மேலப்பாமவுனமதைதமனதுட்கொண்டி மேன்மையுள்ளகுருபததைதளிரும்பிமைந்தா, ஆளப்பாமுலவன்னினைசெதுண்டி அக்காசேசபூசாமம்பண்ணி, தாளப்பாகும்பகத்திந்தாழ்த்துக்கொண்டு தன்மையுடனேமேருசக்காதனைதச்செய்யே.

செய்தலொருசக்காதனைதநன்றாய்க்கிறி திரமாமப்பாணிதனைதன்மேல்வைத்து, மெய்யானைதத்திலுடவதுவைக்கண்டு மேலான அண்டமதினமெழுசெல்பா, கையாப்பணவிடைதானெடுத்தகல்வென்ருள்வையன்னை நொளிக்ருள்கருதிப்பார்த்து, லோகென்மெழுருடையபண்ணி அப்பனைதேகமநகட்டிப்போச்சே.

போச்சென்றுநிகாதேவின்னங்கொள்ளு பூரணத்தைப்பற்றிமன
தறிவில்லின்று, வச்சென்றநகராகுகொன்னசொல்லேவன் இயல்பாகந
கொள்ளாபுகிந்துப்போச்சு, போச்சென்றநகராகுகொன்னசொல்லே
பேணியேதிகொள்ளாங்கழன்றுபோச்சு, ஆச்சென்றதேகமதுவா
லையாச்சு அரகராகயிலாசத்தேகமாச்சே. தளவு

தேகமென்றஆதிசுலோப்பூசைபண்ணி சிலசிலா ஆண்டொன்றில்கெ
வுனமாகும், பாகமுடன்றெண்டாண்டி ஸஷ்டசித்தும் பவித்திராடாமுன்று
ண்டிப்பான்மைகேளு. ஆகமுடனண்டவனாலுனிதான்கேதாற்றும் அப்ப
னெநாலாண்டில்அதிசயங்கள்காணும், தாகமுடன் தூரதுலேசேதிசொல்ல
தாணிதனில்சற்குருவாய்த்தானாவையே. தளவு

தானவனாபிந்திரிலேதானேதோற்றும் தன்மையுள்ளபூரணமேசி
த்தியாகும், காணலாமுலமுதலாறுதாங்க சயிலாசத்திரந்தனக்கண்ணிற்
காட்டும், பேணிலேவாசியதுபிசகாதையா பிசகாதவாசியதுபுதுதியாகும்,
கோணிலேஆஞ்சமுதலதிகமாணுச்சொல்லுகிறேன்முத்தொளத்தேசமா
ச்சே. தளவு

தேகமென்றசெடமறியாமாந்தர்மெத்த செயல்களைகளிராத திரந்தர்
மெத்த, யோசமென்றயோகநிலையறியார்மெத்த ஒண்டவிடந்தனைபறிந்து
வொண்டார்மெத்த, பாகமென்றகவையறியாப்பழதர்மெத்த பாமறியார்
குருவறியார்பாசில்மெத்த, ஆகமென்றபொருளறியாருலகத்துள்ளே அம்
பாத்தையறியாமலலறினாரே. தளவு

அலறினார்வேதமதைக்கூராணமல்தான் அப்பனைகளியாளர்மொழி
யைப்பார்த்து, குளறினார்சூரலறிந்துகூராணமல்தான் குறும்பர்வெகுவேடம
தைக்குணமாய்ப்போட்டு, தளருவார்தயங்கியிகத்தனைக்காணார் சத்திசி
வங்குறுபதத்தின்னதன்மைகாணார், மலரறிந்துமலரினுடவாசங்கண்டு மதி
யமுதங்கொள்ளாதாருடன்சேராதே. தளவு

சேராதேதுஷ்டருடன்வாதாடாதே தெவிட்டாதமதியமுதம்பொ
ருள்சொல்லாதே, கூறுதமந்திரத்தின்குறிசொல்லாதே குறித்தவிடங்கா
ட்டாதேகுணஞ்சொல்லாதே, நேரானமனதுறுதிரீசொல்லாதே நேர்மை
யுள்ளயோகநிலைக்காச்சொல்லாதே, மாறுதவாசியுடகருச்சொல்லாதேமகி
மையுள்ளபுலத்தியனையின்னங்கேளே. தளவு

கேளப்பாமுப்பூவின்கருச்சொல்லாதே கிருபையுளபூரணத்தின்வ
ழிசொல்லாதே, வாளப்பாவாழ்வதோர்வகைசொல்லாதே மகத்தானமெ
ய்யுடனேபொய்சொல்லாதே, தாளப்பாஅகங்கொண்டசண்டாளர்க்குத்
தாழ்ந்ததின்குற்றமிலேதன்மையாகும், காலப்பாகாலறிந்துயோகஞ்செ
ய்யுள் கற்பமுள்ளதேகமதைக்காருகாரே. தளவு

காரப்பாஅவர்கள்மனங்கனியவேதான் கனிந்ததினாச்சகலசித்துங்
கைக்குள்ளாகும், பாரப்பாபன்னிரண்டு நூற்றைமந்தா பக்குவமாய்த்தா
னெடுத்துப்பதனமாக, சேரப்பாபொருளனைத்துமனதிற்சேரு சேர்ந்து

கொண்டுமனதடங்கி அறிவில்நிலு, ஆரப்பாஉனக்கீடுசொல்லப்போறே
ன் அகரா அடிமுடியிலமர்ந் துநிலே. தஅடு

அமர்ந் துமிசரின்றதினாலருள்கைகூடும் மாணந்தலகிரியுடஅருளே
வாய்க்கும், நமந் துமிசப்போகாமல்நனைக்காரு நாலாண்பூணமேதெய்வந்
தெய்வஞ் சிவந்தசடந்தளராமல்கற்பங்கொள்ளு சிவசத்திரண்டையுமே
தினமுங்காரு, சமைந்தகருகற்பமதைத்தினமுங்கொண்டு சதாகாலப்பூ
ணத்திற்கார்ந்தநிலே. தஅசு

நில்லென்றசொல்லறிந்துநின்றுகொண்டு நோனபூணத்திலமன
தைவைத்தால், சொல்லொன்றுந்தப்பாதுளல்லாஞ்சித்தி சொருபமுள்ள
அமுர்தரசஞ்சொலிக்குமப்பா, கல்லென்றகல்லறிந்துகாமேற்றி கடுங்கா
மானதொரு ஆணைக்கல்லாந், தெல்லென்ற ஆணைக்கல்மடிந்துதானால் சென்
றசாக்கத்தையுங்கட்டிப்போச்சே. தஅள

ஐங்கோலத்தயிலம்.

கட்டாகஐங்கோலக்கயிலமொன்று கருத்தாகவுந்தனுக்குச்சொல்ல
க்கேளு, மட்டான அழிஞ்சியடாமதனப்பூடு பைக்கனேபதிவானப்பதி
யைப்பார்த்து, திட்டமாய்ப்பதியறிந்துபதியிற்சேர்ந்து திடமாசமனது
றுதிபாகநின்று, சட்டமாயஷ்டபந்தமெட்டுஞ்செய்து சமூலமாய்வடவே
ருதன்னைவாங்கே. தஅஅ

வாங்கியந்தவடவேலாமைந்தாகேளு வரிசையுடன்கண்டமதாய்கரு
க்கிக்கொண்டு, பாங்குபெறநிழலுளர்த்திபாண்டத்திட்டு பக்குவமாய்ப்புப்
பூவுங்கூடச்சேர்த்து, திங்கில்லாவிபிசங்கூடச்சேர்த்து செம்மையுடன்
வாய்ப்புடிசிலைசெய்து, சாங்கமாய்சானப்பூசைபண்ணி தன்மையுடன்
ழித்தயிலந்தயவாய்வாங்கே. தஅக

வாங்கியந்ததயிலமதைமேருக்கேற்றி வரிசையுடனீசானப்பூசைப
ண்ணி, தாங்கியந்தத்தயிலத்திற்பணவிடைகாங்கொள்ளு தயவாகையு
ம்பிறுதிப்போகும், தாங்கியதோர் தூக்கமதுமேடிப்போகஞ்சந்தாம்போ
ல்கற்பூரந்தேகமாகும், பாங்குபெறநா தினைகளுநிந்துபோகும் பழுப்
பாணசதைபெயலும்புலுத்துப்போமே. தகயி

வலுத்துப்போந்தேகமதுபழுக்கொண்ணு துவாசியதுநின்றிவ்ஞ
ந்தீபம்போலே, துருத்தசடஞ்சூட்சமாய் துலங்குமையா கருக்காககெவு
ணசித்திகைக்குள்ளாகும், அமுததமுடன் அஷ்டசித்துகட்டுமாதும் அக
ராதேகமது கங்கம்போலாம், பழுத்தநந்தேகமதுவன்னசொல்லேன் ப
ரமகயிலாசமென்றதேகமாச்சே. தகஉ

ஆச்சப்பாதயிலமதிப்புக்குசேர்த்து அப்பனைமத்தித்துதிதம்
போடு, பீச்சப்பாபிதருக்குகன்றும்க்கேட்கும்பெருமையுள்ள செடத்தை
பவர்காணமாட்டார், நீச்சப்பாவெகுதுலைகண்ணுட்டந்தோன்றும் நோ
நப்பாதாளந்துலைதானேநீர், காச்சப்பாதயிலமதைச்சகையில்செய்து கரு
காமசாக்கேடுகட்டிப்போமே. தகஉ

போமப்பாழா மொடுபுழுஞ்சேர்த்து புனிதமுள்ளதயிலமநாக்கல வத்தாட்டி, தாமப்பாதிவதமிடவசியமாகுந் தன்மையுடன்பார்ப்போர்த் குத்திப்பம்போலாம், தாமப்பாசொல்லுநீரோம்உலகிலுள்ளோர் நாதாந்தகா கனெனவணங்குமையா, ஆப்பாஅழிஞ்சியுடஆன்மைமெத்த ஆறறிய ப்போரார்வாழிஞ்சிதானே. தகக

வாழிஞ்சித்தயிலம்.

தானென்றவாழிஞ்சியுலகத்தள்ளோ தயவாகமெத்தவுண்டுஅறிய மாட்டார், கொனென்றகுருவருளால்கண்ணேனும் குருமுறையாய்ச்சைக பாசஞ்செய்யவேனும், தானென்றஅகமதினும்முறைகள் தப்பி நரகானகா கமதுளய்தும்பாரு, தேனென்றசற்குருவின்கடாட்சம்பெற்று செய்பாக ன்செய்வதினும்சீர்க்கமாமே. தகக

தீர்க்கமாயங்கோலஞ்செய்துமைந்தா செம்மையுடன் தானிருந்து திரமாய்கின்றால், மார்க்கமுடனெட்டெட்டுசித்தமாடு மக்களேதேகம்வ ச்சிகராயமாகுந், சேர்க்கையுடன்சிவயோகப்பதுமைமாகுந் செகத்தி னொருபயமில்லைதீர்க்கவானும், மூர்க்கமுள்ளமுனிபாவாய்விஷியுமாலாய் மூதண்டரஜரிஷியாவாய்பாரே. தகக

அமுர்தசமேழுஞ்.

பாப்பாஅமுர்தசகற்பஞ்சொல்வேன் பாமானஆதியடாஅண்டம ண்டம், நோப்பாஆதிதனையன்பாய்க்கண்டு நீனைவாகப்பூணந்தைப்பதி வாய்வாங்கி, வாரப்பாபிங்கானில்லைத்துக்கொண்டு வளமாணவிமதியும் கூடச்சேர்த்து, சாரப்பாவிடில்நன்றாய்க்காயவைத்து கசடாவேராய்க்க பின்புபெழுகாய்ப்போமே. தகக

மெழுகானபூரணந்தான்பூரணமேயானால் மேன்மையாதாயினவள மைவிள்ளக்கேளு, அழுகாதபிண்டமடாஆதியாதி அன்பானபூரணமே தெய்வந்தெய்வம், பழுக்காதபொருள்களெல்லாம்மழுக்குமையா பரமா னபூரணத்தின்பகமையாலே, பழுக்காதவாசியதுமுன்பின்னாக நாடினின் றனாடிதனைநாடிக்கேளே. தகக

கேளப்பாதிதம்பரத்தைதியானம்பண்ணி கிருபையுள்ளமெழுதிருந் குமேறுதனை, நாளப்பாதினம்பார்த்துசக்கரத்தின்மேலே நடுவானமே ருதகையதின்மேல்வைத்து, கேளப்பாவாராமலர்ச்சனைகள்செய்து குருவா னமுலமதிவ்மனதைவைத்து, ஆளப்பாரோசகபூசமுப்பண்ணி ஆதியென் றதும்பகத்திருநைப்போற்றே. தகஅ

போற்றியேபூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு பொருளானமெழுஞக னிற்பணவிறைதானெடுத்து, ஆத்தியேமனந்தேத்திக்கொண்டால்பைந் தா அககாதளர்ந்தசடமிறுகப்போகும், தேத்தியேபண்டலங்கொண்டா லையா தேகமென்னகயிளாசதேகமாகும், வாழ்த்தியேஆண்டொன்றில் தேவுனமாகும் வரிசையுடனிடாண்டிலதிகசித்தே. தகக

சித்தியுடனவுட்சித்துங்கைக்குள்ளாகுந் திறமாரும்வாசிபதுசித
றுதையா, புத்தியுடன்முன்றுண்டிப்புநவந்தன்னில் புதுரை வெகுஅதிச
யங்கள் காணேதோற்றும், புத்தியுடனாண்டுகாலுண்டால்மையந்தா பாய்ந்த
ண்டம்போல்வாஸம்பதனமாக, முத்திபெறஆண்டுபனிர்நிங்கொண்
டால் முத்தொன்றகமலரிஷிக்கொப்பாம்பாரோ. தா

மும்மண்டலம்.

பாரப்பாமுலமுதலாறுவனாதாண்டி பண்பானமேல்வனாயில்மண்
டலந்தான்முன்று, சேரப்பாமுதலானமண்டலந்தான்சந்திரன் நேராகஅ
தின்மேலேசூரியமண்டலந்தான், காரப்பாஅதின்மேலேஅக்கினிமண்டல
ந்நான் கருவாகஇதையறிந்துசந்திரனில்நின்று, சேரப்பாசூரியந்தன்ம
ண்டலத்திலேறி செம்மையுடனக்கினியின்மண்டலத்தைச்சேரே. தாக

சேரப்பாஅக்கினியின்மண்டலத்தில்மையந்தா சேர்துபாபாத்தினு
டதேரிசனையைப்பாரு, காரப்பாகருத்துறவேதேரிசனையைக்கண்டால் க
யிளாசக்கொடிமுடியைக்காணலாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்தொட்புடியி
ன்போக்கு அம்பரமாய்நின்றதொருஆகியாதி, பாரப்பாபத்திகொண்டு
ஆதியென்றஅண்டம் பரமகுருதன்னாளாலண்டமதைச்சேரே. தாஉ

ஆதியண்டகற்பம்.

அண்டமென்றுலாறிவார்முதண்டப்போக்கு அப்போபக்குவமா
யன்பாய்ப்போற்றி, பிண்டமதின்தோடகற்றிக்க நவவவாங்கி பிசகாயல்
சட்டியிற்குள்ளிட்டுமையந்தா, கண்டதொருஅமுரியினுச்சுதைத்துக்கொள்
ரு கருத்துறவேவிழுகத்தில்வைத்துப்பாரு, விண்டமேவாவிழுகத்தில்
நன்றுய்க்காயந்தால் விருப்பியேமுன்போலேகனைத்துக்காச்சே. தாஉ

காச்சப்பாதிட்சைமுப்பத்திரண்டு கைமுறைபாய்செய்தபிச்சமுற
க்கேரு, ஆச்சப்பாஅமுதமென்றமுப்பால்விட்டு அன்பாக்கனைத்துவி
முதத்தில்வைப்பாய், பேச்சப்பாமுலைப்பாலிம்முன்றுதிட்சை இலமாகச்
செய்தபின்புகிருரீருச்சு, பாச்சப்பாதிருநீற்றைச்சுப்பிக்கொள்ளே பக்குவ
மாய்த்தானடைத்துபதனம்பண்ணே. தாச

பண்ணப்பாநாற்பத்துமுன்றுகோணம் பக்குவமாய்த்தானெழுதிந
டுக்கோணத்தில், நண்ணப்பாதிருநீற்றின்குப்பிவைத்து நவமானமவாத
னாற்சனையெடுத்து, கண்ணப்பாவிண்ணோக்கிக்கமலிப்பக்கருத்துறவே
கண்டுதேரிசனத்தைப்போற்றி, வண்ணப்பாதிருநீற்றில்பணவிடைதான
ப்பா உண்டபின்புகுருபாதமுணிப்பாரோ. தாடு

ஊணிமிசப்பார்க்கையில்சோசகமேபண்ணு முத்தமலேசேசத்தால்
கும்பகமேசெய்து, பேணியேகும்பகத்தில்மனதுமதியானால் பிறளது
வாசிகழிமுனையில்நிற்குங், காணியாய்நின்றதலங்கைவசமேயானால் காயா
தியுறுதியடாநனாதிகளில்லை, ஆணியாயெந்தானுந் தேகஞ்செத்தால் ஆ
ண்டுவொருாழிசையாய்மருந்தானே. தாசு

தானென்றதிருநீற்றில் தயிலஞ்சேர்த்து தன்மையுடன்பிசைந்துரு
ட்டிபண்ணிடைதான்கொள்ள, ஒன்னென்றதேகமசையாதுகல்லா யுத்தம
னையெய்ந்தாளுபசியுக்கோணு, தேனென்றதற்பங்காயாதியாகுஞ் சிந்தைம
னெனென்றநிதினமுங்கொண்டால், கோனென்றதேகமது தங்கநிறபாகுங்
குருவான அமுதாசக்கற்பம்பாரே.

தள ௪

ஆகிபிண்டத்தாயிலம்.

பாரப்பா ஆதியென்றபிண்டமதுவாங்கி பக்குவமாய்திலிருக்குஞ்
சோபையதுநீக்கி, சோப்பாகல்லுலிலீட்டுபிகமெந்தா சேர்த்துமிகத்தா
லிகித்துபாண்டமதில்வாங்கி, வாரப்பாசுத்தசலர்பாணையனாமட்டும் வா
காமகிண்டியனைதஅடுப்புதனிலேற்றி, சாரப்பாநீமுட்டிபக்குவமாய்க்காச்
சு சருகாமல்பதமாகக்காச்சிவரும்பாரே.

தள ௫

பாகுபோல்காச்சிசுன்றுப்பதமாம்கோதில் பண்பாககடுகுபோல்தயி
லநிற்குந், வாகுடனேதயிலமதைவடித்துமைந்தா மதத்தானகுப்பிதனில்
வைத்தபீபோற்றி, காகமுடன்கதிகதுவும்பதனப்பண்ணி தன்மையுடனி
தினவிபாஞ்சுற்றக்கேளு, ஆகமுடனிசானம்பூசைசெய்து அன்பாமச்சற்
குருவைப்பணிந்துதில்லே.

தள ௬

நில்லப்பாகு நபதத்தில்கேர்ந்தகொண்டி மேசமுடன்பூசைபண்ணி
உகயந்தன்னில், கொள்ளப்பாகடுததிகழஞ்சிகொள்ளுகொண்டபின்புமா
லையில்லைக்கேளு, மெள்ளப்பா தயிலங்கா சிடைதான்கொள்ளு மேன்மை
யுளபூரணத்திலவிவாய்திலு, கள்ளப்பா ஆறுகவைதள்ளினைமந்தா தயவா
போப்பொழுதுபாலனங்கேளே.

தள ௭

கொள்ளப்பாநாம்கொன்னமுறைதப்பாமல் கொண்டசனுவல்மேனி
லச்சிரகாயமாகு, மெள்ளப்பாமண்டலம்கொண்டுதிர்ந்தால் பேனியதுவா
டாதுவாலையதாகுஞ், செல்லப்பா செவுனமதாய்யண்டவனாகற்றுஞ் செ
ய்யையுடனிமைக்குமுன்னேரிருந்திடமுங்காணும், நில்லப்பாகழிமுனை
யில்கிங் குவங்கென்று சிச்சயமாய்தின்றதினால்கித்துவகைகேளே. தள ௮

சேளப்பாசுழிமுனையில்நீபந்தேதாற்றுங் குருபையுடன்றீபலொளிசு
ண்டால்மைந்தா, வாளப்பாளிளக்கதில்கெய்யுற்றிமைந்தனேதிரிபோ
ட்டிமவனையுணி, ஆளப்பாமனக்கண்ணாத்திரிபையப்பார்த் அப்பனேநிசி
தாணப்பற்றுப்பாரு, கேளப்பாஒன்றிலேபூரணத்தினன்மை கொண்டதி
னால்கினைத்தபடி கூடுப்பாரே.

தள ௯

பாரப்பாநினைத்தபடியாடலாங்கேள் பக்குவமாயாதியந்தப்பதிவினா
லே, கோப்பாநின்றபொருள்கண்டதாலே நினைவாகமனதுறுதிக்கொண்
டதாலே, விரப்பாகொண்டதொருகிரியாலே விள்ளாதேபூரணத்தின்
செயல்கன்னாலே, சாரப்பாமதியமுதங்கொண்டதாலே சகலசித்துங்கை
வசமாய்ச்சாரந்துபோச்சே.

தள ௧௦

அஷ்டகன்மச்சிலை.

சார்த்துபார்வட்டுவகையோகத்துக்குஞ் சமரசமாவகையொன்று
கொல்லக்கேளு, கூர்த்துபாருலகமதில்மதனப்பூண்டு கோடானதோடியுண்

ஒருவர்காணார், நேர்ந்துகொண்டுசெற்குருவினருளைப்போற்று திரபாசம
தனப்பூண்டதனைவாங்கி, நேர்ந்துகொண்டுஐங்காயம தின்பேர்ப்புகி நினை
வாகாவிழுசத்தில்காயப்போடே. தாயிச

போட்டவுடனன்றாகக்காயந்துதானால் புகழுடனேபத்தபுழைபுகி
வாட்டு, நாட்டமுடனதிற்கசிவுதழன் றுபோகும் நன்கமயுள்ளபூடதுவுந்
தாரும்புபோலாங் காட்டாதேயிப்பூவையுலகத்தோர்ச்சு காட்டினால்குந்
றம்வருங்கருவாய்ப்பாரு தாட்டிகமாயிதற்குப்பேரென்னவென்றால் தய
வான அஷ்டகன் றச்சிலையுமாச்சே. தாயிச

ஆமப்பா அஷ்டகன்மச்சிலையைநாட்டி அதிலிருந்து அஷ்டகர்பமு
றையைக்கேளு, நாமப்பாவகைதுகையாய்ச்சொல்லேன்சேரு நன்மனை
ட்டுகைகன்மத்துக்குந், தாபப்பாநன்றாகநிரித்துச்சொல்லேன் தவமா
னபுலத்தியனேதயவாய்ச்சேரு, காடப்பாமதியசற்றிரகியிற்சேரு கருவா
னாவியறிந்தாலெல்லஞ்சித்தே. தாயிச

ஸர்ப்பனம்.

சித்திக்குந்தம்பனமாம்வகையக்கேசுரு சிவசிவாதேககத்திபண்
ஸிக்கொண்டு, முத்திபெறஇங்கிரண்டிசையேகோக்கி முர்க்கமுள ஆசன
மாம்புலித்தோல்போட்டு, பத்தியுடனதிலிருந்துநீறுபுகி பதிவானபூரண
தைதமனதினோக்கி, வெற்றிபெறுகேசகபூரகமும்பண்ணி வேதாந்தமும்
பகத்திலமேவிச்சேரே. தாயிச

சேரப்பாமுலமதில்சேர்ந்துக்கொண்டு சிங்கென்றுகமலமதினமலி
யைவாங்கி, காரப்பாநமசிவயவென்றுசொல்லி சருத்தறவேதாந்மெட்டு
செடித்தால்மெந்தா, காரப்பாகண்டதெல்லாந்தம்பனமேயாகுந் கொடிதா
னமிருகமுடன் அஷ்டநாகம், நேரப்பாசொன்னபடிக்கேட்டுநல்ல நேர்மை
யுளதம்பனத்தின்நேர்மைதானே. தாயிச

தானென்றதாம்பிரத்தகடுதன்னில் தயவாமசிவயலென் நேபைந்
தா, தேனென்றகருப்புகித்தகடுதன்னை செம்மைபுடன்மாளிடர்க்குக்கட்
டினாங்கால், ஊனென்றதேகமதிநோய்களெல்லாம் ஒடுங்கியேதம்பிச்சு
ஒடிப்போகும், மானென்றலோகத்திலவனைக்கண்டால் மனதடங்கிதம்பித்
துவசமாவாரே. தாயிச

மோகனம்.

வாரப்பாதம்பனத்தைச்சொன்னென்னைந்தா வரிசையுள்ளமோக
னத்தின்வளமைகேளு, தேரப்பாமனதடங்கிசேகசுத்தி செம்பையுடன்
செய்துகொண்டுநீறுபுகி, காரப்பாதலைத்தோலாசனத்தின்மைந்தா கம்மெ
னவே அக்கனிபின் திசைகேராக, பாரப்பாமனம்பதியிருத்தக்கோண்டுப
ச்சுவமாய்மிளகுமணிக்கையில்வாங்கே. தாயிச

வாங்கியேமுலமதில்மனைதனைந்து வரிசையுடன்சேகசபூரகமும்
பண்ணி, தாங்கியேகும்பகததில்சின் றுசொண்டு தயவாமச்சிவயநமலென்
றுவோது, பாங்குபெற நூற்றெட்டுவோதினாக்கால் பாரதுள்ளபதனி-க

ளதிமோகமாவார், பூங்கமலத்திருமாதா அகலாதப்பா புண்ணியனேசகலவி
த்துமோகமாமே. தளஉக

ஆமப்பா அரியதனால்ககடுசெய்து அப்பனேசிவாயநமவென்றுகாக்
சே, நாமப்பாகருப்பூசுஉலகத்தோர்க்கு நன்மையுடன்கட்டி நதால்நாட்டி
னோகள், தாமப்பாமோகனமாய்தன்மையாகுஞ் சதாநந்தியகலாதுசாந்
தமாவாள், காமப்பாமோகமதாய்க்கண்னியர்கள்வந்தால் காப்பிடித்துமாதா
வேயென்றுபோற்றே. தளஉஉ

வசியம்.

போற்றியேமோகனத்தைச்சொன்னேன்மந்தா புதுமையுள்ள
வசியமதுபுகலக்கேளு, தேற்றியேமனதறிவால்தேசகந்தி செம்மையுட
ன்செய்துநீறுத்தளமாய்ப்பூசி, வாழ்த்தியேபஞ்சயாசனத்தைப்போட்டு
வடகிழக்குமுகமாக இருந்துக்கொண்டு, சாற்றுவாய்பூரணத்தின்பனதந
ன்றுய் சாற்றியேசோசகபூசகமும்பண்ணே. தளஉங

பண்ணப்பாசூம்பகத்திலின்றுகொண்டு பக்குவமாய்ருத்திராட்ச
ந்கையிலவாங்கி, விண்ணப்பாதாநோக்கிநயமவசியென்று விருப்பியேநா
ற்றெட்டுசெபித்தால்மந்தா, நண்ணப்பாவுன்னையெவர்கண்டா நுந்தான்
நாடியேவசியமதாய்வணங்கிற்பார், எண்ணப்பாவுலகமதிச்சீவ செந்து வு
ண்டானவஸ்துவெல்லாம்வசியமாமே. தளஉச

வசியமாய்க்காரியந்சகடுசெய்து வளமாகநயமவசியென்றுமாறி, உ
சிதமதாய்க்கருத்தொட்டுத்தடவிறன்றுய் உண்மையுள்ளமாந்தருக்குக்க
ட்டினாக்கால், பசிதாசுமானதுபோயுனைக்கண்டோர்கள் பணிவார்கள்வசி
யமதாய்ப்பண்பாய்மைந்தா, சிசிகமுள்ளமிருகதாபாசங்கங்கள் நேர்மையு
டன்வசியமதாய்வணங்குப்பாரே. தளஉரு

மாணம்.

பாரப்பாவசியமொன்றுநன்றுச்சொன்னோர் பக்குவமாய்மாண
த்தைப்பகாக்கேளு நோப்பாதேகசத்திறன்றுச்செய்து நினைவாகவுத்த
ளமாய்நீறுபூசி, காரப்பாஅத்தியாசனத்தைப்போடு கருத்துறவேதென்
முகமாயிருந்துமந்தா, சோப்பாசூம்பகத்திலிமனத்தைநாட்டி செம்மை
யுடனோசகபூசகமும்பண்ணே. தளஉக

பண்ணியேசூம்பகத்தால்பணிந்துகொண்டு பக்குவமாய்நாசமணிக்
கையில்வாங்கி, நண்ணியேசுழிமுனைமீல்காட்டமுற்று நடுபயவநாற்றெட்
டுவருத்தானோ கவுண்ணியேயுனைக்குள்ளேசெய்தோவெல்லா முத்தமனை
மாணித்துஒடுங்கிப்போவார், தன்னிமையாய்மாணந்தானதிகமாகுந் தா
ணிதனி லுனச்சுவினைசெய்தரப்பாரே. தளஉஎ

பாரப்பாவென்னியினுல்தகடுதட்டி பக்குவமாய்நசியவென்றுமாறி,
நோப்பாகருத்தொட்டுதகட்டிற்றூசிகெடிதானேநாயோர்க்குக்கட்டி னாக்கா
ல், மாரப்பாநோய்களெல்லாமாணித்துப்போதும் வஞ்சகருஞ்சததுருவு
ம்வகையுள்ளோரும், நோப்பாஅற்றமாய்போலேபோவார் மெய்யானமா
ணத்தைவிருப்பிச்செய்யே. தளஉஅ

உச்சாடனம்.

செய்யப்பா மாணத்தின் விபரஞ்சொன்னேன் திறமாசவுச்சாடனஞ்செய்யக்கேளு, மெய்யப்பாதேகசத்தினன்றாய்ச்செய்து விரும்பிசீறத்தளமாய்மெய்யிற்ப்புசி, கையப்பாமானேலினாசனத்தைச் சுருத்தறவே நிராகிரகங்காத்துமைந்தா, பையப்பாமூலமுதல்மனைதலுட்டி பாக்கான ரோசகபூரகமும்பண்ணே. தா. ௨௬

பண்ணப்பாகும்பகத்திற்பதியின்று பத்தியுடன் துளசிபனிகை யில்லாங்கி, விண்ணப்பாதானோக்கிமசிவயநவென்று விருப்பியே நூற்றெட்டுசெயித்தால்மைந்தா, நண்ணப்பாநினைத்ததொருபொருள்சாடிக்கும் நலமில்லாமாந்தனாய் மாணமேசெய்யும், உண்ணப்பாநீறுதொட்டேத்தெறித்தாயாகில் உறுதியுள்ளவிபாதிமெல்லாமாணித்துப்போமே. தா. ௩௦

போமப்பாவெள்ளியந்தகடுசெய்து புத்தியுடன் பசிவயநவென்று மாறி, ஆமப்பாகருத்தொட்டு அழித்திப்புகி ஆறுதனாய்கருக்கு அளித்தாயானால், தாமப்பானோய்களெல்லாப் உச்சாடிக்குந் தன்மையுடன் உண்டதெல்லாம் உச்சாடிக்கும், நாமப்பாகருவித்தை அசித்தவித்தை நாட்டினோம் பன்னிரண்டு நூற்றிற்றானே. தா. ௩௧

ஆக்ருஷ்ணம்.

தானப்பாவுச்சாணடத்தை, தச்சொன்னோமையாதயவாக ஆக்ருஷ்ணத்தைக்கேளு, பேணப்பாதேகசத்திசெய்துக்கொண்டு பிலத்தபுத்தியறிவதினாலீறுபுகி, தானப்பாமேற்குமுகமிருந்துக்கொண்டு தயவாகதெர்பையாசனத்திலமைந்தா, வானப்பாதானோக்குந்தியைப்போற்றி பனகாகரோசகபூரகமுஞ்செய்யே. தா. ௩௨

செய்யப்பாகும்பகத்திலறிவாய்நின்று செயமானசக்குமணிகையில்வாங்கி, பையப்பாநசிமயவஎன்று சொல்லி பதரூபநூற்றெட்டுசெயித்தால்மைந்தா, மெய்யப்பாநினைத்தவண்ணமாகருஷ்ணமாகு மேலானவித்தையிலேயதிகவித்தை, கையப்பாவுதவுவதுபோலமைந்தா காட்டினோம் க்ருஷ்ணத்தைக்கருத்தாய்ப்பாரோ. தா. ௩௩

பாரப்பாகுடவனிலேதகடுதட்டிப் பத்தியுடன் பசிவயநவென்று மாறி நோப்பாகருத்தொட்டுநன்றாய்ப்புகி நோமையுடன் மானிடர்க்குக்கட்டினோக்கா, லாரப்பா அறிவார் ஆக்ருஷ்ணத்தின்போக் கம்பரத்தையறிந்தவர் கவறிவானாயா, தோப்பாமனத்தைநன்றாய்ததேர்ந்துகொண்டு தெறின பின் அஷ்டகன்மச்செயலைப்பாரோ. தா. ௩௪

வித்துவேஷ்ணம்.

பாரப்பா ஆக்ருஷ்ணத்தைச்சொன்னேன் பத்தியுடன் வித்துவேஷ்ணத்தைப்பகாக்கேளு, காரப்பாகால்முகங்கள்சத்திபண்ணி கபமெனவே தியுநீறுத்தளமாய்ப்புகி, ஆரப்பா அறிவார்கள் ஆசனியிலயானை அப்ப

னேவடமேற்ஞவாய்வைப்பற்றி, தேரப்பாமேள்முலப்பதியின்னின்று செ
 ப்மையுடனெட்டி மணிக் ககரீள்வாங்கே.

வாங்கிக் கன்றாய் கோசுபூசு சூழப் பண்ணி வரிசையுடன்கூப்பகத்தில்து
 னுத்தைவைத்து, பாக் குவெற்றாய்வந்திவென் னமமாறிப் பத்தியுட னூற்றெ
 ட்டிசெய்தித்தூண்மைந் கா, தாங்கியேவித்தெரித்துப் பிழிவூணி துணையயு
 டனீர்வார் க்காநூணத்தில்துணைமந் கா, ஆங்குநிகைகாண் டேவவர்த் துகம்பத்தும
 ப்பா விநிலைவணத்திலுட துணைமைந் காணே. துளககா

தானென்று துருத்தித் தோலை நறுக்கி அமர்ந்தா தயவா சாயலாகத் தோன்று
மாறி, மனென்று கருத்தெதாட்டுந் தட்டி மென் தா வுறுதியுடன் மாணிடார்ந்
துக்கட்டி னாக்கால், வினென்று பீரமை யெல்லாந்தீநுந் தீருந் விதமா னாபில்வி
வஞ்சனைகள் திருந், தேனென்று தேகமது வெகுசெம்மை யாதஞ் சிவசிவா
வித்துலே ஸகலாந் தின் திறத்தாண்டாயே .

Guarantee

பாரப்பா கித்துவைஷ்வரன்னைத் தன் கொன்றோன் பண்பாமைபுதனத்
தைதப்பகர்த்தேகரு, தீதாப்பாபவன்னை உதகன்ருய்தந்திபண்புரி சுகதிமாவெ
ன்றுதிருநீறுபுதி தீதாப்பாபவனைந்தான் தீதவநாட்டுச் சொல்லமடிபுன்ருபே
மணிபுதிசையைநோக்கி, பாரப்பா கருணையின்பேல்கருந்நைதவைத்துக் கரு
வானமுத்துமணிக்கையில்வாங்கே.

வாய்ந்திமனதெதான் னுநிதயவமதிமெய்ந் று வரிசையடிநூற்றெட்டுளா
மாயோதசு, சாந்தமாய்க்கண்டதெல்லாம்பேதனமேதயாதெந்த சமரசமாயெ
டுத்ததெல்லாம்பேதனமேதயாதும், பாங்குபெறவேதனத்தின்வகையெய்
தாக்கால் பாரிதுள்ளோருனதுபதர்ப்பணிவாரப்பா, ஆங்கவகை ஆங்கது
தொண்டெட்டித்தொம் னும்காமனதடங்கி ஆறினாச்செய்யே, தாங்கு

செய்யப்ப்பா இறுப் பினுத் தகடுசெய் னு தீர்த்துழைக்கயவமெனன் னு
மாறி, செய்யப்ப்பா கருத்தெட்டுத் தடவிரைபர், நா கேட்கிறியரிக் மானிடர் கரு
க்கட்டி னுக்கள், செய்யப்ப்பா இறுப்கள் பேதலையாய்ப்போதும் பார்த்தனீரீ
ஒருவர்க் கும்பகா கோண்டா, செய்யப்ப்பா பூரணத்தின்கருகினுக்கே மார்த்துழை
டெனட்டுவககித்தும்பாரே.

பாபப்பா அஷ்டகன்மபெட்டுஞ்சொன்னேன் பழிவாநாதசத்தீட்சை
பெற்றோர்க்காமே, லோப்பா தசத்தீட்சை மாம்பா ஆமே லோபையமுடின்மன
ஹரினாப்பா னுன்னைம் கா, பாபப்பாமன ஹரினா மனது உவந்தென்கொ
ன்கடாட்சிப்பார் தசமாதீட்சை, ஆபப்பா ஆகுநாக் தசத்தீட்சைப்பெற்
றோர் ஆவரிடமாமந்தவிறந்தமாதேதரீனே. தாசக

[illegible]

பேரச்சப்பாபூணற்றை நமஸ்கரித்துப் போய்யாகுமெந்தன்மேல்
குற்றமில்லை, பாச்சப்பாபூணற்றை மதியமுதலாகும் பரமானகதிமோட்
சமனுவையாகும், ஆச்சப்பாபூணற்றை கந்தியிருமாலாகும் அருளாகும் பொருளாகும்
சமனாவாகும், பேச்சப்பாபூணற்றை தொருசத்தமாகும் பேசாதசத்தம
டாகும் எனவாச்சே.

தாசகூ

ஆச்சப்பாபூணற்றை மதியமுதலாகும் அப்பனைசத்திகெயமறித்துக்
கொண்டி, பாச்சப்பாபூணற்றை மதியமுதலாகும் பக்குவமாய்கேர்வையுடன்புசை
பண்ண, முச்சப்பாபூணற்றை மதியமுதலாகும் முனைகண்டால்சைபுடி
வுகாணும், காச்சப்பாபூணற்றை மதியமுதலாகும் கற்பூரதீபமனக்கண்ணால்
பாரே.

தாசகூ

கண்ணனகண்ணலித்தவலைத்துண்டிக் காலறித்தயோகசைக்க
ருத்தாய்கின்றால், விண்ணன அழர்ந்தவது அருளிப்பாயும் விண்ணசைமதிய
முத்தமவுணமாகும், செண்ணனதுந்தெரிபாசைமவுணப்போக்கு தொட்டுக்க
க்காட்டிசைதாக்கித் துணர்க்குணும், பெண்ணனசைமலமடம்கீழ்பாச்சபெர
ற்கமலமானதொரு அண்டமாமே.

தாசகூ

அண்டமுடன்பிண்டமகதயார்தாக்காண்பார் அப்பனை அண்டபிண்
டமாதியந்தம், விண்டாணுமாதியந்தம் தியப்பிண்டமகிண்டுகிற்றன்புலத்
தியனைநன்றித்தெரு, கண்டாணுந்நாக்கித்தெரு அருளாகச்செய்தல்
துகிற்றுகாக்கலையுமாச்ச, விண்டாணுமாதியந்தமகிண்டுகிற்றன்புலத்
தியுண்டமகிண்டுகிற்றன்புலத் தியுண்டமகிண்டுகிற்றன்புலத்

தாசகூ

சத்திகெயம்.

சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம்
யாபாட்டார், பகதிபுடன்புண்டையுந்தாக்கிச்செய்தல்பெருபுதுவையுண்ட
சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம்
மடமாபிபுமாச்ச, வெற்றியுண்டமதியது அருளாகமாச்ச வேதாந்தத்தத்து
வழிபிதுவையேச்சே.

தாசகூ

ஆச்சப்பாபூணற்றை மதியமுதலாகும் அப்பனை அருளாகச்செய்தல்
பார்த்தம், பேச்சப்பாபூணற்றை மதியமுதலாகும் பக்குவமாய்கேர்வையுடன்புசை
பண்ண, முச்சப்பாபூணற்றை மதியமுதலாகும் முனைகண்டால்சைபுடி
வுகாணும், காச்சப்பாபூணற்றை மதியமுதலாகும் கற்பூரதீபமனக்கண்ணால்
பாரே.

தாசகூ

பாலறிந்தபாலபொசித்தப்பதிகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம்
சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம்
தீருங்கால்தான்சென்று, மேலானதமர்வாசத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம்
சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம் சத்திகெயம்
டன்பூணற்றைநாக்காணலாமே.

தாசகூ

காணலாம்பாப்பிபாக்கபாலந்தன்னைக் கருவானகபாலமடாகியொச
மாச்ச, பேணலாங்கயிரொசமேறித்தென்று பிணத்தபுத்தியறிவதிருவமுத்த
வெகாங்குபூணற்றைநாக்கித்தென்று பிணத்தபுத்தியறிவதிருவமுத்த

தாபோதைபுகழ்ந்துகாணுந், தோணலாமப்போதைதன்னின்று தல
ங்கலாமச்சுவைகநிஷ்டைகேளே. தாருப

கோளப்பா ஆதியிலேமேருபூசை செனிதமுடன்செய்ததினல்பொ
திகைமுனியானேன், நாளப்பா ஆண்டொன்றிலகத்தியனுமாளேன்நமொ
னமேரினுடஅமுர்தங்கொண்டேன், காலப்பாவிசையறிந்துதியிலேதன்
னிற்சென்றேன் கலங்காமல்காயாதிகற்பங்கொண்டேன், ஆளப்பா அதி
லேகுப்பமுனியானேன் அரகராமேரினுட ஆண்மைதானே. தாருக

மேருபூசை.

பாபப்பாமேரினுடபூசைசொல்லேன் பத்தியடன்புத்தியனென்
றய்க்கேளு, காலப்பாசாணகலஞ்சாண்டான்னீளங் கருவாசச்சந்தைத்தி
ன்கட்டைவாங்கி, சேரப்பாபலகைநன்றய்சேர்த்துக்கொண்டு திறமாகக்
காலநா லுங்கடைச்சல்போட்டு, நேரப்பாபலகைமேமதுவாய்ப்பண்ணிநேர்
மையுள்ள பூசையுளமுறையைக்கேளே. தாருக

கோளப்பாதேகசத்திபண்ணிக்கொண்டு ஒருபையுடனுத்தளமாய்நீ
றுபூசி, வாளப்பாபலகையின்மேனி ஹசாத்திவங்கென்றுதான்பார்த்து
ளமேசெய்து, கோளப்பா கரியாசஞ்செய்துக்கொண்டு செம்மையுடன்வ
டமாலைச்சிறப்பாய்ச்சாத்தி, கோளப்பாமந்திரத்தைஉச்சரித்து கூர்மையுட
னருச்சனைக்குமலர்தான்கொய்யே. தாருக

கொய்துமெள்ள அருச்சனைகள்செய்துநீயுங் கூர்மையுடன்மனம்ப
தியஅறிவில்லின்று, வய்தமுடன் தார்ப்பூலம்பால்பழங்கள்வைத்துவுண்டை
யுடன் தேங்காய்தானுடைத்துப்பாப்பி, சைதன்னியமாகவேயுடைத்து
ப்பாத்தி தண்மையுடன்றோசகபூரகமும்பண்ணி, தொய்தமுள்ளகுப்பகத்
தில்பாரபாதைநோக்கி சத்திசுவயோகபிராணாயாமம்பண்ணே. தாருச

பிரமநிஷ்டை.

பண்ணியபின்பிரம்மநிஷ்டைதன்னைக்கேளு பதிவாகச்செம்மையு
டனிருந்துக்கொண்டு, புண்ணியனே விந்துமுத்திரையேசெய்து பூரணமா
ய்ரோசகபூரகமும்பண்ணி, சண்ணிசமாய்கும்பகத்தில்சார்ந்துக்கொண்டு ச
மாசமாய்மாதாலைப்பூசைபண்ணி, நண்ணியேபிராணாயாம்பண்ணிக்கொ
ண்டு நமோநதிருநீற்றைப்பூசுவாயே. தாருக

பூதியேதிருநீற்றிற்பனைவிடைதான்கொள்ள புதுமையுள்ளமாதா ஆ
கலாதுமைந்தா, நேரமுடன் ஆண்டொன்றிற் பூசைபண்ணி நேர்மையுடன்
கொண்டதினல்தேகஞ்சித்தி, வாசமுளமலரோளியில்மனைதைவைத்து ம
னதாசபூரணத்தைமைந்தாமைந்தா, பாசமுடன்பதிந்துபூரணத்தைநோக்
க பரப்பிரம்மானதொருதேகமாச்சே. தாருக

விஷ்ணுநிஷ்டை.

ஆச்சப்பா பிரம்மநிஷ்டைசொன்னேன்மைந்தா அன்பானவிஷ்ணுவு
டநிஷ்டைகேளு, பேச்சப்பாசகாசனமாயிருந்துக்கொண்டு பேணியேயி

டதுகால்வலதுகால்மேல், பாச்சப்பாவின் துமுத்தினையைச்செய்து பதிவா
கவும்மெனவேதியானம்பண்ணி, முச்சப்பா முனையடங்கப்பிராணையஞ்செ
ய்து முழுவீறுத்தளமாகமெய்யிற்பூசே. தாருள

மெய்யிற்றையவிபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி மேருவாஞ்சக்காத்நைநிதான
ப்பண்ணி, கைநிற்றையமலமெடுத்துக்கருணையாகக் கருத்தறவேசெவயவசி
யென்றுசாற்றி, தொய்தமுடன்வடமாலைப்பாப்பழங்கள்வைத்து சுகமாக
ததேகங்காய்த்தாம்பூலர்வைத்து, செய்பாகந்தவிராமல்தூபமோடுதீபம்செ
ம்மையுடன் தூன்படைதததீற்கங்கேகேளே. தாருஅ

தீற்கமேசுழிமுனையில்கிங்கென்றொட்டி திறமாகவாசியதைமுலத்
தூணி, மாற்கமுடன்றோசகபூரகமும்பண்ணி மருவியேகும்பகத்தில்மன
தாய்சின்று, சேர்க்கையுடபிராணையஞ்செம்மையாக திரமாகச்செய்தபின்
புசிவசிவாவென்று, ஏற்கையுடன்சக்காவிபூதியூசி யின்பமுடன்பணிவி
டையுட்கொண்டுகேளே. தாருக

கேளப்பாஇப்படியேபூசைபண்ணி கிருபையுடன் குருமொழியை
கூர்ந்துநில்லு, ஆளப்பாபூசணந்தான்சொன்னபடியேசெட்டு மப்பாத்தின்த
ரிசனமுமழகாய்க்காணு, நீளப்பாமனதுகந்துஅறிவிற்சொல்ல நீனெத்த
படியேயுனக்குரினையாய்க்காணு, சேலப்பாவாசினையநீவாசிவாவென்று
கிந்தைமனதொன்றுக - றிவிநகூடே. தாசுய

கூடிநின்றவாசியைநீகுறித்துப்பார்த்து கும்மெனவேஅம்பாத்தி
ன்குறிகண்ணாட்டி, நாடியேநின்றதினாச்செவயோகமாச்ச நலமானதசநாத
ங்கேட்கலாச்ச, தேடிநின்றவாசியடாபூசணமேயாகுஞ் சிவசிவாபூசணமே
தெய்வந்தெய்வம், ஆடிநின்ற அலைந்தாலும்பூசணத்தைக்காணாய் அகார
முடன்உகாரம் ரெண்டுமமுத்திப்பாரோ. தாசுக

ருத்திரநிஷடை.

பாரப்பாமாலினுடநிஷடைசொன்னேன் பரிவாகருத்திரநிஷடைப
கரக்கேளு, காரப்பாகால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி கருணையுடன்விபூதியுத்
தளமாய்ப்பூசி, நேரப்பாநேர்மையுடனிருந்துரொண்டு சிவவாசவலக்காலை
இடக்கால்மேலுந், தேரப்பாஇடக்காலைவலக்கால்மேலுஞ் செய்பையுடனி
தானித்துப்பிராணையம்பண்ணே. தாசுஉ

பண்ணப்பாபிராணையம்பண்ணிக்கொண்டு பலகையின்மேல்மேரு
வைரீபதிவாய்ச்செய்து, வுன்னியேமலமெடுத்துவைத்துக்கொண்டு ஒன்
காரசத்திசிவயென்றுசாத்தி, புண்ணியனேவடமாலைப்பாப்பழங்கள்வைத்
துப் புனிதமுடன்தேங்காய்தாம்பூலஞ்சாத்தி, தன்னிமையாய்தூபதீபங்
கள்காட்டி சமரசமாய்ரோசகபூரகமும்பண்ணே. தாசுக

பண்ணுவதுகும்பகத்திற்பதிவாய்சின்று பாமகுருமாதாவைப்பணி
ந்துகொண்டுவுண்ணுவாய்ஒங்கிவிசிவாயவென்று வுத்தமனேதோத்திர
த்தைநன்றாய்ச்செய்து, கண்ணுமேற்புருவமதில்கனலைத்தாண்டிக்கற்பூர்தீ
பாமதைக்கருத்தாய்ச்சேவி, மண்ணுலகில்தன்னிவெருகித்ததியாகி வளரு
மடராஜுஷ்டசவுபாக்யெந்தானே. காசுச

தன்னென்றசக்கரத்தினியுபுதி தயவாசப்பணமிடைதானுட்கொண்
 டாக்கால், வானென்றருத்திரியாங்கேட்டவா மெல்லாம் வரிசையுடன்தா
 வியவாசம்மந்தாணமந்தா, தேனென்றதேகமதுளர்த்தாக்கமந்தா சிவசத்
 திபுசைசையநீசெய்யவேணும், ஊனென்றதேகததுக்குதுதியென்னவெத்த
 மகேசத்திசிவபுசைதானே. தான்குரு

சத்திசிவபுசையென்றுலார்தாண்காண்பார் தாயவானமேருவல்லோ
 சத்திசிவமாச்சு, முத்திகொண்டசத்திசிவமென்வென்றால் முர்க்கபுள்
 னகாற்பத்தமுக்கேகாணமென்று, பத்திகொண்டசிதம்பரசக்காரந்தானே
 ன்று பார்மகேசையிதினுடையபரிசுரேரு, புத்திரபுடநாற்பத்தமுன்றுக்கு
 டீதான் பூணாமாநின்றசிதம்பரமதாச்சே. தான்குரு

ஆச்சப்பாசத்திக்குசிவன்தான்கண்ணு அன்பாவசிவத்தாக்காதா
 ன்கேளு, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசத்திரபுடனேசம் பிளவா வகேசமென்
 னவென்றாலமைந்தா, முச்சப்பாவொருநிதித்தின்றகாக்கா கம் முர்க்கபுள்ள
 காதமுக்கேகாணமப்பா, பாச்சப்பாமுச்சேகாணந்தன்னிலிசைதான் பதமான்
 இநம்பரமம்வித்தைபாச்சே. தான்குரு

பாச்சப்பாவித்திவுடனாசஞ்சேப்பதிவானபாந்நாக்குவிருமாச்சு,
 தீச்சப்பாவுரித்திவுரித்தீச்சந்தால் பிசமாணவாலைமுகித்தஞ்செய்
 வாள், ஆச்சப்பாவாலைவள்ளித்தஞ்செய்தால் அப்பனெவாபிதாஅகலா
 னைதபா, பேச்சப்பாபொதானித்தொருவாகிதின்றால் பிசகா ஆகாயத்திஅ
 விசைவார்க்குமாமே. தான்குரு
 மகேசாநிஷ்டை.

ஆமப்பாருத்திரிவிஷ்டைகொன்னென்னையந்தா அரகாமயேச்சுத்தி
 சிட்டைகேளு, காமப்பாஇல்லறத்தைச்சத்திபண்ணி தப்பனத்தால்திரு
 கீறுதளமாய்ப்பூதி, காமப்பா கொல்லுகிரும்பிமாணாயத்தை நமுவாமகம்
 வையரிசையாகச்செய்து, சேமப்பா செப்பென்றபகைதன்னில செம்மை
 யுடன்திருநீறறைப்பாத்திற்கேனே. தான்குரு

கோளப்பாமேருசக்கரத்தைதன்னாப் செணிதமுடனிகாணித்தக்கிரு
 பைபகாந்தா, ஆளப்பாமளர்கனிணுன்ச்சனைகளைசெய்து அன்பாகடைபாலை
 அளபபடைத்து, வாளப்பாபால்பழந்தாம்பூசைத்தைவரிசையாய்த் தே
 ன்காசையயுடைத்துவைத்தா, கீளப்பா தூபமுடன்றிபங்காட்டி நிச்சயமாய்
 தேவத்திரத்தைநிலைவாய்செய்யே. தான்குரு

செய்யப்பாசெம்மையுடனிருந்துக்கொண்டு திறமாகவலதுகாதுக
 ரத்தாக்கி, பையப்பாஇடதுமுழங்கையிலவைத்து பண்டாககேசகபூரமு
 ட்பண்ணி, மெய்யப்பாகும்பகத்திலுங்கென்றோட்டி மேலானதிபமதை
 தேவத்திரத்தையந்தா, வையப்பாவாசையகீதீபந்தன்னில வைத்ததினுடைது
 டையாமகிமைகேனே. தான்குரு

மகேசமென்னமமேஸ்பரியாஸ்திர்த்தஞ்செய்வாள் மனதுசந்தகே
 ட்பதெல்லம்எனமாயிலாள், உகமாயில்லாப்பூணத்தையுட்டிவைப்பா
 ன் உண்ணையுடன்தன்மையாபுதவிசெய்வாள், அகம்வளரும்பொருள்வள

நாமயிபுரை அன்புடனே செய்தபின்புபோகேனா, எகர்வளமுஞ்சச்சுத் தின் விபுசிதன்கை உத்தமுடன் தானெடுத்தனைவத்துப்போற்றே. தானை

போற்றிநன்றாய்மெய்க்கனின் னுட்கொண்டாக்கால் பூலேசகமன்ன ரெல்லாம்வரியமாவார், பார்த்திபனேசகலகித்தங்கைக் குள்ளாரும் பரமநாயகிலாசகேசகமாரும், சாற்றியதோர்சகலகலைஞர்க்குநாற்சேதாற்றுச் சபலகமதியமுந் தங்ககிந்துகாணும், ஆத்தியேமகந்தேற்றி அருட்பாலினான் அரகாமேரினுட ஆண்மைதானே. தானை

சதாசிவநிலை.

தானென்றமயேசுத்தினிலைசொன்னேன் சதாசிவத்தினிலை டைதனைசாற்றக்கேனா, னென்றதேசமனைசுத்திபண்ணி உத்தளமார் நீறணிந்துவுண்மைபோற்றி, தானென்றஅகம்போக்கிரீதானென்று நன்மையுடனொட்டியாணம்பெந்தம்பண்ணி, கோனென்றகுருபதத்தில்கை வைவைத்து கர்மையுடன்பிராணாயங்குணமாய்ச்செய்யே. தானை

குணமாசச்செய்துபின்புபலகைமீதில்குட்கொடுக்கேனாசுத்தி னுனைந்தா, மனதாகமேருவைகீதா னித்தப்பா வரிசையுடனாகைத்தி ன்மேலேவைத்து, தனதாகமொடுத்தர்ச்சனையேசெய்து தன்மையுடன் குட்பெமான் றுதயவாய்வைத்து, கனமானகுட்பத்துக்காடைசாத்தி ஒரு துறவேதேங்காய்வைத்தர்ச்சனையேசெய்யே. தானை

செய்யப்பா அர்ச்சனைகள் செய்தபின்பு சிறப்பாவடமாரைநன்றாய்ச் சாத்தி, வைப்பாசவற்கங்கனிவற்கங்கள் வளமானபரமநாதம் பூல்கை கள், மெய்யப்பா தேங்காய் ஒருடைத்துவைத்து விழும்பியேதிபெய்கேனா பள்ளாட்டி, சையப்பாதான்குப்பிடேதாத்தியேசெய்து கண்முக்குறேந்தி யிலேசநாசிவத்தைநோக்கே. தானை

கோக்கியேவாசுதனை அம்மென்றேற்றி நுண்மையுடன்கேசபூசக முர்பண்ணி, தாக்கியாருர்பகத்தின்கைமேன்று தன்மையுடன் தானிழைத் திபூசணத்தைநோக்கி, வாக்குபுலகைதான்ருசனாசமல்தானி பசத்தானைய மொனியநனைக்கண்டால், நகக்குதுனிநெழுக்குநகிதனிக் கின்றால் நமனமேனான்மணியினுட்டமனைக்கானே. தானை

நாட்டமனைக்கண்டவுடன்தாயேமென்று நன்மையுடனெருமனை தாய்நயந்தாயாகில், சேட்டவாந்தானிவாங்கேசமில்லை சேசுத்தின்சேச நியாங்கிருமையாரும், நாட்டமிலாமேனான்மணிதான நுட்பாலிவன் வரி மையுடன் கோண்டிலைகித்தியாரும், சேட்டமுடன்கைசுத்தினிழைநன் கை செம்மையுடன் தானினைந்துக்கொள்ளாயே. தானை

வாயாரமந்திசுத்தவழங்குவேணும் மகந்தேதர்ந்து பூசையிலேகினை க்கவேணும், மெய்யுடன்செய்தபங்கன்செய்யவேணும் நன்மையுடன்கை கைதனைநகரணையேணும், தாய்வாய்ப்பூணத்தைக்கித்தித்தேதானை, சதா நித்தம்நத்தியிடஞ்சாரவேணும், வாயுந்கைக்கணிபொசுத்திசேக்கேனா னும் சத்பவனைநுட்கித்திர்ப்பாணையேனே. தானை

காணுகிறகண்ணறிந்தகாணுகாணு கருவானகண்ணததாந்தரின்
க்கண்ணாச்சு, காணுகிறகண்ணறிந்தகாணுகாணு வறுதியுள்ளவாசு
லாணிப்பாரு,தோணுகிறபொருளேதகடரோளிதான்மைந்தா சடா
வொளியதாசான்பாமவொளியாகும்,பேணுகிறவொளியதுபாபிபாபி
மானகற்பூவொளியைப்பாரே. தாஅ

ஒளியானபேரோளிதானுதியத்தம் உத்தமனேஅதினுடையவன்
மைகேளு, அழியாதமோட்சமடாஅந்நவிடு அதுகடந்தால்மேயெயொரு
அருபவிடு, ஒளியாதஅருபவிடதனிலேதான் நின்றடுங்கற்பூந்தீபந்தா
னும்,மொழியாததிபமதினருகிலேதான் மோனமுள்ளஅமுதாசமிருத்த
ம்பாரே. தாஅ

மூலதாரம்.

பாரப்பாபதியறிந்தஅழந்தன்கொண்டால் பசியாதகாயமதந்தா
னாகும், கோப்பாவாசியததித்தஞ்செய்யும் நிச்சயமாய்ப்பூணத்தை
னைவாய்க்கொண்டால், அப்பாவுணக்கிபாபிபா அப்பனேஆதாரமூல
பீடம், காரப்பாமூலமதில்கனேசன்பாதம் கருணையுடன்துமென்றுகசர்
துபோற்றே. தாஅ

போற்றியேமூலமதில்வாசியுட்பு புதுமையுடன்துமென்றுசெய்த
தாயாகில், தேற்றியேகேட்டதெல்லாந்நாபதிவல்லபையுஞ் செறப்பாசவு
ன்னிடத்திள்அகலாநின்று, வாழ்த்தியேகேட்டதெலாமீவார்பாரு வரிசை
யுடனவர்கன்பகம்போற்றினுக்கால், பார்த்திபனேசகலசவுபாக்கியமுன்
டாம் பார்தனிலேபிரமிநிபாவாய்பாரே. தாஅ

கவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கநல்லஆதாரமுள்ளுஞ்சொன்னேன் பாலகனேசவாதிஷ்டானப்
பரிசுசொல்வேன், ஏர்க்கையுடனஞ்சென்றுவாசுகொண்டு இருக்கியிசு
தயிலேபிரமிதேவர், மார்க்கமுடனுனதிடததில்நிர்த்தஞ்செய்வார் மைக்க
னேஅவர்பதத்தைப்பூசைபண்ண, செர்க்கையுடன்கேட்டவரீவாரைமா
செம்மையுடன்தமன்பதித்துபூசைபண்ணே. தாஅ

மணிபூசகம்.

பண்ணப்பாபூசத்தின்வளமைசொன்னேன் புதிவாகாங்கென்று
வாசியுட்டு, விண்ணப்பாதுகேட்டுநிந்தகால்மைந்தா விண்ணுவுடன்த
கமியுட்கிருமியேதான், கண்ணப்பாவுணதுவசமாவார்பாரு நயந்தயிகக்
கேட்டதெல்ல மிளரீவா,பொண்ணப்பாவுலகமதில்கம்பத்தோடுபூழாக
வாழ்த்துவாய்மைந்தாகேனே. தாஅ

அருகதம்.

கேளப்பாஅருகதத்திந்திருபைதன்னை கிருபையுடன்கிந்தென்
வாசியுட்டி, ஆளப்பாசுழியுனைவையழுத்திப்பார்க்க அரகாருந்திரம
ருட்பாலீவார், லாளப்பாகேட்டதெல்லாமீவரிசையாக வரிசையுடன்தா
ன்கொடுப்பார்பைந்தாமைந்தா, லாளப்பாருஞ்சுநாளேமைந்தா நயந்த
மிகவளருமடபைச்சந்தானே. தாஅ

333.

[illegible]

2162

பாரப்பாசதாசிவத்தின்பெருமைகளை பரப்பாசனங்கொண்டவராகிய
இப்பூட்டி, சோப்பாபூர்ணத்தைவோக்கிரின்றுள் கோனாபுள்ளசகலகலா
நிர்த்தஞ்செய்வார், சாரப்பா அவர்பதத்தைப்பூசைபண்ணு சாலைநீர்
திருமுர்த்தங்காட்சிப்பார்கள், சூப்பாவுனக்கீசெவ்வெம்போலேன்
கோனகெழுநாதிசித்துமாமே.

உதேயம்.

சித்தானந்தியினுடனேயே சேரா திறமாக அம்மென்று வந்திருப்பா
மூலத்தானந்தியோக்கின்று லம்பந்தா மூலசாஸ்திரோகம் திரிபதிபா
வந்திராதமதியமூர்தமருவிபாயுடகத்தான அமூர்தபதைமசித்திரசொல்லா
சித்தானந்தேகமனுக்கழிவேயில்லை வேதாந்தகுருவேனவேயிர்ந்தவ
வே.

106616

வினக்கலோலிபினுடனாந்திகொல்வேல் வேகமுடன் உயிரின
 னாநுழைப்பிச்சொல்லு, கலக்காமல் லிசோமகாந்திகானும் கண்டிப்பிச்சி
 லிலெகாந்திகானும், உலக்கனிப்பூரணத்தைத் தொழுகொழிந்தி
 லுடன் வின்றதினால் சாக்கென, கலக்கு மடாவுன் கொடுக்கொல்லு
 லுடன் தாமனிவினக்கிச்சொதிப்பாடு.

2-13-63

சோதியென்ற அந்நின்புறமுனவிடு சொல்லித் சொந்தநினைவு
 னங்காய்மைமர்தா, ஆதியென்ற ஆதியடா அந்தம்மென்ற அபயநினைவு
 தாழ்வுமப்பண்ணை, சீதியடன்கும்பசத்திவசேஷம் சிவசத்திவசத்தி
 நின்நினைவுசொல்லப், பாதிமதியளிச்செய்து நின்றாடும் பரிமதி
 வந்திபாதிமெனவேபசவாமே.

ஆமப்பாபகாத்நாயகோட்சனி: அருளானஅதன்விருத்தியால்
காமப்பால்காணற்பால்தொலிக்குறும்வீதி கம்பூர்திரயசகாதுவாகி
பாபதிபசத்தின்மாலில்வீடு கல்லிடைப்புதினியைக்கரிப்பிட்டுச்சுட
ல் தொலிக்குழ்பூணத்தின்வீதி கொல்லசகுட்சாபாமென்று

மவுனமென்றவிடநிற்குமதிபைத்தன்னை மூத்தகனவெனினு
பெரிசென்றால், கெவுனமென்றகெவுனமதுகைகஞ்ஞன்சாது
கணமும்குன்சசமேயாகும், கவிவெனன்னுபுழைவதனகா
சகிசன்மயில்லையடாநாயன்சாயன், பவலுவுவனதுகுமாத
புனாபிசத்தெட்டிதனழப்போற்றே.

[illegible]

காணுகிறகண்ணறிந்துகாணுகாணு கருவானகண்ணைத் தான்மயின
க்கண்ணாச்சு, ணணுகிறகண்ணறிந்துவுணுவுணு வறுதியுள்ளவாசியின
லாணிப்பாரு, தோணுகிறபொருளே தகடரோளிதான்மைந்தா சுடரான
வொளியதுதான்பாமவொளியாகும், பேணுகிறவொளியதுஐயாஐயாபில
மாணகற்பூவொளியைப்பாரோ. தாஅமி

ஒளியானபேரொளிதானுதியந்தம் உத்தமனே அதினுடையவுண்
மைகேளு, அழியாதமோட்சமடாஅந்தவிடு அதுகடந்தால்மேலெயொரு
அருபவிடு, நெளியாதஅருபவிடதனிலேதான் நின்றடுக்கற்பூத்தீபந்தா
னும், மொழியாததீபமதினருகிலேதான் மோனமுள்ள அமுதாசமிருக்கு
ம்பாரோ. தாஅக

மூலாதாரம்.

பாரப்பாபதியறிந்து அமுர்தங்கொண்டால் பசியாதகாயமதுகற்றா
ணாகும், நோப்பாவாசியதுநிரத்தஞ்செய்யும் நிச்சயமாய்ப்பூரணத்தைநி
னைவாய்க்கொண்டால், ஆப்பாவுணக்கிடுஐயாஐயா அப்பனே ஆதாரமூல
பீடங், காரப்பாமூலமதில்கணைசன்பாதங் கருணையுடன்தொமென்றுகசிந்
துபோற்றே. தாஅஉ

போற்றியேமூலமதில்வாசிபூட்டி புதுமையுடன்தொமென்றுசெபித்
தாயாகில், தேற்றியேகேட்டதெல்லாங்கணபதிவல்லபையுஞ் சிறப்பாகவு
ன்னிடத்தில்அகலாநின்று, வாழ்த்தியேகேட்டதெல்லாம்பாரா வரிசை
யுடனவர்கன்பதம்போற்றினாக்கால், பார்த்திபனேசகலசவுபாக்கியமுண்
டாம் பார்தனிலேபிரமிரிஷியாவாய்பாரோ. தாஅக

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கநல்ல ஆதாரமுளஞ்சொன்னேன் பாலகனேசுவாதிஷ்டானப்
பரிசுசொல்வேன், ஏர்க்கையுடனங்கென்றுவாசிகொண்டு இருத்திமிசலு
தயிலேபிரமதேவர், மார்க்கமுடனுனதிடத்தில்நிர்த்தஞ்செய்வார் மைந்த
னேஅவர்பதத்தைப்பூசைபண்ண, சேர்க்கையுடன்கேட்டவர்மீவாரையா
செம்மையுடன்மனம்பதிந்துபூசைபண்ணே. தாஅச

மணிபூரகம்.

பண்ணப்பாபூரகத்தின்வளமைசொன்னேன் பதிவாகயங்கென்று
வாசிபூட்டு, விண்ணப்பாதானேச்சிறந்தால்மைந்தா விஷணுவுடன்த
கமியும்நிரும்பியேதான், நண்ணப்பாவுனதுவசமாவார்பாரு நயந்தியிகக்
கேட்டதெல்லாம்பாரீவா, பொண்ணப்பாவுலகமதில்சம்பத்தோடு புழாக
வாழ்ந்திடுவாய்மைந்தாகேளே. தாஅடு

அனுகதம்.

கேளப்பாஅனுகதத்தின்சிறுபதன்னை இருபையுடன்கிங்கென்று
வாசிபூட்டி, ஆளப்பாசுழிமுனைமையமுத்திப்பார்க்க அகராருத்திரம
ருட்பாலீவார், வாளப்பாகேட்டதெல்லாம்பாரிசையாக வரிசையுடன்தா
ன்கொடுப்பார்மைந்தாமைந்தா, நாளப்பாநாளுஞ்சுநாளேமைந்தா நயந்த
மிகவளருமடாபாச்யந்தானே. தாஅக

ம்வையுடன்கூடுதெற்றிச்செய்கையாகி, காத்துமனக்கருணையிலேகருத்
தாய்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப்பணிபொன்றி நூலாமைந்தா, பார்த்துமனப்பதி
யவெனியமவுனமாகப் பத்தியுடன்பார்த்ததினல்பலிக்குஞ்சித்தே. ()

நாலாடக்கர்.

சித்தானசித்தெல்லாமிதிவேசானேன்திறமானகருவேல்லாமிதி
வேசானேனன், முத்தானதீந்திரமயேந்திரசாலம் முர்க்குள்ளஜாலமெ
ல்லாமிதிவேசானேனன், பத்தானமுப்பூயினந்தஞ்சொன்னேன்பால
களைசவுக்காரங்கொருவாய்ச்சொன்னேன், விஸ்தாரமானபேப்போக்கு
ஞ்சொன்னேன் வினாயமதாய்மோடியையநான்விளம்பினேனே. தரகரு

விளம்பினேன்செந்துயர்கன்றாய்ச்சொன்னேன் விளவாதபத்பமெ
ல்லாமிவிளங்கச்சொன்னேன், தளம்பிபறவேமேருடையபிபாஞ்சொன்
னேன் தப்பாய்ச்செய்திரித்தண்டையச்சொன்னேன், உளக்கனிபகற்பம
துவிசித்திச்சொன்னேன் உண்மையுடன்கிளையாடமோடியசொன்னேன்,
சனக்கமறஅஞ்சனமுயர்த்தஞ்சொன்னேன் சாயதிக்கற்பமதைக்கருதி
ச்சொன்னேன். தரகரு

சொன்னேனேகிஷ்டைமுதல்சபாதிசெற்பஞ் சறுக்கானமந்திரமுமங்க
டகர்மம், எண்ணுவொண்ணுவிலேதவகைகன்றாய்ச்சொன்னேன் இயல்
பாகநாமசொன்னமுறைகட்டுக்கல், முன்னமேசொன்னதொருகுத்திரந்
தான் முக்காலுதுற்றிருபதையும்தாரு, நீன்னயமாய்ப்பொருள்களைல்லா
ம்வெளியாய்ததொணும் நலமானகுத்திரத்தைவெளிகிடாதே. தரகரு

வெளியாகச்சுத்திரத்தைவெளிகிடாதே வேதாந்தபுத்தியினுலு
லைக்காரு, பொழியாகமுன்சொன்ன அறுபதிலேதான் முக்கியமுள்ளகருக்
களைக்கொண்டொழிந்துவைத்தேன், வழியாகசுத்திரமுமறுவைகையும்தா
தால் வைக்கேதொணுமாயித்திருநாறுக்குக், தெளிவாககொண்டையும்கிய
டக்கம்பண்ணி தேசத்தொகைகட்டாக்காலிலையென்னே. தரகரு

இல்லையென்றுஆனையிட்சொல்லிப்போகி என்மகளைபொன்மே
லேஆனே ஆனே, புல்லொன்றபுல்லரிடம்நூலாட்டாதே பூரணத்தைப்ப
ற்றிமனதறிவில்லின் நு, கல்லென்றகுணத்தனிலேயிருந்துச்சொண்டு கருணா
னகருக்களைல்லாமெதெதுஆறி, தொல்லையும்கொளியாங்கம்பண்ணினுக்
கால் எசவாமெனதடங்கியறிந்தேனே. தரகரு

அறிவாமெனதடங்கிவனமாக அப்பனைநூலேததுப்பாருயாரு,
குறியானகுருபதத்தினுணையாய்கின்று குணமில்லாதநகலிடங்கடலே
வாடாம். பரிபாணதக்கமடாபாபிந்தியாய்ச்சு பாலகளைதக்கமென்றாய்ச்சு
லையேதக்கம் தெரியானபூரணத்தைத்தினமுநோக்கி கோணபாயத்தி
ன்கொளியும்தே. தரகரு

சகலகலேக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அருந்தனைக்ஞானம் - முற்றித்து,

$\frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) e^{-x^2} dx = \frac{1}{\sqrt{\pi}}$

[illegible]

ம்மையுடன்மணந்தேற்றிச்செய்யாதி, காத்துமனக்கருணையிலேகருத்
தார்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப்பணிசெய்தி நூலமைந்தா, பார்த்துமனப்பதி
யவெளிமவுணமாகப் பத்தியுடன்பார்த்தறிஞல்பலிக்குஞ்சித்தே. ()

நூலுளடக்கம்.

சித்தானதித்தெல்லாமிதிவேகொன்னைன்றிமமானகருவெல்லாமிதி
வேகொன்னென், முத்தானதித்திரமயேந்திரசாலம் முர்க்கமுள்ளஜாலமெ
ல்லாமிதிவேகொன்னென், பத்தானமுப்பூவிலனந்தஞ்சொன்னென்பால
ககிசைக்காரங்கொருவாய்ச்சொன்னென், விஸ்தாரமானபைப்போக்கு
ஞ்சொன்னென் வினையமுதாய்மோடி கையாண்விளம்பினெனே. தாகரு

விளம்பினென்செந்நூல்கண்ணாய்ச்சொன்னென் விளவாதபற்பமெ
ல்லாம்பிளங்கச்சொன்னென், தளம்பிறவேவேருகடாயிபாஞ்சொன்
னென் தப்பாமச்சொந்திரில்தண்ணைச்சொன்னென், உளக்கனிபகற்பம
துவிரித்திச்சொன்னென் உண்மையுடன்விளையாமோடி சொன்னென்,
சனங்கமறவுஞ்சனமுமர்த்தஞ்சொன்னென் காயாதிக்கற்பமதைக்கருதி
ச்சொன்னென். தாகரு

சொன்னென்கிஷ்டைமுதல்சமாதிகற்பஞ் சுறுக்கானமந்திரமுமஷ்ட
டகாரம், காண்ணவொண்ணுவினோதவனைகண்ணாய்ச்சொன்னென் இயல்
பாசொன்சொன்முறைகட்கெல்லா, முக்கமேசொன்னதொருகுத்திரந்
தான் முக்கனூறுநூற்றிருபதையும்பாரு, நீன்னயமாய்ப்பொருள்களெல்லா
ம்வெளியாய்தேதாணும் நலமானகுத்திரத்தைவெளிக்கிடாதே. தாகரு

வெளியாகச்சுத்திரத்தைவெளிக்கிடாதே வெதாந்தபுத்திரினுள்ளு
லேக்காரு, மொழியாகமுன்சொன்னஅற்புதிலேதான் முக்கியமுள்ளகருக்
கென்கொமொழிந்துவைத்தேன், வழியாகச்சுத்திரமுமறுவைகையம்பார்த்
தால் வனைகதொணுமாயித்திறதாதுக்குந், தெளிவாகொண்டையுந்தீய
டகார்பண்ணி தேசத்தெராதேகட்டாக்கவிக்கையென்னே. நாகரு

இக்கையென்றுஆணையிட்டிசொல்லிப்போடி வன்மகனெனொவ்வீர
மேதுணைஆணை, புல்லொன்றபுலையிடர்நூல்கட்டாதே பூவாந்தைப்ப
ற்றியானதறிவின்கின்ற, தல்லென்றருகைதவிரிசெய்துந்நூல்கொண்டு கருநா
னாருக்கொல்லா மெடுத்ததுஆகி, தெல்லையுந்விளையாங்கயப்பண்ணினுக்
கால் வகையானதடங்கியறிந்தேனோ. தாகரு

அறிவாகமானதடங்கியவெனமாக அப்பனை நூலெடுத்தபாருபாரு,
குறியானருபுதத்திக்குணமாய்தின்று குணாயில்தக்காவிடர்கட்டைய
வட்டாய் பரிவானதக்கமடபாப்பியமான்க பாளகலேதநாமென்குபுள
லாமேதங்கம் தெறியானபூணந்தைத்திமுநேக்கி கையாணபாபத்தி
க்காரவாப்பற்றே. தாகரு

சுதலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அமுதகலைஞானம் - முற்றிற்று.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
கடுக்காய்கற்பம்	௮௨	கொள்ளும்பொருள்	௮௫
கருவகச்சுன்னம்	௮௩	கொ	
கருநெல்லிக்கற்பம்	௨௯	கொகாணம்	௯௧
கருவகச்செந்தூரம்	௮௪௨	ச	
கர்ப்பூரக்கட்டு	௮௨	சடாட்சரமகிமை	௮
கர்ப்பூரச்சுன்னம்	௮௩	சதாசிவஉப்பின்மெழுஞ்	௮௮
கலிக்கம்	௮௪௪	சதாசிவநிஷ்டை	௮௯௭
கல்லுப்புக்கட்டு	௮௮	சத்துருமாரணம்	௯௨
களங்குசெந்தூரம்	௮௩	சத்துருவசியம்	௯௪௪
களளின் தோஷம்	௮௮௯	சத்துருமாரணம்	௮௮௪
கற்பத்துக்குப்பத்திரம்	௮௮௫	சத்திசிவபூசை	௮௯௪
		சத்திசிவம்	௮௯௩
		சமாதிரிடம்	௮௮
		சருவகுச்சித்து	௯௩
காந்திக்கருச்சுன்னம்	௮௯	சலஸ்தம்பனசித்து	௮௨
காந்தச்சத்துச்செந்தூரம்	௮௯௪	சலபேதிசித்து	௯௮
காப்பு	௮	சலாசத்தபஸ்பம்	௮௯௭
காய்வகை	௮௮௪	சவுக்காரக்கட்டு	௮௯
காயாதிசற்பம்வல்லாரை	௮௨	சவுக்காரப்போக்கு	௨௯
காயாதிசற்பமுண்ணும்பக்	௮௪௮	சவுக்காரமிருக்குமிடம்	௨௭
காரீயக்கட்டு	௪௮	வேறு-சவுக்காரக்கட்டு	௨௭
காரீயபற்பம்	௪௯	வேறு-சவுக்காரக்கட்டு	௨௮
காருபச்சித்து	௭௪	வேறு-சவுக்காரக்கட்டு	௨௮
காலவளவுகூறல்	௮	சவுக்காரகற்பம்	௨௯
		சவுக்காரவழலை	௮௮
		சவ்விரவைப்பு	௯௯
குஷ்டத்துக்குதயிலம்	௮௨௮	சா	
குருமுறை	௯௮		
குண்மத்துக்குலேகியம்	௮௨௮	சாதிவிங்கக்கட்டு	௪௮
கெ		சாதிவிங்கக்களங்கு	௪௮
கெஜகரணம்	௯௨	சாதிவிங்கக்கட்டு	௮௮௮
கெந்தச்சுன்னம்	௮௩	சாத்துவிதச்சித்து	௭௮
கெந்தகமெழுஞ்	௮௮	சாரவைப்பு	௯௮
கெந்திபாஷாணம்	௯௭	சாராயதோஷம்	௮௮௯
கெந்தகபஸ்பம்	௮௮௮	சாலசித்து	௮௨
கெவுளிச்சம்	௯௮	ச	
கெற்பவியாதிபோக	௮௨௭		
கெற்பவாயுவுக்குஉப்பு	௮௨௭	சிங்கமுகச்சித்து	௭௯
கெற்பமுண்டாகளண்ண	௮௨௭	சிங்கிமுறை	௮௯

பொருள்.

பக்கம்.

பொருள்.

பக்கம்.

நாதச்செந்துரம்

௪௪௪

பி

நாதநிஷிபையழைத்தல்

௪௪௪

பிரமநிஷிசற்பம்

௪௪௪

நாதநிஷிபையச்சபித்தல்

௪௪௪

பிரமநிஷிசற்பம்

௪௪௪

நாதநிஷிபையாறு

௪௪௪

பிரமசாபநிவர்த்தி

௪௪௪

நாதவித்தப்ப

௪௪௪

பிரவதிசச்சித்து

௪௪௪

நாதாந்தவழலை

௪௪௪

பிரமகுலசசித்து

௪௪௪

நாதபந்துமுக்கோணம்

௪௪௪

பிரமநிஷித்து

௪௪௪

நீ

பிரமநிஷித்து

௪௪௪

நீழிவிக்குவாயம்

௪௪௪

பிளவைமுதலானதுகளுக்

௪௪௪

நீழிவிக்குலையம்

௪௪௪

பிளையதிசச்சித்து

௪௪௪

நீழிவிக்குத்தயிலம்

௪௪௪

நூ

புகண்டருக்குச்சொன்ன

௪௪௪

நூலுளடக்கம்

௪௪௪

தாரக்கட்டு

௪௪௪

நூல்வகை

௪௪௪

புகண்டநிஷிசற்பம்

௪௪௪

நூல்பதனமுனாத்தல்

௪௪௪

புத்திகுறல்

௪௪௪

நூற்பெருமை

௪௪௪

ப

பூசுக்குவகை

௪௪௪

பஞ்சாட்சரமாற

௪௪௪

பூநீற்றுக்கட்டு

௪௪௪

பஞ்சபூகாதிவகையுரைத்தல்

௪௪௪

பூமிநாதம்

௪௪௪

பஞ்சாட்சரமகிமை

௪௪௪

பூமிநாதம்

௪௪௪

பஞ்சபூதமேழுரு

௪௪௪

பூணமகிமை

௪௪௪

பஞ்சபூதமேழுரு

௪௪௪

பூமியுப்புமகிமை

௪௪௪

பஞ்சபூதமேழுரு

௪௪௪

பூணமகிமை

௪௪௪

பந்தியம்

௪௪௪

பூணபூசை

௪௪௪

பாம்பரசச்சித்து

௪௪௪

பூணாதிவேகியம்

௪௪௪

பாத்தின்பூசைகாயூதிசற்பம்

௪௪௪

பூணசற்பம்

௪௪௪

பாசரிஷிகற்பம்

௪௪௪

பூணதயிலமேழுரு

௪௪௪

பாசரிஷிகற்பம்

௪௪௪

பூணவைப்பு

௪௪௪

பாசரிஷிகற்பம்

௪௪௪

பூணதரிசனமகிமை

௪௪௪

பாசரிஷிகற்பம்

௪௪௪

பே

பாசரிஷிகற்பம்

௪௪௪

பேண்மயச்சித்து

௪௪௪

பாசரிஷிகற்பம்

௪௪௪

பேரியோர்மகிமை

௪௪௪

பா

பே

பாணாயுப்புக்கட்டு

௪௪௪

பாணாயுப்புக்கட்டு

௪௪௪

பேதனத்தின்சித்து

௪௪௪

பாணாயுப்புக்கட்டு

௪௪௪

பேதனம்

௪௪௪

பாணாயுப்புக்கட்டு

௪௪௪

பேதிக்குழம்பு

௪௪௪

பாணாயுப்புக்கட்டு

௪௪௪

பேய்ச்சுருத்தயிலம்

௪௪௪

பொருளட்டவனை.

எ எ இ

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
பேரண்டமை	இக	மே	
பொ		பெழுருவகை	எ அ
பொரிக்காகற்பம்	சக	மே	
பொன்னிமிளைச்சத்து	கக	மேருதற்பம்	சக
ம		மேருபூசை	கக
மகேசுரநிஷ்டை	கக	மை	
மணிபூசகம்	கக அ	மைபோடுவகை	இச
மதனசேனிச்சித்து	எக	மோ	
மதிருபச்சித்து	எஉ	மோகனம்	இக
மதிநேர்மை	கக	மோகினிச்சித்து	எஉ
மதுசேனிச்சித்து	அக	யோ	
மயுனமகிமைபுரைத்தல்	இ	யோகமுறைகூறுதல்	இச
மனத்தியக்கச்சித்து	அரு	ர	
மனோன்மணிபூசை	கக	ரசபளி	உக
யா		ரஞ்சிதமெழுரு	சக
மாத்திரை	கக	ரவிநேர்மை	சக
மாமோகச்சித்து	அக		சக
மாரணம்	கக	ரிஷபமுகச்சித்து	சக
மாரணத்தின்னித்து	அக	ரு	
மாரணதபூசை	க	ருத்திரசபவிவர்த்தி	இச
மி		ருத்திரவிஷடை	கக
மிளகுதயிலம்	கஉ	ரோ	
மு		ரோமசிஷிவேதை	சக
		லி	
முச்சுட்டுச்சன்னம்	இஉ	லிங்கசபெழுரு	இச
முத்துநிருஞ்சித்து	அக	லிங்கசனங்கு	உக
முப்பூச்சன்னம்	இஉ	லிங்கச்சுட்டு	கக
முப்பூளின்பெயர்	இச	வ	
முப்பூமகிமை	யக		
முப்பூமுடிக்கும்வகை	கரு	வசாயச்சித்து	கக
முப்பூச்செயரீர்	கஅ	வசியம்	கக
முப்பூளிபரம்	இ	வசியம்	கக
மும்மண்டலம்	கரு	வயித்தியனைத்தர்க்கித்தல்	கக
மூ		வல்லாணச்சூரணம்	கக
மூலத்துக்குமூலிகை	கஉ	வல்லாணமெழுரு	கக
மூலத்துக்குலேயம்	கஉ	வல்லாணத்தயிலம்	கக
மூலத்துக்குத்தயிலம்	கஉ	வழிநாநமுப்பூச்சன்னம்	உக
மூலநாநம்	கக அ	வழிநமுப்பூச்சன்னம்	உக

பொருள்.

பக்கம்.

பொருள்.

பக்கம்

வழிநடக்குஞ்சித்து
வன்னிகற்பம்

வா

வாசியடக்கம்

வாடைசித்து

வாதத்திற்குக்கருவுரைத்தல்

வாய்வுஸ்தம்பனசித்து

வி

விஞர்தசித்து

விஞர்தாசச்சித்து

விசத்தி

விசையபாச்சித்து

விஷணுசாபரிவர்த்தி

விஷணுகுலச்சித்து

விஷணுநிஷடை

விதனம்வரும்சித்து

வித்துவேஷணம்

விநாயகசக்கரம்

அஎ

சஎ

கருநி

அரு

ரு

அச

எய

எச

ககக

எரு

ருக

சக

ககச

அஉ

ககக

கூ

விந்துநாதம்

விரோதமயச்சித்து

வினோதவித்தைசித்து

வே

வேண்சாராகற்பம்

வேண்காரவைப்பு

வேள்ளீயபற்பம்

வெற்றிமனச்சித்து

வே

வேறுலேகியம்

வேறுகலிக்கம்

ஸ

ஸ்தம்பனம்

கூத

கூதபத்துக்குகிஷாயம்

கூதபத்துக்குலேகியம்

கூதபத்துக்குதயிலம்

கக

எக

அச

அஉ

கூச

சஎ

அக

கயக

கசச

கருக

கஉச

கஉச

கஉச

பொருளட்டவணை

முற்றிற்று.

